

RARISSIMI
IVRECONSULTI

DOMINI PETRI
ALBINIANI
TRETII,

TRACTATUS AVREVS DE
Pontificia potestate, de thesauro Ecclesie,
& de confessione, contra Lu-
theranos errores.

CVM GRATIA ET
PRIVILEGIO.

Venetijs apud Paulum Gerardum,
M D XLV.

1950

11

Journal of Management Education 36(8) 907-921

PAVLVS PAPA
TERTIVS.

NIVERSIS & singulis qui-
bus hæ nostra litera præsentabitur
salutem & apostolicam bene-
dictionem. Cum sicut dilectus fi-
lius Baldassar de Renis cuius Ve-
netus nobis nuper exponi fecit, ipse

ad communem Christi fidelium utilitatem opera quon-
dam Petri Tretij utriusq; iuris doctoris de Pontificis
potestate, de Thesauro ecclesiæ, de confessione, & de
concilio suis proprijs sumptibus imprimi facere inten-
dat. Nos ne alij lucrum sibi ex alieno labore queren-
tes sumpto inde exemplo eadem opera imprimi facere
possint, providere uolentes, eiusdem Baldassaris precia-
bus super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, omnia
bus & singulis librorum Impressoribus, ac Bibliopo-
lis in uniuersa Christianitate constitutis sub excommu-
nicationis, in statu uero ecclesiastico nobis mediate uel
immediate subiecto commorantibus etiam sub centum
ducatorum auri de Camera pro una eidem Cameræ,
pro altera uero medietatibus eidem Baldassari ap-
plicanda per contrasacientes ipso facto incurrenda
poena inhibemus, ne dicta opera intra decem annos
proxime futuros sine expressa uoluntate ac licentia

dicti Baldassaris imprimere aut uendere uel uenalia
habere ullo modo audeant uel presumant. Mandantes
uniuersis Archiepiscopis Episcopis & Prælatiſ, ac in
diſto ſtatu eccleſiaſtico etiam Legatiſ uicelegatiſ, Gu-
bernatoriſ, & cæteriſ officialiſ noſtriſ, ut eidem
Baldassarî in præmiſſiſ fauorabiliter aſſiſtenteſ præ-
ſenteſ noſtraſ literaſ ei inuiolabiliter obſeruari faciãt,
iuriſ ei facti remediſ opportuniſ, Cõtrarijſ nõ obſtan-
tibuſ quibuſcunq; uolumuſ inſuper quod præſentiuſ
tranſumptiſ manu notarij publici ſubſcriptiſ & ſig-
gillo alicuiuſ perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſti-
tutæ munitiſ, plena ubiq; tam in iudicio quam extra ſi-
deſ ac prorſuſ eadem habeatur, quæ originalibuſ lite-
riſ, haberetur ſi exhiberentur. Dat. Bononiæ ſub
Annulo Piſcatoriſ die, V. Maij. M D X L I I I.
Pontificatuſ. noſtri Anno Nono.

³
B E A T I S S I M O
A C S A N C T I S S I M O
P O N T I F I C I P A V L O I I I .
P O N . M A X I M O ,
I O . B A P T I S T A A L B I N I A .
nus Tretius Prothonotarius Apo-
stolicus pedum oscula.

E T R V S Tre,
cius pater nobis opti-
mus & Iurecōsulto
rū omniū suæ ætatis,
id quod ad aures quoq; peruenisse
tuas, aliquot ante annis etiā reor, sē-
p̄ id egit in suis illis studijs, summisq;
laboribus, ut de Rep. Christiana su-
præmaq; ac augustissima dignitate
tua optiē mereretur. qn̄t domesticis
sermōibus, me fr̄atresq; meos, qd̄ ho-
die quoq; ī primis memini, hortari soli

tus est .ut pro certo semper habe,
remus unum ab initio Petrum Chri-
sti uoce , uniuersæ pietati christia-
næ præfectum , sic & qui Petro
perpetuo successuri forent , princi-
pes nostræ Religionis esse oportere
id quod tot iam sæcula , gen-
tium omnium consensus , & chri-
stianæ pietatis approbatio constan-
ter tenet , ut qui hoc iam negare au-
sit in medio sole caligare possit .
præfuisse insuper Ro. ecclesiæ Pe-
trum reliquosq; quia Petro in hunc
usque florere diem , ut eruditissi-
mi optimiq; cuiusq; iudicio & sen-
tentia hac ipsa res in dubium nun-
quid ueniret , nisi si quando græci ut
est ambitiosissimum genus homi-

num, sibiq; nimium placens ausu
 temerario negocium Romanis Pon
 tificibus facessere sunt ausi, aut
 plebei minutiq; quidam homines in
 angulis ogannire tentarunt, qui
 tamen, haud multo post sententiam
 re cognita immutarint, & hæc qui
 dem pater olim nobis. Cæterum ne
 quod uiuens ipse tantum professus
 esse uideretur non multo antequam
 uitæ fatoq; concederet librum eti
 am de tota confitendi ratione solum
 ter in primis, & accurate perscri
 psit, addiditq; ad hoc id quod rei
 totius caput esse uideatur, aduer
 sus impios quosdam homines recen
 tis ætatis de tua hæc potestate su
 premoq; iure tuo commentarios.

*Tertius quoque his accessit labor
qui non minus aut maiestati huic
tuæ, grauis, aut posteritati minus
utiliserit cui iure optimo Thesau-
rum nomen fecit, ut moriens etiam
testatum relinqueret qua religione,
qua pietate in Deum fore: quoue cul-
tu sacrosanctam hanc Romanam
sedem semper obseruasset hosce com-
mentarios diligentius a me recogni-
tos, hoc potissimum tempore emit-
tere eo consilio institui; si modo san-
ctitati hoc tuæ probaretur aditio.
Defero igitur eos ad te pater Bea-
tissime hosce libros, qui nisi in pa-
trem amor & pietas fallit etiam
inuidorum hominum iudicijs ad-
probari queant. Cum præfer-*

tim hac ipsa ætas nostra hac una
 ueluti medicina egeat , ut tandem
 unius ex Italis opera , quorum
 dam peruicacia , retundi infringi,
 q̃ possit . non nescio multa in ma-
 nibus hominum uersari scripta quæ
 a nostris hominibus magis (ut ita
 dixerim) pijs quam doctis hac
 super re memoriæ mandata sunt .
 nec uero eos mihi in præsentia
 recensendos puto cum præsertim
 religiosissimæ aures tuæ huiusce,
 modi scriptis occalluerint . De
 patris certe scriptis commenta-
 rijs recentibus nisi , quod dixi
 patrius amor , atque obseruan-
 tia nobis imponat , Sic plane om-
 nes iudicaturos censeo , ut nihil ne-

*rius, nihil purius, nihil prudentius
tradiscribiq; potuerit, quos cū leges
pater optime haud uerear quin etiā
iudicio tuo in sacratio illo augustissi-
mo palatinae aedis adseruari per-
petuo mandes, ut olim in ter-
ra Gracia Athenarum
arce clarissima Fi-
diae opera ad aeter-
nitatem re-
poneban-
tur.*

PII ET RARISSI
MI IVRISCONSULTI

DOMINI PETRI ALBI-
NIANI TRETII,

AD FRATREM MARTINUM

Luterum Germanum ordinis heremita-

rum, locunda et saluberrima

Epistola feliciter

Incipit.

I REDEMPTOR no-

ster Dominus Iesus Christus,

Apostolis suis dixit. Et uos sine

intellectu estis Mat. 15. Et uos im-

prudētes estis Mar. 7. O genera-

tio incredula. Mar. 8. Et si ergo

Christus se-
pius repre-
hendit suos
discipulos.

cum uos sitis mali &c. Lucæ. 21. Et Principi Aposto-
lorum Petro uade retro Sathanas Math. 16. Marci
S. circa fi. Et post resurrectionē exprobrauit incredu-
litatem eorum & duritiā cordis Mar. c. ult. Et di-
scipulis suis Lucæ & Cleophe post eius resurrectionem
euntibus Emaus dixit, o stulti & tardi corde ad credē-
dum Lucæ. 24. Qui tamen Apostoli spiritu sancto erāt
repleti Accipite (inquit Christus apostolis) spiritum
sanctū quorū remiseritis peccata &c. Io. 20. Mar. 18.

AD MARTINVM

Et ante eius passionem uos mundi estis &c. Io. 13. Cur non iure merito tibi dici potest.

Ab Martine Luter quæ te clementia cepit.

Insanire libet cum sine comparatione longe magis & grauius peccaueris quam Apostoli & discipuli Christi. In eo q. tua ne dicam auctoritate qua omnino careres: & quæ nulla est quin immo uerius propria te meritate & arrogancia in contemptum clauium fidei catholicæ & Pontificiæ potestatis a te conuocata confectione & maxima populi multitudine diuinum Decretalium codicem comburere non erubueris qui (iudicio meo) non minori pietate & reuerentia custodiendi & seruari debet quam archa Domini seu federis in qua erant conditæ tabulæ scriptæ digito Dei quæ erant testes inter Deum & populum, quod populus acceperisset ab eo præcepta. Et uirga Aaron, & urna aurea manna plena. Ita attestatur. Ni. de lyra exo. 25. in uerbo ponesq; in archam testificationem &c. & Deuter. c. 10. circa prin: in uerbo & posui & Psal. 98. Incipiente dominus regnauit irascantur populi in uerbo & adorete & in uerbo, quoniam & Guiel. duranti lib. diuinorum officiorum circa prin. uel altari. 2. colum. uers. sane legitur. Cui inclitæ archæ inclinatæ con Oza leuita illius uictor manum apposuisset ne caderet a deo percussus repentina morte expirauit. 2. Regum c. 6. §. Item de his & §. Item legitur. 2. q. 7. unde credo te per ignorantiam fecisse sicut &

Archa federis.

Iudei qui Christum crucifixerunt ut attestatur Petrus Petros.

scio (inquit) quia per ignorantiam fecistis actuum

3. & Paulus dicit & principes eius ignorantes le-
sum & uoces prophetarum actuum . 13 . Liber enim <sup>Laudes li-
bri Decreta-
lium.</sup>

Decretalium ueteris & nui testamenti auctori-ati-

bis & diuinorum officiorum tractatibus repleus est

maxime de summa trinit. & fide catholica de postu-

latione prelatorum de electione de translatione pre-

latorum, De sacra unctione de sacramentis non ite-

randis . De officio Archidiaconi . De officio Archi-

presbyteri . De officio Primicerij . De officio custodis.

De officio sacristæ . Quæ officia sunt extracta a ue-

teri testamento & diffusius in . c . clericos . 31 . di . c .

subdiaconus cum pluribus alijs . c . sequentibus . 23 . di . c .

perlectis . 25 . di . Item tituli de iureiuran . De uoto

de baptismo de celebratione missarum de custodia Eu-

caristiæ de consecratione Ecclesiæ uel altaris . De

reliquijs & ueneratione sanctorum , de matrimo-

nijs & sponsalibus , de adulterijs , de peniten-

tijs & remissionibus . Nam hi sunt de iure di-

uino multos alios titulos continentes . ius diuinum

omitto & sacros canones spiritus sancti instin-

ctu conditos . c . uiolatores 25 . questione prima . c .

Igitur ea causa quest . 2 . & . c . certum el . i . 10 . di-

stinctio . in ipso codice Decretalium relatos . Hec

profecto maiora sunt uel saltem non inferiora con-

tentis in archa Domini seu federis (ni fallor) .

Cum magis edificent , & conferant ad salu-

tem animarum quam contenta in dicta archa. Quia scripta & doctrina seu dicta in dictis titulis libri Decretalium diuina sunt & ab eodem auctore quo contenta in archa processerunt. c. translatio de consuetudine. & patet re ipsa unde dicitur. Beati qui audiunt uerbum Dei & custodiunt illud Luc. 11. Et Aurelius Augustinus. Non minus (inquit) peccat qui negligit audire uerbum Dei quam qui sacratissimum Christi corpus permittit in terram cadere. c. Interrogo uos. 1. q. 1. ea potissimum ratione. quia uerbo Dei plures ad eum conuertuntur & illud ad punitionem peccatorum inducit, corpore autem Christi uenialia tantum peccata dimittuntur. ut ibi dicit in glo. Item pluris faciendum arbitror sacratissimum corpus Christi quam contenta in archa Dei predicta. Quia illa sunt & itant clausa: & nihil ex eis percipitur nisi quod haberi debent in reuerentia ob memoriam eorum auctoris. Corpus autem Christi quotidie sumitur a fidelibus & illud sumentibus datur uita eterna: Nam 10. 6. c. dicitur ego sum panis uiuus qui de caelo descendi, si quis manducauerit ex hoc pane uiuet in aeternum de pe. di. 2. Ego sum. c. omnia de con. di. 2. in super Decretalium uolumen ut plurimum constat ex responsionibus summorum pontificum ex quibus constituitur ius commune ut in glo. not. in. c. consultationi de tempo. or. & glo. in. c. ex tua de si. presby. Quas pro. no. allegat Feli. in. c. 1. 4. colu. in si. de consuetudine. Nec mirum. Nam si ex responsionibus prudentum constat ius civile. In si. de iure. na. gen. & ciui.

5. responsa & hoc patet ex libris . ff. multo ma-
 gis ius canonicum constat ex responsionibus summo-
 rum pon. maxime quia legis condendæ potestas fuit ^{Potestas le-}
 & est penes summum pon. tantum . ut tenet Imo . in ^{gis conden-}
 c. licet ex suscepto circa me. de foro compe. cui si non ^{æ est penes}
 credis, uelis nolis credere teneris diuinis auctoritati-
 bus per eum allegatis. Nam (ut ipse inquit) Deus crea-
 uit celum & terram et omnia quæ in eis sunt angelicâ
 & humanam naturam spiritualia & temporalia ip-
 saq; per se ipsum rexit sicut factor suam rem guber-
 nat & homini quem fecit precepta dedit & transgre-
 dienti penam imposuit Gene. 2. Ex omni ligno &c.
 ipsis etiam peccantibus penam imposuit per se ipsum.
 5. Adæ & Eue. Gene. 3. Mulieri quoq; dixit &c. &
 ibi Adæ uero dixit. Qualiter autem Chayn per se ip-
 sum punierit Lamec & Cham: et quosdam alios eo lib.
 Gene. 4. & 5. legitur & sic recto mundo per ipsum
 Deum usq; ad Noe. Ex tempore uero Noe cepit Deus
 creaturas suas regere per ministros. Quorum primus
 fuit Noe de quo q. fuerit rector populi ex eo apparet
 q. sibi dominus gubernationem archæ per quam eccle-
 sia significatur cõmisit Gene. 5. & 6. c. itē quia etiam
 dñs Noe & filijs eius uictoriam & legem sibi dedit
 Gen. 9. De Noe etiam licet non legatur fuisse sacerdos,
 officium tamen sacerdotis exercuit statim post ingres-
 sum archæ antequam leges populo daret. Gene. 9. Edi-
 ficauit autem Noe & c. Quod officium sacerdotis si-
 mul Abel & Chayn primo fecerant. in hac uicaria

AD MARTINVM

successerunt Patriarchæ iudices Reges sacerdotes et
 alij qui per tēpora fuerunt in regimine populi iudeo-
 rum. Et sic durauit usq; ad tempus Christi, qui fuit na-
 turalis dominus & Rex noster de quo dicitur in Psal-
 mo Deus iudicium tuum Regi da & iustitiam tuam si-
 lio Regis &c. Et ipse Christus uicarium suum consti-
 tuit Petrum & successores suos quādo dedit ei clauēs
 regni celorum. Et quādo dixit Petro pascue oues meas
 10. 10. & licet in multis distincta sint officia & regi-
 mina mundi tamen quādoq; necesse est ad papam
 est recurrendum siue sit necessitas iuris quia alius
 non sit superior siue facti puta quia de facto minores
 iudices suas non possunt exequi sententias uel nolunt
 ut debent exercere iustitiam. c. p. uenerabilem. q. si. sint
 legit. hæc sunt uerba Inno. aureis literis scribenda in
 d. c. licet ex suscepto relata etiam per .d. Ab. ibidem
 7. col. quæ dicit placere etiam hosti. allegat etiā ad hoc
 c. pro humani de homi. in. 6. Et quod prædictum est te-
 net idem Inno. in. c. quod super his circa me. de uoto.
 Dicens q. cum Christus habeat potestatem super omnes gē-
 tes tā infideles quā infideles, quia omnes sunt oues Chri-
 sti ut in. d. Psal. Deus iudiciū tuum Regi da, non uidere-
 tur diligēs pater familias nisi uicario suo quē in terra
 dimittebat plenam potestatem super omnes dimisisset.
 Item ipsi Petro & successoribus suis eius clauēs dedit
 regni celorum, & ei dixit quodcūq; ligaueris &c.
 Item alibi pascue oues meas &c. c. significasti de elec.
 Et hoc idem cōprobatur per Esaiam. c. 33. circa finem.

Dominus

Christus cō-
 stituit sibi
 Petrum vi-
 carium, &
 successores
 suos.

Dominus enim (inquit) iudex noster dominus legifer
 noster dominus rex noster ipse saluabit nos. Quam au-
 thoritatem allegat. d. Ab. in d. c. licet ex suscepto ad cō-
 probationem dicti Inno. preallegati. Et ego allego ul-
 tra alios psalmum 9. incipientem. Confitebor tibi do-
 mine in toto corde meo, ubi dicitur. Cōstitue domine le-
 gislatorem super eos ut sciant gentes quoniam homi-
 nes sunt ubi Ni. de lyra super uerbo cōstitue exponit sci-
 licet Christum legislatore euangelicæ ad iudicandū eos
 secūdum quod habetur actuum. 10. Ipse est qui constitu-
 tus est iudex uiuorum & mortuorum. Et Math. 3.
 ubi Ni. de lyra super uerbo & igni dicit q. 10. demon-
 strauit iuditiariam potestātē in Christo, cum dixit cu-
 ius uentilabrum. Comprobatur etiā dictum Inno. per
 uas electionis Paulum ad Hebreos. 7. Translato (in-
 quit) sacerdotio necesse est, ut legis translatio fiat ca-
 nonizato in. c. trās lato de cōsū. ubi glo. i uerbo trās la-
 to exponit in Petrū super illa uerba pascite oues meas
 Io. x. c. significasti de elec. quia Petrus representat ec-
 clesiam iuribus & auctoritatibus preallegatis & apo-
 stolos alias illis mortuis non potuisset ecclesia illam po-
 testatem exercere. Quod esset absurdum. Cum non sit
 uerisimile q. Deus uoluisset ecclesiam suam dimittere
 sine pastore post mortem Petri ut dicit Inno. in. c. ad
 apostolicā in si. de re iudi. in. 6. & in. c. Quod super. 1.
 col. de uoto et glo. in cle. 2. 1. responsio in uerbo nō cō-
 sonam de elec. & diffusius dixi in libello de pon. potes.
 uers. in super premitto. Trās lata ergo est lex. Et sic le-

AD MARTINVM

Legis obser-
uatio est apud
Petrum & eius suc-
cessores,

gis obseruatio non est apud Iudeos. Sed apud Petrum
& eius successores. Et q. translatus sit sacerdotium
a Christo in Petrum probatur in c. in nouo. 21. di. &
d. glo. in verbo sacerdotio. d. c. translato. hoc etiam cō
probatur auctoritate Pauli apostoli, qui ut plenitudi-
nem potestatis esse penes ecclesiam exponeret & decla-
raret nescitis. (inquit) quoniam angelos indicabitis
quanto magis secularia. 1. ad Corin. 6. & d. c. per ue-
nerabilem in fi. qui si. sint legi. & in c. relatum. u. q.

Deus rexit
populū Isra-
elem tripliciter.

1. & Ni. de lyra. Iudicum in prin. & 1. Regum in
prin. Dicit Deum populum Israel rexisse & guber-
nasse tripliciter primo per iudices usq; ad Samuelem
Regē. 2. per Reges a Samuele usq; ad Babilonis trā-
migrationem. 3. per Pōtīfices a reditu captiuitatis Ba-
bilonis usq; ad tempus Christi quando Iohannes hir-
canus qui descendit a Machabeis primus post gubernationem
Babilonicam imposuit sibi Diadema Regium
Et in libris Regum & Paralipome. cum agitur de
Deo gubernante populum per Reges. Et hi Reges un-
gebantur ut patet. 1. Regum. c. 19. ubi Samuel unxit
Regē Saul. & 2. q. 7. §. 11. cum Dauid & archi. in
c. ante de conse. di. 4. dicit sacerdotes & Reges unge-
bantur. unctio autem est quid spirituale ut patet in ti-
tulo de sacra unctiōe. Psalmus autē preallegatus Deus
iuditiū tuū Regi da numero. 21. exponitur a Ni. de

Christus su-
us filius Da-
uid secundus
carnem.

lyra. Deus pater Da Christo potestātē iuditiariā. Qd
factū est 10. 5. Pater omne iuditiū dedit filio & iustitiā
tuā filio Regis potestatis predictę executionem filio

regis. i. Christo. quia secundum deitatem est filius Regis eterni. s. patris. Et secundum carnem est filius David Mat. c. i. & i. 15. & 21. & Luca. i. 9. Quia de ipso David descendit secundum carnem. Ad Roma. c. i. Et secundum utraque naturam data est ei omnis potestas iudiciaria. licet. n. secundum eam eadem sit potestas patris et filij in diuinis. Tamen illa habet filius a patre sicut et substantiam similiter secundum humanitatem data est potestas iudiciaria Christo. Quia in extremo iudicio apparebit in forma humana in qua fuit iudicatus a Pilato. Apparuit tamen coram eo in forma passibili. sed in iudicio apparebit in forma gloriosa ut inquit Ni. de ly. ps. predicto. Deus iudicium tuum Regi da etc. hoc continuatur ei quod predicatur de iustitia filio regis et idem dicit super psalm. 96. incipiente dominus regnauit in uerbo iustitia et iudicium & psalm. 9. in uerbo sciatis gentes et ego addo. Mat. 20. c. ubi dicitur. Cum uenerit filius hominis in maiestate sua et omnes angeli eius cum eo tunc sedebit super sedem maiestatis sue etc. ecce quod apparebit in die iudicij in forma gloriosa. Preterea Christus exercuit potestatem iudiciariam actu cum sedens quod proprium est iudicantis. c. ult. de re iudi. i. 6. ff. q. 3. or. in bo. pos. ser. l. 2. §. dices. in auct. ut ab illis et qui super eos sunt §. facimus. igitur col. 5. in auct. de iudi. §. sedebunt absoluit adulteram deprehensam in adulterio. 10. 3. et. 3. q. 7. c. q. sine peccato. Et cum factus de funiculis flagello de templo eiecit uendentes et ementes Ioan. 2. & Luca. i. 9. Mat. 21. c. ex multis. i. q. 3. c. eiciens. 33. di. in prin. insuper Moyses dedit legem Iudeis Exo. 20. & Luca. ui. 20. & Ioan. 3. ubi dicitur in lege autem Moyses

Moyses dedit legem Iudeis.

AD MARTINVM

mandauit in huiusmodi adulterio deprehensam lapidari
 & 10. 7. dicitur. Nonne Moyses dedit uobis legem et
 nemo ex uobis facit legem. Et Lucæ. 2. postquam im-
 pleti sunt dies purificationis Marie secundum legem
 Moysi. Facultas autem condende legis quæ erat in
 Moysæ translato sacerdotio translata est in Petrum.
 quia Papa est successor Moysi ut est glo. not. in. c. cau-
 sam. 2. in uerbo ad regem in fi. qui si. sunt legi. Præte-
 rea Ni. de lyra actiui. 7. in uerbo quoniam Deus per
 manum ipsius daret salutem illis dicit q. Deus inspira-
 uerat Moysi q. liberaturus erat populum per ipsum
 de seruitute Egypti. Et constitutus erat à deo tutor et
 defensor populi propter quod non peccauit occidendo
 Egyptium percutientem hebræum, & illa liberatio par-
 ticularis fuit signum & figura universalis & genera-
 lis populi faciendæ per manum Moysi. Et paulo infra
 in uerbo quis constituit te principem & c. Idem repetit
 q. Moyses à deo fuit constitutus tutor et liberator po-
 puli. Si ergo licuit Moysi condere leges & potestatem
 iuditiariam exercere. multo magis licet Papæ illa fa-
 cere & exercere. cum fuerit & sit successor Christi au-
 thoritatibus prealligatis. Insuper ex uerbis predictis
 Pauli translato sacerdotio ad hebreos. 7. in d. c.
 translato doc. ibidem inferunt. Quod originalis po-
 testas condende legis hodie & olim fuit penes sacerdo-
 tes, & non penes laicos. cum indifferet loquatur. Et
 sic laici nunquam habuerunt facultatem, siue potestatem
 legis condende. Et licet Imperator ante aduentum Chri-

ſi receperit poteſtatem a populo. l. 2. ff. de ori. iur. §. ſed quod principi placuit inſti. de iu. na. gen. & ciui. illa poteſtas fuit abuſiua & de facto uſurpata. Ideo ſiut neceſſe quod confirmaretur ab eccleſia, quo ad exercitium ut not. in. c. nouit de iudi. & Inno. in d. c. licet ex ſuſcepto de ſo. compe. & c. relatum. 11. q. 1. ubi patet q. omnes cauſe in primitiua eccleſia, ad eccleſiam deſerebantur. Hæc ſunt uerba Anto. de But. 1o. de Imo. & do. Ab. et optimi præceptoris mei in canonibus Alex. Neui. in. d. c. translato. Per quem tex. præſati doc. dicunt ordinem ſacerdotalem & alia ſacramenta nõ eſſe penes iudeos, aut alios non baptizatos. Vnde ſiquis iudeus aut alius non baptizatus ad aliquem ordinem ordinaretur, nõ reciperet caracterem facit, c. ul. de præſby. non bap. Et ſi Aaron uiueret non poſſet conferre ſacerdotium in illa forma qua conferbat, nec per illa uerba, quia non habent eandem uim quam habebant ante aduentum Chriſti. Et quia ſacerdotium hodie nõ eſt penes iudeos, ſed apud Chriſtianos pro quo dicto ego allego quod Chriſtus ſurgens de ſinagoga introiuit in domum Simonis Lucæ. 4. Math. 7. Mar. c. 1. Hoc eſt relictæ lege Moſayce, ſeu ueteri introiuit in domum Petri cognominati Simonis principis apoſtolorum ſuper quo lex noua fundata eſt, per illa uerba paſce oues meas iuribus & auctoritatibus præallegatis, & quâ pluribus relatis in libellis quos edidi de pontifitia poteſtate Pape, & de theſuro eccleſiæ, ad ſe. re. Clemen. 7. ſum. pon. Ex quibus patet poteſtatẽ omnimodam legiſ

Sacerdotiſ
non eſt pe-
nes iudeos
ſed apud
Chriſtianos

AD MARTINVM

cōdēde fuisse a deo patre datā et traditā Christo & de
Christo ī Petrū et eius successores usq; ad cōsumationē
sæculi. Mat. c. ul. trāslatū et cōsequēter sequitur qđ de-
cretales epistolæ et rescripta sūmorū pōtificū iure me-
ritoq; diuī a dici pñt cū potestas q̄ erat ī X̄po fuit et
sit trāsmissa ī Petrū et eius successores sūmos pō. auctori-
tatibus diuinis supra alleg. Et qā nostra facimus (inqt
papa) Quibus auctoritatē ipartimur. c. si eū. c. hi q. c.
si apostolice de p̄bē. i. 6. Ad hoc facit. c. sane. cl. 2. de of-
f. dele. c. studiisti de offi. le. Iacto igitur ex p̄missis hoc icō-
cussio stabili īmobili catholico et iuridico fundamēto le-
gis cōdēde potētatē eē penes sum. pon. Ligo cōstat te
male sensisse de fide et eē heresiarcā tā ex scriptis tuis.
maxie de resolutiōe indulgētiarū ad fr. re. Leonē. x. pā
pā quā ex cōbustione diuini libri Decretaliū p te p ro-
stris facta. Et te deteriore iudeis. qui hāc reuerētiā fa-
ciūt libris ueteris testamēti q. nullo mō sederēt iuxta il-
los. Sedēdo ita alte sicut illi sūt positi ut attestat Ni. 3.
ly. Lu. 4. in uerbo et cū plicuisset. Tu uero nō mō diui-
nū Decretaliū codicē ueneratus nō es sed ludibrio ha-
buisi illū astute maxima populi multitudine cōburendo et
illū sp̄nēdo sicut Christum Herodes induēdo cū ueste
alba et remittēdo ad Pilatū Lu. 23. c. et sicut gallus sto-
lidus spreuit lapidē p̄tiosū. Ex quo detestādo facinore
grauius peccasti quā Iudas scariotis Pilatus et iudei cru-
cifigēdo xpm et occidēdo qā corū delictū ipsis tālū no-
cuit alijs at oibus p̄fuit. quoniā mors Christi de penis ī
ferni nos redemit et liberauit. sed de hoc pio laudabiliq;

Iudei uenerantur testi-
mentum uer-
sus.

Gravius
peccauit
M. Luter
cōburendo
decretales
quā Iudas
Pilatus &
Iudei cruci-
figēdo Chri-
stum.

opere nō meruerūt, nec p̄miū cōsecuti sunt q̄a nō bono
 sed malo et iniquo aīo hoc fecerūt Iudas. n. p̄ auaritiā
 Pilatus p̄ timorē, Iudei p̄ inidiā delinquerūt ut attesta-
 tur Ni. de ly. 10. 19. i uerbo nō haberes potestātē ad-
 uersus me ullā. Deus autē est remunerator aduerbiorū ^{Dens remu-}
 nō nominū hoc est nō remunerat factū sed quo aīo fiat ^{nerat adue-}
 quia interrogat cor nō manū. c. si qd̄ inuenisti. i. 4. q. 5. et ^{bia uon no-}
 scrutās corda & renes Deus Hiere. i. 7. c. tua. i. si. de Si-
 mo. i. Reg. c. i6. et gl. not. i. c. i. i uerbo q̄litas de collu-
 tua uero nefanda & detestāda scripta et opera et aīe
 tue & aliorū pene innumerabiliū fidelīū perniciofa sue-
 rūt sunt & erunt quia eas ad tartara traxerūt & i
 dies trahēt ubi fletus & stridor dētīū suspiria maxi-
 ma gemitus ploratus et ululatus multus Mat. 8. 13. 22
 25. c. eccle. 35. di. sed ue hoī illi. i. Iudae p̄ quē filius hoīs
 tradet bonū erat ei si nō fuisset natus hō ille. Mat. 26.
 Mar. i. 4. Lu. 22. dictū fuit q̄ minus peccauit q̄ tu ut p̄
 missū ē, si Iudas de bono ope et laudabili ac ualde meri-
 torio q̄a ianua paradisi oībus patefacta ē q̄ inumeris
 sāctis p̄ribus et p̄phis qnq; millibus ānis uel circa clau-
 sa steterat ob hoc solū q̄a cupiditate lucri dñm suū &
 nostrū pdiderat fuerūt dicta uerba ue hoī illi etc. qd̄ d̄
 te crededū ē ī felicitissimo Luter. q̄ tuis p̄sidis et hereti-
 cis scriptis ac falso et dānato ac epicureo dogmate ma-
 xiē i cōburēdo diuinū Decretaliū librū i cōtēptū fidei
 et clauū ut p̄dixi et pon. pote. inumeras aīas occidisti
 q̄nti autē faciat deus aīam unā ex hoc spectare licet qm̄
 non agitanouē oues i deserto reliquit ut unam ab ouili

AD MARTINVM

errantem & uagantem perquireret & illam inuentā
in humeros suos imposuit & conuocauit amicos &
uicinos dicens congratulamini mihi, quia inueni ouem,
quæ perierat Lucæ. 15. Sequitur etiam ex premis-
tuam opinionem esse erroneam & damnatam in eo q̃
tenes papatum esse de iure positiuo seu humano. Nam
est de iure diuino diuini auctoritatis preallegatis.
Suadeo igitur & hortor te uti fratrem fraterna cha-
ritate memor dicti euangelici, si peccauerit in te frater
tuus etc. Mat. 18. c. nouit in prin. de iudi. imiteris Pe-
trum Apostolorum principem qui fleuit amare se ter-
negasse Christum saluatorem nostrū Mat. 26. Mar.
14. Luc. 22. de pe. d. 1. c. Petrus. c. poneret & c. fide-
liter & qui peccauit ad Galla. 2. & c. qui contempta
8. di. Et Augustinum qui scripsit librum retractionū
suorum dictorum reuocando male per eū dicta. Et Im-
peratorem qui dicit se non erubescere corrigere erro-
res suos, in auten. de nuptijs. circa prin. & glo. in. c.
qualiter & quando el. 1. in uerbo corrigere de accusa.
quæ dicit etiam ecclesiam aliquando errasse. c. fra-
ternitatis de fri. & male. Cui addo ego. c. tū ex literis
de in inte. res. c. i. de cognat. spi. c. felicit de cēsi. in. 6.
c. licet in si. de spon. duo. c. non debet in prin. de consan.
& affi. cum alijs multis similibus. Magnæ prudentiæ
est hominem reuocare quod male locutus est. c. magne
22. q. 4. Deus enim misericors est & miserator psal.
110. & facilis ad ignoscen. in quacunq; hora ingemue-
rit peccator conuersus fuerit omnium iniquitatum eius

nō recordabor amplius. Ezechielis. 19. d. c. pōderet. l.
d. 1. col. & maius est gaudium in cælo super uno pec-
catore penitentiam agente quam supra nonaginta no-
uem iustis qui non indigent penitentia Luc. 15. c. quia
sanctitas circa me. l. di. Alioquin sentiens mala in hoc
seculo & graviora in alio & tunc ne tibi contingat
quod accidit Anastasio papæ heretico. Qui
dum aselaret emisit intestina ut dicit glo.

in. c. Anastasius. 19. di. hosti. in
suma de pe. et re. §. cū con-
fitendum sub. §. cui
papa in fi.

AD SANCTISSI-
MVM DOMINVM
NOSTRVM CLEMEN-
TEM VII. PONT.
M A X.

PETRI ALBINIANI TRE-

tij iuris utriusq; doc. de Pontificia
Potestate consultatio fœ-
liciter incipit .

RAVEM ET MEI in-
genij uiribus imparem prouinciã.
Beatissime pater suscepisse uideor
ad respondẽ. quibusdam conclusio-
nibus & scriptis Martini Luteri
Germani . Quod quidẽ honus pro
fecto libẽter effugissem memor carminum horatij.

Summite materiam uestris qui scribitis æquam
Viribus, & uersate diu quid ferre recusent.

Quid ualeant humeri, nisi nonnullorum probatissimo-
rum uirorum exhortationibus ac in primis ineffabili
pietate fideq; in te mea ad illud subeundum compulsus
fuissem, ac nisi iudicassem conclusiones ipsas & scri-
pta manifestam heresim sapere ac ad maximũ dedecus
clauũ tu. eq; pontifici. & dignitatis detractiõẽ omnino
tendere quam pro mei ingenij & doctrine exiguitate

semper tutatus sum (ut teneor) cuius rei testimonium
perhibet alia mea consultatio de concilio edita ad
obturandum ora loquentium iniqua de fr. re. Iulio se-
cundo predecessore tuo contra concilium seu uerius
concinabulum hisce superioribus annis Mediolani
contra eundem Iulium celebratum . Si enim canes pro
dominorū suorum seruandis rebus latrare & uo-
ciferare non cessant, cur silere debeo si ex dictis con-
clusionibus & scriptis diuinam ac humanam maie-
statem plurimam lesam uulneratam ac laceratam ui-
deo. Quam si recte sapimus quilibet Christianam re-
ligionem & fidem profitens usq; ad animæ emissionem
& sanguinis effusionem tueri tenetur. c. sunt quidam
25. q. 1. Cum Christus redemptor noster pro nobis &
salute nostra in crucis patibulo suum pretiosissimum
sanguinem effundere & animam emittere nou recusa-
uerit. Error enim cui non resistitur approbatur. g.
i. uers. non est grandis & . c. sequen. 83. di. c. pasce
86. di. l. necare. ff. de libe. agno. c. quante de sen. exco.

Quod etiam suadet naturalis ratio teste Catone.

Quod nostri factum non recte noli silere.

Ne uidere malos imitari uelle tacendo

Et licet ualde difficilis & ardua (ut predixi) uideatur
huiusmodi materia de qua agendum est. Tamen in
domino confido qui intellectum dat paruulis psal.
ii 8. & linguas infantium fecit disertas sapientie. io.
in fi. & ex ore infantium et lactentium perfecisti lau-
dem inquit psalmus. 8. & Matth. 21. Et Christus dixit

AD MARTINVM

discipulis suis nolite cogitare quomodo aut quid loqua-
mini dabitur enim uobis in illa hora quid loquamini.
Non enim uos estis qui loquimini sed spiritus patris
uestri qui loquitur in uobis Mat. 10. & Luc. 21. Et lo-
cutus est per os sanctorum qui à seculo sunt prophe-
tarum eius psal. 143. Et aliquando abscondit a sapien-
tibus & prudentibus quæ reuelat paruulis Math.
11. Non enim sufficientes sumus aliquid excogitare &
nobis quasi ex nobis sed sufficientia nostra ex deo est. 2.
ad Corin. 3. Na diuino presidio Dauid pusilli corpo-
ris Inermis, Goliath gigantem philistinum armatum ui-
cit superauit prostrauit obruncauit. 1. Regum. c. 17.
in fi. Et Iudit uidua presidio diuino Olophernem mili-
tie Regis Nabucodonosor ducem ense uel gladio eua-
ginato obruncauit seu decolauit Iudit. 13. spiritus
enim ubi uult spirat maxime cum illius inuocatur pre-
sidium 10. 3. c. nisi cum pridem. §. uerum de renun. &
psal. 144. prope est dominus inuocantibus in ueritate
quare si quid boni dixero uel scripsero id non mihi sed
diuine bonitati tribuendum erit, quoniam omne datum
optimum & donum perfectum descendit a patre lumi-
num 14. canonica. 1. c. si ex bona in fi 2. col. de peni.
di. 4. glo. in. c. quam pio in uerbo. apostolica. 1. q. 2. si
autem aliquid minus bene dixero id uarijs domesticis
et familiaribus curis & negotijs maxime in pertracta-
dis clientulorum meorū causis ascriben. erit paratus
enim sum ab anniculo edoceri. c. si habes. 2. 4. q. 3. cum
de tam ardua deq; sublimis nominis & sanctæ sedis

amplissima facultate dicturo unquam mortalium doctrina satis esse possit, has igitur pro mea scribendi exiguitate lucubrationes hylari uultu & lieto animo oblatus excipies de serenitate tui uultus & supremæ potestates claritate adumbrate mortalium mentes illustrentur ut male impieq; de te tueq; diuine immense potestatis sentientes eisdem ab erroribus reuocentur & ex densissimis tenebris ad lucem & ueritatem que deus est. 1o. c. 14. et epistola. 5. c. ueritate. et. c. qui cōtēpta. 3. di. c. nisi cum pridem. 5. uerum de reu. restituatur.

Prius tamen quam ad confutationem obiectionum et conclusionem ipsorum deueniamus opere pretium esse existimaui aliqua premittere. que mihi ad rem plurimum facere uidentur. Et in primis ut ueritas elucescat ad te pater Martine Luter sermonem meū direxerō pie ac fraterna charitate semper loquendo certamus enim pro ueritate indaganda unde non iniurijs aut contumeliosis uerbis sed modestia & mansuetudine atrocitroq; uti nos decet ut instruit apostolus ad philip. 4. modestia uestra nota sit omnibus hominibus. Et illud tibi dixero, quod scribis & phariseis dixit Christus cum interrogantibus, quare eius discipuli transgrediuntur traditiones seniorum cum panem māducant non lotis manibus respondit: Quare & uos transgredimini mandatū Dei qui dixit honora patrē tuum & matrem tuam &c. Mat. 15. & Mar. 7. Tu enim in tuis conclusionibus asseris summum pon. & eius apostolicos executores diuinās leges transgressos

DE PONTIFITIA

fuisse. Et ego a te quero quare tu magis scriptis tuis
 & combustione diuini codicis Decretalium in contem-
 ptum clauium & pontificiæ potestatis diuinas & hu-
 manas leges transgressus es? Maius enim peccatum
 habes & comisisti quam summus pon. qui peccatum
 non fecit nec inuētus est dolus in ore eius quem cathe-
 dra Petri aut sanctum inuenit, aut sanctum facit
 c. i. in fi. 40. di. Tu nanq; in tribus maxime pec-
 casti edendo dictas tuas impias nefarias et hereticas
 conclusiones.

Primo in dictis tuis conclusionibus incusare uel ar-
 guere uideris summum pon. et eius apostolicos execu-
 tores de eorum multis excessibus quod tibi non licet,
 quia papa de nullo crimine accusari potest nisi de he-
 resi ut est glo. cōmuniter ab omnibus pro singulari alle-
 gata in. c. Si papa. 40. di. si dicis te nō incusare sum-
 mum pon. sed illum euangelica denunciatione arguere,
 Quæ est si peccauerit in te frater tuus & c. Mat. 18.
 c. si peccauerit. 2. q. 1. c. nouit in prin. de iudi. Nec hoc
 tibi licet, quia papa non subiacer dictæ denuntiationi
 ut tenet. d. glo. in. d. c. Si papa & d. Ab. in. d. c. nouit
 15. col. uers. sed circa hoc quero. nisi faceret cōtra le-
 gem diuinam uel articulos fidei ut tenet ibi. d. Abb. &
 Alexan. in. d. c. Si papa & in rub. de ap. 1. colum.
 uers. ista tamen supplicatio idem tenet hosti. et 10. An.
 in. c. proposuit circa fi. de con. preben. & d. Ab. ibi-
 dem. 4. col. & d. Abb. in sua disputatione incipiente
 Episcopus. 19. col. nisi in heresi, si enim est impenitens.

Papa nisi
 de heresi ac-
 cusari po-
 test,

Papa non
 subiacer de-
 nūciatione
 euangelicæ;

debet dici ecclesiæ, ut Deum oret pro eo. q. ipsum in-
 spiret & ecclesiæ triumphanti ut oret pro ipso, qui si
 publice peccauerit mortaliter secrete & pie argui de-
 bet ut dicit. d. Ab. in dicta disputatione. 14. colli. uers.
 ex quibus iuribus & 19. column. uers. 3. casus ipse enim
 omnes iudicat & a nemine indicatur. c. aliorum. c.
 nemo. 9. questione. 3. & d. Abb. in c. signi-
 ficasti. 7. notabili, de electio. Et infra dicitur in
 uers. Diuini numinis unde si Imperator & totus
 clerus & totus populus conuenerent in unum, non
 possunt eum iudicare, ut tenet. d. Abb. in d. di-
 sputatione Episcopus. 14. column. uers. ex quibus
 & 19. column. uers. 3. casus est Lu. 10. consi-
 523. incipiente omnipotentis Dei implorato suffra-
 gio questio discutienda est. 3. column. quem credo ma-
 le dixisse expositionem hosti. in dicto. c. proposuit
 falsam esse. Et hoc per. c. sed illud. 45. d. & melius
 in. c. omnibus. 24. q. 1. ubi dicit esse uerba Hie-
 ronymi dicentis illa uerba dic ecclesiæ intelligi de
 ecclesia militante quæ est fidelium collectio, quam eccle-
 siam si quis corrigentem corripientemq; contempsit alie-
 nus esse debet tanquam creticus, & publicanus allegat
 etiam. c. quapropter. 2. q. 7. & c. præcipue. 11.
 questio. 3. & c. nouit de iudi. & c. quemadmodum
 de iur. iuran. ubi est similis, expositio. Si igitur
 quo ad alios fideles peccantes intelliguntur referri
 uerba illa ad ecclesiam militantem, cur tam uarie
 eadem referimus ad Deum uel ad ecclesiam trium-

Si Impera-
 tor & totus
 clerus & to-
 tus populus
 conuenire in
 unum non pos-
 sunt iudica-
 re Papam.

AD MARTINVM

phantem in personam papæ cum indistincte & indefinite fuerit locutio domini non magis alios fideles concernens quàm papam. Immo ex euangelio apparet specialiter directa. Non est autem dubium unam eandemq; orationem non debere diuerso iure censeri uariog; modo exponi. ff. de uulga. & pu. l. in hoc iure. C. de testa. mili. l. in test. ff. de usucap. l. cum qui edes de. deci. cū in tua. c. quia circa de priuil. 12. q. 2. c. cognouimus cum similibus. Nonne dominus discipulis suis loquens, inter quos erat Petrus, dixit. Si quis uestrum scandalizauerit unū ex pusillis istis minimis expedit ut suspendatur in collo eius mola asinaria & demergatur in profundum maris &c. Quia dicta iura allegata per Ludo. maxime. d. c. sed illud et. c. omnibus. cum concor. preallegatis non dicunt ut refert Ludo. sed tantum referunt uerba euangelij Mat. 18. Si peccauerit in te frater tuus &c. Nec per hoc eadem uerba diuerso iure censentur. Si intelligatur, ut tenet Hosti. quem sequuntur 10. An. & do. Ab. in locis preallegatis, ut papa aliquali maiori prerogatiua potiatur. quā alij per iura sæpius per eos allegata maxime. d. c. nemo et c. aliorum. Nec uerba Euangelica ita dicunt ut retulit Ludo. Sed dicunt. Qui autem scandalizauit unum de pusillis istis, qui in me credunt expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo eius & demergatur in profundum maris. et sunt Mat. 18. & Luce. 17. c. nisi cum pridem. §. pro graui de renun. Itaq; patet expositionem hosti. bonam esse & laudabilem approbatam

batam ab alijs docto. prealle. intelligendo tamen hosti-
cum peccatum papæ sit occultum, seu cum ecclesia nō
scandalizatur. Secus si peccatum est publicum & ex
inde scandalizatur ecclesia, tunc tota regula euangeli-
ca habet locum in eo ut si monitus non desistat dicatur
toti ecclesiæ. i. concilio & ab eo poterit puniri quia
est suspectus de heresi. Sed esto q. Papa esset subiectus
dictæ denunciationi euangelicæ non potest dici, q. tu di-
ctam uiam & regulam tentaueris quia constat te non
seruasse requisita in dicta regula seu denunciatione euā-
gelica quæ sunt quinque ponderata & descripta per. d.
Abb. in. d. c. nouit. 1. colum. in fi. & hoc ex uerbis euā-
gelicis. Primum est q. papa peccauerit te sciente uel in
tuam damnationem, uel quia offendit & lædit te ut li-
tera innuit; Secundum requisitum est q. fiat hæc admo-
nitio secretæ obsecrando q. desistat a peccato. Tertium
q. si non desistit a peccato adhibeatur unus uel duo tes-
tes, quibus presentibus fiat dicta admonitio charita-
tiua. Quartum q. postea fiat denuntiatio ecclesiæ. i. pre-
lato. Quintum q. coram suo prelato denuntians pro-
bet peccatum denuntiatum. Nullum autem præmisso-
rum constat te fecisse, uel seruasse, sed prima fronte li-
bellum famosum contra summum pontificem, & eius
executores apostolicos edidisti & in hoc mihi uideris
nō imitatum illū qui ut Persius refert in fossa uocifera-
bat. Auriculas asininas Mida rex habet. At vox illius
a paucis audiebatur, uidelicet tantum a bastantibus.
Tua autem scripta detractatoria toto orbi patefacta

DE PONTIFITIA

sunt. Ita ut dici possit illud propheticum in omni terra exiit sonus tuus & in fines terre opera tua mala. psal. 18. Item uox uociferantis momentanea erat. Tua autem opera perpetua erunt & maxime apud uiros literatos, qui si boni & catholici fuerint illos libris habebunt laudabilis tibi fuisset dictam regulam euangelicam seruare ut iubet uidelicet per literas tuas uel nuntium secrete ipsum papam admonere. Si in aliquo illum in te peccare arbitratus fuisses & imitari Sem & Iaphet pios filios, qui a uersa facie. Noe eorum patris pudibunda operuerunt. Non autem imitari Cham tertium filium impiu irridenda monstrauit Gene. 9. S. de his. 2. q. 7. c. de crimine in fi. 15. q. 5. his exemplis instrumur non detegenda esse aliorum peccata maxime maiorum nostrorum sed potius celanda patet etiam hoc diuino exemplo. Nam Petrus apostolorum princeps audiens Christum dicentem se iterum hierosolimam & multa mala, & mortem denique a senioribus scribis & principibus sacerdotum passurum & tertia die resurecturum a mortuis.

Petrus secrete
inrepre-
uit Christus.

Constantinus
Imperator.

Assumpsit Christum seorsum, & illum incepit increpare, dicens absit a te domine non erit tibi hoc quod dicis. Mat. 16. circa me. Et ibi N. de byra super uerbo assumptus colligit argumentum quod inferior non debet publice arguere superiorem sed secrete. Legimus etiam Constantinum Imperatorem dixisse. Si uidiissem clericum delinquentem ipsum clamide mea cooperuissem ne ab aliquo uideretur. c. in scripturis. 96. di. Quod etiam sapiens Cato monet dicens.

Quantuncunq; potes celato crimen amici.
Deteriores enim sunt qui aliorū famam moresq; corripiunt his qui aliorū substantiā diripiūt. c. deteriores. c. merito. 6. q. 1. Et paulus uas electionis. 1. ad Corin. ^{Paulus.}

9. Bonū est mihi magis mori quā quis euacuet gloriam meā. Et Deus dixit. Dijs non detrahes. i. clericis Exo. 22. c. & 10. c. i. de mala. c. 2. c. sacerdotibus. 11. q. 1. Et si clericis obloqui nō decet multo magis de principe cleri corū, & aliorū principū qui est papa uicē dei gerens in terris & successor Moyſi est glo. not. in. c. causam. 2. in uerbo ad regem, qui filij sint legitimi, & infra dicetur quam graue autem sit peccatum detrahere papę patet exemplo Marie sororis Moyſi & Aron, quę ^{Maria soror Moyſi} licet prima fuisset, quę post transitum maris rubri sumpto tympano hymnum cantare meruit. Exo. 15. Tamen percussa fuit lepra à domino, quia murmura uerat de Moyſe, Quod Ethiopiſſam accepit in uxorem num. 12. c. §. item abijciitur. 2. questio. 7. & exemplo Core & aliorum sociorum, qui rebelles fuerunt Moyſi, & propter hoc a terra abſorti sunt. numeri. 16. c. Alia etiam exempla refert Gratianus similia. §. item in libro Regum ca. cau. & questio. quę breuitatis causa omitto referre.

Et q. detractio sit inſtar homicidij est op. tex. in. c. ex merito. & c. nemo. 11. quest. 1. & glo. not. in cle. 1. in uerbo detrahant de priuileg. refert Tullian Cicero in re inuectiua contra Saluſtiū in ſi. ſepius inq; uidi grauius offendere animos auditorū eos, q. aliena ui-

DE PONTIFITIA

tia aperte dixerunt quàm eos qui commiserunt. Si Paulus Petrum reprehendit ad Gala. 2. c. qui contempta 3. di. 5. ecce ostensum uers. item si Paulus. 2. q. 7. hoc ei licuit quia Paulus erat par Petro. c. Beati Petrus & Paulus ea. cau. & q. Vnde Hieronymus super dicta epistola ad Gala. 2. dicit Paulus Petrum reprehendit quod non auderet nisi se non impari sciret. c. Paulus 2. q. 7. & in diuinis offitijs non commemoratur unus sine altero. Et ad Gala. 2. dicit Paulus qui enim operatus est Petrus in apostolatum circumcisionis operatus est & mihi inter gentes. Tua autem iudicio meo non es par sum. pon. sed ab eo distas quantum lenta solent inter uiburna cupressi. Vnde ad te non spectat redarguere sum. pon. qui solum Deum habet ultorem ita ut libere dici potest illud apostoli. Qui iudicat me dominus est. 1. ad Corin. 4. & infra dicitur.

Secundo ratione scandali ex tuis scriptis exorti: Cum scripta huiusmodi manifeste sint contra comunem omnium canonistarum & theologorum sententiam ut patebit ex infra dicendis suis loco & tempore. Et sic seminaſti zizania in tritico sicut inimicus ille homo de euangelio Mat. 13. Et ex hoc possit oriri scisma ut alias in regno isto Alemanie exortum est. Nam ibi ortæ erant quædam abhominabiles sectæ quæ appellantur biguardorum hominum & mulierum quæ biginariū appellabatur quæ secte tanquam hereticæ in concilio Viennensi, cui præfuit papa Clemēs. 5. reprobatae fuerunt ut patet in Cle. ad nostrum de hereti. Quantum

Deus abhor
ret scđdala.

dutem Deus abhoreat scđdala liquido precipitur ex eius
gestis. Nā licet non ignoraret Iudam Schariot. cū pro
diturum tamen illum propalare noluit nisi in genere
unus (inquit) iuestrū me traditurus est. Mat. 26. Mar.
14. Luc. 22. c. si sacerdos de offitio ordi. Item licet
non teneretur ad tributi solutionem cū domini sit ter-
ra & plenitudo eius Gen. 14. Hester. 13. psal. 23. &
88. Exo. 13. in prin. c. tua nobis de deci. Tamen ad
euitandum scandalum iussit Petro ut iret ad mare &
mitteret hamum quia piscem caperet in cuius ore sta-
terem inueniret. Et illum summens pro se & Petro tri-
butum solueret Mat. 17. in fi. §. item tributum. c. con-
uenior circa fi. & c. sequen. 23. q. 1. Et ratione scān-
dali uitandi ecclesia in terris ubi non est consuetum sol-
uere decimas eas non repetit ut tenet. Ni. de lra.
Mat. 17. in uerbo ergo liberi sunt in fi. & Mat. 5.
in uerbo si quis te percussit & idem tenet sanctus
Tho. secunda secundae. q. 97. arti. 1. Et summus inuiscō
sultus præceptor meus in canonibus Alex. ne. in. c. 1.
17. col. uers. Quidam sunt de constit. allegat. c. si homi-
nes de deci. & d. Ab. in. c. in aliquibus eo. ti. & san-
ctus Tho. in loco præallegato. Et idem tenet feli. in. c.
2. 3. col. uers. 22. de prescrip. ubi ponit. 23. spetialia in-
ducta ad euitanda scandala contra regulas iuris com-
munis. Et Paulus apostolus ne aliquem scandalizaret
proprijs manibus laborando uictum sibi acquirebat. 1.
ad Corin. 9. glo. in. d. c. 2. de prescrip. c. iam nunc.
29. q. 1.

DE PONTIFITIA

Facta papæ
excusantur.

Tertio quia facta Papæ excusantur sicut Iacob
a mendatio Israelite a furto Sanson ab homicidio pa-
triarchæ & alij plures uiri iusti, quia habuerunt uxo-
res ab adulterio. c. gaudemus de diuor. glo. not. in. c. 1.
40. di. de mendatio Iacob habetur Gene. 27. §. item
apponitur. 22. q. 1. de furto Israelitarū habetur. Exo.
c. 13. in fi. & c. dominus. 14. q. 3. de homicidio Sanson
habetur num. 25. c. occidit. 23. q. 8. unde si aliquid
rescribit Papa quod absolum sit excusatur & attri-
buitur importunitati supplicantis & magnitudini,
seu multitudini occupationum papæ constituit, ut cui
scribitur. Rescribat pontifici quod obstat rescripto &
supersedeat interim negotio commissio & expectatur
secunda & interdum tertia iussio. c. si quando de re-
scrip. facit. c. cum a deo eo. titulo & benefacit glo.
not. in uerbo nuncians. §. deinde competens in auten-
de man. princi. quæ colligit ar. contra miseros prela-
tos exequentes statim literas papæ licet iniunctas, quia
intentio papæ ad quam semper recurrendum est. c. ad
aures de rescrip. c. exposita de arbitris. c. super que-
stionum. §. intentionis docti. dele. non est ledere, nec
tollere ius alterius. c. de ecclesiasticis. 25. q. 2. c. si quis
non obedierit. 11. q. 3. c. nunc uero. 8. q. ult. l. 2. ff. nequid
in lo. pu. nec declinare in partem dexteram: nec sinis-
tram. Deut. 17. in fi. Mat. 22. sed in æquo libramine
omnibus iustitiam ministrare. c. licet prima colum-
de proba. c. cum nobis circa sinem de electione. c. licet
de sup. negli. prælatorum. c. magne in fi. de uoto. cle.

pastoralis de re iudi. Et tanta est auctoritas pontifi-
 tia ut Rescriptum apostolicum semper presumatur ex
 iusta causa emanatum & hæc presumptio adeo est uio-
 lenta ut non admittatur probatio in contrarium cle.
 1. de probat. & hoc tenet Ia. Alua. in ti. si de seu fue-
 rit contro. §. naturalis. 4. colū. in prin. in usi. seu.
 & dicit hæc uerba fuisse. Cy. & idem tenet. d. Ab. in
 c. que in ecclesiarum. 4. colum. de consi. allegat glo.
 pro singulari & not. in. l. relegati. ff. de penis que ap-
 te dicit, q. magna & causa in principe est sola uolun-
 tas qui dicit hoc fuisse etiam de mente. Anto. de Butri.
 Ibidem ubi tamen hoc dictum limitat multipliciter.
 Cuius limitationē non refero, quia ad rem non faciūt.
 sed unum ego addiderim ut hoc dictum uerum sit, quan-
 do papa rescribit ex certa scientia, & est bene de cau-
 sa & negotio instructus & certioratus aliter non pre-
 sumatur pro rescripto sed præsumitur papa circum-
 uentus et deceptus ut est singularis & notabilis in. c.
 pastoralis. §. præterea in uerbo ex certa scientia de
 offi. dele. Alia dicentur suis locis. Deo propitio ad rem
 hanc facientia ad detegendū errores tuos. Et nūc mihi
 occurrit illud Ciceronis carere debet omni uitio, qui
 in alium paratus est dicere et iuxta illud euangelicum
 hypocrita primum trabem de oculo tuo eijce & tūc
 educes fistucam de oculo fratris tui Lucæ. 6. §. tria. 3.
 q. 7. uers. porro in fi. & .i. questio. 1. in ulti. glo. in
 c. 1. de accusa. hoc etiam crimen detestatur Horatius in
 sermonibus sic inquit,

Cicero.

Christus.

DE PONTIFITIA

Cum tua preuideas oculis mala luppis in unctis
Cur in amicorū uitia tam cernis acute, & alibi
ut nemo in sese tentet descendere nemo

Sed precedenti spectatur mantica tergo:

Laudabilius ergo tibi fuisset silere quā male dicere &
scribere de pon. & eius executoribus. Et sequi consi-
lium Hieronymi super. 12. prophetis qui sic ait quan-
do ergo uir ecclesiasticus & prudens atq; intelligens
multas impietates in ea quæ uocatur domus Dei esse
cognouerit & non solum multas sed etiam fortes &
quæ opprimere possunt iustitiam & in tantum do-
ctorum rabiem processisse ut accipiunt pretium in iu-
ditio & omnia pro muneribus faciant pauperes de-
uitent in portis & audire contemnant taceat in illo tē-
pore ne det sanctum canibus & ne mittat margaritas
inter porcos qui conuersi conculescent eas & imitetur
Hieremiam dicentem solus sedebam quia amaritudine
repletus eram. c. quando. 11. 2. 3.

His igitur sic premisissis uentilemus aliquas de tuis
conclusionibus principalibus in quibus alie etiam cō-
plectuntur iuditio meo quæ sunt hæ.

5. Papa non uult, nec potest remittere ullas penas
præter eas quas uel suo uel canonum arbitrio
imposuit.

3. Canones penitenciales solum uiuentibus sunt im-
positi nihilq; morituris secundū cosilē debet iponi.

11. Zizania illa de mutāda pena canonica in penā pur-
gatorij uidetur certe episcopis dormientibus sata.

- 13 Morituri per mortem omnia solvūt & legibus ea
nonū mortui iā sunt habētes iure earū relaxationē.
- 20 Igitur Papa per remissionem plenariam omnium
peccatorum non simpliciter omnium intelligitur sed a
se ipso tantum modo impositarum.
- 21 Errant itaq; indulgentiarum commissarii qui di-
cunt per papæ indulgentias hominem ab omni pe-
na solui & saluari.
- 25 Qualem potestatem Papa habet in purgatorio ge-
neraliter talem habet quilibet episcopus & cura-
tus in sua diocesi & parochia specialiter.
- 26 Optime facit Papa qui non potestate clavis quam
nullam habet sed per modum suffragij dat anima-
bus remissionem.
- 48 Docendi sunt Christiani quod uenie papæ sunt
utiles si non in eas confidunt sed nocentissime si
timorem Dei per eas amittunt.
- Cur Papa non euacuat purgatorium propter sanctis-
simam charitatem & summam animarum necesa-
ritatem ut causam omnium iustissimam. Si infini-
tas animas reduceret propter pecuniam funestissi-
mā & structuram Basilicæ, ut causam leuissimam.

DE PONTIFITIA

IVINI NV MINIS

ac Beatissime semper virginis
Mariæ dei genitricis ac beati Pe-
tri Apostoli de cuius potestate agi-
tur inuocato presidio ut facilius
pateat solutio & confutatio di-

ctarum conclusionum nonnulla quæ ad rem mihi ui-
dentur plurimum pertinere, premitttere operepretium
existimaui.

Primum igitur, quod papa habet in omnibus ple-
nitudinem potestatis ratione cuius est supra ius, &
contra illud dispensare potest, etiam si sit dispositio
generalis concilij ut clare probatur in .c. proposuit
iuncto. c. 2. de con. preben. & in. c. significasti de elec.
& est glo. not. & singularis in .c. ubi periculū circa
prin. in uerbo concilio de elec in. 6. Quæ dicit papam
de plenitudine potestatis posse reuocare constitutionem
factam in Concilio. Quam pro multum not. allegat.
do. Abb. in disputatione incipiente episcopus. 1. colum.
& Feli. in. c. 1. 7. colum. uers. amplia. 3. de consi. &
.d. Abb. in. d. c. significasti. 2. colum. in prin. licet. d.
glo. non allegat. Optime facit glo. in. c. nemo. 9. q.
3. quæ dicit quod si unum statueret concilium & aliud
papa standum esset statuto papæ nisi in causa heresis.
Et ratio prædictorum colligi potest ex. d. c. signifi-
cassi ubi dicitur q. concilia non possunt præfigere le-
gem Romanæ ecclesiæ cum omnia concilia auctori-
tate Romanæ ecclesiæ facta sint & ab ea robur re-

Papa solus
potest reuo-
care consti-
tutionē fa-
ctam in con-
cilio.

Nota supra
hic dictum.

Nota.

deperint. Et in eorum statutus semper Romana ducto-
 ritas excipitur. Et hoc quia ipsi Petro & per eum
 eius omnibus successoribus data fuit omnimoda &
 plenaria potestas ligandi & soluendi dicente domino,
 quodcumque ligaueris super terram erit ligatum &
 in Coelis. Mat. 16. transumptiue in .c. quodcumque
 24. q. 1. c. in nouo testamento. 21. di. c. Ita domi-
 nus. 18. di. cum similibus & dicens, Quodcumque
 nihil excipit. .c. solite de maio. & obe. c. Si Roma-
 norum. 19. di. Et cum ipse non distinxerit, nec
 nos distinguere debemus eius potestatem. c. si dormie-
 rit. 31. q. 1. Inno. in .c. quanto in fi. de consue. ex-
 ponit illa uerba domini, quodcumq. ligaueris & c. s.
 per constitutiones precepta Hosti. autem in .c. per ue-
 nerabile in uerbo decreto qui si. sint legi. exponit De-
 creto. i. decisione responsioni sententie diffinitioni in-
 terpretationi constitutioni. Ei enim semper est obe-
 diendum in spiritualibus & in his, que ad animam
 pertinent & spectant nisi fiant contra fidem uel spe-
 cialiter prohibita & idem tenet. Inno. & clarius in
 c. quod autem circa me. uers. sed quæris unde habes de
 pe. & re. ubi dicit q. illa uerba quodcumq. & c. possunt
 intelligi per constitutiones per illas enim ligantur mul-
 ti qui non sunt ligati iure naturali sicut apparet in
 illis q. sūt i sacris ordinibus cōstituti q. ligātur peccato
 si cōtrahūt matrimoniū, uel nō dicitur diuinū offitiū.
 Nec aliter ligantur nisi eēt cōstitutiōes et sicut papa
 pōt facere cōstitutiōes q. ligant eadē ratione & quæ

Petro & suc-
 cessoribus
 data fuit
 omnimoda
 potestas a
 Christo.

DE PONTIFITIA

soluant qualis est hęc quicunq; iuerit ultra mare hęc
 beat talem indulgentiā arg. in. c. cum inferior. 21. di.
 Hinc dicit Inno. in. c. quod super his de uoto q. per il-
 la uerba generalia quodcunq;. Et per illa uerba pascē
 oues meas. 10. c. ult. & transumptiue in. d. c. significa-
 si de elec. accepit Petrus & eius successores potestātē
 non solum super fidelibus. sed etiam super infidelibus
 iuxta uerbum dominicum fiat unum ouile & unus pa-
 stor. 10. c. 10. & glo. in Cle. ad nostram in uerbo ec-
 clesie de hereticis. Et alibi quantum ad propositum
 bellissime inquit. Quod si papa precipit aliquid inia-
 sum cum non habeat superiorem coram quo agi pos-
 sit illi obediendum est in spiritualibus & ecclesiasticis
 psonis, quia nemini licet de eius factis iudicare. 40. di.
 Si papa nisi mandatum papę heresim contineret uel
 nisi ex precepto in iusto presumeretur uehementer p-
 turbatus status ecclesie, uel multa mala futura essent
 Quia tunc peccaret obediendo cū debeat futura ma-
 la precauere non autem iuuare. si autem precipiat ali-
 quid iniustum laico, qui non est iurisdictionis sue nec ra-
 tione persone sue, nec ratione causę, nec alias dicit se
 non uidere, quod teneatur ei obedire. Si tamen illum
 excommunicare debet excommunicationem seruare, quia
 cum in potestate papę sit ecclesia militans ad eius mā-
 data debent sacramenta ministrari & nullus contra
 eius mādata debet eis se immiscere, quod est ualde not.
 hęc sunt uerba domini Ab. in. d. disputatione incipien-
 te episcopus. 1. col. in si. qui omisit allegare hoc fuisse

Papa habet
 potestatem
 super infide-
 les.

Alit precepti
 papę inu-
 sum sit ser-
 uandum.

dictum Inno. in. c. inquisitioni de sen. exco. Quod dictum pro notabili allegat. d. Ab. in. c. que in ecclesiis penul. colum. uers. item limbo, ut præsumatur de constit. & Feli. in. c. i. circa principium de si. instru. et d. c. que in ecclesiis. ii. colum. in si. de constit. & in. c. ita quorundam in si. de iudicis & c. si quando glo. sua, que incipit superfederi. 2. col. in si. de rescrip. ad idem aliud not. d. Inno. in. c. cum ad monasterium de sta. mo. ubi dicit quosdam tenere & forte non male secundum eum, quod licet in his, que sunt contra uotum tantum uel expressum, & in alijs, que sunt contra euangelium non profit papæ dispensatio, nisi ex causa fiat. & idem forte intelligendum secundum eum si dispensat in his, que sunt contra generalem statum ecclesiæ, Non tamen hoc uerum in his dispensationibus, que sunt contra ius posituum tantum sic apparet in statutis, que facta sunt super ordinibus faciendis, uel interstitijs ipsorum, & quod quis posset habere duas ecclesias curatas in his enim dispensationibus sufficit sola uoluntas papæ etiam sine causa probatur hoc ratione sicut enim ex sola uoluntate potest constitutione relaxare, quia eius est tollere et destruere, cuius est cedere. c. inter alia de sen. exco. & princeps legibus non ligatur. l. digna uox. C. de legibus. l. ex perfecto. ff. de leg. 3. l. princeps. ff. de legibus Hostien. uero unum commendabile ponit in. c. quato de transla. prela. uidelicet q. Dei et Papæ id est concistorium arg. in. c. 2. et. 3. eo. ti. & in. c. Romana de ap. in. 6. & factum a papa dicitur

Dei & Papæ idem est concistorium.

DE PONTIFITIA

factum à Deo, ut dicit Ioan. An. in. c. rursus circa prin. qui cle. uel mo. & ad hoc optimus tex. in. c. non putamus in si. de consue. in. 6. ubi dicitur idem auditorium seu consistorium esse episcopi & eius uicarij. et ibi glo. ult. Et idem tenet pe. de Anca. consilio. 29. incipiente in Christi nomine, eiusque maris uirginis gloriose Marie, & beati Antonij Amen. parum dubitationis circa me. Ideo bene dici potest de iure papam pene omnia posse, quæ Deus potest excepto peccato. c. charitas de peni. di. 2. Nam Deus non dedit Petro licentiam peccandi. c. 1. 40. di. c. legatur. 24. questio. 2. Immo non debet excipi peccatum. quia peccare non est potentia, sed impotentia. d. c. charitas & infra dicitur. Omnia enim per Deum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, id est peccatum. Ioan. c. 1. in prin. Immo nihil magis est contrarium Deo, quam peccatum. Nam per ianuam peccati intrat diabolus & statim Christus recedit, sicut per contritionem statim intrat Christus & recedit sine expellitur diabolus de peniten. distinctio. secunda sic enim inquit & c. cum renuntiatur. 31. questione prima iuncta ibi prima glo. specula. in hac materia late loquitur in titu. de legato. 5. nunc ostenda. uersic. 60. ubi dicit, quod Papa est Petri successor, & uicarius Iesu Christi uicem non puri hominis sed ueri Dei gerens in terris ut in preallegato. c. secundo & tertio, unde omnia gerit & disponit & indicat prout sibi

Papapotest
idem quod
Deus potest.
scilicet.

placet. c. cuncta per mundum. & c. per principalem octaua questio. tertia licet quilibet episcopus sit quo ad quedam uicarius Christi. c. mulierem. 33. questio. quinta. c. unico. uersicu. ad exhibendum de sacra unctio. habet etiam Papa plenitudinem potestatis ad quam uocatus est. Alij uero in partem sollicitudinis sunt uocati. c. ad honorem de aucto. & usu. pa. c. decreto secunda questio. sexta. dummodo contra fidem non ueniat in omnibus, & per omnia potest dicere & facere quicquid placet auferendo ius suum cui uoluerit, quia nemo est, quicui dicere possit. Cur ita facit. c. in memoriam. 19. distinctio. & ita tenet domi. Abb. in dicta sua disputatio. secunda columna. cui addo bonum tex. in. §. ex persona. Alias est. c. quamuis de pe. distin. 3. & glo. not. in. d. c. 2. in uerbo uicem Dei. de transla. prelatorum & Paulus de Ca. consilio. 284. Incipiente in Christi nomine amen. in facto presenti. 3. colum. uersi. Sicut uidemus, & consilio sequenti incipiente in Christi nomine Amen. Primum dubium secunda columna in principi. Nam apud eum est pro ratione uoluntas. §. sed quod principi insti. de iure naturali gentium, & ciuili. & glosa tertia in ca. si gratiose. de rescrip. in 6. Item non habet superiorem. c. licet de electio. & ipse est super omnes. Nec potest ab aliquo iudicari. c. in nouo. & c. nunc autem. 21. distinctio. c. cuncta per mundum. c. nunc uero. & c. si quando. 8. q. 3. c. audit. 2. q. 5. Et ipse potest dicere illud apo.

DE PONTIFITIA

stoli. i. ad Cori. 4. Qui autem iudicat me dominus est.
 Vnde dicitur ecclesiæ arbitriū. l. i. in fi. C. de sum. tri.
 Et si. cath. Et ideo etiam immutat substantialia unius
 rei applicando alij ar. in. l. 2. C. commu. del. Et de nul
 lo potest facere aliquid. l. unica in prin. C. de rei ux.
 ac. c. re uera de conse. d. 2. Et sententiam, quæ nulla est
 facere ualidam. c. hæc quippe. 3. q. 6. Item de iniusti
 tia potest facere iustitiam corrigendo, iura Et illa
 immutando. c. ut debitus de appel. c. non debet de con
 san. Et assi. Et plenitudinem obtinet potestatis. c. de
 creto. 2. q. 6. Et de prædictis est glo. not. in. c. 2. in uerbo
 uicem Dei de transla. prælatorum. Item papa dissol
 uit matrimonium carnali copula non consumatum, ut
 communiter notatur in. c. commissum de spon. Et glo.
 in. c. ex publico de conuer. cōiū. Et d. Ab. in sua dispu
 tatione incipiente episcopus. 3. col. in fi. uers. 4. arguo
 sic papa. Et quandoq; consumatum dissoluit ut inter
 infidelem quando alter coniugum conuertitur ad fidē
 altero nolente secum habitare, sine contumelia creato
 ris. c. quanto de diuor. inter quos est uerum matrimo
 nium Et eis dictum sit, quod Deus coniunxit homo nō
 separet. Mat. 19. Mar 10. c. de infidelibus in fi. de cō.
 Et assi. cū similibus. Itē potest facere q. facta habeātur
 pro infectis. l. ut est glo. not. in cle. 1. i uerbo p infectis
 de im. eccle. extant etiā uersus de pontificia potestate.

Papa dissol
 uit matrimo
 nium

Resituit papa solus deponit Et ipse.

Diuidit Et unit eximit atq; probat

Articulos soluit sinodum facit generalcm.

Transfert

Transfert, & mutat: appellat nullus ab illo, ut est glo. not. in. c. 1. in uerbo pertineant de transla. prela. .c. Sicut unire de exceſ. prela. Et copioſius hoſti. in ſumma de offi. lega. §. quid pertinet ad officium le- gat. per to. & dominus Ab. in. d. diſputatione per plures colum. circa prin. & Iaco. Alu. in titulo Epi ſcopum uel abbatem c. 1. 4. colum. in uſi. feu. & .c. quod translationem de offi. lega. Addo q. ſolus papa ſine conſilio Cardinaliū poteſt deponere Imperatorē & quēcunq; alium. 15. q. 6. c. alius & glo. 1. in. c. ad apoſtolicę quę eſt ualde not. de re iudi. in. 6. Ipſe enim habet plenitudinem poteſtatis. 2. q. 6. c. de cæ- tero de au. et uſu pal. c. ad honorem. Nec obſtat quod in ſuperſcriptione. d. c. apoſtolicę dicatur ſacro pre- ſente concilio ad memoriam ſempiternam. quia. d. gloſa. 1. dicit de concilio potius eſt dictum ad hone- ſtatem quā ad neceſſitatem. quia ſine ſcientia uel licentia cōcilij. Sētentiā papę ſufficeret contra Impe- ratorē et quēcunq; aliū (ut prædictum eſt). d. c. alius. Itē pōt eſſe iudex i ſua cauſa propria ut tenēt doc. ma- xime. d. Ab. in. c. cōueniſſent. 3. col. in prin. de iudi. et d. Do. in. c. 1. ſecūdo not. de im. eccleſia. in. 6. et in. c. 1. 3. col. circa ſi. de penis eo. lib. unde ſi mulier aſſerit pa- pam eſſe uirum ſuū poterit papa eſſe iudex in ipſa cau- ſa, ut tenet d. Ab. in. c. cū ueniſſent. 3. colum. & in. c. li- cet deuitāda. 2. col. de ele. allegat glo. in. c. Guilſterius i uerbo anathematizari. 23. q. 4. et i. c. ſi q. pecuniā. 79. di. et hoc q. a Papa non habet ſuperiorē ut prædictū

Papa pōt
deponere
Imperatorē
ſine conſen-
ſu Cardina-
lium.

Papa eſt iu-
dex in cau-
ſa propria.

DE PONTIFITIA

Papa nō ha
bet superio
rem.

Papa pōt in
scriptari ius
diuinum.

est idem dicit Ni. de lyra psal. 50. Super uerbo tibi
soli peccaui, quod hoc dicit David, quia superiorem
non habebat cum esset Rex nisi solum Deum. At quod
magis papa potest interpretari declarare & modifi
care ius diuinum & per suas constitutiones & dispo
sitiones quæ fundatur in iure naturali gentium impe
dire ut sic ex eis nullum uinculū, uel obligatio cōtraha
tur, uel oriatur, ut tenet Petrus de ancarano, in repet.
c. 1. 12. colū. in fi. uers. de potestate tamen Papæ, & se
quenti de constitu. & in d. consi. 239. ubi dicit per con
stitutiones summorū pon. plura impedimēta fuisse in
ducta impediētia matrimonia contrahenda & diri
mentia contracta, ut maxime ex titulis de spon. cū se
quen: usq; ad fi 4. libri Decretalium, & in tit. qui cle.
ulti not. & de conuer. coniu. & alijs similibus & pa
tet etiam in exemplis præmissis & in matrimonio cō
trahendo, q̄ in masculo requiratur etas annorū. 14.
in femina. 12. c. 2. c. attestaciones. & c. continebatur de
spon. impu. quantū uero ad spōsalia etatis an. 7. c. lite
ras. & c. accessit eo tit. Item in matrimonio spiritali
quod contrahitur per emissionem professionis in qua
requiritur etas an. 14. in proficiente. c. ad nostrā de re
gula. & c. 1. eo. ti. in. 6. irritat etiam in matrimoniū
contractū in gradibus consanguinitatis & affinitatis
canonica constitutione prohibitis & cum monialibus
& religiosis professis, & clericis in sacris ordinibus
constitutis cle. 1. de consan. & affi. c. non debet eo. tit.
c. nicena. 31. distin. c. cum olim de cle. coniu. Et tamen

legimus Abraham, Isaac, & Iacob, Moysen, David Patriarche,
 Regem, & multos alios Patriarchas, & Prophetas, Petrus Apo-
 & Petrum apostolorum principem, Lucam euangeli- stas.
 stam habuissim uxores, ut patet in libro uite maxime Lucæ euan-
 Gene. Exo. & Regum, & Math. c. 1. & Lucæ. 3. de gelista fue-
 Petro, Mat. 8. & Lucæ. 4. c. qui dicit, exurgens lea- runt coniu-
 sus de synagoga introiuit in domum Simonis socrus, gati,
 autem Simonis tenebatur maximis febribus de Luca
 attestatur Hieronymus in libro de uiris illustribus in
 si. de Luca loquendo dicit uixit. 84. annos, uxore ha-
 bens, licet aliter dicere uideatur in prefatione euange-
 lij. Lucæ in prin. & frater accipiebat in uxorem reli-
 ctam fratris prædesinchi sine filiis ex præcepto Domi-
 nico Deut. c. 25. Rut. c. 4. & Ni. de lyra. Math. c. 1. Papapoteft
 in uerbo Mathan autem genuit Iacob. Item potest sta- statueret q
 tuere, quod per secundum matrimonium tollatur pri- p secundum
 mum, ut tenet glo. in. d. c. ex publico, quàm ad hoc alle- matrimoniu
 gat Feli. in. c. quæ in ecclesiæ. 6. colum. uersi hinc tollatur pri-
 est de constit. subdens quod etiam in consumato matri- mum.
 monio dispensat allegat Ioan. An. in regula actus legi-
 timi de re. iu. in. 6. quem refert Bal. in. l. si filius. ff. de
 adop. & Pe. de Anca. consi. 366. incipiente reuoca-
 tur in dubium in quantum pro filio regis Angliæ la-
 boriose consuluit, quod Papa ex causa possit dispensari
 uxorem patru sui desinchi, possit nepos ex fratre acci-
 pere in uxorem de amplissima potestate Papæ in ma-
 trimonialibus habetur per Hosti. in summa qui cle.
 uel no. 5. quis nomen. uer. uideatur igitur, quod sum-

DE PONTIFITIA

mus pon. & latissime per Iacobum Zocchum Ferrara.
in. c. ad dissoluendum. s. charta. & ibi tem etiam per ce
lebrerrimum dominū meum in canonibus Alex. ne. post
.d. Ab. de despō. impu. Pe. de anca. in. c. i. i. col. de spō.
in. 6. Potest etiam papa inhibere ne matrimonium cō
trahatur inter aliquos expressis nominibus, & si cō
tractum fuerit matrimonium sit nullum & non te
neat nec ualeat, ut tenet Petrus de anca. & d. Cardi
nalis in cle. i. in si. de re. permu. & sic papa prohibi
to impedire potest matrimonium contrahendum, &
dissoluendum contractum cum moderamine tamē pre
misso, & tñ matrimonium est de iure diuino, hoc hos de
osibus meis & caro de carne mea. c. debitū de biga.
Gen. 2. Mat. 19. i. ad Corin. 6. & c. i. de uoto t. 6. sed
qd amplius imoror loqui de pōtificia potestate est. n.
hoc mittet os in cōelum, c. in tantum. 21. distin. est instar
sacrilegi, ut est glo. not. & singularis in. d. c. si papa
40. dist. & ibi etiam dicitur, quod merita Petri eius
successorem aut sanctum faciunt aut sanctum inueniūt,
ut prædictum est diuini ingenij Bal. qui etiam fuit ma
gnus plurius ut patet ex scriptis suis cōsilio 433. in
cipiente in Christi nomine queritur utrum papa. 3.
uol. ex breue consilium dicit, quod dubitans de pote
state pape dubitat de fide catho. & tanquam sacrile
gus est censendus & instar sacrilegij est disputare de
potestate papæ. Idem dicit glo. quam ipse non allegat
in. c. generali in uerbo in iubemus de elec. in. 6. que
refert Gar. dicēte, qui negat Papā nō habere facultatē

Dubitas de
potestate pa
pæ est cōsen
sus sacrile
gus & here
ticus.

tem condendi canones ponitur ut hereticus. 19. di.
nulli fas. & Oldra. consilio. 271. incipiente quæ-
stio talis est circa me. tenet quod qui dicit Romæ pec-
cata non posse dimitti uel remitti, & papam non
posse dimittere peccata hereticus est censendus, quod
dictum Feli. in tractatu de indulgentijs. 1. col. multum
extollit pro ualde not.

Præmitto etiam q. ex omnibus fidelibus cōstituitur
una ecclesia & unū corpus mysticū. c. ecclesia de cōse.
di. 1. ubi dicitur ecclesia. 1. catholicorū collectio & c.
Et huius corporis caput est uerus sponsus et pontifex
Iesus Christus redemptor noster cuius uicarius est pa-
pa ut probatur iu c. firmiter uers. una est de sum. tri.
& si. ca. & c. nouatianus. 7. q. 1. c. loquitur. & c. pu-
denda. 24. q. 1. c. quam de im. ec. in. 6. Et in canticis
canticorum. 6. c. dicitur in personam Christi de ecc-
lesia una est columba mea perf. Ita & c. transuma-
ptiue habet in. d. c. loquitur & Apostolus ad Ephe.
4. c. unum corpus unus spiritus unus Dominus & c.
Et alibi Christus pontifex futurorum bonorum & c.
Ad Hebræos. 9. c. Et pro hoc est bona glosa in
clementina ne Romani in uerbo non consonan-
de electione. quam ad hoc allegat. d. Abb. in. d. di-
sputatione. 5. colum. Aliam ego allego. in cle. ad no-
strum. 6. tertio q. illi in uerbo ecclesiæ. de hereti. quæ
notabiliter dicit. Constat enim. Ideo unam, quia in
uniuersali ecclesia est unum caput supremum cui
omnes de ecclesia obedire tenetur, scilicet Papæ

Notandum
perperuo
glo. literis
aureis scri-
bendam.

DE PONTIFITIA

hoc illo statuente per quem Regis regnant & legum
conditores iusta decernunt prouer. 9. c. & epistola
inter claras. C. de summa tri. & si catho. est enim ec-
clesia militans diuinitus exēplata dicente 10. in Apoca-
lipsi. c. 21. in prin. uidi Hierusalem sanctam nouam de-
scendentē de celo &c. Et Moyse dictum est. Exo. c. 25.
in si. quod omnia faceret secundum exemplum sibi mō-
stratum in monte. Cum igitur in ecclesia triūphanti sit
unus Princeps supremus cuius obediētiē tota ipsa ec-
clesia perfectissime est subiecta. s. Deus necessario se-
quitur toti militanti unum supremum Principē præsi-
dere. s. Papam, cuius præceptis omnes obedire tenentur
& hoc est de necessitate salutis, ut in extrauaganti
Bonifacii unam sanctam & fortius in his, qui sunt p-
fecti. c. ne quis. 22. q. 2. Vnde prædictum fuit Iohel. 1.
congregabantur filij Iudæ, & filij Israel, pariter ex-
ponit sibi caput unum. & Ioan. 10. fiet unum ouile, &
unus pastor. c. licet de baptismo ele. 1. de sen. excom.
cum concor. Hanc obedientiam probat naturalis ra-
tio sicut enim operationes rerum extranaturalium
procedunt ex naturalibus potentijs. Ita operationes
humanæ procedunt ex humana uoluntate oportuit au-
tem in naturalibus, ut superiora mouerentur inferio-
ra ad suas actiones per excellentiā naturalis uirtutis
collectæ diuinitus sic oportet in rebus humanis, quod
superiores moueant inferiores per suam uoluntatem
ex ui auctoritatis diuinitus ordinatæ, ut satis probat
To. 2. 2. quest. c. 4. ar. 1. Istorum autem superiorum

Ecclesia mi-
litans est di-
uinitus exē-
plata a triū-
phanti.

mouentium unus est supremus ut prædixi omnes. Igi-
 tur subiecti sunt motioni illius. Et sunt in illo quasi mē-
 bra de membro &c. c. significasti de elec. & Archi. in
 .d. c. loquitur exponit illud uerbum columba una &c.
 .i. ecclesia sic dicta propter innocentiam. d. c. pudenda
 perfecta propter uirtutes quæ extra ecclesiam nō ha-
 bet matris sinagoga electa. Ad horum declarationem.
 dicens q. Adam est figura ipsius Christi, qui transla-
 tus est in paradiso .i. in ecclesia uel etiam in cruce in
 qua soporatus est dominus cum mortem pro peccato-
 ribus redimendis suscepit de latere. cuius dextero a-
 milite perforato fluxerunt duo sacramenta. s. sanguis
 & aqua sanguis redemptionis & aqua baptismatis,
 quibus formatur ecclesia Christi sponsa. d. hoc dicitur
 una est columba mea &c. Et hic de ipsa Christus. pro-
 phetauit, dicens os hoc de os sibus meis &c. Gene. 2.
 cum alijs iuribus preallegatis. Quia fortitudo ecclesiæ
 & humilitas illius de fortitudine & humilitate Chri-
 sti formata est, et propter eam homo Christus reliquit
 patrem in celis. Exiens à patre uenit in mundum. 10.
 16. reliquit matrem suam. i. sinagogam, & adhesit
 uxori. i. gentili ecclesiæ. Hæc sunt duo in carne una. i.
 Christus & ecclesia in spiritali uoluntate hæc est
 uirgo Regis filia uirgo tenella mater fecunda rosa p-
 petua amplexibus digna uoluntate fulgida honestate
 præclara uerbo matura grauis castitate insignis ha-
 bitu prædicabilis interesse uirgo sine iniquitatis ma-
 cula, sine simulationis iuga secundum Hier. hæc sunt

Ecclesia dis-
 citur colū-
 ba una &c.

Duo sacra-
 menta lu-
 xerunt ex
 latere dex-
 tero Christi
 perforato.

DE PONTIFITIA

uerba Archi. in. d.c. loquitur cum aliquibus per me interpositis. huius autem corporis multa sunt mēbra uti particulares ecclesiæ & ceteri fideles boni cuius ecclesiæ sponsus est papa. d.c. quoniam de im. eccle. in 6. & de. i. de summa tri. & si. ca. plurics supra allegata cum alijs concor. hoc etiam declarauit Christus, cū dixit ego sum uitis & uos palmites 10. 15. Et sicut palmites sumunt uigorem a uite sic prelati sumunt suam auctoritatem a papa, qui est alter Christus in terris & representat Christū cū sit eius uicarius. d. c. quāto de trāsla. prela. & ibi glo. in uerbo uicē dei. cū concor. in ea allegatis et. c. nostrū ut ecclesia. bene. & alijs per me dictis in d. uers. primū q. papa, item in regno colorū est unus Deus a quo celestis curia sumit splendorē iuribus preallegatis in uers. prēmīto etiā q. ex omnibus & Dauid dicit in splendoribus sanctorum ante laciferū genui te psal. 39. inter astra est sol. a quo alia astra & sydera sumunt splendorē suū ideo datur sol. qui solus est qui lucet & alia sydera & terra & splendorē accipiūt & ab isto sole & terra cuncta terrena oriuntur teste ouido 1. Methamor. & ab his oriuntur cūcta duobus & ab his oriuntur cūcta duobus .c. solitæ de ma. & obe. c. duo sunt. 96. di. in inferno unus est Princeps. in Belzebub principe demoniorum eijcit demonia Lucæ. 11. Mar. 3. Mat. 9. circa si. 21. di. in prin. Nunc princeps mundi eijcietur foras Ioan. 12. post medium, & quia princeps huius mundi iam iudicatus est. Ioan. 16. uenit

A sole &
terra cūcta
oriuntur

enim princeps huius mundi & in me non habet quidam
quam Ioan. 14. c. princeps, & ibi per archidia. de
peniten. distinctio. secunda. c. sic enim secunda colum-
na. ea. distinctio. & diabolus portauit Christum in
montem excelsum ualde, & ostendit ei omnia regna
mundi & gloriam eorum, & dixit illi: hæc omnia
tibi dabo si cadens adoraueris me Mat. quarto. Si
ergo in celo, in aere, & in inferno est unus prin-
ceps, ut præmissum est, Non ne rationi conueniens
est, ut etiam in terris sit unus princeps, qui curam
habeat de animabus hominum pro quibus facta sunt
omnia. Omnia subiecisti sub pedibus eius psal. octauus,
pro quibus Christus nasci uoluit, & crucifigi, qui
est papa successor Petri cui Christus ter dixit
si me amas pascere oues meas. Ioan. 10. cum alijs
iuribus præallegatis in dictum uersiculum primum
quod papa, nam in apibus est unus princeps, &
in gruis unam sequuntur ordine literato. c. in api-
bus septima questio. prima Roma. condita duos fra-
tres simul habere non potuit dicto. c. in apibus,
& Roeta inquit.

Fraterno primi maduērūt sanguine muri, et alibi.
Omnisq; potestas in patiens consortis erit ut etiā refert
archi. in. d. c. in apibus & 23. q. 7. g. autē in Rebeche
utero Esau & Iacob bella gesserūt. Gene. c. 25. & d.
c. in apibus & 26. et. 89. dist. c. 1. Præmitto et g.
sicut una est ecclesia. ita est unus epus multorum epōrum
cōcordi numerositate diffusius, ut dicit tex. i. d. c. no.

DE PONTIFITIA

uatiānus &c. loquitur. & dicitur unus episcopatus
 quasi unum caput, seu una cura, seu intentio. Episco-
 pus enim est nomen græcum quod latine interpræta-
 tur superintendens. c. qui episcopatum. 8. q. 1. Et ad-
 uertendum quod licet fuerit hoc uocabulum Episcopa-
 tus in testamento ueteri ut patet psal. 68. & episco-
 patum eius accipiet alter actuum. c. 1. Attamen nō ha-
 bebantur Episcopatus ita distincti sicut hodie, nec dis-
 tinguebatur hoc nomen episcopus ab hoc nomine p̄s-
 byter. Et promiscue omnes sacerdotes in primitiua
 ecclesia immediate post resurrectionem Christi appel-
 labantur tam episcopi, quam presbyteri & omnes in
 communi regnabant in ecclesia Dei sed postea cum
 oriente scismate, ita quod unus uolebat alteri prefer-
 ri. Dicendo ego sum melior te, quia baptizatus sum
 a Petro. Alius dicebat ego sū ordinatus a Paulo etc.
 Fuit constitutum ab apostolis & alijs senioribus quod
 unus de presbyteris præponeretur qui uocaretur epi-
 scopus, cui alij obedirent, & sic episcopus quod ut ho-
 die est fuit inuenus ordinatione apostolorum et alio-
 rum seniorum. Non autem iure diuino, ita aperte di-
 cit Hieronymus & optime probatur in. c. olim. 95.
 di. & c. legimus. 93. di. unde beatus Petrus. 1. epistola
 appellat se presbyterum sic scribens presbyteros, qui
 ibi nobis sunt præcor ego compresbyter & testis pas-
 sionis Christi &c. ut attestatur. d. Ab. in. d. disputa-
 tione episcopus. 5. col. in fi. & licet in singulis ciuita-
 tibus ponerentur per apostolos episcopi & in singulis

Episcopus
 & p̄sbyter i
 primitiua ec-
 clesia idem
 censebatur.

prouintijs archiepiscopi ut plenius habetur. 99. di.
 c. 1. & in. c. in illis: 80. di. tamen in effectu episcopa-
 tus erat unus, quia subditi nō erāt distincti unde quos
 unus excommunicabat alius absoluebat ut not. in. c. cō-
 stitutum de ap. & in. c. cum causa de proba. & d. Ab.
 in. d. disputatione episcopus. 6. colum. in prin. sed po-
 stea fuerunt distinctæ dioceses prouinciæ & parochiæ
 ut not. in. c. 1. 13. q. 1. & sic hodie episcopus sine epi-
 scopatu specialiter est quasi inutilis in ecclesia Dei re-
 spectu adunistrationis, licet sit episcopus ecclesiæ uni-
 uersalis quo ad ecclesiā et dignitatē ut not. Host. in. c.
 2. de trasla. præ. Insuper præmitto, quod Christus redē-
 ptor noster non dedit pure & simpliciter Petro pote-
 statem, sed Petro, & omnibus alijs apostolis & eorum
 successoribus Petro tanquā capiti, & alijs tanquā
 membris hoc probatur in. d. c. loquitur. 24. q. 1. & in
 c. in nouo. 20. dist. & in. c. ita dominus. 19. dist. in his
 enim iuribus aperte dicitur, quod Christus post re-
 surrectionem suam omnibus apostolis parem tribuit po-
 testatem dum dixit Ioan. 20. c. Sicut pater misit me,
 & ego mitto uos accipite spiritum sanctum & c. &
 Inno. in. c. nouerint circa principium de sen. exco. di-
 cit clauis fuisse Petro in personam ecclesiæ datas, &
 Augustinus super Io. dicit, quod quando Petrus accepit
 clauis sanctam ecclesiam significauit. 24. q. 1. c. quoda-
 cunq;. Vnde licet cæteri apostoli, sicut Petrus pari cō-
 sortio honoris & potestatis præditi essent. Tamen ut
 ueritatem ostēderet, uoluit ecclesiam deriuari a Petro

DE PONTIFITIA

ostendendo enim pastorē & principē ut et clarius hoc
ex euāgelij colligi possit et patebit ex infra dicēdis est
tamē aduertē. q. in trāslatione huius potestatis Chri-
stus tā ante resurrectionē quā post uarijs uerbis usus ē
tā ad Petrum quā ad oēs alios apostolos simul primū
.n. ante mortē promisit Petrum apostolatū & potestā-
tem clauū dū interrogauit discipulos quē dicunt hoīes
esse filiū hominis & illis respōdentibus alij Io. Bapti-
stā alij uero Hieremiā aut unū ex prophetis uos uero
quem esse dicitis. Respondit Petrus, Tu es Christus fi-
lius Dei uiuī. Tunc dixit Christus & ego dico tibi
quia tu es Petrus & super hanc petram edificabo ec-
clesiam meam & tibi dabo clauēs regni cōclorum, &
quodcūq; ligaueris sup terrā erit ligatū & in cōclis.
Mat. 16. & d. c. loquitur. Nō tamen p hoc dedit sibi
potestātē, nec fecit cum principē sed tamen promisit ut
patet per illa uerba, et tibi dabo & c. quæ sunt de futu-
turo, item patet quod hæc uerba fuerunt prolata ante
resurrectionem, ut habetur in c. cōsideramus & c.
fidelior. 50. distn. not. in. d. c. in nouo & dum dixit su-
per hanc petram & c. uoluit dicere super illos articu-
los fidei per eum confisso, dum dixit Petrus, Tu es
Christus filius Dei uiuī, ut not glo. in d. c. ita dominus
secundo uidetur Christum dedisse adhuc ante mortem
potestatem omnibus apostolis, ut habetur Mat. 19 dū
dixit si peccauerit in te frater tuus uade & corripe
eum inter te & ipsum solum, si te non audierit adhibe
unum uel duos testes si te non audierit dic ecclesiæ, si

antem ecclesiam nō audierit fiat tibi sicut & ethnicus
& publicanus. c. nouit in prin. de iudicijs. c. si pecca-
uerit. 2. q. 1. c. in nomine domini de test. & immediate
subiunxit loquendo omnibus apostolis, Amen amen di-
co uobis, quodcumq; ligaueritis super terram erit liga-
tum & in cœlis, & quodcumq; solueritis super terrā
erit solutum & in cœlis, & idem dicit Ni. de lyra.
Mat. 21. in uerbo & uineam suam locabit alijs agri-
colis. Quod Christus ecclesiam suam regendam tradi-
dit apostolis & alijs discipulis & in uerbo & dabit
gentibus &c. exponit. 1. apostolis & eorum successo-
ribus. Post resurrectionem autem eandem potestatem
recensuit dum in sufflauit in apostolos, & dixit acci-
pite spiritum sanctum corum remiseritis peccata re-
mittuntur eis & quorū retinueritis retenta sunt. 10.
20. sed Petro post mortem dixit pascue oues meas &
constituit eum principem aliorum apostolorum ioan.
c. ult. & trāsūptiue in. d. c. significasti de elec. et. c. soli
te de ma. et obe. demū i aśūptione dedit oibus aposto-
lis exercitiū, dū dixit ite & p̄dicate euāgeliū oī crea-
turæ etc. ut Mat. c. ult. et Mar. c. ult. i die uero p̄rbe
costes p̄missionē s̄c̄ū s̄c̄ti oīa p̄missa cōfirmavit. Liq-
do ergo patet ex p̄missis q. nō soli Petro fuit data po-
testas sed oibus apostolis, tāquā mēbris Petro uero tā-
quā capiti. d. c. loq̄tur nec moueat s̄ sp̄iā ad dicēdū q.
alii apostoli habuerūt p̄tāē solū respectū ordiis sed nō
respectū iurisdictionis, sed Petrus habuit solū respectū
iurisdictionis, q. d. Ab. in. disputacione episcopus. 6.

Potestas fu-
it data om-
nibus i d. c.
p̄tāē Petro
tāquā ca-
piti.

DE PONTIFITIA

colum. in fi. dicit. quòd immo etiã respectu ordinis hoc clare intelligitur de his uerbis. Mat. 19. nã uoluit quòd reclamatione fieret apud ecclesiam cum immediate subiunxit, Quodcumq; ligaueritis super terram &c. Item patet in. c. 9. de pe. & re. ubi dicit. textus, quòd Christus dedit clauẽs regni cœlorũ Apostolis. Et idẽ tenet ibi ioan. An. ad idẽ facit. c. firmiter uers. una in fi. de sum. tri. & fi. catho. ubi colligitur, quòd Christus dedit clauẽs regni cœlorum apostolis, & eorũ successoribus. Et successores fuerunt omnes sacerdotes rite ordinati, ut ibi colligitur, & nota. licet ex constitutionibus ecclesię episcopi, qui etiã sunt pręsbyteri habeat iurisdictionem & ceteri sacerdotes representent apostolos, quoad administrationem sacramentorũ

ut not. glo. in. c. uidentes. 12. q. 1. Vnde clarius loquendo potest dici, quòd potestas data in personam Petri, & aliorum fuit data ecclesię, alias illis mortuis non potuisset ecclesia potestatem illam exercere, quòd esset absurdum cum non sit uerisimile, quòd Deus uoluisset ecclesiam suam dimittere sine pastore post mortem Petri, ut dicit Inno. in. c. ad Apostolicę in fi. de re iudicata in. 6. & in. c. quòd super. 1. colum. in fi. de uoto & glo. in cle. roma. i. respon. in uerbo non consonam de elec. & pro hoc est tex. Augustini in. c. quòd cumq; 24. q. 1. ubi dicit quòd quando Petrus accepit clauẽs ecclesiam sanctam significauit, & quòd hæc potestas sit in ecclesia. s. in papa, tanquam in capite ultra illud, quòd colligitur ex capitulis preallatis. d. Ab. in di. di. spu

Potestas data in personam Petri & aliorum Apostolorum fuit data ecclesie.

ratione episcopus. 7. colum. post principium adducit
 actuum. c. 15. ibi enim dicitur quod cum esset Antio-
 chie horta est contentio an conuersi deberent circum-
 cidi fuit missum ad apostolos & discipulos seu pres-
 biteros, qui erant Hierosolimis, & ibi conuenerunt
 Apostoli & seniores, ut uiderent & discernent su-
 per illa questione, & ibi dicitur, quod Petrus locutus
 fuit tãquam unus ex apostolis postea fuit uocatus Ia-
 cobus & fuit usus uno iudice & placuit apostolis &
 senioribus ut nō fieret circumcisio & scripserunt epi-
 stolam ad Anthiochiam sub hac præfatione Apostoli
 & seniores fratres &c. Visum est spiritu sancto no-
 bis, nihil ultra onus uobis imponere & sic aduer-
 tum, quod consultatio hæc quæ non erat ordinis nec
 fori penitentialis non fuit facta ad Petrum tantum, sed
 etiam ad alios Apostolos & sacerdotes quos ipsi or-
 dinauerat hæc deliberatio & responsio fuit facta in cō-
 muni, nec Petrus fuit præ cæteris nominatus. Si. n. ip-
 se solus habuisset potestatem nō accepisset alios i cōmu-
 ni, qui oēs repleti erāt spiritu sancto, quin imo eodē. c.
 dicitur, quod Paulus postea perambulans Syriam &
 Ciliam præcipiebat custodiri præcepta Apostolorū
 & seniorum. Vnde nota. præcepta, quod sonat in iu-
 risdictionē contentiosam & pōdero quod nō solū mā-
 dauit seruari præcepta Apostolorū, sed etiam seniorū
 & aliorum presbyterorum, ut colligitur ex uerbis pre-
 allegate consultationis, dum fuit missus ad Apostolos
 & presbyteros, Item ut habetur actuum in. c. 16. cū

Præceptum
 sonat in iu-
 risdictione
 contentiosam

DE PONTIFITIA

Paulus & Timotheus pertransiret ciuitates trades-
bant eis custodire dogmata, quæ erant decreta ab apo-
stolis & senioribus, qui erant Hierosolimis & pon-
dero uerbum decreta quod sapit iurisdictionem contẽ-
tiosam iuxta not. in. c. ult. de tempo. ordi. & c. 2. de iu-
di. §. si legibus in fi. 4. distin. insuper legitur actuum
20. quod Paulus uocauit maiores natu Ephesorum,
& inter cetera dixit, attẽdite uobis et uniuerso gregi
in quo uos spiritus sanctus posuit episcopos regere eccle-
siam Dei, quã acquisiuit sanguine suo item Christus
hoc expressẽ designauit, dum dixit tu es Petrus & su-
per hanc petram edificabo ecclesiam meam & portæ
inferi non preualebunt aduersus eam. s. ecclesiam ad
idem quod habetur Mat. 19. dum dixit discipulis suis
amen dico uobis quod uos qui sequuti estis me sedebitis
super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus Is-
rael, iudicabit ergo Christus in fine sæculi cum omni-
bus apostolis sic dicen. in hac ecclesia militanti, quæ in
star triumphantis est figurata, ut supra dictum est in
uers. pr. mitto etiam quod ex omnibus ut ipsi & epi-
scopi & eorum successores habeant iurisdictionem cũ
papa, licet papa sit loco Dei principalis pro hoc bo-
nus tex. in. d. c. in nouo. 21. dist. ubi dicitur, quod apo-
stoli parem honorem & potestatem cum Petro accepe-
runt à Christo ut etiam prædictum est hinc in tex. in
cle. si quis suadente quæ est. 1. de penis dicit quod Epi-
scopi dicuntur sanctissimi Christi legati spirituales sũt
patres fratres & coepiscopi papæ columnæ ecclesiæ,
et Christus

Et Christus appellat apostolos fratres suos, Vade in-
quit Christus Mariæ Magdalene post suam resurre-
ctionem ad fratres meos, & dic eis. lo. 20. c. & Mat.
12. & 15. & Ioan. 9. similiter etiam Deu. c. 17. in fi.
hinc etiam est, quod Papa appellat episcopos fratres
.c. cccc. 99. distin. & in. c. quam graui de cri. fal. Im-
peratorem uero & Reges & alios principes secula-
res appellat filios. d. c. quam graui. Ad idem. d. c. mu-
lierem alias mulier in fi. 33. q. 5. ubi episcopus dicitur
Dei uicarius. f. in parte & idem dicunt in sacerdote
ut ibi not. glo. & probatur in. c. inter. 2. de peni. di. 3.
& d. uers. una & hæc fuerunt pulcherrima uerba Se-
ueri ad Eugenium Papam quæ refert Archi. in. c. non
debet. 12. distin. quæ uerba sunt hæc consideres autem
omnium sanctam Romanam Ecclesiam, cui auctore
Deo, præes ecclesiarum matrem esse non dominam,
Te uero non dominum Episcoporum, sed unum ex
ipsis. Petro fratrem diligentium Deum & par-
ticipem timerantium eum. Et latius Archidiaconus
in. c. non liceat Papæ, duodecima questione
secunda, & in epistolis Hieronymi est una episto-
la Theophili episcopi impressa folio. 201. facit in
qua Theophilus scribens ad Epiphanium papam, &
appellat eum fratrem, quæ incipit domino dilectissimo fra-
tri & coepiscopo Epiphanio Theophilus in dño salu-
tem, facit ad hoc, q. Christus appellat se lucem mundi
quandiu in mundo sum, lux sum mundi. Ioan. 9. c. &
postea dicit apostolis, Vos estis sal terre, uos estis lux

Christus ap-
pellat apo-
stolos fra-
tres suos.

DE PONTIFITIA

mundi Mat. 5. Ecce quod equiperat apostolos sibi ipsi ex quibus colligitur quod ne dum apostoli sed & alij fuerunt & sunt prælati per spiritum sanctum electi probatur etiam alio modo. nam si apostoli non accepissent potestatem pro se & successoribus suis etiã respectu iurisdictionis contentiosæ, quomodo possent in causa fidei iudicare papam, quod tamen possunt. c. si papa. 40. dist. et not. Archi. in. c. in fidei fauorem de hereticis in. 6. cum à Iesu Christo non accepit potestatem nisi per illa uerba generalia concluditur ergo quod in personam Petri & aliorum fuit data potestas toti ecclesiæ, tanquam corpori & papæ tanquam huius corporis capit & quod proprie omnes sacerdotes erant successores apostolorum sed propter scismata tollenda fuit ordinatum unum omnes sacerdotes haberent potestatem clauium maxime in iurisdictionibus sed aliqui eligendi ex eis, quia appellarentur episcopi sed reliquis sacerdotibus adhuc fuit dimissa potestas respectu sacrorum administrandorum, ut in. d. c. uidentes & colligitur aperte ex dictis Pauli & Hieronymi supra allegatis, hæc ut puto considerans beatus Gregorius cū humilitate respondens quando reprehendit patriarcham Alexandrinum cui in præfatione epistolæ quam miscebat ad eum appellauit eum uniuersalem papam dicens quod illa uerba uniuersalem instantem charitatē uulnerant cum pro hoc detrahitur alijs prælatis nā si papa esset uniuersalis alij pro nihilo haberētur quod non esset dicen. & de hoc est tex. pulcherrimus in. d. c.

ecclesia. 99. dist. & propter hanc potestatis unionem
 post ascensionem Christi apostoli de nouo elegerunt Pe-
 trum in principem eorum & ecclesie dando hanc po-
 testatem cunctis successoribus. ut dicit tex. in. c. sacro-
 sancta in fi. 22. dist. & in nouo. 21. dist. ubi archi. super-
 .1. glo. referens 10. de sani. dicit quod ante resurrectio-
 nem non elegit Christus Petrum in principem, sed con-
 firmationem principatus distulit usq; post resurrectio-
 nem. ut discipuli quibus praeesse debuit praeberent ascen-
 sum. in ipsum electionis faciendae per ipsos cum nemo
 inuitis sit dandus rector ecclesie ipsorum. c. nullus. 41.
 dist. & c. si forte. 63. dist. glo. & d. Ab. in. c. auctori-
 tate de insit. ego allego optimam glosam in. d. c. in no-
 uo in uerbo rogauerunt quae dicit quod non nisi uolen-
 tibus dabitur praelatus etiam a papa hodie autem se-
 cus est in papa ut patet. 23. dist. in nomine domini. &
 c. licet de elec. subdens paulo post quod Petrus ex pre-
 rogatiua ordinis uel consecrationis non fuit maior ca-
 teris. sed ratione administrationis ego adhuc allego. &
 puto. 5. q. 7. & glo. ult. in. d. c. sacrosancta quae nota-
 biliter dicit quod licet Moyses et Aaron essent primi
 & summi sacerdotes. Moyses tamen fuit maior quam
 Aaron in administratione. sed quo ad consecrationem
 sacerdotalem fuerunt pares. & idem tenet glo. in. c. in
 illis. 80. dist. & glo. not. in. c. fundamenta .1. responso
 in uerbo summo de elec. in. 6. & sic glosae praedictae co-
 cordant cu. d. Archidiaconi. Idem tenet Alex. ppositus
 in. d. c. in nouo. 2. col. super. 1. glo. in fi. post. d. Do.

Petrus post
 ascensionē
 Christi fuit
 electus ab
 aliis aposto-
 lis in eorum
 principem.

Petrus fuit
 maior aliis
 coepiscopis
 in admini-
 stratione.

DE PONTIFITIA

dicens quod hanc *distin. probat tex. in. d. c. in nouo*, Cū
 dixit tibi dabo clauēs &c. Et post passionem dixit
 Petro & alijs apostolis, Accipite spiritum sanctum
 &c. Et ad designandum Petrum principalem, dixit
 ei: Pasce oues meas. *Ioan. 10. &c. significasti de elec,*
per quæ uerba data fuit Petro pontificatus a Chri-
sto, actū post resurrectionem, & non ante. Quæ con-
clusio patet, quia eo tempore quo saluator noster inter
homines uisibilis cōuersabatur, per seipsum ecclesiam
regendo nulla necessitas, sed nec decentia nec utilitas
fuit, quod ipse alium loco sui pastorem poneret, siue epi-
scopum, sed solum, quando post resurrectionē per præ-
sentiam suam corporalē esset ab ecclesia subtractus.
 Vnde beatus Petrus factus est à Christo pastor prin-
 ceptus & episcopus uniuersalis ecclesiæ, post resurrectio-
 nem & ascensurus ad cælum. Nanque inde ad con-
 uersionem mortalitatis reuersus inquit Petro Simon
 Ioannis diligis me pasce oues meas. Hæc est sententia
 Crisostomi & Hieronymi super Mat. Ambrosij. &
 c. fidelior. 50. *distin. & Grego. in. c. considerā ea. dist.*
ubi glo. dicit in uerbo, pasce oues meas, quod factus fuit
 Petrus princeps ecclesiæ, & idem habetur in. c. solite
 de ma. & obe. uers. nobis. Item Hostij. & Archi. postea
 dixit. Itē & prædicare Euangelium &c. Et sic dedit
 eis executionem secundum Compo. in. d. c. translato de
 constit. & ideo cum mysterio. d. c. in nouo dicit primo
 Petro pontificatum a domino datum per uerba: Tu es
 Petrus & c. s. destinatione postea in uerbo ceteri quod

apostoli ipsum Petri eorum principem esse uoluerunt
 per approbationem eorum de ordinatione eius à Deo
 facta, & p̄positus intelligit. d. c. in nouo in prin.
 quòd sacerdotalis ordo in Christo cæperit. Ipse enim
 fuit sacerdos & hostia. c. sacerdos de consti. di. 2. post
 Christum a Petro cepit. Cui Christus primatum dedit
 per illa uerba de quibus supra posita in uers. ceteri
 quòd apostoli una cum Petro intelligit. s. congregati
 pari consortio honorem & potestatem habuerunt ita,
 q. unus non excederet alium in potestate & ordine.
 Mat. 17. quæcunq; ligaueritis. Luce. 22. hoc facite in
 meam commemorationem. 10. 20. Accipite spiritum san-
 ctum quorum remiseritis & c. non tamen hæc uerba
 referenda sunt quo ad Petrum ne contradicat princi-
 cipio quia charū est (ut præmissum est) q. Petrus alios
 excescit honore & potestate. c. ita dominus. c. in me-
 moriam. 19. di. c. quauis. 21. di. postea cōtinuat tex. Ip-
 sumq; principem eorum esse uoluerunt assentiendo in
 executionē & in id quod de primatu eius. j. Petri do-
 minus ordinauerat, & q. Petrus primo fuerit cū omni
 p̄fectione potestatis ordinatus probatur secūdu Car. in
 d. c. in nouo ista ratione. Dei perfecta sunt opera
 Deut. 30. Et ego allego ad hoc Mat. 5. ubi dicitur esto
 te ergo et uos p̄fecti sicut et pater uester p̄fectus ē et gl.
 ult. i. si. i. l. si cōuenerit. ff. de pigno. acti. ut sicut deus i
 creatione hoīs p̄fectos fecit ex qbus naturaliter propa-
 gatio procedere potuit sic Deus apostolis quos t̄quā
 principis siue fundamēta ecclesiæ in recreatione facit

DE PONTIFITIA

sicut perficere debuit, ut per eos ecclesia prorogari posset & sine episcopo ecclesia non poterat perficere cum à solo episcopo omnia sacramenta ecclesiastica possint dispensari siue ministrari oportuit ergo q. Christus summus pontifex abstrictarius ab ecclesia sua corporalem uisibilis conuersationis presentiam aliquem loco sui uices suas agentem pontificali dignitatem praedictam in ecclesia relinquere & potissime beatum Petrum qui ceteris dignior fuit & sublimior què totius Dominici gregis pastorem ordinauerat. Vnde Grisostus super illud. 24. apparuit Simoni dicit sic primo digniori & fideliori omnibus apparuit. Idem Augustinus super illud Ioan. 13. uenit ergo ad Simonem Petrum & c. super quo ita dicit, Quis enim nesciat primum apostolorum esse beatissimum Petrum, praeterea cum aliquid alicui committitur per consequens commissum intelligitur id sine quo commissum explicare non potest. ff. de iur. o. iud. i. cui iurisdictio. c. praeterea de offi. dele. cum multis ibi in ult. glo. allega. sed pascere gregem Dominicum fuisse commissum Petro sancta euangelica lectio attestatur. Ioan. 21 pascere nullus potest nisi episcopus qui sacramentorum omnium dispositio nem habet, ergo uidetur quod cum Christus beato Petro pascendi gregem suum crediderit officium pastoralis, & episcopalem dignitatē illi imposuerit, Nemo. n. dubitat quod Christus propter excellentiam potestatem quam in sacramentis habuit rem sacramenti sine sacramento conferre potuit, unde solo uerbo Petrum epi-

Petrus fuit
dignior sub
limior aliis
coapostolis.

scopum fecit ratione etiam probatur sic Petro immediate a Christo commissa est cura pastoralis plera totius gregis Domini. 10. ultimo Simon, Iohannis dilige me pascere oves meas super quo verbo. Beatus Griso. Ita inquit prateritus alios apostolos Petro de talibus loquitur eximius enim erat apostolorum Petrus et uertex collegij. Ecce q. ait prateriens alios etc. ergo soli Petro hoc dictum est quando non esset si pastorem auctoritatem cum Petro simul immediate a Christo alij suscepissent apostoli de quo prepositus se remitto ad copiosissime per eum scripta. 15. distin. in prin. et in. 4. et. 5. fundamētis premisis. Vnde Clemens in epistola sua. 2. dicit Petrum non solum principem apostolorum, sed et ordinatorem facit quod legitur Actuum. 13. cum glo. in c. porro. 66. di. et in. c. quod die. 75. di. ubi. d. Car. dicit Petrum de palude in statu suo de potestate ecclesiastica dicere sibi uiderem rationabile q. iste fiat processus in ordinatione episcopali apostolorum. s. q. Petrus factus solus a Christo ante ascensionem. post spiritus sancti autem missionem siue ipsa die prima Dominice siue alia Petrus solus episcopus fecit Iohannem episcopum. Deinde Petrus cum Ioanne iam consecratio episcopo fecit Iacobum Zebedei episcopum. Quibus tibi factus ordinavit, ut deinceps non ordinaretur episcopus nisi tribus episcopis, ut dicit in. c. porro. 66. distin. licet propter paucitatem episcoporum quando apostoli fuerunt non potuerunt hanc formam semper observare. Ideo Paulus

DE PONTIFITIA

Potestatis
maioritas in
quibus cōfi-
fitur.

solus forte Titum, & Timotheum ordinauit episcopos
quia separatus a Barnaba non habebat in sua societa-
te episcopos nisi quos postea fecit. Sed quando postea
habere potuerunt duos tunc cum eis ordinauerunt nō
soli. Subdens quod maioritas potestatis quātū atten-
ditur ex potestate ordinis. Quātū ex dignitate cōse-
crationis. Quātū ex dignitate administrationis. Petrus
uero ex prerogatiua ordinis uel consecrationis non
habebat maiorem potestatem alijs, sed ratione admi-
nistrationis secundū Lau. & Archi. in. d. c. nouo. hęc
sunt uerba Alex. prepositi in. d. c. in nouo. Idem tenet
d. Ab. in. d. c. translato super glo. 2. ubi refert. phi. di-
centem q. primo sacerdotium fuit translatum in Chr-
stum, qui fuit de tribu Iuda de Aaron, qui fuit de Tri-
bu leui. Nam primo sacerdotium erat apud illam tri-
bum, scilicet leuiticam. Ratio quia de alia tribu non
poterat promoueri, sed Christus postea transulit in
Petrum & successores. Per quę autem uerba hęc
fuerit translata in Petrum seu ecclesiam. d. Ab. in. d.
c. translato. 2. colum. in prin. refert comp. Et breui-
ter dicit quod primo ante mortem Christus promisit
Petro hanc potestatem per hęc uerba. Tu es Petrus
& super hanc Petram edificabo ecclesiam meam &
tibi dabo clauēs regni cęlorum, & sic locutus est
per uerba futura temporis. Post mortem uero etiam
ante passionem hanc potestatem dedit omnibus apo-
stolis, quando dixit, Quęcunq; ligaueritis super ter-
ram erunt ligata & in cęlis. Mat. 19. c. post passio-

non uero & resurrectionem expresse contulit omnibus apostolis hanc potestatem per illa uerba, accipite spiritum sanctum quorum remisseritis eccata erunt remissa eis. 10. 20. c. Et ad ostendendum, q. Petro tradidit hanc potestatem ut capiti dixit ei seorsum pasce oues meas. 10. c. ultimo in ascensione uero potestatem prius promissam, & traditam dando executionem confirmauit dum dixit, Ite, & predicate Euangelium omni creature. Mat. ulti. c. in festo uero pentecostes quæ prius tradiderat confirmauit, per missionem spiritus sancti. Et ex his potest colligi, quod potestas non fuit data soli Petro, & sic papæ dum taxat, sed omnibus apostolis representatibus totam ecclesiam. Ita quod hæc potestas est penes totam ecclesiam uniuersalem: sed debet explicari per papam tanquam per caput. Alij autem explicant, secundum ordinationem Papæ, ut est bonus textus in dicto. c. Ita dominus. decimanona distinctione. c. in nouo. 21. disti. c. manet. uigesimaquarta, questione prima. c. noua de peni. & re. c. primo. §. una de summa trinitate, & fide catholica. Idem tenet Ioannes de Imo. & optimus præceptor meus in canonibus, Alexander uero in dicto. c. translato super glosa secunda. Et Felinus idem. Addens Cardina. sancti Sixti in tractatu de potestate Papæ questione uigesimatertia. dicere prophetam prædixisse quando dixit, eduxit me de lacu miserie, & de luto fecis, & statuit supra petram pedes

Potestas est
penes uni-
uersalem ec-
clesiam sed
explicari de-
bet per Pa-
pam.

DE PONTIFITIA

meos omisit alligare psal. 39. & addendū quod habetur in summa pisana i uerbo papa ubi ad illud, q. Petro fuerint principaliter tradite clauēs not. euāgelii Luc. 5 c. quia cū dominus dixit apostolis ut laxaret retia soli Petro dixit duc in altū & c. non turbatur. 24. q. 1. Idem probat Raimundus tertio libro. 27. rubrica dū soli Petro dictū fuit ut piscaretur hamo ut p̄minetior iuris dictio significaretur & denotaretur maximus Christi successor secundū eū & ex bonus tex. in. c. in illis. 80. dist. ubi dicitur nec inter apostolos fuit par in futuro sed unus pr̄fuit omnibus & glo. not. in. c. est aliud. 24. q. 1. dicit hamum intelligere iurisdictionem quia pr̄fuit alijs, quia hamo. i. ferro rescantur putride carnes. 80. dist. plurimos in fi. & ideo solus Petrus piscat hoc genere piscandi, his enim habet potestatem ligandi atq; soluendi pr̄ alijs. Facit quod habetur in euangelio Ioan. 1. dum Christus dixit Petro, Tu uocaueris Cephas. c. nulla. 93. dist. & ecclesiastici. 44. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis placuit Deo, & inuentus est iustus & Deuter. 18. suscitabo inquit prophetam de fratribus uestris quicumque illum nō audierit illius ego ultor existam & ad hoc facit, quod nota. Archi. in. c. in scripturis. 8. q. 1. ubi declarant illa uerba euangelij diligis me plus is & c. Et quod p̄ illa uerba pascere oues meas fuerit data potestas Petro ut supra dictū est tenet Inno. in. c. licet ex suscepto i glo. magna de fo. compe, & ibi etiam. d. Ab. 9. colum. & in d. dissertatione episcopus. 11. col. & glo. in. d. c. signi-

ficasti in uerbo pascere de elec. & in. c. in nouo in uerbo
 comendare & ibi etiam Archi. & d. Do. & glo. 3. in
 cle. pastoralis de re iudi. & quod apostoli post resur=
 rectionem Christi & legerunt de nouo Petrum in eo=
 rum principem ut predictum est etiam refert .d. Ab.
 in. d. disputatione episcopus. 8. colum. circa medium
 per quam electione omnis potestas & iurisdictio que
 erat penes omnes apostolos trāsata est in Petrum. 5.
 sed & q. principi in si. de iur. na. gen. & ciui. l. 2. ff. de
 ori. iur. & ipsi apostoli potestatem & auctoritatem
 predicandi acceperunt à Petro, ut innuit tex. clarus
 Hug. in. d. c. ita dominus. Non enim debent mēbra cor=
 poris seu ipsum corpus moueri sine dispositione capi=
 tis ex sunt uerba. d. Ab. in disputatione episcopus. 7.
 colum. additis per me. d. iuribus inter medijs & post
 multa. 10. dicit ex quibus concludo quod papa solus
 tanquam caput potest exercere omnimodam iurisdic=
 tionem ex poscente causa rationabili, nec est opus cō=
 uocare concilium pro consensu habendo, alij uero pre=
 lati non exercent sine dispositione capitis. s. papæ ha=
 bent tamen potestatem a Deo habitu & non actu sed
 illa est submissa papæ tanquam capiti, & forte ad hoc
 designandum Christus dixit Petro, multa seorsum &
 separatim sed alijs apostolis locutus est generaliter. Soli Petro
 Vnde Petro dixit, Tu es Petrus & super hanc petra locutus est.
 & c. Item dixit pascere oues meas & non tantum semel
 sed bis & ter. 10. 21. et pro sua fide specialiter orauit
 cum admonuit ut fratres suos confirmaret. i. conser=
 uaret. Christus.

DE PONTIFITIA

uaret. Dum dixit Simon ego pro te orami patrem
ut non deficiat fides tua. Et tu aliquando conuersus
confirma fratres tuos. Luc. 22. & c. 1. circa fi. 21.
dicto c. si enim de pe. di. 2. c. arreſta & c. rogamus
24. q. 1. Ego addo quòd Chriſtus aſſumpſit Petrum,
Iacobum & Ioannem quando in montem excelſum
transfiguratus eſt ante eos Mat. 18. & aſſumpto Pe-
tro & duobus filiis Zebedei iuit ad orandū in paſ-
ſione ſua. Mat. 26. & Mar. 14. Et ſic Petrus ſem-
per fuit primus uocatus in arcanis a Chriſto. Et cum
Petrus cum alijs diſcipulis eſſet in duabus nauiculis
alijs imperauit ut laxarent retia ſua & ſoli Petro di-
xit. Duc in altum. i. in profundum diſputationum di-
uinarum deliciarum quam licet mens humana plene
rationis inueſtigatione comprehendere non poſſit, Fi-
dei tamen plenitudo complectitur. c. nō turbatur. 24.
queſtio. 1. in ſi. originaliter. Luc. 2. 5. & ibi ſubdunt no-
li timere ex hoc iam eris homines capiens. Non ſic di-
xit alijs diſcipulis, qui cum Petro erant et reſpiciens
Chriſtus in diſcipulos, dixit Petro. Si peccauerit in te
frater tuus & c. Mat. 18. c. nouit in prin. de iudi. c.
in omni. Item dixit Petro ſequere me. Ioan. 21. &
Chriſtus intuitus Petrum ei dixit. Tu uocaberis Ce-
phas, quod interpretatur Petrus Ioan. 1. c. & Ni.
de Iyra, ibi in uerbo Cephas exponit, ideſt capita-
neus. Idem dicit Mat. 16. & 17. in ſi. ubi dicit quòd
Chriſtus per hæc uerba fecit Petrum capitaneum alio-
rum diſcipulorum, ut eſt bo. tex. in. d. c. ſacroſancta

Petrus fuit
capitaneus
ueroſi apo-
ſtolorum.

22. distinctio. & ibi Archidiaconus in uerbo Cephas & Nico. de lyra : Ioannis . c. primo in uerbo tu uocaberis dicit, quod idem sonat Petrus, quod Cephas quia fundamentum habet quodam modo, & proprietate capitis. Vnde Mat. 16. quando dictum est à Christo : Tu es Petrus &c. dicit quod non fuit nominis noua impositio, sed nominis prius impositi, commemoratio, uel confirmatio, quia hoc fuit sibi impositum, secundum Augustinum, & subdit dominus Abbas in dicta disputatione episcopus considerabam, quod in singulari dicit Christus. Fiat unum ouile & unus pastor. Ioann. 10. & sic uoluit unum tantum esse pastorem & non plures, & hanc potestatem pascendi contulit Petro, dum dixit ei pascere meas, ut tenet dominus Abb. in . c. significasti, secunda columna de electione, & . c. solite de maio. & obediens. & in dicta disputatione episcopus . 1. p. se enim erat & est uerus pastor & pontifex, ut de seipso dicit. Ego sum pastor bonus. Ioan. 10. Alij autem apostoli fuerunt coadiutores & cooperantes, & addo, quod Petrus dicitur princeps apostolorum. c. 1. §. q. 1. c. cum marte. 2. colum. in prin. de cele. msf. S. his ita responditur uersu. Item Paulus & . c. Petrus . 2. quest. 7. Ni. de lyra. Ioan. 20. in uerbo. & tamen non introiuit loquendo de Ioan. dicit, quod Io. non introiuit, ppter Petri reuerentiam sed expectauit, qd erat senior ipso et inter apostolos principalior. Et Ni. de ly. Luc. 22. in uerbo confirma fratres tuos dicit expo-

Nota quod
Christus uoluit unum tantum esse pastorem, & non plures.

DE PONTIFITIA

nendo illa uerba quia ecclesia erat Petro. cōmendatā
 ut habetur Io. c.ulti. ubi dicit ter dicendo pascere oues
 meas siue agnos meos, & ex hoc patet fidem non posse
 deficere usque ad finem mundi potissime ecclesiæ Ro-
 mance, quæ a Petro post Christum fundata est. c. funda-
 menta in principio de elec. in. 6. Item ad prædicta pō-
 dero quod Christus surgens de sinagoga introiuit in
 domum Simonis. Lucæ. 4. & Mat. 8. c. figuratiue rea-
 licto testamento ueteri, in quo sedebat introiuit in do-
 mum Simonis hoc est testamentum nouum coeptum in
 Petro qui Simonem cognominabatur. Ioan. Mat. 16.
 Per quem ingressum argui potest quod auctoritas &
 imperium quod erat in Moyse, qui erat caput & prin-
 cept sinagoge & ipse dedit legem Iudeis. Exo. 20. et
 Deut. 32. fuit translatum in Petrum & hoc etiam de-
 claratur per illa uerba quia præcedet nos in Galileam
 Mat. 16. Galilea enim allegorice significat transmi-
 grationem transmigravit. n. Christus de Iudeis ad gen-
 tiles quia totus mundus ad prædicationem apostolo-
 rum & famulorum Christi conuersus est ad eius fidē
 ut legit lib. diuino: rum officiorum de festo dici pascæ. 1.
 colum. & hoc etiam declaratur per illa uerba & po-
 pulus qui creabitur laudabit dominum. psal. c. 1. ubi
 Ni. de lyra exponit. i. populus Christianus qui creabi-
 tur per baptismum per quem constituitur inesse gratia
 quæ creatur in anima uel per fidem ut in tribus ma-
 gis quia ab oriente uenerunt Hierosolimam cum mune-
 ribus adorare dominum Esa. c. 60. Mat. c. 2. et Cor =

Galilea

nelius nobilis Romanus baptizatus fuit à Petro .

Actum. 10. Nec mirum nam exordium huius distinctionis ^{Exordium} sinagoga & ecclesie proprie figuratur in ex- ^{sinagoga & ecclesie si-} ordio duorum fratrum Esau & Iacob. Gene. 25. Si di- ^{guratum est} ligenter attenditur acutius scrutentur omnia horum ^{in duobus} duorum fratrum gesta principaliter fuerunt figuratio- ^{fratribus} na, ut ibi declarat postulator & Esaia. 34. in additio- ^{Esau & Iacob.} ne postulantis ad Ni. de lyra, incipiente istud capitulum. 2. colum. in fi. qui dicit quod sicut in d. c. 25. dicti fratres paruuli in utero matris collidebant sic in utero materno, scilicet sacre scripturae quae mater est utriusque cum ex ipsa sacra scriptura materia uitae spiritualis summat in quo quidem utero tam sinagoga quam ecclesia collidunt sibi inuicem repugnantes in eius intellecta sicut etiam primus egressus est Esau .2. uero Iacob sic & haec sinagoga. s. ecclesia ueteris testamenti primo egressa est consequenter uero ecclesia Christi, idest noui testamenti sicut etiam ibi Iacob egrediens plantam fratris tenebat in manu sic ecclesia, in primo eius exordio quod incepit a passione Christi quodam modo ritum sinagoga tenebat in legibus. Na à tēpore passionis Christi usq; ad diuulgationē euangelij, secundum Augustinum licet legalia mortua essent, non tamen mortifera, unde & Paulus circumcidit Timotheum, & ego addo quod Paulus reprehendit Petrum & ei restitit in faciem quia in aliquibus indagabat ad Gala. 2. c. qui contenta. 3. dist. sicut autem ibi post egressum totaliter sunt diuisi. Vnde dicit duo populi

DE PONTIFITIA

ex uentre tuo diuidentur sic, & hæc ecclesia
goga omnino sunt diuisi in fide, & mori
ibi dicitur populus populum superabit
nori seruiet: sic sinagoga, quæ est maior
clesiæ, quæ est minor natu, ex quibus pa
scilicet, quod sicut uniuersalis ecclesia ge
tate fidei Christi adunata uerè & propr
srael & domus iacob de qua angelus ad
ginem regnabit in domo iacob in æternu
eius non erit finis. Lucæ. 1. Sic & sinage
scilicet iudeorum quæ domui iacob. s. ec
mica, idumæa dici debet. Alia multa scitu
hanc facientia ponit possillator in loco p
quæ breuitatis causa omitto de bello dict
fratrum Esau & iacob in utero Reb
matris habetur. Gene. 25. & c. in apibus
per Esau erat gnarus uenandi homo agri
autem uir simplex & habitabat in taber
ne. 25. Vnde Ni. de lyra in uerbo habitab
naculis dicit Hebreos dicere, quòd hæc
fuerunt tabernacula Melchisedech, ubi ui
diuinus cum esset sacerdos Dei excelsi, &
lum habet, qui fuit propheta & docebat a
de diuinis, ex quo patet, quòd occupatio
principaliter circa diuina. Sic legitur in
Hiero. de Moyse & Aaron, quod non disce
bernaculo domini. c. ulti. 36. Ideo iacob uo
dispositiõe diuina, meruit benedictiõe ab

De bello
Esau & la
cob fratru
gesto in ute
ro matris.

utriusq; Gen. 27. in qua inter cetera dixit Iacob esto dominus fratrum tuorum, & incuruentur ante te filij matris tuæ. p, quæ uerba patet Iacob superiorē fuisse Esau, & sic esse subiectum, & seruū Iacob. Hoc enim importat dominus cuius correlatiuum est seruus. Nam non potest dici quis dominus, nisi habeat sub se seruos, sicut non potest dici pater uel mater, nisi habeat filios & correlatiuorū natura est, ut posito uno ponatur & reliquum & uno sublato reliquum intelligatur sublatū, ut est glo. 2. in. c. a nobis in fi. de decimis & in cle. 1. in uerbo eternaliter de sum. trini. & fide catho. Pondero etiam illa uerba sequentia. & incuruentur ante te filij matris tuæ, quæ posita uidentur ad maiorem exaggerationē superioritatis prædicte. Incuruare enim quid est aliud, quam inclinare & facere reuerentiam superiori iuxta illud, tantum ergo sacramentum ueneremur cernui, & Persij ocurue interis anime coelestium inanes. Esau ergo diuina dispositione fuit subiectus Iacob, qui in utero matris per prædicta in figura demonstrauit ecclesiā militantem q̄ superior esse debebat sinagogæ, quæ figurata est in personam Esau. Nec Esau debebat esse par Iacob, sed subiectus Iacob per dicta uerba esto dominus fratrum tuorum & c. Dicta Iacob per quæ uerba demonstratur ut unus tantum esset dominus & princeps ecclesiæ militantis, qui uno ouili præesset non plures nec plurales. 10. 10. qui fuit Petrus successor Christi, qui longa origine descendit à Iacob. Mat. 1. c. Non immerito, nam

DE PONTIFITIA

Deus est spiritus . Ioan . 4 . ideo am
 & deditis spiritualibus . unde dixit
 tem elegit Maria . Lucæ . 10 . c . nisi
 5 . nec putes de renun . ad Corinthios
 sine , & nemo antequam uidit dixit I
 stola quarta , & uisio Dei est uita a
 17 . Ideo dicebat Paulus cupio disso
 Christo . ad Philip . c . primo , & Dau
 quit cum apparuerit gloria tua , ut
 tar , unde digressus est sermo . summi
 minores sacerdotes a Deo sunt instit
 sem . Exodi . 31 . qui ex præcepto I
 in summum pontificem filios uero ei
 nores sacerdotes . 75 . distinctione . c .
 ne in principio , quod etiam in hoc de
 cathedra attribuitur tantum Moysi ,
 unde dicitur super cathedram Moysi
 bæ & pharisei . Math . 23 . & glo . in
 detrahunt in fi . de priuile . in testamento
 thedra attribuitur tantum Petro , & non
 nec sanctis . Nam ecclesia celebrat fe
 sancti Petri . 8 . calend . Martias . Petrus
 cessor Moysi , ut est glo . not . in . c . causa
 bo ad regem qui fi . sint legiti . in super l
 Aaron primi , & summi pon . fuerunt
 consecrationem . Moyses tamen fuit ma
 ministrationem , ut prædictum est . Ite
 nem , qui instruebat , & arguebat A

minorem, ut est glosa notabilis in dicto. c. sacrosancta in uerbo Moyses. 22. distinctio. & glo. in. c. in illis 80. distin. & diuinorum officiorum. l. 2. de sacerdote in prim. qui allegat dictam glo. in. c. sacrosancta. Moyses tamen non offerebat hostias, sed orabat pro populo. c. si quis ult. 36. distin. c. decreuit. 89. distinctio. sic Petrus fuit maior alijs apostolis in administratione iuribus præallegatis. hoc etiam approbat Hieronymus, qui in principio libelli de uiris illustribus sic loquitur Simo Petrus filius Ioannis prouinciæ Gallilææ, uice Betsaida frater Andreæ apostoli, & princeps apostolorum post episcopatum Anthiocensis ecclesiæ, & prædicatione dispersionis eorum, quæ de circuncisione crediderant in Ponto Gallacia, Capadocia, Asia, Bithinia secundo Claudij anno ad espugnandum Simonem Magum Romam pergit, ibique uigintiquinque annis cathedram sacerdotalem tenuit usque ad ultimum annum Neronis. i. 14. a quo fixus cruci martirio coronatus est capite a terram uerso & in sublime pedibus eleuatis asserens se indignum, ut sic crucifigeretur, ut dominus suus. Ecce quod Hieronymus appellat Petrum principem apostolorum, & introitu missæ diei festi cathedre sancti Petri dicitur statuit ei testamentum pacis & principem fecit cum ut sit illi dignitas in æternum. Ecce, quod uniuersalis ecclesia appellat ipsum Petrum principem. Nam si alij Apostoli fuissent pares Petro in administratione, ut tu Marti-

DE PONTIFITIA

ne asseris ludibrio Petrus appellaretur princeps, quia
 esset princeps nullatenensis, ut in cle. in plerisque de
 Belzebub. elec. Sicut Belzebub de quo in Euangelio in Belzebub
 demonia eijsis. Luca. 11. & Marci. 3. Belzebub autē
 princeps uel uir muscarum dicitur ut tenet Archi. in
 prin. 21. distin. quòd dicendum non est. Et hoc etiā prae
 figuratum erat in Moyse, qui a Deo constitutus erat
 tutor & defensor & liberator populi, ut attestatur
 Ni. de lyra. Actuum. 7. c. in uerbo quoniam Deus, &
 in uerbo quis constituit te. Nam dicta & facta in tes
 tamento ueteri erant & sunt figuratiua in testamen
 to nouo, teste Apostolo. 1. ad Corin. 10. ubi dicitur haec
 autem omnia in figura contingebant illis & 2. ad Co
 rin. 3. & ad Gala. 3. ubi dicit, quòd litera occidit,
 spiritus autem uiuificat.

Insuper Petrus est tripliciter exaltatus, & ideo
 triplex festū de eo celebratur, quod de nullo alio apo
 stolorum legitur factum fuisse. Primo exaltatus est in
 ecclesia militantium eidem praesidendo, & eam in fi
 de & optimis moribus laudabiliter regēdo. Ad quòd
 pertinet festum cathedrae sancti Petri.

Secundo in ecclesia malignantium ipsum. s. dissi
 pandō & ad fidem conuertendo, ad quod pertinet fe
 stum secundum. s. sancti Petri ad uincula. Tunc enim
 ecclesiam malignantium dissipauit, & plures ad fi
 dem conuertit. Tertio in ecclesiam triumphantium ad
 quod tertium festum pertinet. s. festum passionis eius.
 Rursus sit festum triplex, propter alias quinque ratio

nes primo propter priuilegium, fuit enim præ alijs priuilegiatus. Ideo magis honoratus auctoritate. Nā fuit princeps apostolorum, ut præmissum est, & clauus regni cœlorum à Christo accepit auctoritatibus superius pluries allegatis. Fuit etiam feruentior ceteris in Christi amore & efficacior in uirtute. Nam ad eius umbram sanabantur infirmi. Actuum. 8. Secundo propter officium. Ipse enim officium prælationis super uniuersam terram habuit, quæ in tres partes mundi diffusa est. s. Asiam, Africam, Europam. Et ideo ecclesia ter in anno pro eo solēizat. Tertio propter beneficium. Quia ipse qui potestatem ligandi & soluendi habuit liberat nos a tribus generibus peccatorum. s. cogitationis locutionis et operationis, uel quia in Deum, in proximum & in nos peccamus. Et hoc bonum potest esse triplex bonum quod uirtute clauium peccator in ecclesia consequitur primum est absolutio nis reatu ostenso. Secundum est pene purgatorij in tēporalem commutatio. Tertium pene temporalis secundum partē relaxatio. Quarto propter debitū quia. s. tripliciter pauit & pascit nos. s. uerbo exemplo, & tēporali subsidio. Quinto ppter exemplum ut. s. nullus desperet etiam si tertio Christum negauerit sicut ille, si tamen uelit cum eo. Deum corde ore & opere confiteri. hæc sunt uerba Guiel. duranti libro diuinorum officiorum de Cathedra sancti Petri.

Legimus etiam beatum Andream Apostolū fratrem Petri spiritu sancto detulisse Petro. quia Petrus ca-

DE PONTIFITIA

pite ad terram uerso & pedibus in sublime eleuatis
in cruce ligatus mori uoluit, indignum se existimans,
ut crucifigeretur ut dominus suus ut prædictum est.
Ipse uero Andreas ligatus in cruce in latus mori uo-
luit indignum & imparem se existimans ut crucifige-
retur ut Petrus princeps apostolorum, ut attestatur Ia-
cobus de uoragine in uita beati Andreæ apostoli. Et
hoc etiam probatur. Quia translato sacerdotio ne-
cesse est ut etiam legis translatio fiat dicto. c. transla-
to, & ibi glo. dicit translato sacerdotio Leuitico in
Petrum per illa uerba pascue oues meas. Io. 10. & .d.
c. significasti de elec. uel secundum alios per illa uer-
ba. Ite & docete & c. Mat. ult. c. proprie de conse-
di. 4. Et cum sacerdotio translata est lex. Et ista le-
gis obseruatio non est penes Iudeos. sed penes Petrum
& successores ut dicit glo. in. d. c. translato. Et quod
translatum fuerit sacerdotium in Petrum probatur
in dicto. c. in nouo. 21. di. Ratio autem quare potius

Quare cla-
ues potius
Petro quam
alijs aposto-
lis tradite
sunt.

Petro quam alijs discipulis seu apostolis tradite sunt
claues Regni cœlorum, assignatur per Nico. de ly-
ra. Mat. 17. In uerbo assumpsit Petrum, Iacobum,
& Ioannem, uidelicet propter prerogatiuam eminen-
tiæ spiritualis inter alios. Petrus enim propter fer-
uorem fidei erat inter alios principalis propter quod

Petrus ma-
gis amabat
Christum quā
alijs aposto-
li.

date sunt sibi claues ecclesiæ ut patet in præcedenti
c. feruorem autem dilectionis demonstrauit cum so-
lus exemit gladium & amputauit auriculam Malco
ut dominum suum a manibus Iudeorum liberaret.

Mat. 26. Lucæ. 22. Mar. 14. Ioan. 13. c. si Petrus.
 23. questio. 1. Et post resurrectionem cum audisset a
 Ioan. Dominus est Petrus succinxit se (erat enim nu-
 dus) & misit se in mare. Alij autem discipuli nau-
 gio uenerunt Ioan. 21. Ioannes excedebat alios in pre-
 rogatiua uirginitatis propter quod erat Christo ma-
 gis familiaris. Iacobus quia fuit primus inter apo-
 stolos qui passus est martirium propter Christum.
 Idem dicit Ni. de lyra. Mat. 25. in uerbo respondens
 & sequen. uerbo. & Ioan. 21. in uerbo dicit ei seque-
 re me ubi dicit q. postquam Christus imposuit Petro
 pastorale officium & ei prædixit suum martirium in-
 cepit ire & tunc dicit Petro tu me sequere .s. geren-
 do uices meas in duobus prædictis in admistratione
 & martirio ut etiã subdit Ni. de lyra in sequen. uer-
 bo qui etiã recubuit, dicēs q. dicta uerba a Christo di-
 cta fuisse ad ostēden. excellētiā Petri. Cui cōmēdauit
 ecclesiā suā magis quā Ioāni quāuis Ioānes sibi esset
 multū familiaris, imo cōsāguineus & cōsobrinus. Sub-
 dit ēt Ni. de ly. ibidē i uerbo sic cū uolo manere q. si di-
 xerit nolo eū mori p. martiriū nec i hoc me seq. quātū
 ad p. latiois officiū i regimine uniuersalis ecclesiæ te-
 cū sed magis uolo eū occupari i q. ete cōtēplatiois. p. q.
 uerba sic (ut p. mittit) expōsita liq. do et luce meridia-
 na clarius cōstat terminatā et diffinitam dubiū per te
 Martine p. positū regimē uniuersalis eccl.æ non fuisse
 ap. oēs ap. los (ut tu temere asseris) sed solū apud Petrū
 & eius successores a quo alij apostoli asūmūt uigore

Ioānes ex-
 cellebat ali-
 os apostolos
 uirginitate.

DE PONTIFITIA

sicut palmites a uite sine qua arescunt, & fructum non afferunt palmites, ut inquit 10. 15. unum præterea mihi occurrit a nemine tactū quod meminerim. Quod Christus dixit Petro, diligis me plus his 10. 21. Et sic Christus in comparatiuo plus ad demonstrandū quod plus diligeretur à Petro quam ab alijs apostolis. Et ideo conueniens fuit ut uniuerso gregi suo præficeretur ratione prædilectionis. quia cui plus dimittitur uel donatur uerisimiliter plus diligit. Lucæ. 7. c. Et ideo non immerito dicitur, quod papa fuit assumptus in plenitudinē potestatis. Alij autem prælati in partē sollicitudinis. c. ad honorem de aucto. & usu pal. Et ad hoc faciunt quæ dixi in uers. præmitto etiam, q̄ ex omnibus. Meditanti quoq; mihi dicta uerba. Tu es Petrus & c. Succurrunt quædam noua mystica & fragrantia a nemine forte excogitata ad rem nostram (ut arbitror) facientia. Nam mutato propriè nomine Simonis, Christus uocat eum Petrum aludens, illud nomen ad Petram mutata ultima sillaba us in a inferens Petrū in offitio, quod sibi daturus erat debere esse solidum ut petra. Petra autem erat Christus. i. ad Corin. 9. Ex quo uerbo patet Petrum representare uniuersalem ecclesiam & Christum & eius uices in terris gerere & fungi eius offitio. i. c. quanto de trās. latione. cum cōcor. ibi in glo. allegatis in uerbo uicem Dei, unde Petrus a petra, quod est Christus secundum apostolum proxime allegatum non autem petra a Petro dictum est. Et subdit, et super hanc petram. s. Pe-

trum edifi. eccle. meā. c. fundamenta in prin. de elec. in
6. cum concor. Ibi allegatis. Ponderanda etiam sunt
uerba Christi. Nā ante dicta uerba tu es Petrus &c.
Interrogauit Christus omnes apostolos dicens uos au-
tem quem me esse dicitis, & postea direxit sermonē
suū ad Petrū tantū, Beatus inquit es Simon Barionā
&c. Nam si uoluisset alios apostolos esse pares Petro
continuaſſet sermonem suum incoatum i' omnes nō di-
xit uos autē quē me esse dicitis loquendo in plurali, &
dixisset beati apostoli uel discipuli mei sed omisso plu-
rali locutus est Simoni in singulari. Beatus es Simon
Bari. &c. a uerbis enim non est receden. c. ad audien-
tiam in fi. de deci. cum concor. ibi allegatis & ponde-
ro quōd Christus appellat Petrum beatum quōd illius
responsio processit ex reuelatione diuina uidelicet quā
caro non reuelauit tibi. sed pater meus qui est in cōe-
lis. Item non dixit non reuelauit uobis omnibus, sed
tibi. Item non dixit super uos edi. ec. me. sed in singu-
lari super hanc petram loquendo de Petro. Item dicta
uerba. Tu es Petrus & ca. & sanguis non re. ti. non
conueniunt alijs apostolis sicut Petro ut possit dici pe-
tra, ut est optimus tex. in. c. consyderan. 50. di. ibi dici-
tur consyderan. nobis est, cur omnipotens Deus cum,
quem cunctæ ecclesiæ preferre disposuerit ancillæ uo-
cem pertimescere & seipsum negare permisit magnū
esse actum pietatis dispensatione cognoscimus, ut is q̄
futurus erat pastor ecclesiæ in sua culpa disceret qua-
liter alijs misereri debuisset. Prius itaque cum osēdit

DE PONTIFITIA

sibi & tunc præposuit cæteris ut ex sua infirmitate agnosceret quam misericorditer alienas infirmitates tolearet, hæc sunt uerba Grego. in omelia dominicæ resurrectionis & c. fidelior ea. distinctione. Inquit Ambrosius omelia libro primo, fidelior factus est Petrus post quam fidem se perdidisse defleuit atque ideo maiorem gratiam reperit, quam amisit, tanquam enim bonus pastor tuendo gregem accepit, ut qui sibi ante infirmus fuit fieret omnibus firmamentum, ut qui se interrogationis tentationem mutauerat, cæteris uere fidei stabilitate fundaret, denique propter fidelitatem deuotionis ecclesiarum petra dicitur, sicut ait dominus, Tu es Petrus & c. Petra enim dicitur eo quod primus in actionibus fidei dei firmamentum posuerit, & tanquam saxum immobile totius corporis christianitatis, compagem molemque contineat, hæc Ambrosius. Non tantummodo inficior fundamenta militantis ecclesiæ, id est esse in montibus sanctis, qui dicuntur Apostoli, & prædicatores, teste propheta psalmo: 86. incipiente fundamenta in montibus sanctis, scilicet Petro apostolorum principe, per prædicta dicto. c. fundamenta in principio de electione in sexto, at hæc faciunt, quæ supradixi in uersiculo præmitto etiam quod ex omnibus & sic ex præmissis patet, Petrum bis fuisse electum in principem apostolorum, ut prædictum est primo à Christo, secundo ab alijs apostolis sicut etiam in institutione regis à Deo per legem or-

dinatam, duo requirebatur alterum ex parte instituentis, scilicet quod diuina prouidentia fuisset electus alterum quod populus cum reciperet ponendo ipsum electum supra se regem quod clare declarant uerba Deutero. c. 17. uoluit institutione regia, agitur ibi enim dicitur ipsum ponas super te regem, quoniam dominus tuus elegerit ex quibus uerbis patet quod acceptatio populi necessario requirebatur, ad executionem regie potestatis post diuinam electionem alias sola electio diuina inanis erat quod, & liquido patet fuisse obseruatum in Saule, qui licet primus fuisset electus in regem à dño Deo p̄ Samuelē, ut patet. 1. Reg. c. 10. ulterius fuit institutus a populo. in regem, ipsū recipiendo, ut patet. 1. Reg. c. 11. et ut diffusius in apostilla ad Ni. de lyra. 1. Reg. c. 29. incipiente nulla rationū et hoc etiā clare probatur ibidem in fi. ubi dicitur certe uidetis quoniam elegit dñs quoniam non sit illis similis in omni populo et clamauit oīs populus et ait uiuat rex & idē. 2. Regū. c. 2. circa prin. Idē patet in Mathia, q̄ licet sup̄ eū fors cecidisset tamē ab apostolis receptus fuit. Actū. 1. sic in matrimonio carnali quod licet solo consensu uiri & mulieris contrahatur quo ad Deū & ecclesiā triūphantem. c. sufficiat. 27. q. 2. c. cū locū c. cū nō apud. c. tuæ. c. tua de spon. cum cōcor. Tamen quo ad ecclesiā militantē requiruntur uerba uel signa cōsēsū utriusq; exprimētia uel denotātia iuribus p̄allegatis. sic in baptismo in quo requirit uerbū et aq̄ q̄ corpus t̄git, & cor abluit, nam in ipso uerbo aliud est sonus

DE PONTIFITIA

transiens aliud uirtus manens. c. detrahe. 1. q. 1. Hosti.
 in summa de Baptis. §. 1. in fi. Brevior fuisset in his
 scriptis. Si non accepissem te negare Petrum post ascē
 sionem dominicam a coapostolis suis in eorum princi
 pem fuisse electum & te non credere sacre sinodo. c. sa
 cro sancta. 22. di. attestante Petrum post ascensionem
 domini ab alijs coapostolis fuisse in eorum principem
 electum & ualde miror de hac tua incredulitate, ut
 credamus Platoni, Aristotili, Auicene, Galieno, Salu
 stio, Titoliui patauino, Homero, Virgilio, Demosthe
 ni, Ciceroni, & alijs scriptoribus, et tu uis credamus
 tuis nugis & nubis argumentis sine iuribus & ut ui
 dearis omnibus alijs doctior. Dicis te non credere sa
 cre sinodo prædictæ cui de necessitate salutis credere
 teneris ut etiam infra dicitur. Cum sacra sinodus legi
 time & rite congregata habeat potestatem à Deo ut
 tenet Feli. in. c. nonnulli. 4. colum. in fi. de rescriptis re
 ferens Platinam de uitis pontificum loquētē de Io. pō.
 23. attestantem, ita fuisse decisum in concilio Constan
 tiensi, quod ego approbo auctoritate euangelica, ubi
 inquit Christus fuerint duo uel tres congregati in no
 mine meo ibi in medio eorum sum. Mat. 18. c. audiui
 mus circa me. 24. q. 1. Et euntibus duobus discipulis
 Cleopha & Luca post Christi resurrectionē in Emaus
 loquentibus de Christo apparuit illis Christus, ut pe
 regrinus Lucæ. 24. & postea. 11. discipulis in unum
 congregatis propter metum Iudeorum bis uenit Ie
 sus & stetit in medio eorum & dixit, Pax uobis Io.

20. Et recumbentibus. 11. discipulis apparuit illis Iesus & exprobrauit incredulitatem eorum etc. Mar. ulti. Et. 11. discipuli abierunt in Gallileam ubi constituerat eis Iesus, quibus ipse dixit. Data est mihi ois potestas in coelo & in terra. Euntes ergo docete etc. Mat. ulti. Nam Deus per ora principum promulgat uerba. 8. di. quo iure & spiritus sanctus presumitur loqui per os eorum qui simul in concilio generali, ut dicit. d. Ab. in. c. licet ex quadam. 2. colum. in prin. de testi. allegat. c. si ille. 50. di. & Luc. 4. melius allegasset Luce. 10. ubi dicitur, qui uos audit me, audit & qui uos spernit me spernit, & qui me spernit spernit eum qui me misit, transumptiue in. c. in nouo testamento 21. di. Et ibi dicitur, quod clerici Dei legatione funguntur. Idem dicit tex. in. c. accusatio in fi. 2. q. 7. & c. nulli in fi. 3. q. 1. & c. omnes circa me. 7. q. 1. & in c. habet ea cau. q. 5. & ad principale propositum est op. tex. in. c. maiores. 24. q. 1. Cayphas enim dixit expedit uobis ut unus moriatur pro populo ne tota gens pereat, hoc autem a semetipso non dixit, sed cum esset pontifex anni illius prophetauit. 10. 11. Mali enim possunt habere dona spiritus sancti, sed non spiritum sanctum ut dicit Archi. in. c. de illis. 24. q. 3. & Saul dum persequeretur Dauid prophetauit, ut arreptatur. d. Abb. in. c. 1. 2. not. de re. & ue. san. Balaam fuit uerus propheta licet malus homo. Num. 24. & Nico. de lyra. Ioan. 11. c. in uerbo dederat enim si in concilio impiorum, ut erat concilium iudeorum locutus fuit spiritus

Mali possunt habere dona spiritus sancti, sed non spiritum sanctum.

DE PONTIFITIA

per os Cayphe & sic per uirum iniquissimum, ut premissum est multo fortius loquitur in concilijs pbatissimorum patorum et sacerdotum, ut credendum est fuisse in p dicta sacra sancta sinodus. 22. dist. Nā & multa alia signa fecit Iesus in cōspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in Euangelijs, inquit 10. 20. c. & in fi. sui Euangelij dicit sunt & alia multa quæ fecit Iesus, quæ si scribantur per singula nec ipsum arbitror mundū capere posset eos qui scribēdo fiunt libros maxime patet in his uerbis, quæ dicta sunt a Christo, beatius est dare quā accipere. c. cum marte de cele. missa. quæ apostolus dicit dicta fuisse a Christo, & tamē non sunt scripta in Euangelio, ut attestatur Ni. de lyra. Actuum. 20. in uerbo quoniā ipse dixit & idem attestatur Guiel. duranti in lib. diui. offi. de sexta particula canonis. 3. col. in prin. inquiēs. hæc autē tria commemorantur, quæ nullus euangelistarum describit uidelicet eluatis oculis in coelū etc. usq; discipulis suis. Itē eterni testamēto, item minysterium fidei quis ergo tātæ audaciæ existit, ut hoc de corde suo tētauerit interponere extra de cele. missa. c. cum marte sane formam ipsam uerborum ab ipso Christo acceperūt apostoli & ab ipsis ecclesia, multa quidē tam de uerbis, quā de factis Dominicis propter breuitatem prætermiserunt euangelistæ quæ tantūmodo apostoli supleuerūt, ut est q. apostolus ait in epistola ad Corint. uisus est plusquā quingētis fratribus simul deinde uisus est & Iacob deinde apostolis omnibus, nouissime autem

tanquam abhortiuo uisus est & mihi in. 6. quoq; lib.
 diui. offi. prædicto de parasceue. 3. col. in fi. legitur q.
 Christus in cruce pendens prolixa orauit decantans
 decē psalmos, scilicet Deus Deus respice in me, usque
 in te domine speraui, & cum peruenisset ad locum illū
 In manus tuas domine comēdo spiritum meum, emi
 sit spiritum, Quod & summus poetarum Virgilius.
 6. Eneidos diuino (ut creditur) afflatus spiritu cōme
 morat. Talia præstabat memorans fixusque manebat.
 Lucas autem. c. 23. refert tantum hæc uerba in ma-
 nus tuas. d. c. sp. m. tacens psalmos prædictos. Nicol.
 quoque de lyra. i. ad Corin. ii. in fi. in uerbo disponam
 dicit ex dicto uerbo patere quòd ecclesia multa tenet
 ex ordinatione apostolorum, quæ tamen non habētur
 in sacra scriptura expresse, & per hoc dicit sequen-
 dam esse consuetudinem ecclesiæ. Item Nicola. de ly-
 2. Regum. c. duodecimo in uerbo & uxores dicit mul-
 ta testamenti ueteris scripta non esse. Omnia ergo di-
 cta gesta facta Christi, & apostolorum scripta non
 sūt, ut patet ex pmissis, sed multa ēt a poetis christia-
 nis maxime a Sedulio et a Ratore qm̄ ego puer p̄pri-
 is manibus trāscripsi de gestis ap̄lorū scripta reperi-
 untur, nec est uerisimile q. p̄fata sinodus assereret apo-
 stolos cōstituisse Petrū eorū p̄cipē si hoc nō inuenis-
 sēt scriptis i lib. autēticis approbatissimis auctoribus
 et ad cōprob̄. autē. d. sacra sinodū inumeras supra re-
 tuli diuinas et humanas auctoritates qbus liqdo patet
 Petrū a quo ap̄lis suis fuisse i p̄cipē eorū electū.

Christus in
 cruce fixus
 & pendens
 cantauit, x.
 psalmos.

DE PONTIFITIA

Præmitto etiam, quòd omnimoda iurisdictio & potestas est tam in malo principe, quam in bono, & sic malignitas seu iniquitas non minuit, nec extenuat iurisdictionem, seu nihil detrahit de iurisdictione principis ar. in. c. ult. 15. q. ult. & in. c. uestra de coha. cle. & mul. Et ita honorandus est malus princeps sicut bonus. Nam malis prælatis obediendum est, nisi in his quæ contra Deum et diuina præcepta manifestè sunt & habendi in reuerentia, quandiu in officio suo tolerantur. exemplo Dauid qui uenerabatur Saulem regem licet non ignoraret illum esse uirum iniquum, & a Deo reprobatum, ut dicit Ni. de lyra. Math. 23. in uerbo omnia ergo. Et patet etiam exëplo Christi, qui seruauit honorem pontificibus & sacerdotibus, quãuis illi, nec timorem Dei, nec agnitionem Christi seruassent, nam cum leprosum mundasset, illi dixit: Vade & ostende te sacerdotibus. & offer donum licet sciret sacerdotem sacrilegum. Lucæ. 5. & Mat. 9. §. hoc quidem uers. hinc est de peni. di. 1. c. ante baptismum de conse. di. 4. c. dominus noster. 93. di. Et cum accepisset alapam & ei diceretur sic respondes pontifici nihil contumeliose locutus est, sed humiliter respõdit. Si male locutus sum testimonium perhibe de malo. si autem bene quid me cedis. Ioan. 19. §. ecce. 2. q. 7. c. paratus. 23. q. 1. d. c. dominus noster, & uoluit iudicari à Pilato, & illudi ab Herode. Lucæ. 22. Math. 16. Mar. 14. Ioan. 19. Et Christus dixit super cathedram Moyse sederunt scribæ & pharisei. Omnia ergo quæcunque

Iurisdictio est etiam in malis principibus, quã in bonis.

Dauid ueneratus est Saulem Regem licet iniquum

cunque dixerint uobis seruare & facite, secundum
 uero opera eorum nolite facere. Dicunt enim & non
 faciunt. Mat. 23. c. omnia. 1. q. 1. & glo. in cle. 1. in
 uerbo detrahunt in fi. de priuil. Et ponderandum, qd
 Christus usus est, uerbo imperatiui modi, seruare
 & facite. Imperatiuus autem importat necessitatem
 cle. exiui de paradiso paragr. cū ad qdā de uer. signi.
 c. in his uersi. Item secundum Grego. eo. tit. Et opti-
 mus p̄ceptor meus in canonibus Alex. Neus in. c. nā
 concupiscentiā. 6. col. in fi. de constitū. Et Petri. c. 2.
 subditi estote omni humane creaturæ propter Deum
 siue regi tanquam præcellenti siue ducibus tanquā ab
 eo missis, ad uindictam malefactorum, ad laudem ue-
 ro bonorum. Subditi estote in omni timore domini
 non tantummodo bonis & modestis, sed etiam dis-
 ciplinis. c. Solite de ma. & obediē. & glo. p̄l. in. 1.
 Deo nobis paragr. his. Itaque. C. de epi. & cle. c. ma-
 gnum. 11. quest. 1. Nam propter peccata populi Deus
 permittit malos principes regnare. c. audacter. 9.
 questione prima, & pro hoc glo. nota. in. c. suscita-
 tus in uerbo diuinis. 7. questio. prima, & ad hoc fa-
 cit quod notat. Alexander Neus in. c. sicut. 2. co-
 lum. de re iudica. qui dicit acta iuditiaria præsu-
 muntur bene gesta licet iudex sit iniquus propter au-
 thoritatem iuditiariam, dicens hoc esse dictum Bal.
 Ibidem pro quo dicto dicit ibi esse optimum. tex. Ad-
 do Pau. ad Heb. 13. Qui sic inquit obedite principi-
 bus uestris & subijcite eis. Ipsi enim peruigilant

Paulus apo-
 stolus.

DE PONTIFITIA

qui pro animabus uestris rationē reddituri. Et cū gaudio hoc faciunt & non gementes & ad Roma.
 13. Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita est. Non enim est potestas nisi a Deo. Quæ autē sunt à Deo ordinata sunt. Itaque qui resistit potestati Dei ordinationi resistit. Quia autem resistit ipsi sibi damnationem acquirit. Nam princeps non sunt timori boni operis sed mali uis autem non timere potestatem bonum fac & habebis laudem ex illa. Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris time. Non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est uindex in iram ei qui malum egit. Ideoq; necessitate subditi estote non solum propter iram: sed etiam propter consciētiam. Et qui non obedierit principi morte moriatur. Deu. 17. c. 2. de ma. & obe. & glo. ibi, in uerbo principi expōit. i. papæ, & idem tenet ibi Inno. & de conse. di. 4. c. corpora sic e converso imperator appellatur Pontifex. 10. di. de capitulis. Et qui non opedit prælato dicitur eius inimicus ut est glo. not. in. c. si quis Diaconus in uerbo inimicus. 50. distin.

Principes
portant gl
dium pro
pter malos.

Potestas legis condendæ et ipsam legis condendæ est tantū apud papā. Præmitto etiā, q. potestas legis condendæ et ipsam immutandæ est penes uicariū Christi. i. papā. d. c. translatio de consit. cuius uerba sunt hæc translatio sacerdotio necesse est, ut legis translatio fiat. Ad Hebr. 7. & ita dicit in. c. translatio summatur a But. 104. de Imo. Alex. ne. præceptor meus in canonibus, & Feli. & alij doc. ut præmissum est. unde ex eo. tex. inferunt q.

Potestas le
gis conden
dæ est tantū
apud papā.

potestas legis condendæ olim & hodie fuit & est penes sacerdotes. Sacerdos autem dicitur papa. c. per venerabilem qui si. sint legit. & non penes laicos, & sic laici nunquam habuerunt potestatem legis condendæ, & licet Imperator ante aduentum Christi receperit potestatem a populo. l. 2. ff. de ori. iur. & insti. de iure nat. gen. & ciui. §. sed & quod principi placuit illa potestas fuit abusiua & de facto assumpta.

Nam populus non habebat potestatem condendæ legis & si habebat, dic mihi a quo habuit, & si non habebat populus potestatem quomodo illam principi dare potuit, cum nemo dat quod non habet, nec plus in alium transferre potest, quam ipse habeat. l. traditio ff. de acqui. pro re. do. c. consultationibus de iu. patro. nuper de do. inter ui. & uxo. c. nemo de re. iu. in. 6. cum concor. & ideo necessarium fuit, quod potestas populi data Imperatori confirmaretur per papam siue per ecclesiam, quod exercitium, ut not. in. c. nouit de iudi. & Inno. in. c. licet ex suscepto de fo. compe. facit. c. relatum. 1. q. 1. ubi patet quod omnes causæ in primitiua ecclesia ad ecclesiam deferrebantur. hæc sunt uerba Anto. de But. Ioan. de Imo. & Alex. ne. in. d. c. translato. 3. colum. Tertio not. de constit. cum aliquibus inter me interpositis, pro hoc facit illud. Ioan. 7. ubi Christus dicit Iudeis. Nonne Moyses dedit uobis legem. Exo. 20. Et Deut. 31. & nemo ex uobis facit legem, Papa autem est successor Moysi, qui habuit utrunque gladium spiritualem & temporalem, ut est glo. not.

DE PONTIFITIA

sepius præallegata in. c. causam. 2. in uerbo ad Regem in fi. qui fi. sint legit. & Hosti. in summa eo. tit. §. qualiter & a quo. 3. col. uers. tum auctoritatibus sanctorum, qui dicit q. quamuis iurisdictiones sint distincte quoad executionē, tamen imperator ab ecclesia Romana imperium tenet & potest dici eius officialis seu uicarius. Nā ab ecclesia Romana in psona Magnifici Caroli a Græcis transfudit imperiū in Germanos. Et papa ipsum confert ungit coronat & reprobatur, & etiam deponit. c. uenerabilē. §. 1. et. 2. de elec. Nec etiā lex Imperatoris ligare potest nisi illos quos Romanorum lex tenet & ecclesiæ catholicæ sanctio quia extra non est imperium, ut autem. de non. alie. aut per mu. re. eccle. §. pñt colla. 2. ergo papa superior est. c. in notuit de elec. ff. de arbi. l. nam magistratus de ma. & obe. cū inferior. Verum tamen quod rite factum est per Imperatorem in tēporalibus non debet infringi per papā, nec debet se intromittere de subditis imperatoris, nisi forte in casibus sicut dicitur de archiepiscopo quo ad subditos suorū suffraganeorū, ergo uacante imperio uel regno succedit papa. c. cum inter uniuersas de elec. nec mirū, quia Christus reliquit ipsum successorē seu uicariū suū proximiorē & maiore c. per uenerabilē paragr. sane qui fi. sint legi. & c. quāto de trāsla. pñla. ergo quo ad administrationē unum caput est tantum. s. papa. Nam unus debet tantum esse caput nostrum dominus spiritualium & temporalium, quia ipse est orbis et plenitudo eius. c. tua no-

bis de deci. qui omnia cōmisit Petro. c. solitæ de ma. et obe. c. significasti de elec. in fi. Et Petrus utrūq; gladiū habuit unde dixit, Ecce duo gladij hic omisit allegare Luca. 22. Ideo etiā dñs dominorū nō sine causa dixit Petro & tibi dabo claues regni cœlorū, notandū non dixit clauem, sed claues. In plurali. s. duas unam quæ claudat & aperiat liget & soluat, quo ad spiritalia. Aliā qua utatur quo ad tēporalia de quo etiā per Hosti. in summa de remissio. §. 1. cum enim unū corpus simus in Christo pro mōstro esset, q. duo capita haberemus. c. quoniā de offi. ordi. hæc sunt uerba Hosti. in d. §. qualiter et a quo. Et est mirabile in oculis nostris quod nomē Cæsaris præbuerit causam mortis Christo uidelicet, Si huc dimittis non es amicus Cæsaris, omnis qui se regē facit contradicit Cæsari. Nā hoc sermone audito Pilatus tradidit Christū Iudeis crucifigendum. Io. 19. Et seruus Christi Petrus successerit in locū Cæsaris & maior est Cæsare iuribus proxime supra allegatis. Et si Imperatori licet facere leges. l. 2. ff. de ori. iure. & in prohe. instit. & insti. de iure na. gen. & ciui. §. sed & quod principi. l. 1. §. cum enim. C. de ue. iure enuc. glosa in .c. primo de transla. prælato. c. nouit de iudi. Multo magis licet summo pontifi. Cum maior sit papa, quam sit Imperator, & sacri canones dicant longe præstantiorem & pretiosorem esse dignitatem sacerdotalem diademate principum, quam sit aurum, plumbo, & sol alijs syderibus. Quippe cum uideas

Nomen Cæsaris præbuit causam mortis Christo.

DE PONTIFITIA

Regum colla & principium subiici gentibus sacerdotum, & osculata illorum dextera & eorum orationibus credant se communicari uel muniri. c. duo sunt quippe in fi. 96. distin. præmissa comprobat. Inno. in c. licet ex suscepto de fo. compe. dicens q. Deus a principio creauit cælum & terram, & omnia quæ in eis sunt angelicam & humanam naturam spiritualia & temporalia ipsaque per seipsum rexit, sicut factor rem suam gubernat, & homini quem fecit præcepta dedit & transgredienti pœnam imposuit. Gene. 2. Ex omni ligno & c. Ipsis etiam peccantibus pœnam imposuit per seipsum. s. Adæ & Eux. Gene. 3. mulieri quoq; dixit & c. Et ibi Adæ uero dixit & c. Qualiter autē Chayn per seipsum punierit, Lamech & Chayn, & quosdā alios eo. lib. Gene. 4. & 5. legitur. Ego addo q. Deus populum Israel elegit sibi in specialem & peculiarem præ cæteris, populis secundum, quod dicitur Deute. 7. Te elegit dominus Deus tuus ut sis ei populus peculiaris & cunctis populis, qui sunt super terram. Ideo uoluit ipse esse rex immediatus illius populi propter quod ei dedit legem in monte Sinai per se ipsum. i. per angelum in personam illius loquentem & nō per hominem mediatorem, ut diffusius per Ni. de lyra. 1. Regum. c. 8. ultima postilla circa fi. & sic recto mundo per seipsum Deum, usque ad Noe. Ex tēpore Noe capit Deus creaturas suas per ministros regere, quorum primus Noe de quo quod fuerit rector populi ex eo apparet, q. sibi dominus gubernationem

archæ per quam ecclesia significatur commissit. Gene. 5. & 6. c. item quia etiam dominus Noe & filijs rectoriam & legem dedit. Gene. 9. Et de Noe licet non legatur sacerdos fuisse, officium tamen sacerdotis exercuit statim post ingressum archæ, antequam leges populo daret Gene. 8. In hac autem uicaria successerunt Patriarchæ, Iudices, Reges, Sacerdotes, & alij qui per tempora fuerunt in regimine populi iudeorū & sic durauit usque ad Christum, qui fuit naturalis dominus & rex noster, de quo dicitur, Deus iudicium tuum Regi da & c. psal. 71. Et ipse Christus Iesus uicarium suum constituit Petrum, & successores suos quando ei dedit clauēs regni Cœlorum. Et quando ei dixit pascue oues meas. Ioan. 10. & d. c. significasti. Et idem dicit Ni. de lyra lib. Iudicium in prin. & lib. 1. Regum in prin. Et Oldra. consi. 69. incipiente. Consuevit dubitanti. 2. colum. uers. Deus qui cuncta creauit. & d. Ab. in. d. c. licet ex suscepto. 7. colum. uers. sed cōtra p̄dicta faciūt ad pr̄dicta, quod Isaac dixit Iacob filio suo, Esto dominus fratrum tuorum, & incuruentur ante te filij matris tue. Gene. 27. dicit Iacob, Descendit Christus. Mat. 1. ut pr̄missum. Ex his liquido constat, unde scriptum est, quod potestas legis condendæ, solum spectat ad summum pon. ut pr̄missum est. Quod etiam approbat Ni. de lyra qui exponit Deus iudicium tuum regi da, id est tu Deus pater da Regi Christo potestatem iuditiariam quod factum est ut habetur Io. 5. pater omne iudicium dedit filio,

DE PONTIFITIA

et Iustitiam tuam. i. potestatis tue prædictæ executionem filio Regis. i. Christo qui secundum deitatem filius est Regis æterni. s. Patris. & secundum humanitatem est filius David Regis ut habet Mat. 1. qui descendit de ipso David secundum carnem. ad Ro. 1. & secundum utrunq; naturam data est ei potestas iuditiaria. Licet enim eadem sit potestas patris & filij in diuinis. Tamen habet illam a patre sicut et substantiam similiter secundum humanitatem data est Christo potestas iuditiaria quia in extremo iudicio apparebit in forma humana, in qua fuit iudicatus a Pilato. Idem dicit Ni. de lyra psal. 9. in uerbo. sciant gentes, & Mat. 16. in uerbo in gloria patris, hæc ergo potestas legis condende data fuit Petro & eius successoribus (ut præmissum est) & etiam per illa uerba, tu me sequere. Ioan. 21. ubi Ni. de lyra exponit: Tu me sequere in administratione & martirio, ut etiam super prædictum est uers. & hoc etiam probatur. Ex quo sequitur quod libri iuris pontificij, uidelicet liber Decretalium: liber sextus & clementinarum sine diuina auctoritate condita & digesti, & ab omnibus summa ueneratione seruandi. c. 1. & c. ne innitaris de confu. cum concor. ibi allegatis sicut decreta sanctorum patrum collecta in libro Decretorum adeo ut qui transgreditur canones credens Romanam ecclesiam, seu summum ponti non habere potestatem condendi canones de tali transgressione punitur ut hereticus, ut est glo. ualde not. in. c. generali in uerbo inhibemus de

Non cre-
dēs papam
posse conde-
re legem est
hereticus cō-
fendus.

elec. in. 6. & in. c. nulli fas. 19. dist. d. Ab. in. c. 1. col. 1. de apost. Et Oldra. consi. 271. incipiente questio talis est. 1. col. in fi. q. notabiliter dicit, q. qui de sacramēto corporis & sanguine dñi nostri Iesu Christi uel de baptismo siue peccatorū remissione uel reliquis sacramentis ecclesiasticis aliter sentire aut docere nō meruit quam sacrosancta Romana ecclesia prädicat & obseruat hereticus. c. ad abolēdam de hereticis. 24. q. 3. c. l. Illud ergo q. Romana ecclesia prädicat & mādāt generaliter obseruari, generaliter est obseruādū. 11. dist. c. quis nesciat, cū igitur Romana ecclesia p̄dicet & offeruet, q. Rom. p̄nt peccata dimitti, & q. papa possit dimittere peccata aliter sentiens hereticus est censendus, hoc dictum refert Feli. in tractatu de indulgentijs, incipiente hodie mecum eris in paradiso. 1. col. & disputare de potestate papae est instar sacrilegij, ut dicit Bal. consi. 433. incipiente in Christi nomine, queritur utrum papa. 3. uol. qui dicit, quod papa est lex animata in terris, & quodcumq; soluerit super terram & c. Et dubicans de potestate pape est hereticus. Idē dicit glo. not. quā ipse nō allegat in. c. 1. 40. dist. in uerbo qs. n. i. si multa dixi de beato Petro ap̄lo, & in eius cōmendationē et gloriā, sed satis digno cōmendarinō possit cū excedat humanas laudes et alia dixero mirāda mihi. n. ipsi plurimū gratulor & gaudeo me illius nomen sortitum esse, quod solū a Xpo ipositū legit & inuētū est 10. c. 1. et Mar. Alia. n. noīa, hominum ab hoībus inuēta sūt et iposita

DE PONTIFITIA

Pro faciliiori .n. intelligentia infra dicendorū, hec
 præmissa sint. Aggrediamur, itaque nunc & uentile-
 mus tuas conclusiones pater Martine. maxime. 8. ho-
 rum uerborum canones penitenciales solum uiuētibus
 sunt impositi nihilque morituris secundum eosdem de-
 bet imponi. Et. 26. optime facit Papa q. non potestate
 clauis (quam nullam habet) sed per modum suffragij
 dat animabus remissionem, in c. his plusquam in cæ-
 teris conclusionibus uerba effu. . . illas substantian-
 das, quia ex illis (ut mihi uidetur) pendent leges &
 prophetæ tui operis, et aliarum tuarum conclusionū,
 Nam primo pro fundamento allegat (ut asseris) uul-
 gatam Hosti. rationem, si clauis se se ad purgatorium
 extenderent possent euacuare purgatorium, atq; cru-
 delis esset Papa, q. non euacuaret purgatorium, & lo-
 cum Hosti. non allegas de qua re ualde admiratus, un-
 de euolui opera Hosti. quæ immensa sunt, & maxime
 summam suam cū iunior essem castigauī, & instaura-
 ui. Cuius rei testimoniū perhibet epistola mea in prin-
 cipio operis impressa & ipsum Hosti. reperi aliter te-
 nere quam q. referas maxime circa uiuentes in huma-
 nis quā a te relatum sit, in titulo de remissionibus. 5.
 ad quid ualent. Et ut uideatur an testimoniū perhi-
 beam ueritati illius uerba hic referre decreui. Quæ
 sunt huiusmodi uidelicet. Ad quid ualent & in quantū
 super hoc diuersæ sunt opiniones. Nam quidam dicūt
 q. ualent quo ad uenialia, alij quo ad delicta ignomi-
 niæ, alij quo ad penitentiam negligenter factam, uel

minus discrete arbitratam & iniunctam, alij quod in purgatorio tantum. s. quo ad diminutionem pene ipsius. Tu teneas q. ualent ad id & in quantum con-
cesse sunt. Cum enim papa uocatus fuerit in plenitudi-
nem potestatis ceteri autem in parte sollicitudinis. 2.
q. 6. qui se scit. supra de usu pal. c. ad honorē, nō est tu-
tum contra tantam potestatem clauium disputare, ad
hoc sup. rade excess. p. la. tanta. 50. di. ponderet de pe.
di. 1. agite & cum pro mortali peccato duplex pena
debeatur. s. eterna quæ per contritionem minuitur à
Deo & temporalis quæ ab ecclesia imponitur, quod
qualiter intelligatur not. supra co. sub rubrica de pe-
nitenti. s. quibus & quot dictis sub. s. illud uers. sacer-
dos & sequen. potest ecclesiæ ministrari ipsam penā
temporalem ex causa alleuiare & in totum et in par-
tē remittere sicut & not. supra. s. quid remittit uer.
remittit igitur sacerdos. Nec refert qualitercunque
satisfiat dummodo satisfiat ut patet in his, quæ ibidē
not. Nam qualitates penitentiarum & tempora sa-
cerdotis arbitrio committuntur de pe. di. 1. s. non sunt
hæc & not. supra co. s. quid remittit. Quid ergo si
papa facit generalem remissionē pro præsidio terræ
sanctæ & aliquis uerē penitens & contritus assumit
crucem. credēs firmiter sibi omnem satisfactionem tē-
poralem remitti & sic moritur credendum est q. nec
purgatorium sentiat, quis si dat elemosinam & indul-
gentiam naturalem lucretur ualet sibi ad onus penitē-
tiæ subleuandum, et hoc propter duo, scilicet deuotam

Nota bene
hæc uerba
quia sunt cō-
tra cōclusio-
nē luteriā.

Qui plena-
riam indul-
gentiam cō-
secutus est &
uolat ad ui-
tam eternā.

DE PONTIFITIA

rogationem, & obligat eum qui facit remissionem secundum Rai. Immo propter firmam fidei puritatem ac elemosinæ & clauium potestatem, quid ergo si is cui iniuncta est penitentia septienalis dat. 7. denarios pro talibus indulgentijs acquirendis nunquid est omnino liberatus. Scripsit Rai. quod hoc non potest scire aliquis mortalis nisi esset sibi diuinitus reuelatum. Nam maioritas & minoritas remissionum attenditur secundum tria. scilicet maiorem & minorem deuotionem ipsius penitentis & ipsorum qui frangantur & secundum numerum eorūdem quorum mensuram nullus potest scire nisi solus Deus, & sic per consequens, neque mensuram remissionis ad hoc de con. di. 4. c. queris. & di. 5. c. non mediocriter de. pe. di. 1. c. quem penitet in fi. Tu dicas credendum esse q. omnino liberatus est de quo dubium non est quo ad ecclesiam militantem. unde nec tenetur ieiunare. Nam per indulgentiam iniunctæ penitentiae remittuntur ut patet infra eo. cum ex eo. §. ad hoc ibi infra. 40. dies de iniunctis penitentijs & c. Sed dices sic peccatum remanet impunitum, quod est contra Augustinum, dicentem nullum malum impunitum: nullum bonum irremuneratum. respon. Nullum est malum impunitum, quia Christus peccata nostra tulit, & pro peccatis nostris mortuus est. Et pro nobis omnibus passus est, sed minima gutta sanguinis Christi sufficeret ad expiationem omnium peccatorum, & redemptionem omnium hominum, qui unquam fuerunt uel esse pos-

Gutta sanguinis Christi sufficiens est ad salutem totum humanum genus.

sent cum respectu Dei totus mundus nihil est gutta uero sanguinis Christi pretiosa sit. Cum igitur qualitas personæ consueuerit estimationem augere, & respectu filij Dei non sit estimatio aliqua ut patet in his quæ not. supra de maledi. §. qualiter, sub. §. blasphemantes uersiculo eleganter, & sequen. Et filius Dei non solum guttam, sed totum sanguinem fuderit pro peccatoribus. Et præterea martires pro fide, & ecclesia sanguinem suum fuderunt, & ultra quam peccassent puniti fuerunt, restat quod in dicta effusione omne peccatum punitum est. Et hæc sanguinis effusio est thesaurus in scrinio ecclesiæ, repositus, cuius clauēs habet ecclesia, unde quando uult, potest scrinium aperire, & Thesaurum suum, cui uoluerit communicare remissiones, & indulgentias fidelibus faciendo. Et sic peccatum non remanet impunitum, quia punitum fuit in filio Dei, & martiribus sanctis suis secundum dominum Hugo. Cardinalem. Nec obstat illud Augustini. quia, aut homo punit peccatum temporaliter, aut Deus punit eternaliter ut innuitur de penitentijs, distinctione octaua. §. finali, quia punitur in confessione, propter uerecundiam, ut patet in his quæ notantur supra sub rubrica de peniten. paragr. qualis sub. §. amara. Item per crucis assumptionem, uel peregrinationem, uel aliam iniunctionem, ergo maioritas, uel minoritas remissionis, non attenditur secundum illa

DE PONTIFITIA

quæ dixit Rai. sed secundum fidem penitentis & uoluntatem largientis ut not. supra eo. uers. quid si dat elemosinam. Fateor tamen quod prælatus indiscrete faciens remissiones huiusmodi se onerat. Et quod orationes sanctorum ualent peccatori ad gratiæ impetrationem, nec non elemosina ad quod libet de genere bonorum ut not. supra eo. sub rubrica de peniten. §. & an fide penitenti. Nā et orationibus Danielis solutus est populus Israel a captiuitate per orationem Moysi remisit Deus iram populo Israel & ei peperit, & ad orationem Dauid remoue dominus plagam à populo suo. Et teste Iacobo multum ualet oratio iusti assidue, quod Hosti. omisit illud etiam consulimus, quod is qui tales remissiones acquisiuit nō utatur eis in hac uita, sed reseruet in purgatorio. Quamuis enim de necessitate non teneatur hic faciem penitentiam iniunctam. quia per remissiones huiusmodi, si indiscrete fiāt tamen penitentiæ eneruantur secundum concilium generale infra eo. cum ex eo. §. ad hoc, quia. s. non potest cogi per ecclesiam ad ieiunandum, id quod remissum est per tales indulgentias, tamen quia nescit utro sacerdos iniunxerit ei penitentiam quantam debuisset. Nam & hodie uix imponitur cum pro quo quolibet peccato septēnis penitentiā regulariter debeat, & antequam unum peccatū mortale proficiatur multa comitantur. Nam quilibet passus, & quilibet missio nunciij & quodlibet uerbum dictum pro una fornicatione cōmitenda, secundum quosdam mortalis est, &

Præ quolibet peccato mortali septēnis penitentiā regulariter debetur.

id quod non est purgatum in hac uita debet purgari in purgatorio. Fatuus est & simplex qui ibidem huiusmodi indulgentias non reſeruat, cum ſi iſſis ibi reſeruauerint tot diebus, quod hic ei remiſſi ſunt, ſtat ^{Grauior eſt in purgatorio} minus in purgatorio quam feciſſet & grauior ſit ibi ^{penitentia unius diei quā hic dierū cētū.} penitentia unius diei, quam hic centum, ſecundum ea quæ not. ſupra eo. ſub rubrica de peniten. .s. quis ſit effectus ſub. s. his eſt igitur effectus & hoc intelligas in particularibus remiſſionibus, quæ ſiunt per papam uel alios inferiores dicentes, tantum de iniuncta penitentia relaxamus ſecus in generali & uniuersali, per quam omnis ſatisfactio remittitur, quæ a ſolo Papa fieri cōſueuit, ibi enim euolat ſi in tali ſtatu moriatur, ut not. ſupra eo. uerſ. qd ergo ſi papa. Idem poteſt intelligi etiam ſi ſimplex ſacerdos penitentiam limitet dicens ab omnibus his peccatis & alijs de quibus non recordaris abſoluimus te & iniungimus pro penitentia quod uadas ultra mare, uel quod ieiunes per triennium tibi auctoritate eccleſiæ, & noſtra omnem ſatisfactionē aliam remittentes. Nam hac completa & ex cauſa iniuncta non eſt credendum, quod ulterius in purgatorio affligatur, licet præſbiter oneret ſe aliquē ut not eo. uerſ. Fateor tamē unde fatuus eſt ſi ſic abſoluit, immo ſecundum formam quam not. ſupra ſub rubrica de peni. s. & an fide penitenti ſub. s. quid de operibus, uerſi. ad hoc dicas & .s. quæ pena. uerſic. ſacerdos. Tamen ſibi conſuluit ſic licet in foro penitentiali priuato poſſit ſacerdos remiſſionem facere, &

DE PONTIFICIA

in totum secundum quod dictum est in publico. Tamen etiam solemniter. hoc potest etiam episcopus, cum ipse potestas circa annum & .40. dies restringatur, ut not. supra eodem. §. quid possit.

Præterea Hosti. in sequen. §. circa prin. dicit in purgatorio quo ad penam est unum malum & duplex bonum, nam ibi est pena punitoria, transitoria, & purgatoria, sed non est ibi meritoria. Ideoq; hæc remissiones siue indulgentiæ ibi operantur, sed illis tantum profunt & circa ipsos tantum operantur quibus dum uiuerent facta fuit remissio secundum ea quæ not. supra paragr. proximo uers. Illud etiam consulimus & patet in his quæ not. supra eodẽ paragr. quibus mortuis sub paragr. secūdi dicunt. Quid ergo de indulgentiis in quibus continetur, q̄ quicumque porrexerit piā elemosinam habeat pro anima patris unum annum de indulgentia nunquid hæc indulgentia animæ patris iā defuncti proderit. Dicunt quidam quod sic. quod non est tenen. quia potestas clauium non extenditur ad tales cum non sint de foro ecclesiæ, sed de foro dei ut patet in his quæ not. supra eo. paragr. quid remittit sub paraph. dicuntur tamen sacerdotes, & paragr. quibus profit uers. sed & uiuis. Dico tamen, quod elemosina facta non ex ui indulgentiæ, sed ex ui elemosinæ prodest animæ patris, sicut alia suffragia ecclesiasticæ charitatis, & ibidem not. & not. si supra eo. paragr. quibus profunt uersi. quid ergo de his, qui deferunt. Fateor etiam, q̄ hi taliter populum decipiūt grauiter delinquant,

delinquunt, hinc tamen sic obijcitur dominus papa dicitur constitutus à Deo iudex uiuorū & mortuorū supra qui si. sint legit. per uenerabilē. §. rationibus uers. sane cū deuteronomij ad finē ergo potestas clauū etiā ad mortuos extēditur. sed dic q. illud uerbū constitutus nō facit relationē ad papā sed ad Christum. Item sic obijcitur animæ, quæ sunt in purgatorio aut sunt in uia, & sic sunt de foro ecclesiæ militantis & sic operatur ibi potestas clauium, aut sunt de foro ecclesiæ triumphantis & sic non uidetur q. eis prosint suffragia ecclesiæ militātis. Ad hoc dici potest q. duplex est uia una incerta nobis et uariabilis q̄ in hac uita habetur, & q̄ in tali uita est, quo ad oīa ē de foro ecclesiæ militantis de pe. di. 1. ecclesia Christi, alia certa saltē ī gñe q̄a certi sumus q. oēs illi q̄ sūt ī purgatorio salui fiēt & icōmutabiles et in hac uia dicitur cē aīa q̄ est ī purgatorio, et talis quo ad certā spē & infallibilē est de foro siue societate ecclesiæ triūphātis quo ad solutionē uel condēnationē uel remissionē ex ui ueræ sententiæ, & efficacis in nullo subest ecclesiæ militanti a qua iam absoluta est triumphante ecclesia comprobante ut patet in his quæ not. supra eo. quid remitti sub. §. sed & nota. Quo autem ad participationem orationum & elemosinarum ieiuniorum & sacrificiorum est de foro ecclesiæ militantis ut patet. 13. q. 2. animæ defunctorum & c. episco. sed & quo ad supplicationem sanctorū & curiæ cœlestis est de foro ecclesiæ triūphantis una. n. est ecclesia cuius pars militat

DE PONTIFITIA

in terris alia triumphat in cœlis & tota ecclesia desiderat animas denotans adiuuari & saluas fieri de pe. di. 1. hi duo. hæc sunt uerba Hosti. tui. per quæ patet liquido te male sentire in tuis conclusionibus maxime in his quibus negas thesaurū esse in ecclesia Dei & potestatem pontifitiam & illius auctoritatem in indulgentiis concedendis, de quibus multa supra diximus in dictis euidentialibus seu præambulis & infra etiam diffusius dicitur Deo propitio. In eo uero quòd Hosti. dicit indulgentias pontificias se non extenditur ad purgatorium seu existentes in purgatorio, licet Hostien. sit summe auctoritatis, ita ut merito possit dici alter pater canonum. Tamen cōmunis opinio, sacrorum Canonistarum & Theologorum est in oppositū, ut infra dicitur in uers. nunc autem, sed in primis ad

Papa pōt plenarias indulgentias concedere. comprobationem dictorum per Hosti. quòd papa possit indulgere plenarias indulgentias adducam. d. Ab. in. c. ad liberandam. uers. sed quia decise. de Iudeis, ubi querit unde procedat q̄ pro modico subsidio fiat plenaria remissio uulgariter nūcupata a pena & culpa, & dicit quòd in corpore uniuersalis ecclesiæ multa sunt bona irremunerata, ut mors Christi, cuius una sola gutta sanguinis fuisset sufficiens ad liberandū totum genus humanum. Item passionēs innocentium & martirum, qui hic puniti fuerunt ultra quàm eorum delicta meruerunt, ex quibus & alijs meritis constat thesaurus ecclesiæ cuius dispositionem habet papa (ut etiam tenet Hosti. uer. supra) unde cum remittit alicui

penam uidetur hunc thesaurum ei communicare, ut sit sensus quòd in recompensatione illorum bonorum remittit hanc penam. Nam sicut malum non debet esse impunitum, ita bonum nō debet esse irremuneratum.

Fit ergo quædam recompensatio hinc inde & hæc remissionem cum certa tamen limitatione possunt facere inferiores prælati. ut. d. c. cum ex eo. de pe. & re. quia & ipsi sunt electi in partem sollicitudinis. d. c. ad honorem de au. et usu. pal. Et ualet talis remissio quo ad penitentiam peragendam, iam impositam seu imponendam. Idem tenet. d. Ab. in. d. c. cum ex eo. 6. not. et in. c. quod autem. 2. col. uers. ultra glo. eo. tit. ubi dicit q. opinio. Goffre. Hosti. et Io. An. & cōmuniter omnium doc. est quòd indulgentiæ prædictæ profunt pro ut sonant uerba. Et quo ad Deum & quo ad penitentiam peragendam hic iniunctam. d. c. cum ex eo. Ille enim qui concedit indulgentias intendit cōmunicare illa bona irremunerata compensatione quadam ut proxime dictum est. In hac ergo compensatione & communicatione non est necessaria præbiteri licentia consilium tamen datur ut quisq; agat hic penitentiam iniunctā & has indulgentias sibi reseruet pro peccatis de quibus non egit penitentiam perfectam, ut etiam tenet Hosti. in. d. uers. illud etiam consulimus, idem tenet. d. Ab. & Io. de imo. in. c. super eo. 2. colum. in fi. de rap. ubi dicit quòd, qui sufficit penitentiam agit in libro secundo non punitur in purgatorium, quid notabiliter debebis idē iudicare. 33. q. 5. quid ergo & lib. dicit

Indulgentiæ
profunt p.
ut sonant.

DE PONTIFITIA

esse contra uulgares dicentes q. quisq. uidei trāsire per purgatorii quod est falsum. & idem tenet Car. in cle. 1.7. col. uers. 33: quero & duobus sequen. uers. de priuil. ubi querit quid importat absolutio a pena, & culpa & refert Lau. & Zenze. dicentes quòd dicitur illa amaritudo seu afflictio quæ sequitur ex cōmissiōne peccati. Et hæc est perpetua dum peccatum durat, sed illo per contritiōē sublato mutatur in tēporalem mensuram secundum qualitatem reatus de pe. di. 1. c. mensuram. Culpa autem est macula seu offuscatio, quæ generatur in animo peccatoris, quia peccando mortaliter diuertit a bono incommutabili, idest a creatore propter bonum commutabile, idest propter rem creatam, & ex hoc uulneratur anima in bonis sibi collatis naturaliter. 1. questione prima uetustum. Et hic rancor seu offensa non potest remitti ab aliquo uicario Dei, sed a solo uerbo Dei de pe. di. 1. uerbum de conse. di. 4. nemo & (ut predictum est) pœna debetur perpetua. Nam ille in quem committitur, scilicet Deus est perpetuus ar. instituta. de iniur. 5. atrox. 24. questione quinta. c. quid ergo, hic dicitur uersus.

Pena potest demi, culpa perennis erit, ut not. C. de generali aboli. l. indulgentia: Deus tamen misericors cum uidet contritiōem peccatoris remittit pœnam perpetuam & mutat in temporalem substinentiam in purgatorio de hoc. 16. q. 1. c. placuit, & ex hoc dicit Lau. quòd fatue facit qui tollit culpam nisi.

diuinitus sibi inspiretur, aut enim peccator in malitia perseuerat & non potest tolli, cum nec posset animo fieri uolentia, aut est contritus & tunc iam sublata est (ut prædictum est) pena autem peragenda in purgatorio non potest tolli nisi per papam, qui ut dicit Pau. potest remittere omnem penam uere contrito facit de conse. di. 4. c. baptisimi uicem & hanc concedit cruce signatis in uoto ultramarino ut dicit se dixisse in. d. c. ad liberandam de iude. Item in anno centenario, ut in extrauaganti Boni. antiquorum de inferioribus autem a Papa dicit quod non possunt facere tales plenas remisiones sed particulares sic dicto c. quod autem & . c. cum ex eo . Subdens spectialem modum remissionis de prædictis pena & culpa Lap. dicere, triplex esse iudicium. Primum Dei quo Deus mandat animam in contritione, & hoc præcedit duo sequentia, tanquam dignius. Secundum est iudicium Petri siue sacerdotis in ecclesia militante, ut in clementina secunda de penitentia & remissio. Tertium est iudicium approbationis ecclesie, scilicet celestis curie approbantis in cælis absolutionem uel ligationem ecclesie militantis factam in terris. Allegat Hostiensem in summa de remissione paragr. primo, uersiculo sed & notandum est circa primum iudicium dicit Lap. quod peccator peccando deum offendit & ecclesiam & interdum etiam proximum & se ipsum. Offensa Deo facta deletur in contritione peccatoris per gratiam Dei, quæ causatur a

Solus papa
pōt tollere
penitentiam
purgatorij.

Peccator of-
fendit Deū
ecclesiā p-
ximum &
se ipsum.

DE PONTIFITIA

Confessio
mentalis an
te aduentū
Christi suf-
ficiebat,

contritione peccatoris quo ad deum quem offendit si-
habet feruorem dilectionis. Et effectus gratiæ multi-
plex est, nam excitat liberum arbitrium ad bene cogi-
tamus & sonat ipsum mutando effectum. Ipsumq; cor-
roborat ducendo in actum. Item gratia Dei hominem
reconciliat a peccato quoq; liberat, & penam eternā
in temporalem mutat. Ad hanc consequendam sufficie-
bat ante aduentum Christi sola mentalis confessio. Et
hoc est de iure naturali. hodie. i. ab aduentū Christi ci-
tra requiritur confessio uocalis facta homini. i. sacer-
doti dummodo adsit facultas seu occasio, & hoc non
est de iure naturali sed propter præcepta obligationē
necessaria est confessio, & satisfactio non solum pro-
pter recōciliationē in ecclesia Dei, sed etiā in iudicio
ecclesiæ ut possumus dicere q̄ a peccatis liberamur p̄
gratiam a sequela autem peccatorum per penitentiam
& a pena ex misericordia per gloriam & ex hoc pa-
tet ex quo iustificatur remissio peccatorum, uel dici
potest secundum eum quod per sex iustificatur per duo
ex parte dei. s. misericordiam quæ reatum indulget,
& iustitiam quæ emendationem aliquantulum exigit
uel hic in sæculo uel in purgatorio. Item per duo ex
parte peccatoris. s. dolorem & amorem & pro alia
due ex parte ecclesiæ. Primum est meritum Christi et
sanctorum perfectorum, secundum est indulgētia quātū
dat ecclesia per papam & episcopos. Tamen ut ipsa
indulgentia ualeat tantum quantum permittitur exi-
gitur auctoritas & causa. s. communis utilitatis ex

parte dantis,exigitur etiam formatur fides & obediētia ex parte receptionis.ut soluat illud propter quod datur,hæc duo facere libere potest solus papa , qui solus habet clauēs thesauri ecclesiæ tam meritorū Christi quam aliorum sanctorum & perfectorum. Alij autem ut episcopi non habent potestatem generalem sed limitatum,d.c.cum ex eo.&c.ulti. eo.tit.in.6. Ipse enim habet plenitudinem potestatis.d.c.cum ex eo.&c. eo.tit.c.indulgentiæ in.6. Cæteri uero prælati assumpti sunt in partem sollicitudinis uel aut.& usu pal.c. ad honorem.&.2.q.6.c.decreto &c.sequen.sic ergo Deus indulget culpæ suæ gratia per contritionem peccatoris , & reatum culpæ tollit mutando penam æternam in temporalem qua puniatur peccator , uel hic uel in purgatorio,& interdū etiam remittit quo ad omnem penam tanta potest esse contrario peccatoris pro etiam sine uerbali confessione operabitur .23.q.5.c.remittuntur de pe.di.2.c.uerbum & pluribus coapostolis eiusdem di.dummodo non contemptus religionis sed articulus necessitatis confessionem uerbalem excludit,sic uicarius Dei.s. papa in ecclesia militante quo ad iudicium contentiosum , uel non contentiosum ut in foro animæ per contritionem & oris confessionem qua per interioris confessionem iudicat tollit peccatum & penam æternam , qua propter mortale peccatum,peccator erat extra ecclesiam militantem perpetuo damnatus. Quousque ecclesiæ satisfaceret per confessionem & penitentiæ impositæ per actionem pot

DE PONTIFITIA

in temporalem penam commutare & interdum in totum tollere potest etiam sine causa, quo ad ecclesiam militantem episcopus uero hoc potest. quo ad ecclesiam militantem. s. in casibus in quibus non est prohibitus, inferior uero ab episcopo penam temporalem in totum tollere non potest etiam ex causa praesertim religionis nisi aliud sibi sit concessum, & dicit Lau. quod hoc uult dicere litera. d. cle. 2. quae prohibet absolueri a pena & a culpa. Quantum autem ad iudicium ecclesiae triumphantis non uidetur differentia inter papam & alios inferiores. Quia in utrisque uidetur intelligendum illud, quodcunque ligaueris &c. Math. 16. 24. q. 1. quodcunque. s. clauē non errante ea. cau. & q. c. manet ex his patet, quod quicquid hic agitur totum pendet a iudicio ecclesiae triumphantis ex praedictis etiam patet qualiter offensa facta Deo uel ecclesiae remittitur. De illa uero quae fit in proximum dicit Lap. quod remitti debet a proximo et sibi satisfactio fieri. Nec potest ab alio remitti pro praedictis inducit Lau. quod not. inno. & Hosii. de peni. et remissioni. c. omnis ubi dicunt quod quando sacerdos dicit absoluo te non est dicere nisi denuntio te absolutum, quod non esset nisi absolutionem peteres, uel absoluo te a pena aeterna in temporalem, commutata ut not. in. c. significauit de pe. & re. & per Archi. de pe. di. 1. c. uerbum. Hec sunt uerba Car. in clemen. 1. uers. 33. & sequen. de priuilegiis. idē ibi tenet 10. de imo. 14. col. & sequen. & Car. et 10. de imo. in cle. 1. in fi:

de reli. et ue. sanct. Io. de Ana. in. d. c. ad liberandā pe
 mult. col. uers. sexta et ultima de iudei. Et in suo tracta
 tu iubilei impresso post .c. ult. de cri. fal. ubi in prin. Iubileus &
plenaria re-
missio sunt
extracti a iu-
re diuino.
 dicit hāc plenariā remissionē extractā a iure diuino,
 quo institutus fuit iubileus Leui. c. 25. post prin. ubi
 dominus in mōte Sinai ad Moysen dixit sanctificabis
 annum quinquagesimū & uocabis remissionem cunctis
 habitantibus terræ tuæ. Ipse enim est iubileus, reuerte
 tur hō ad possessionē suā et unusquisq; redibit ad fami
 liam suam pristinā, quia iubileus est, & quinquagesi
 mus annus. De iubileo etiā fit mētio substātialiter in
 glo. summæ. 7. di. ubi Archi. dicit q; i testamēto ueteri
 quolibet quinquagesimo anno erat iubileus & tūc qui
 erat seruus efficiebatur liber & carcerati dimittebā
 tur, & dicit quod iubileus est sermo hebraicus & in
 terpretatur annus remissionis in quo clangebāt tubæ,
 & ad omnes reuertebatur possessio antiqua debita
 absoluebantur & confirmabatur libertas. Ita dicit
 Isido. & Pap. sed in historia super Gene. 24.
 dicitur sic a uictoria Abraam tradunt iubileum ini
 tium sumpsisse pro redemptione captiuorum. Iohel
 enim interpretatur remissio uel initium, unde iubileus
 remissiuus uel initialis siue initiatus, ob hoc autem
 constitutus est quinquagesimus, quia tunc erat Loth
 quinquaginta annorum, uel tūc erat quinquagesimus
 annus ex quo dñs locutus est Abraæ i uia uel ex q; egres
 sus est de Tharā. uel Abraā peritus fuit astrorū in qui
 bus, secūdu quosdā Zarocsten magicæ artis inuētozem

DE PONTIFITIA

instruxit, nouerat enim q̄ intēperies aeris quam fit ex
 eluatis uel depulsis planetis semper usque ad quinquaginta
 annos ad temperiem redit & inde, q̄ uidit fieri
 in astris uoluit imitari in terris, ut licet dicatur a
 Iohel. Tamen causa Euphomæ non dicit Iohelus sed
 Iubileus secundum Polli. hæc sunt uerba Archi. Super
 glo. summe. 7. di. de hoc est glo. in. 5. c. contra in uerbo
 qui domum quæ incipit ad euidentiam de pe. di. 1.
 & inter alia ibi dicitur q̄ in iubileo remissio debiti
 præstabatur & sic per eum perfecta remissio peccati
 significatur ut etiam dicit Archi. super. d. glo. ad euidentiam
 erat etiam alius iubileus, quolibet septimo
 mense sed in tali non fiebant remissiones sicut in quinquagesimo
 & iubens est sermo hebraicus a clangore buccinarum
 qui fiebat in. 7. mense. quando iubileus publicabatur,
 & ubi nos dicimus iubileum in hebreo habet Iohel
 quod significat cornu uel bucina, ut ibi dicit Ni. de lyra,
 quem refert propositus. 7. di. in summa & Archi. super
 glo. prædicta ad euidentiam dicit, q̄ dicitur proprie
 annus iubilei. i. remissionis. quia illo anno debita remittebantur
 & secundum hebrei reuertebantur liberi ad pristinum
 statum, & quod annus iubileus significat plenariam
 remissionem quæ fit in ecclesia. Subdens ibi Archi. q̄ sacerdos computans
 tempora usque ad annū iubilei significat sacerdotem, qui
 tempora penitentiæ præfigit & diffinit quibus per
 actis sequitur plenaria remissio peccatorum et de hac
 computatione temporū usque ad annū iubilei habetur

Annus iubileus significat plenariam remissionem.

Leui. c. ultimo circa finē, ut supradictum est. Ex præmissis patet, quod iubilæus à Deo institutus est in testamento ueteri & fuit commissum Moysi ut talem annum sanctificaret, & hæc figuratiue teste apostolo. 1. ad Corin. 10. qui inquit, & hæc omnia in figura illis continebantur & idem dicit Ni. de lyra super 10. 5. c. in fi. in uerbo de me. Ex quo colligitur q. hæc potestas iubilæi quæ est plenaria remissio omnium peccatorum est translata in papam qui est successor Moysi ut tenet. d. glo. not. in. d. c. causam el secundo in uerbo ad Regem in fi. qui si. sint legit. & glo. in. d. c. translato de consti. Nam sicut Dei auctoritate Moyses in iubilæo dimittebant debitum corporale, ut prædictum est. Sic papa per suas indulgentias dimittit debitum animarum peccatum dicitur debitum, ita intelligitur oratio dominica, Dimitte nobis debita nostra. Et Math. 18. dicitur omne debitū dimisi tibi, sic & pater meus cælestis faciet uobis si non remiseritis de cordibus uestris. In testamento ueteri dominus promittebat temporalia. Dabo uobis terram fluentem lac et mel. Deuter. 26. Leui. 26. c. cum marte de cele. missa. gl. in. d. c. translato in uerbo sponcione, in nouo testamēto promittit æterna & subdit cētuplū accipietis et. u. e. po. d. c. cum marte, & d. glo. penult. solus ergo papa potest concedere plenariam remissionem omnium peccatorum, ut tenet glo. not in clemen. 2. in uerbo à pena de pe. & re. & hoc etiam sequitur ibi Lap. & 10. de 1mo. dicentes hoc procedere in generali & uniuersali

DE PONTIFITIA

iubilco seu indulgentia plenaria ut qui illam consecutus fuit si statim moriatur, euolet ad uitam eternam absque aliqua mora purgatorij. Idem tenet Ioan. de Ana. in dicto tractatu iubile. secunda columna in fine allegat Heslien. in summa de remis. §. ad quid ualeat uers. quid ergo si papa supra allegato. Idem tenet Pe. Anca. in dicta clementina. 2. §. col. in prin. uers. circa istas indulgentias de pe. & re. ubi per unā col. cū dimidia arguit pro & contra, & tandē concludit cū Gasp. de Calde. huiusmodi indulgentias ualere & dicit ita tenere omnes theologos & canonistas

in. d. cle. 1. & 2. de pe. & re. & in cle. si dominum ad si. de reli. & ue. san. & hoc dicit probari auctoritate Augustini dicentis, q̄ quibus sacerdos remittit, Deus remittit. c. quē penitet de pe. di. circa mediū, & hoc seruauit & seruat ecclesia a tanto tēpore citra quod de illius initio non est memoria in contrarium & hoc etiam seruauit beatus Gregorius, qui etiam fuit sanctus. Non est autem credendum totam ecclesiam errasse, nam distū est Petro representanti totam ecclesiā. Ego autem pro te oraui, ne deficiat fides tua. Luc. 22. de pe. di. 2. c. si enim inquit hoc, idem probatur per illud priuilegium datum Petro & successoribus, quodcumq; ligaueris & c. 26. distin. in prin. c. quodcūq; 24. q. 1. & per hoc respondetur ad contrarium in quo tu dicis de his indulgētijs nullo iure cauēri quod magno pere erras ut patet auctoritatibus p̄dictis, Tacite. n. illud generale priuilegium hoc concludit in Exo. c. 21.

Quos remittit
ter sacerdos
remittit
Deus.

legitur de remissione quæ fiebat anno iubilei, de quo paulo ante dictum est, & ab his iustificationibus cæpit ius constitutionis, ut ibi dicitur ad quorum remissionis exemplum, fiunt remissiones anni iubilei, ut in extrauaganti Boni antiquorum potissima enim ratio quare iste indulgentiæ ualeant est unitas ecclesiæ corporis mystici, in quâ ecclesia sūt uiri, qui opera pietatis & misericordiæ super rogauerunt mensura suorum delictorum, dum paterentur obprobria contumelias & infinitas passionis & cruciatus tollerauerūt quos non merebantur teste apostolo ad Hebræos . ii . epistola incipiente sancti per fidem & c. Hi non cessant orare pro nobis, ut patet in letanijs, & hoc . c . animæ defunctorum . 13 . questione secunda, & Paulus attestatur se pro suis, sine intermissione orationes ad Deum effundere . 22 . distinctione, sacrosancta . Item ex his cessantibus meritum mortis, & passionis & effusionis sanguinis Christi remissionem peccatorum operatur de consecratione, distinctione secunda, c. quia corpus . Is enim obtulit se hostiam Deo pro peccato nostro, de consecratio, distinctione secunda, non oportet, & illa pena, & martirium, quod iniuste pertulit, quinimmo minime gutta eius sanguinis erat sufficiens ad lutionem peccatorum nostrorum . Vnde Esaiæ . c . quinquagesimotertio uere langores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit, & ipse multorum peccata tulit, & pro transgressoribus orauit . sua igitur merita & sanctorū

Minima
gutta sangui-
nis Christi
sufficiebat
ad lutionē
omniū pec-
catorum nō
strorum.

DE PONTIFITIA

nobis communicans potestatem Petro & successoribus ligandi & solvendi concessit . hęc itaque indulgentia pænę pro peccatis infligende conceditur vere penitentibus & confessis in remunerationem præmij sanctorum martirum quasi sufficientes & debitores pro nobis satisfacere apud Deum, et sic pro nobis satisfaciendo liberet nos a pena dispensationem autem meritorum istorum quibus à pena possumus liberari Christus, ut dictum est Petro et successoribus cōmisit.

Pena purgatorij.

De pænā autem purgatorij habetur in .c. qualis .25. dist. & de pe. dist. 7. in fi. dicitur, nam prius purgandus igne purgationis, qui in aliud sæculum destulit fructum conuersationis, hic etiam ignis & si eternus non sit miro tamen modo grauius est excellit enim omnem poenam quam unquam aliquis passus est in hac uita, nunquam in carne tanta inuenta est pena, licet mirabilia martires passi sunt tormenta, & multi nequiter quanta sæpe sustinuerunt supplicia, & studeat ergo quisque sic delicta corrigere ut post mortem non oporteat penam tollerare.

Potestas clauium fuit per os Christi data Petro & eius successoribus.

Præmissa comprobat Feli. mellissus in tractatu de indulgentijs incipiente. Hodie mecum eris in paradiso. 1. colum. ubi ponit argumenta per te allegata & alia maiora munita iuris allegationibus, & tandem concludit potestatem clauium per os Christi datā fuisse Petro eius uicario & eius successoribus argumenta eius non refero, ne longior sin et asserit ex antiqua consuetudine apostolicę sedis, maxime a Gregorio ci

tra, ac multis Rom. pon. iustis causis hoc beneficium Christiano populo concessum fuisse & in dies concedi uidemus patet hoc ex rememoratis constitutionibus factis anno iubilei per Bonifa. octauum per Clementem. 6. per Gregorium. 11. per Nicolaum. 5. & in solemni constitutione Pau. 2. incipiente ineffabilis prouidentia, & dixit Oldra. consi. 271. incipiente questio talis est ubi inter alia dicit, quod Romana ecclesia seruat & predicat quod Romæ possunt dimitti peccata & quod papa possit remittere peccata, & qui aliter sentit & creditur ut hereticus est habendus per iura quæ ipse ibi allegat & respondet ad argumenta in oppositum facta & per Innocentium .d. Anto. de But. in. d. c. de pen. & re. & .d. Abb. in. d. c. ad liberandum & Pe. de Anca. in repet. c. peccatū. 4. op. de re. in. 6. & Gaspar Cald. in. c. nostro in primis cartis de pe. & re. Et .d. Cardi. post Guiel. de mon. Lau. in cle. 1. 5. q. de reli. & ut san. Nam una est uniuersalis ecclesia. c. conuenientibus. 1. q. 7. cuius spōsus est Christus. c. debitū de Biga. potuisset et allegare. c. qm̄ de im. eccle. in. 6. & ad Ephe. c. 5. & cle. 1. de summatrī. & si. cath. Et per consequens Papa eius uicarius tanquā summus & singularis administratator .d. c. quodcūq; cū similibus, & i hoc corpore ecclesiæ multa sunt bona irremunerata. Et mors Christi, cui sola gutta sanguinis fuisset sufficiens ad redimendum totum genus humanum, & passiones Innocentium & multorum martirum, ex quibus, & alijs meritis cōstat

Romæ remittuntur peccata.

DE PONTIFITIA

thesaurus ecclesiæ tantæ copię & abundantię, quòd excedit omnem pœnam debitam nunc uiuentibus, quia fuerunt passiones iniuste & huius thesauri dispensator est papa qui cum remittit alicui pœnam ex toto, uer parte uidetur communicare hunc thesaurum, ut sit sensus, quod in recompensatione illorum bonorum remittit penam, quia sicut malum non debet esse impunitum. c. ut famæ de sen. exco. Item nec bonum debet esse irremuneratum, fit ergo quedam recompensatio, hinc inde & ultro citroq;, & hanc remissionem cum certa limitatione possunt facere inferiores prælati. d. c. cum ex eo & c. nostro de pe. & rem.

Plenaria remissio spectat ad papam. Nam sola plenaria remissio spectat ad Romanum Pont. & iuxta hoc dicit Inno. in. d. c. quod autē, quòd sacerdotes ueteris testamenti ista facere non poterant quia tunc non erant clauēs, neque potestas ligandi & soluendi. Nec ante Gregorium papam fuerunt, ita frequenter, quia raro, poterant fieri ita solennes congregationes fidelium, quia tunc catholici erant à Deo perfecti quod raro his indigebant & subdit in hac inuestigatione multum curari. uel cogitari. non esse, sed credendū, q; dominus saluator noster, cuius natura pia ē & liberalis de suo semper addiicit ultra gratiam & iustitiam & ipse moderatur pondere numero & mēsurā, ut ibi per eum. Item papa imitatur uestigia Christi. c. significasti de elec. & ipse multis ex sola contritione dimisit omnia peccata sicut beato Petro Paulo latroni, Mariæ Magdalene, de quibus per Hosti. in

summa

summa de peniten. & remis. §. in quibus & sic tolluntur contraria confirmantur ista ex uerbis Ricardi de media uilla, quarto senten. distinctio. 20. argu. 1. questio. 3. ubi post disputationem concludit, quod ecclesia in hoc errare non posset per illud Luc. 22. Ego pro te rogaui ne deficiat fides tua potuisset alienare ad hoc. c. ardetur & c. prudentia in fi. 24. questione prima. Cum ergo ecclesia firmat omnes indulgentias ualere tenendum est, quod ualeant & facit mentionem de dicto thesauro, nec est simonia secundum cum si dentur solum porrigentibus, aliquid, quia non dantur spiritualia pro temporalibus, nisi per accidens. Cum enim dantur indulgentie pro ecclesijs, uel hospitalibus, uel similibus pijs locis conseruandis, uel construendis dantur pro spiritali utilitate consequenda. Vnde non dantur pro temporalibus in quantum ordinantur ad spiritalia, ut ibi per eum ego pro hoc dicto allego. c. cum ex officij de prescrip. ubi dicitur, quia secundum apostolum, qui spiritalia seminat non est magnum si metat temporalia, sine quibus spiritalia diu esse non possunt. c. si quis obijcerit. 1. quest. 3. & idem dicit tex. in. c. exigit de censu. in 6. & dominus ad Moysen non apparebis coram me uacuuus. Exod. 28. ecclesiastici. c. 25. c. omnis christianus de conse. distinctione. 1. Et Hostien. in summa de paro. §. in quibus sub. §. haec tamen uers. tu dicas. Nec est simonia si datur pecunia in permutatione beneficij ecclesiastici tenui seu pauci ualoris cum uno pinguiori

DE PONTIFITIA

ut pecunia suppleatur non propter redditus spirituales, sed propter redditus temporales, alterius ecclesiæ, Et calix consecratus, & terra cimiterij potest uēdi habita ratione & materiam, quæ est temporalis, nō autem ad sacrum, ut tenet Sixtus de ture cremata. 1. q. 1. dictum est, quia pecunia non datur pro titulo, qui est spiritualis sed pro dote beneficij, quæ est temporalis, & profana. Et subdit ibi Alex. de Ales, quod præ existente pœna debet & sufficientis contritionis potest summus pontifex totam pœnam debitam peccato ri dimittere. Non debet tamen hoc facere nisi ex magna causa, secundum eum & hoc ne thesaurus ecclesiæ uilescat, facit & legimus. 93 distin. ibi omne rarū & c. Et ego ad hoc allego. c. 1. de priuil. & ne iniustitia Dei uideatur nimis indiscreta per papam tolli, nam si mensuram excedit non acceptatur secundum eum, propterea dicunt ibi Bonauentura Alexan. de Ales. quod indante & recipiente requiritur duplex contritio in dante potestas & causa rationabilis & honesta, ut pro terra sancta, & pro edificatione ecclesiæ, & pro uisione sanctorum corporum Romæ pro inchoando studio, & similibus, si enim daretur pro euntibus uidere torniamēta, uel gerentibus iniustum bellum nihil operaretur. quo uero ad recipientem requiritur sincera contritio. s. dolor commissorum peccatorum, cum proposito abstinendi pro uiribus & ultra hoc oris confessio de commissis post ultimam confessionem, ut diffusius per Fel. in. d. tractatu de indulgētijs. 2. col.

uersi. confirmatur ista & 5. colum. uers. circa tertiā partem accedunt ad prædicta ea, quæ scribit summus Theologus magister Antonius ordinis prædicatorum, Archiepiscopus Florentinus in prima parte summe titulo. 10. ar. ult. ubi concordans cum prædictis subdit illum esse hæreticum, qui pertinaciter tenet quod indulgentiæ non ualeant ad remissionem pœnæ, habitis debitis circumstantijs, uel quod papa non possit concedere plenariam indulgentiā. Mouetur quia in simbolo unus de articulis fidei dicit sanctam ecclesiam sanctorum communionem peccatorum remissionē, in quo comprehenduntur effectus gratiæ remissionis peccatorū per sacramenta & effectus gratiæ, quæ est communicatio meritorum & bonorum operum, quæ est per charitatem cum releuatio pœnæ, quæ fit per indulgentias inuitatur meritis ecclesiæ, & præcipue passionis Christi, unde tenere aliter est contra articulos fidei et terminationem ecclesiæ. Ergo hæreticum, & prædictā conclusionem deducit, etiam eleganter Aug. de Anco. in suo aureo et solemnī opere de potestate ecclesiæ. q. 29. ar. de quo ad hoc propositum & ad omnem materiam concernentem papæ potestatem habēda est familiaris notitia ab omnibus uiris doctis, & secretorū curiosis & ibi etiam. q. sequen. ar. 1. ponit quod papa solum pro actibus exterioribus debet indulgentiam dare puta pro transitu ultra maritimo, pro ædificatione ecclesiæ & similibus, & ibi in ar. sequen. quomodo pro tēporalibus possint concedi ista spiritalia

Nota.

DE PONTIFITIA

An papa
possit limbum
spoliare.

Et subdit hoc ibidem ar. 4. quod non existente iusta causa indulgentia data per papam non ualeat, & pulchre deducit quomodo cognoscatur iusta causa & ponit ar. ibi sequen. quod sola uoluntas, quantumcunque misericors non sufficit ad ualiditatem talis indulgentie et inferius. q. 10. 32. arg. 4. probat quod est dictum de potestate papæ in communicatione thesauri, et quæ tanta est, ut possit quem absolueret. Ita ut nō transeat per ignem purgatorij, & arg. sequen. ponit an papa per indulgentiam possit absolueret pueros non baptizatos, & pueros non circumcisos, & an possit limbum puerorum spoliare, & an possit pueris existentibus in limbo ianuam paradisi aperire. Et ad probationem præmissorum, & maxime quod thesaurus sit in ecclesia Dei in dispensatione & in arbitrio papæ; ultra præallegata adducam quedam quæ mihi occurrunt, & primo quod per solam contritionem delentur peccata ut præmissum est, patet uerbis prophetæ dixit (inquit) confitebor aduersum me iniquitatem meam domine, & tu remisisti impietatem peccati mei, psal. 31. & in quacunque hora ingemuerit peccator omnium iniquitatum eius non recordabor Ezechie. c. 15. c. pondere. 50. distinctione. c. si pluraliter. 26. questione. 6. de peniten. distinctione. 7. in fi. & c. si aliquis. 15. questione. 6. & alibi cum conuersas ingemueris, tunc saluus eris. c. is qui. 26. questione. 6. & ibi datur rei misericordia. 50. distinctione. c. quia in fi. & nulla homini claudenda est misericordia.

dia. 23. q. 4. c. duo ista nomina, ad idem. 42. distinctio. c. quiescamus. Incipient enim esse quod non fuit. 50. dist. ferrum, ad idem de peni. di. 1. quantumlibet. & c. quam obrem. Nam ecclesia nunquam claudit gremiū redeunti. l. inter claras. C. de summa trin. & fide catholica. l. manicheos. C. de hereti. c. super eo. ti. in. 6. Et scriptum est cor contritum & humiliatum Deus non despicies. psalm. 50. c. in actione in princi. de peniten. distinctio. prima. Patet etiam exemplis. Nam cum decem leprosi ex praecepto Domini irent ad ostendendum se sacerdotibus in uia antequā peruenirent ad sacerdotes mundati sunt. Lucæ. 7. 5. hinc etiam de peniten. distinctione prima, & c. primo de peni. distinctione. 6. & publicanus qui ora n in templo pectus suum percutiebat dicens. Deus propitius esto mihi peccatori iustificatus est apud Deum. Lucæ 18. c. importuna de peniten. distinctione prima. Et pater filij prodigi, ut uidit filium ad se redeuntem misericordia motus est & accurrens cecidit super col lum eius & osculatus est eum. Lucæ. 15. & quia Petrus fleuit amare remissum fuit illi peccatum commissum per abnegationem suam. Lucæ. 22. & dicto c. ponderet. Et latro in cruce pendens dicendo nos quidem iuste nam digna factis recipimus, hic uero nihil mala gessit memento mei & cæt. meruit audire a Christo hodie mecum eris in paradiso. Lucæ uigesimotertio. c. Et si sola contritio saluos facit peccatores iuribus præallegatis. Nonne bona opera

DE PONTIFITIA

eorum superabundant, & de eis remunerari debet. Cū
 nullum bonum debet esse irremuneratum &c. Et si
 bona peccatorum remunerari debent quanto magis
 bona iustorum & sanctorum qui non peccauerunt &
 passi sunt grauisissima martyria. Et multa tormenta
 & crutiatu, teste apostolo ad Hebreos. c. 12. Fratres
 inquit sancti p fide &c. p allegato loco maxie. 10. Ba-
 ptista, qui in utero matris sanctificatus est Luc. 1. et in
 fans, seu puer in deserto penitentiam austerrimā egit
 unde de eo cantat ecclesia Antra deserti &c. et demū
 in carcere decollatus est. Mar. 6. c. & alij innumeri
 martyres Christi. Nam Guielmus Durantis in libro
 diuinorum officiorum lib. 7. in prin. 8. colum. refert,
 Eusebium dicentem, quod quolibet die anni plusquam
 quinq; millium sanctorum martyrum festa concurrunt
 excepto die Kal darum Ianuarij. quo gentiles intende-
 bant epulis & bacanalibus & solemnitatibus festiuis
 & non ad martyrizandum sanctos. Et Hieronymus
 idem dicit in epistola quæ suo kalendario præponitur
 & idem dicit Iacobus de Voragine in festo omnium
 sanctorum. 2. colum. unde Gregorius dicit, totus mun-
 dus est plenus sanctis, & similiter Aimo dixit de an-
 gelis q si quis creaturas spirituales uidere posset ui-
 deret eos ebullire in aere sicut minimos atthomos in
 solis radijs & splendorem & in Apoca. 10. 7. post
 enumerationem plurimorum signatorum dicit. post
 hoc uidi turbam magnam quam dinumerare nemo po-
 terat ex omnibus gentibus &c. uirgines martyres

Quolibet di-
 e totus an-
 ni cōcurrat
 quinq; mil-
 lium marti-
 rid festa.

& confessores sanctissimos innumeros, qui peccata
 non fecerunt nec inuentus est dolus in ore eorum, sed
 multa pia opera fecerunt. Et si tantū observatio mā-
 datorum sufficiens est ad consequendum salutē anima-
 rum suarū, si uis (inquit) Christus uitā ingredi seruas
 mandata. Mat. 22. & plenitudo legis est dilectio ad
 Roma. 13. c. Ergo alia pia opera & merita sunt re-
 muneranda cum superabundent ad consequendam ui-
 tam aeternā, & in his meritis consistit thesaurus eccle-
 siæ ultra merita passionis Christi, ut supradictum est:
 & in custodiendis mandatis retributio multa psal.
 118. Patet etiam hoc quia Christus dixit discipulis suis.
 Vos qui reliquistis omnia & secuti estis me. In regene-
 ratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis
 sue sedebitis, & uos iudicātes duodecim tribus Israel
 & qui reliquerit domum & fratres, aut sorores, aut
 patrem, aut matrem, aut uxores, aut filios, aut agros,
 propter nomen meum centuplum accipiet & uitam
 aeternam possidebit. Mat. 19. & qui dederit potum
 uni ex istis calicem aquæ frigidæ tantum in nomine di-
 scipuli, Amen dico uobis non perdet mercedem suam.
 Mat. 10. & Mar. 19. Ecce q̄ Christus pollicetur &
 promittit seruantibus eius mandata, non tantum glo-
 riam & uitam aeternam sed etiam aliam retributio-
 nem & gratiam ut accipiant centuplum & honorem
 maximum cū eo iudicandi duodecim tribus Israel in
 nouissimo die. & insuper per prophetam dicit Nimis
 honorati sunt amici tui Deus nimis confortatus est

DE PONTIFITIA

p̄cipatus corū. ps. 138. Reliqua deo p̄p̄tio dicemus
 in libello de thesauro ecclesiæ, ex his patet papā habe
 re plenissimā & amplissimā potestatem clauū. quo
 ad uiuētes i humanis. Nūc autē siceides musæ paulo
 maiora canamus, uidelicet utrū Papa possit cōcedere
 indulgentias pro animabus existētibus i purgatorio ?
 Tu pater Martine in dictis cōclusionibus tenes par
 tem negatiuā imo saltē tacite negas extare purgato
 riū sequēs errorem & manifestā, heresim Græcorū
 qui sic tollunt effectū suffragiorū ecclesiæ cōtra termi
 nationem Babilonen. concilij de quo de conse. dist. 4.
 c. uisum & contra op. tex. glo. & doc. in. c. cum mar
 te circa fi. de cele. missa. 13. q. 2. c. tempus & . c. non
 extimemus & . c. in presenti & . c. pro obeuntibus et
 c. animæ defunctorum & lib. macha. 2. c. 12. & q. sta
 tuit sancta mater ecclesia in missis pro defunctis uide
 licet domine Iesu Christe Rex glorie libera animas
 omnium fidelium defunctorum de penis inferni & de
 profundo laeu libera eas de ore leonis ne absorbeat
 eas tartarus ne cadant in obscurum sed signifer san
 ctus Michael representet eas in lucem sanctam quam
 olim Abrahæ promissisti & semini eius. Hostias et præ
 ces tibi domine laudis offerimus tu suscipe pro ani
 mabus illis quarū hodie memoriā facimus fac eas do
 mine de morte transire ad uitam. quam olim Abrahæ
 promissisti & semini eius. dicta enim uerba non pos
 sunt intelligi de animabus beatorum, quia superflua
 esset oratio pro tutis orare & iniuriā facit martiri

q̄rat p̄ martire. d. c. cū marte circa si. nec p̄ dāna-
tis, q̄a nulla est redēptio expedit ergo ut dicta uerba
intelligantur p̄ existētibus in purgatorio qui tēpora-
liter purgāt nō aternaliter seu p̄petue ut de dānatis
in inferno, & cōtra san. Tho. lib. 4. Gen. 45. 2. q. ar.
2. et Pe. de mōte in suo reptorio in uerbo grecus uers.
græci differunt. Ego autē sentio et cōstantissime teneo
affirmatiuā, uidelicet q̄ purgatoriū extat, & q̄ papa
possit indulgētias cōcedere pro animabus in purgato-
rio existētibus, q̄ purgatorium extet est notoria cōis-
sentētia sacrorum theologorū & canonistarū, ut pa-
tet ex prēmisis & patebit ex infra dicēdis, & ma-
xime i libello quē scripsero deo p̄pitiō de thesauro ecclē-
siæ hoc ēt tenet diuini īgenij Vergilius. 6. Aene.

Quisq; suos patitur manes exinde per amplum.

Mittitur Elysium et pauci leta arua tenemus.

Donec longa dies perfectō temporis orbe.

Concretam exemit labem puerumq; reliquit

Ethereum sensum atq; aurai simplicis ignem

Has omnes ubi mille rotam ucluere per annos.

Lethæum ad fluuium deus euocat agnōine magno

Scilicet immemores supera ut conuexa reuisant.

Rursus et incipiant in corpora uelle reuerti.

Et ibi Seruius Donatus et Christoforus dicunt dicta
carmina itelligi de purgatorio Dātes ēt poeta facit li-
brū de purgatorio et ultra p̄dictas auctoritates mihi
occurrit ratio naturalis quōd sit purgatorium.

Nam licet decedens confessus fuerit peccata sua &

DE PONTIFITIA

contritus. Tamen si omnino non satisfecit pro commissis non intrat in regnum cœlorum hoc attestatur spiritus sanctus per os prophetæ, domine quis inquit habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescet in mōte sancto tuo, qui ingreditur sine macula & c. psal. 14. Macula ergo non omnino delicta impedit ingressum ad uitam æternam. Expediit ergo ut macula omnino deleatur, in paradiso non deletur macula, quia paradysus non admittat maculatum psal. præallegato in inferno non patet regressus, quia in inferno nulla est redemptio. teste Virgilio. 6. Ene.

Facilis descensus auerni, sed reuocare gradum.

Super as que euadere ad auras. hoc opus hic labor est. itē inconueniens esset ualde & iniquum, ut poenæ temporalis, quæ effecta est per confessionem, quæ ante cōfessionem erat perpetua, efficeretur perpetua. Ideo expediit, ut sit locus ubi macula illa purgetur & mundetur, qui non sit perpetuus, ut paradysus, & infernus sed sit temporalis, ut est purgatorium. Nam purgatis animabus in eo misis & mittendis cessabit purgatorium. § ult. de pe. distin. 7. & si purgatorium non extaret, animæ defunctorum, qui multa pia opera fecerunt in uita sua de Christo conqueri possent quòd illis dixerint centuplum accipietis & uitam æternā possidebitis. Mat. 10. & euge serue bone & fidelis intra in gaudium domini tui. Mat. 25. & multis alijs similibus. Quod autem papa possit concedere indulgētiās pro animabus existentibus in purgatorio.

I E S V C H R I S T I Beatisſimæ uirginis
Mariæ eius genetricis, ac beati Petri, de cuius clau-
bus agitur humiliter ac pie nominibus repetitis, ne lin-
gua tranſeunte ſuper terram os ponam in cælum. c. in
tantum. 21. diſtin. inſtar enim ſacrilegij eſt de poteſtate
pape diſputare, ut dicit glo. ult. in ſi. in. c. 1. 40. diſt.
Primo dico hoc eſſe diffinitum per. d. c. a nobis el. 2.
de ſen. exco. ubi papa abſoluit mortuum ab excommu-
nicatione, qui dicit alios pon. prædeceſſores ſuos etiã
plures alios deſunctos abſoluiſſe ab excommunicatione
& eſt bene aduertendum, quod dictum. c. a nobis edi-
tum fuit ab Inno. 3. Pon. quo non præſtantior alter
& qui nulli alij etiam laude ſecundus quem Hoſti. ap-
pellat patrem Canonum in ſumma in tit. de ſimo. §.
qui ad accuſationem. 1. colum. in ſi. uerſ. alij dicunt, &
in tit. de hæreti. §. 1. uerſ. his annectitur, & in titu.
de ſen. exco. §. quis poſſit ab hac ſententia abſoluere
ſub. §. ſed & dicunt. 1. colum. uerſ. opinionibus, igitur
maiorum. Idem dicit Io. Fa. in. §. fideiuſſores. 2. col.
uerſ. quid ſi iurauit inſti. de fideiuſſoribus, & in. §. pu-
pillus in prin. inſti. de inuti. ſtip. & ut arbitror iure
meritoq; pater canonum appellatur, neq; ſatis digne
laudari poſſet. cum illius decretales pace aliorum pō-
tificum dixerim cæteris decretalibus uelut ſol inter
ſydera alia micent & rutilent, & aurum argento, et
Virg. cæteris poetis apud latinos, ut Homerus apud
Grecos inſi. de iure na. §. 7. quotiens præfertur, &
quantum lenta ſolent inter uiburna cupreſſi. Is enim

An papa
poſſit con-
cedere idul-
gentias pro
exiſtētib;
in purgato-
rio.

Inno. papa
tertius ap-
pellatur pa-
ter canonū.

DE PONTIFITIA

Et Inno. ad probationem sue sententiæ adducit
 illud euangelicum sæpius præallegatum, quodcūq; sol
 ueris super terram &c. d. Ab. in. d. c. a nobis. s. not.
 dicit. not. Et tene menti q; argumentū a cōtrario sen
 su non ualet ubi aliter in iure reperitur expressum,
 colligitur ibi argumentum ex illo tex. in eo q; allegaba
 tur ecclesiam non posse absoluerē mortuos argumen
 tum a cōtrario sumpto illius auctoritatis, Quodcūq;
 ligaueris super terrā &c. Et papa respondet illud cō
 trarium non procedere quia in cæteris casibus legi
 mus papā ligasse & soluisse mortuos, & idem tenet
 Feli. in. d. c. a nobis argumentum a contrario nō pro
 cedere quando aliter in iure reperitur expressum ut
 ibidem & per glo. 2. in. c. 1. de eta. & quali. in. 6. &
 per glo. in. c. cum apostolica de his quæ fi. a ma. par. c.
 Et hoc colligi potest ex uerbis Christi dicentis, non
 sum missus nisi ad oues quæ perierunt domus Israel.
 Mat. 15. 2. questio. 7. S. ecce ostensum, Fatuum autem
 esset tenere, quod Christus solum missus fuisset ad sal
 uandas oues domus Israel, & non ad alios, Cum mis
 sus fuerit ad generaliter saluandas omnes oues. Venit
 enim filius hominis saluum facere humanum genus,
 quod perierat. Lucæ. 19. Ipse enim saluum faciet po
 pulum suum a peccatis eorum. Mat. 1. c.

Non enim misit Deus filium suum in mundū ut ius
 dicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum.
 Ioan. 3. c. Vult enim omnes saluos fieri, i. ad Thimo.
 2. qui reliquit nonagintanouem oues in deserto, ut

O cas vult
 omnes sal
 uos fieri.

nam amissam inueniret. *Luce. 15. & Math. 18. c.*
 importuna de pe. distin. 1. quia sanctitas circa me. 50.
 di. In proposito quamuis Christus dixerit, quodcunq;
 ligaueris super terram &c. Non pro hoc excluditur
 quin etiam possit etiam absolvere sub terra, & sic
 existentes in purgatorio, & ad cōprobationē p̄missæ
 conclusionis adduco. c. sane el. 2. 24. q. 2. ubi inquit
 tex. sane profitetur a quibusdam qui dicunt oportere
 post mortē hæreticos anathematizari & sequi i hoc
 doctrina sanctorum patrū qui non solum uiuentes hæ
 reticos condēnarunt sed etiam mortuos sicut eos, qui
 iniuste condemnati sunt reuocauerūt post mortē in sa
 cris dictis scripserūt qđ factū etiā in 10. Flauiano re
 ligiose memoriæ episcopis Cōstantinopolitanis. item
 in actione. 5. Aug. ait & si forte isti libri ita designāt
 traditorem suum, sicut dominus designauit Iudam le
 gatur in eis nominatim et expresse uel Sicilianum
 uel eius ordinatores eorum librorum fuisse tradito
 res & nisi eos anathematizauere, ipse cum eius iu
 dicor tradidisse, quæ modo recitata sunt Augustinus
 sanctæ memoriæ consuluit statui, & teneri ab initio
 in ecclesia. Impium enim dogma iam inculpatum est
 & condemnatum & eos qui tali dogmati obnoxij
 sunt anathematizari uoluit ecclesiæ traditio licet etiā
 mortui essent, ideo sanctæ memoriæ Augustinus dicit
 si modo conuiceretur Sicilianus de his quæ inferun
 runtur ei, & post mortem eius eum anethamati
 zo. Item multi episcopi congregata sunt & quedam

DE PONTIFITIA

de diuersis causis ad ecclesiam statum disponentibus disponentes de ipsis statuerūt defunctis, qui suas facultates hæreticis relinquerūt, ut etiam post mortem anathemate subijciantur sunt autē et Aug. sanctæ memoriæ epistolæ dicentes, quod si qui in uita sua non recte sapuerint, licet non condemnati fuissent adhuc uiuentes, tamen demonstrato peccato etiā isti post mortem anathemati subijciantur. Item si uera sunt quæ Siciliano obiecta sunt, & nobis aliquādo possent monstrari ipsum mortuum anathematizaremus. itē dicis mihi licere etiam de mortuis iudicare, quia iudicium non tantum de uiuis, sed etiam mortuis solet fieri. Itē Rabula sanctæ memoriæ Episcopus Edissenæ ciuitatis qui in sacerdotibus resplēdit Theodosium Mosotarium post mortem in ecclesia anathematizauit. Item Romanorum etiā ecclesia ante paucos annos Dioscorum qui fuit papa eiusdem ecclesiæ, etiam post eius mortem anathematizauit cum nec in fide peccasset tantum, & hoc omnes homines sciunt, qui degunt hic Romæ & maxime qui in dignitatibus existunt, qui etiam eidem Dioscoro communicatores permanserunt usque ad mortem eius. Item si a tempore Theophili. scilicet memoriæ uel superius aliquis recurrerit etiam origine inueniet post mortem anathematizatum, quod etiā in isto fecit. Et uestra sanctitas & Iulius religiosissimus papa antiquus Romæ. Item sancta Sinodus dixit sufficiunt quæ dicta sunt, & prolata ecclesiasticam traditionem demonstrare, quod oportet hæreticos

etiam post mortem anathematizari, talem autem traditionem & alij Africani episcopi reuerendissimi seruauerunt, sed & Romana ecclesia quosdam episcopos etiam post mortem anathematizauit licet in uita sua pro fide non essent accusati & utrunq; apud nos habita gesta significant pro hoc est bonus textus in. d. c. cū ex eo de pe. & re. ubi dominus Ab. 6. not. dicit illum optimum tex. probantem, quod indulgentiæ profint nedum in purgatorio, sed etiam ad penitentiam hic iniunctam, ita quod si tenetur quis ieiunare. 40. dies habita indulgentia. 40. dierum non tenetur ieiunare & clarius hoc probat litera infra eo. c. ibi de iniunctis penitentijs & c. & quod indulgentiæ apostolicæ, seu concessa per papam profint animabus defunctorum existentibus in purgatorio, tenet Inno. 4. q. postea fuit papa in. d. c. quod autem in fi. de pe. & re. & iuris lumen Ioan. An. in. d. c. quod autem, & Anto. de But. sequuntur Inno. dicentes theologos tenere, quod nō occurrat ratio quare ecclesia non possit suum thesaurū communicare mortuis sicut uiuis, & remittunt ad p se, not. in. d. c. a nobis in uerbo super terram & hanc partem tenet Augu. de Anco. ordinis heremitarum summus theologus in tractatu de potestate ecclesiæ, sequitur Archie. Florentinus in. 2. parte. 3. partis sue sum. sub rubrica de sum. pon. & respondet ad illud uerbum super terram dupliciter uno modo quod super terram referatur ad absoluentem, ut sit sensus quencunq; tu existens super terram. Papa enim mor-

DE PONIFITIA

tuus non ligat, sed uiuus, alio modo super terram ad absolutos. s. ad existentes super terram quia cum purgandi sunt in terra, uel circa terram dici possunt super terram, quia non in cœlo hanc partem, etiam tenet summa pisana in uerbo indulgentia uersi. utrum unus possit alteri, & Archiepiscopus Florē. in loco proxime allegato. referens hanc partem tenere beatum Thomam, & Ricar. in. 4. sen. sed ut retuli Ricar. dicit hoc limitare per modum suffragij. Item hanc partem cum Inno. tenet etiam dominus Card. in. d. c. quod autem & in. de. 1. §. ad hoc. 13. q. de pe. & re. & idem tenet Asten. lib. 5. num. 39. & ar. ulti. & ibi refert Bona. in quarto, dicentem hæc uerba. Si papa hoc potest, quare non absoluit solo uerbo omnes existentes in purgatorio maxime cum sit talibus compatiendum, ut tu etiam asseris in tuis conclusionibus. Et respondet si Deus per seipsum non misereretur eis, & semper uelit timeri iustitiam, multo fortius minister eius hoc facere debet, unde dispensatio thesauri ecclesie faciēda ē discrete & cū moderamine, et nisi ita facit nō acceptatur à Deo & spiritalia bona, dissi-
 pari nō pñt nec cōtra Dei acceptationē distribui se-
 cus i tēporalibus, licet male de hoc ēt plenius dicetur
 ad resposiōnem conclusionis tuæ, cur papa non eua-
 cuat purgatorium reperi. etiam Alex. Lombardum
 in. 4. di. 20. tenentem, quod quidam magister Perusi-
 nus tenuit istam partem quod indulgentiæ papæ pos-
 sint extendi ad existentes in purgatorio, si tamen uiui
 pro eis

Dispensatio
 thesauri ec-
 clesie discre-
 te est facien-
 da.

pro eis faciunt illud quod in forma indulgentiæ continetur, & dicit quod cum papa audisset de morte illius magistri dixit absoluo talem magistrum a pena purgatorii, & Feli. in. d. tractatu indulgen. 6. col. uersi. sed tandem dicit hanc esse communem opinionem omnium scribentium subdens Asten. in loco præallegato dicit quicquid loquantur disputantes, uel prædicantes, hoc est sana sine credendum & tenendum, quod Christus contulit plenitudinem potestatis suo uicario & tantam uique potestatem quantam licuit dari homini puro & hoc ad ædificationem corporis sui hoc est ecclesiæ potuissim ad hoc allegare. c. debitum de Biga. cum concor. ibi allegatis, unde super hoc non debemus iudicare, sed Deo gratias plurimas debemus agere secundum eum. Subdit tamen Alexander Lombardus quod papa potest succurrere his, qui sunt in purgatorio per indulgentiam indirecte uel per accedens potest enim dare indulgentias omnibus illis qui orant uel bonum faciunt pro existentibus in purgatorio, & adden. quod Augustinus de Anco. in. d. libello de potestate ecclesiastica. questione. 32. argumento tertio post elegantem discursum concludit papam per communicationem suffragiorum, & indulgentiarum posse facere, quod duorum existentium in pena equali in purgatorio unus citius liberetur quam alius, & ibi in argumento sequenti latisime disputando concludit quod papa potest facere, quod bona facta, ab existentibus in peccato mortali,

DE PONTIFITIA

sint meritoria existentibus in purgatorio ad pœnæ dimissionem, uel uelociorem liberationem nō propter meritum faciētū, quia illi mereri non possunt, sed propter illos qui sunt in purgatorio, quia iam meruerunt per ea quæ gesserunt in corpore dum adhuc uiuerent & generaliter utrum suffragia facta per malos pro sint defunctis habetur pro remissione per Feli. in. d. tractatu de indulgentijs. 7. colum. uers. sed tamen, qui refert Pe. de palu. in. 4. di. 45. q. 1. quæ refert Archie. Flo. in. 2. parte. 3. partis suæ summæ fō. ult. Augustinus de Anco. ubi supr. 4. q. 32. ar. 3. Vtrum papa p cōmunicationem indulgentiarum posset in totum purgatorium spoliare, & latisime instat dicens, q. an Deus hoc acceptaret est sibi ignotum ut cuilibet creaturæ, conclusionem prædictam. tenet etiā Iacobus Zocchus in repet. c. omnis utriusq. sexus fō. 94. uers. 8. sequitur questio, qui dicit se ita consuluisse in facto fratrum sanctæ Mariæ de Catelonia, quid ego sentiam colligi potest ex his, quæ dicam in solutione dubij, cur papa non euacuat purgatorium. Ad comprobationem autem præmissorum mihi occurrant noua, quæ a nemine uidi ponderata nec tacta, uidelicet uerba Christi. Et ego dico tibi quia tu es Petrus & super hanc petram edificabo ecclesiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduersus eam Mat. 16. d. c. quodcunque, & c. loquitur. 24. q. 1. c. in nouo. 21. distn. cum alijs præallegatis, & est bene aduertendum, quia dicta uerba sunt dicta Petro quem Christus methaphorice ap-

pellat petram. Christus autem idem est quod ecclesia,
quia illa repræsentat Christum possum inquit destrue
re templum hoc & in tribus diebus excitabo illud lo
quens de templo corporis sui Io. c. 2. & apostolus, pe
tra autem erat Christus. 1. ad Corin. 9. Si Petrus est ec
clesia, uel repræsentet ecclesiam, uel Christum, & il
lius sit rector & portæ inferi non prævalent aduersus
eam, ergo pro libito, & arbitrio suo potest disponere
de existentibus in purgatorio ex quo patent sibi portæ
inferi aliter portæ inferi præualerēt aduersus eam.
Nam si de ea non posset disponere esset contra uerba
Christi, qui dixit & portæ inferi non præualebunt ad
uersus eam. Verba enim debet intelligi cum effectu. c.
relatum de cle. non resi. de pe. di. §. hæc autem uerba
17. q. 4. c. si quis suadente. 23. distin. psalmista. 16. q. 1.
in canonibus uers. custodes chartarum. 9. q. 2. inslit.
l. si paulum. §. docere. ff. ne quis. c. qui in ius uo. ui.
exi. l. 1. §. hoc autem. ff. quodcunq; iur. l. 2. C. commu.
dele. Et debent aliquid operari. c. in is de priuil. c. Ab
bate sancti circa si. de uer. signi. c. si papa de priuil.
in. 6. ut potius res ualeat quam pereat, ut dicto. c.
Abbate, & maxime uerba Christi, qui dixit, iota unū
aut unus apex non præteribit a lege donec omnia fiāt
Mat. 5. cælum & terram transibunt, uerba autem
mea non præteribunt Lucæ. 21. Mat. 24. & facilius
est cælum & terram præterire quam de lege unū api
cem cadere Lucæ. 16. Et quæ procedūt de labijs meis
non faciam irrita psal. 88, & Deute. 23. circa si. Et

DE PONTIFITIA

non potest solui scriptura quam pater sanctificauit,
 & misit in mundum Ioan. c. 10. & hæc uerba sunt
 latisime interpretanda cum sit quoddam priuilegium
 c. cum dilecti in fi. de dona. l. hac saluberrima. C. de
 argen. in rebus. c. uis. 16. q. 2. & .q. 1. c. frater no-
 ster. paragr. hoc not. in fi. 2 q. 3. c. ex parte. 3. de deci.
 & c. quamuis de præben. in 6. & insuper portæ in-
 feri patent Christo iuxta illud attollite portas princi-
 pes uestras & eleuamini portæ infernales, & intro-
 ibit rex gloriæ, quis est iste Rex gloriæ dominus uir-
 tutum & c. psal. 23. ergo & Petro qui est Petra super
 qua fundata est ecclesia, ut præmittitur, & sic eccle-
 sia interpretata est uerbo Christi in oratione de bea-
 to Petro, sic inquit Deus qui beato Petro aposto-
 lo tuo collatis clauibus regni cœlestis animas ligan-
 di atque soluendi pontificium tradidisti concede & c.
 Non sic dicit de Paulo coapostolo Petri nec de alijs
 apostolis, nec obstat quod sequitur et tibi dabo clau-
 es regnum cœlorum, immo potius confirmat præceden-
 tia, quia non tantum dat potestatem Petro liberandi
 animas a purgatorio, sed etiam dat clau-
 es aperiendi regnum cœlorum, aliter clau-
 es essent inanes, unde di-
 cta uerba intelligi debent cum effectu, & ampliari
 (ut præmissum est) & intelligenda sic de idoneis,
 & habentibus uestes nuptiales. Nam ille, qui non
 habebat uestem nuptialem ligatis pedibus & mani-
 bus missus fuit in tenebras exteriores ubi fletus, &
 stridor dentium Math. 23. & Luca. 14. c. sponsus

56.di. Et de prudentibus uirginibus, quæ sumpserunt
oleum secum non de fatuis quæ non sumpserunt oleum
secum quibus responsum fuit nescio uos Mat. 25.
Nec obstat clausula sequens, & quodcunq; ligaueris
super terram &c. ut uideatur, per illa uerba re-
stricta præcedentia. quia dico quòd dicta uerba non
restringunt præcedentia, immo potius illa ampliant.
Et illud super terram ultra expositionem supra re-
latam uers. & hanc partem tenet Augustinus de An-
co. dico subaudiendā esse dictionem maxime ut deno-
tet idem esse in casu contrario. Et hæc subauditio
non est mea nec ex me, sed fuit Innocen. tertij suc-
cessoris Petri, & conditoris dicti .c. a nobis. 2. ut di-
ctum est in uersiculo. Aggrediamur itaque & uen-
tilemus. Et hoc ne Christus sibi ipsi contrarius ui-
deatur, ut paulo ante dixi in uersiculo, ad com-
probationem. Nec mirum si papa habet potestatem
in purgatorio, quia illa uerba quodcunque ligaueris
&c. Exponi debent, idest si denuntiaueris solutum
in foro penitentiali, & intelligi debent per consti-
tutiones, ita exponit Innocen. in dicto. c. quod au-
tem uersiculo si quæris, ut dictum est supra uersi-
culum primum quòd papa et ibi subiicit per consti-
tutiones enim papæ ligantur multi qui non sunt liga-
ti de iure naturali, sicut patet in his qui sunt in sacris
ordinibus cõstituti ut supradictū est Host. aut in. d. c.
p uenerabilē. §. rōnibus qui si. sint leg. i uerbo decreto
exponit Decre. i. decisione. respōsionem sententiæ dif-

DE PONTIFITIA

finitioni ordinationi interpretationi, ut supra dictū
 est in uers. diuini numinis ac beatissime semper uirgi
 nis. 2. facit. Si ergo papa ligat per constitutiones ad
 peccatum ut supra dictum est in uers. primum q. pa
 pa, quod animæ deferantur ad purgatorium. Et pa
 pa sit supra ius posituum & potest illud in totū tol
 lere. d. c. significasti & c. ecclesia. 2. de elec. & c. ppo
 suit de conces. preben. & Inno. in. c. cū ad monasteriū
 de sta. mo. Cum illius sit tollere cuius est condere. c. cū
 uenissent. de iudi. & tantam potestatem habet q. potest
 facere ut constitutiones decreta, & interpretationes
 iuris diuini & naturalis & eius decisiones pro infe
 ctis habeantur ut est gl. not. in d. cle. 1. in uerbo pro in
 fectis de 1m. eccle. quam pro ualde not. allegat. d. Abb.
 in. c. non debet in fi. de consan. & affi. & in. c. nulli in
 fi. de sen. exco. & Feli. in. c. 1. 7. colum. uersicu. am
 plia. 2. de consit. et in. c. ad petitionem. 2. colum. in fi.
 de accusa. Ergo potest animas in purgatorio existen
 tes ex transgressione suarum constitutionum liberare.
 Quod etiam iudicio meo fuit diffinitum per not. tex.
 in. d. c. per uenerabilem. §. sane uersi. sunt autem, qui
 fi. sint legit. Ibi enim dicitur, sunt autē sacerdotes le
 uitici fratres nostri qui nobis iure leuitico in executio
 ne sacer. totalis offitij coadiutores existunt. Is uero su
 per eos sacerdos siue iudex existit. Cui dominus inquit
 in Petro. Quodcunq; ligaueris & c. Eius uicarius qui
 est sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchise
 dech, cōstitutus à Deo iudex uiuorū & mortuorū etc.

Et paulo infra Paulus (inquit) ut potestatis plenitudinem exponeret ad Corin. scribens ait. Nescitis quia angelos iudicabitis quanto magis secularia. Locus autem ad Corin. præallegatus. c. 1. ad Corin. 6. Ecce sacerdos. qui est papa ut ibi dicunt omnes doc. & colligitur ex illo tex. siue ex uerbis tex. appellatur iudex uiuorum & mortuorum. Et sic habet papa potestatem super mortuos hoc est existentes in purgatorio, & in hoc saluo tamen meliori iudicio intrepide dico Hosti. in hoc male sensisse in summa de reniis. §. ubi operantur uers. ibi sed die & in. d. c. per uenerabilem in uerbo super terram, ubi dicit quod uerbum constitutus non facit relationem ad papam sed ad Christum, quia oppositum patet ex uerbis tex. cum dicit constitutus à Deo iudex uiuorum & mortuorum. Nam non potest intelligi constitutus iudex de Christo. Cum tex. nullam faciat mentionem de Christo sed de papa. Item ut faciat differentiam inter constituentem qui est Deus et constitutum qui est sacerdos siue papa. Nec potest dici quod constitutus sit Christus. Et sic quod Deus constituerit Christum & consequenter se ipsum, quod est absonum. Item si tex. intellexisset de Christo uerisimiliter dixisset a Deo constituto iudice & non constitutus iudex, & si uellemus intelligere quod illud uerbum constitutus refertur ad Christum non ad papam Inno. 3. qui edidit. d. c. per uenerabilem contradiceret sibi ipsi quia etiam edidit. d. c. a nobis el. 2. allegatum in uers. nunc autem, qui insert g. papa habet potestatem

DE PONTIFITIA

in existentes in purgatorio & sic sit iudex uiuorum
 & mortuorum, si autem intelligimus quòd illud uer-
 bum constitutus referatur ad papam, ut etiam intel-
 ligit Goff. Card. & optimus præceptor meus in ca-
 nonibus Alexander Neus in dicto. c. per uenerabilem
 & dictū est supra nulla erit cōtradictio sed cōcordia.
 Melius est ergo ut intelligatur dictum uerbum con-
 stitutus referri etiam ad mortuos existentes in purga-
 torio & ad papam, ut iura iuribus concordentur si-
 cut expedit de iure. c. cum expediat in princi. & c.
 constitutio in fi. de electio. in sexto, & a uerbis tex.
 non est recedendū. l. non aliter. ff. de le. 3. c. inter cor-
 poralia de translatione prælato. c. ad audientiam in
 fi. cum concordan. ibi allegatis in glo. de deci. Nam
 cum in uerbis nulla sit dubitatio non admittitur uo-
 luntatis questio. l. ille. §. cum autem. ff. de le. 3. Si enim
 uoluisset Inno. illud uerbum cōstitutus referri ad Chri-
 stum hoc uerisimiliter expressisset sicut expresit à
 Deo constitutus iudex & c. d. c. ad audientia, sequamur
 ergo intellectum Goff. Car. & Alexan. cum magis
 adhereant ueritati iuribus præallegatis & compro-
 batur dicto apostoli. i. ad Corin. 6. dicentis, Nescitis
 quia iudicabitis angelos quanto magis secularia &
 animas defunctorum existentium in purgatorio insu-
 per si intelligeremus papā tantum habere potestatem
 in uiuos frustra allegasset plenitudinem potestatis ex-
 pressam per Pau. in dictis uerbis nescitis quia angeli
 & c. quæ intelligitur de defunctis et a maiori parte ra-

tionis. Item in nullo præstantior esse potestas papæ aliorum prælatorum uel episcoporum, quia & ipsi habent potestatem in uiuos immo, & quilibet sacerdos, quod asserere satuum est iuribus, & auctoritatibus allegatis in præfationibus & maxime in uers. primum quo papa & sequen. & maxime cum Hostien. nihil alleget pro sua interpretatione seu intellectu. nā qñq; bonus dormitat Homerus, ut inqt Horatius in arte poetica et gl. i. c. quāuis. 32. q. 7. et 10. An. i. c. ul. de pcur. et gl. et doc. debēt itelligi secūdū iura q̄ allegāt ut dicit Bar. i. l. nō solū. §. liberatiōis uerbo. ff. de libe. lega. et. est not. dictū Archi. i. c. nolite el. 2. circa fi. 11. q. 3. nō esse creden. alicui doctōri ēt magnæ auctōritatis nisi quatenus allegat iura. Idē dicit Iason in. l. il lam. 3. col. C. de colla. & Car. Zabarella cōsi. 78. p hoc bo. tex. in. c. ego so. 9. di. & c. relatū. 37. di. c. sanctum in fi. de conse. di. 4. & iuxta illud Erubescimus sine lege loqui inquit imperator in. §. cōsydera uimus in autē. de tri. & se. & d. l. illam, & hic faciūt ad ea quæ supra dicta sunt in uers. nūc autē. Et minime mutanda sunt quæ longam & certā habuere interpretationem. l. minime. ff. de legi. Ex præmissis patet opi. Hostien. per te allegatam quod indulgentiæ apostolicæ uiuis tantum profint, & non mortuis. potestas clauium non se extendit ad existentes in purgatorio, & absolutio pro defunctis facta intelligitur ad solatium uiuorum, & ligatio & condēnatio defunctorum intelligi debet ad confusionem uiuorum

DE PONTIFITIA

infidelium, non esse omnia ueram nec tenendum (pace
 tanti doc. dixerim) quia iura per eum allegata hoc nō
 dicunt nec inferunt uidelicet dictum. c. sane. 2. 24. q. 2.
 & intellectus datus per Hosti. non potest uerificari ex
 litera, nec est uerisimile quod summi pon. nominati in
 d. c. sane fecissent tot absolutiones uel damnationes ad
 solatium uiuorum uel improbationem infidelium con-
 tra meram ueritatem, & intellectus Hosti. est. potius
 quedam diuinatio quam ueritas. Nec a uerbis tex.
 recedendū est quæ sunt clara ut patet ex illorum lectio-
 ne & responsio seu factum principis intelligi debet se-
 cundum ius commune & facit ius ut est glo. not. in. c.
 consultationi de temp. or. & in. c. tuæ de fi. præby.
 Nec est uerisimile quod sancti patres & pon. fecisset
 tot absolutiones seu condemnationes, ut relatæ sunt
 in. d. c. sane si iure facere nō potuissent. Nec Inno. 3. q.
 illorum uestigia secutus q̄ scripsit. d. c. a nobis & c. p̄
 uenerabilem dicta iura condidisset si dicta exempla ue-
 ra non fuissent, nec omnes doc. approbassent ut appro-
 bant. d. circa pro ut approbarunt si ueritatem in se
 non continerent, maxime. d. Ab. & Feli. uerba enim
 canonum non sunt impropèranda sed in suo sensu in-
 telligenda iuribus præallegatis, & in hoc arbitror
 Hosti. male sensisse pace illius sicut etiā male sensit in
 alio articulo secundum Bal consilio. 166. incipiente
 in Christi nomine punctus questionis. 3. colum. 2. uol.
 qui dicit ipsum Hosti. in. d. articulo habuisse malam
 scientiam & peiorem cōsciētiam, licet in reliquis sit

dignus omni laude. Nam uero iudicio & quâdoq; bonus dormitat Homerus, & omnium habere memoriâ & in nullo penitus errare potius est diuinitatis, quâ humanitatis. Inquit imperator in l. 2. §. si quid autem C. de ue. iur. enuc. Multa alia ad rem facientia dicentur Deo proprio in libello de thesauro ecclesiæ.

Ad solutionem uero dicentur tuæ conclusionis: Cur ^{Cur papa} papa non euacuat purgatorium & c? Respondetur ^{nō euacuat} quod ideo papa non euacuat purgatorium, quia ei a Christo datæ sunt duæ clauis, non una tantum in singulari, sed clauis in plurali, simul & uno tempore altera quarum est potentia, altera discretionis seu scientiæ, unde una sine altera parum ualet ut not. in. §. 1. & sequen. 20. di. & c. uult de exces. præla. & per d. Ab. in. c. 1. §. una. 1. colum. de sum. tri. & si. catho. & in. c. licet de euitanda. 1. not. de elec. allegat Inno. in. c. quanto de constit. & Hosti. in summa de remissionibus. §. 1. per totum. Et dicunt ponderando uerbū quodcunq; ligaueris. quod est uniuersale affirmatiuum. Nihil enim excludit qui dicit quodcunq; c. si Romanorū 19. di. c. solitæ de ma. & obe. qui dicit quod papa potest omnia intellige clauis discretionis nō errate ut. c. miror. 24. quest. 1. idem dicit in. c. uenerabilem. 9. colum. in prin. de electione not. Hosti. in. c. quanto de transla. præla. & Inno. in. c. quanto de iure iur. & Hosti. in summa qui si. sint legit. §. qualiter & à quo 3. col. uersi. ergo. & dicitur clauis non errare, quâdo non exorbitat seu repugnat a regulis iuris diuini seu

DE PONTIFITIA

præceptis naturalibus. Ita dicit summus iureconsul-
tus præceptor meus in canonibus Alexan. Ne. in. c.
quanto. 8. colum. de iure iuran. unde dicit quòd si pa-
pa per dispensationem concesserit, illud quod secun-
dum se est peccatum, uel iure naturali contrarium.
Talis dispensatio non ualeret & clauis papæ erra-
ret, & hoc idem tenet. d. Ab. in. d. c. uenerabilem. 9.
colum. in prin. & idem Alexan. Neus latissime ap-
probat in consilijs suis. 1. 2. & 3. editis cōtra iudeos
fenerantes, & unum not. uerbum per ipsum relatum
in. d. c. quanto de iure iurando, non omitto, quod fuit
Hofli. & Ioan. An. in. d. c. quanto de transla. præla.
qui dicunt quòd Dei & papæ est idem concistorium:
Cum papa sit eius uicarius & omnia potest quæ ip-
se Deus clauē non errante, unde papa potest dispensa-
re in iuramento si subest causa. Alias non posset, ut
dicit glo. not. & singularis in. d. c. quāto in uerbo ab-
solui deiureiur. Idem dicimus in uoto ut possit in eo
dispensare subsistente causa. alias non potest, ut est
glo. singlis. in. c. non est in uerbo adimplere de uoto,
quam glo. dicit singularem. d. Ab. in. d. c. significasti
5. col. in prin. de elec. & si nō dispēsāt causa subsistēte
mortaliter peccat ut est glo. not. in. c. exigūt. 1. q. 7. et
in. c. domino sancto in uerbo necesse & in. c. ut cōsti-
tueretur in uerbo detrahunt. 50. di. quas pro not. alle-
gat Alex. in. c. pastoralis. 3. col. de ap. & in. c. 1. 28.
col. de cōstit. hoc idem tenet diuini ingenij Bal. consi-
lio. 276. incipiēte ī Christi nomine rex Romanorū. 1.

Dei & pa-
pæ idem est
concistoriū.

Papa dispō-
sat in iura-
mento &
uoto.

col. uers. & ad huius questionis. 3. uol. ubi dicit. Tria principaliter consideranda in principe potestas uoluntas & modus. Nam sine potentia nihil ad actum deducitur & sine uoluntate nihil consensu perficitur, & sine modo nihil ad finem suum dirigitur, quo ad primum id possumus quod iure possumus. l. nepos proculo. ff. de uerbo sign. poterat etiam allegare. c. faciat homo 22. q. 2. & Ni. de lyra Marci. 6. in uerbo & non poterat ibi uirtutem ullam facere dicit illud non posse non referri ad potentiam absolutam sed congruitatis et decentie. Item certum est quod potentia est principium cuiusque effectus adeo quod tibi deficit potentia, in quo inspicimus initium quicquid geritur incongruum reputatur. l. 1. §. si filius. ff. de le. 3. l. 1. ff. de regula Cat. l. 1. inter stipulantem. §. sacra. ff. de uerbo. ob. l. si minor. ff. de ser. expor. quo ad secundum. §. de uoluntate. Certum est, quod consensus & uoluntas sunt radices actuum humanorum, & eam substantiam uocamus & sine ea nulla est substantia. l. obligationum substantie. ff. de accusa. & obliga. l. prima paragr. conuentionis. ff. de pac. Omnis enim actus beneplaciti requisiti est sine anima, si non est firmatus consensu, & caret spiritu essentiali. l. si ego & l. non omnes. ff. si cer. pe. quo ad tertium, scilicet de modo. satis patet, quia ubi non tenetur modus ordinatus. Ibi non potest quis adipisci finem, quia destructo modo, destruitur ordo & ordinatum ut in aut. de heresi. & falsi. §. ordinatum de restitutio. spol. c.

DE PONTIFITIA

pisanis. c. cum dilecta de rescri. ff. de consti. pecu. l. i.
 §. i. iuxta illud poeticū est modus in rebus sunt certi
 deniq; fines Quos ultra citraq; neq; cōsistere rectū.
 Omisit allegare Horatiū in sermonibus & not. ff. de
 uer. ob. l. si ita quis. §. ea. lege, et dicit Aristori. quod
 duo sunt p quæ hominibus bene cōtingit intentionē po
 ni recte et assummi modos ducentes ad finem, & ista
 uerba deberent esse descripta in pectore Regum, &
 Boetius dixit quod duo sunt in quibus rerum intentio
 naliū cōsistit effectus potestas scilicet & uoluntas. Di
 citur autem potestas legitime posse. Nam non possu
 mus quod cum iniuria possumus. Nam hoc posse potē
 tia non est, sed diffidentia quædam, & ideo Deus
 omnia potest, tamen peccare non potest Bal. potuisset
 allegare ad hoc. c. si Paulus. 32. q. 5. & §. charitas de
 peni. distin. 2. hinc est quod conditio temporis non di
 citur potestatiua. ff. de condi. insti. l. filius et lex dicit q
 ea, quæ ad turpem causam referuntur, non debent ad
 effectum perducī. ff. de an. lega. l. quintus. parag. pom
 ponius. ff. de condi. insti. l. quod in suo, pro hoc dicto
 Bal. ego allego. c. in malis. 22. q. 4. & c. in malis de
 reg. iur. in. 6. ubi dicitur in malis promissis rescinde
 fidem in turpi uoto muta decretum, quod incaute uo
 uisti ne facias impia est promissio, quæ scelere adim
 pletur. Et sicut iuramentum habet tres comites ueri
 tatem iudicium & iustitiam. c. 2. 22. q. 2. sic in princi
 pe, tria debēt concurrere potestas uoluntas & mo
 dus, ut prædictum est. Idem dicit Pau. de Cas. consilio

Aristotelis.

Boetius.

Deus nō po
test peccare.

Iuramentū
habet tres
comites.

quodam quòd in principe tria sunt considerata uide-
 licet quid deceat secundum honestatem, quid liceat se-
 cundum equitatem. Quid expediat secundum utilitatē
 hoc sumpsit ex. c. magnæ de uoto, licet ipse hoc non al-
 leget. Quamuis enim princeps sit solutus legibus,
 tamen secundum leges se uelle uiuere profitetur. l. di-
 gna uox. C. de legi. insti. qui mo. testa. infir. paragr. ul-
 ti. l. ex imperfecto. ff. de le. 2. & l. princeps. ff. de legi.
 cum concor. Item non est solutus disc. rationis cum sit
 animal politicum rationale, ut tenet Bal. in. l. 1. C. de
 serui. & Seneca ad lucillum epistola. 33. uis tibi om-
 nia subijcere, subijce te rationi quem allegat glo. in. c.
 ex eo, quòd in uerbo quam rationis de elec. in. 6. Hoc
 & colligi potest ex euangelico dicto, cum Christus ap-
 pellat seruum fidelem & prudentem quem constituit
 dominus super familiam suam & c. Mat. 24. & bo-
 nos & prudentes qui quinq; & duo talenta superlu-
 crati sunt sua prudentia non sic quia abscondit pecu-
 niam sui domini Mat. 25. & prudentes uirgines appel-
 lat, qui sumpserunt oleum secum. fatuas autem appella-
 lat quæ neglexerunt summere oleum secum Mat. ibi-
 dem & filius prodigus qui substantiam suam cōsum-
 psit in meretricibus nō prudens sed fatuus dictus est.
 Lucæ. 15. ex quibus euangelij colligitur qualis esse de-
 beat papa. s. fidelis & prudens cui Christus suum gre-
 gem commendauit bis & tertio dicens Simon amas
 me pasce oues meas. d. c. in nouo. 21. dist. c. significasti
 de elec. cum multis concordantijs supra allegatis ma-

DE PONTIFITIA

xime in uers. primum quòd papa. & Paulus. i. ad Co-
rin. 9. inquit hinc quæritur inter dispensatores, ut fi-
delis quis inueniatur & Petrus apostolus epistola. 4.
unusquisq; sicut accepit gratiam in alterutrum illam
administrantes sicut boni dispensatores multiformis
gratiæ Dei. Et ponderando ex facto Christi, qui Ioan-
ni eius consobрино seu consanguineo dilecto cui rectè
benti super pectus eius arcana diuina reuelauit Ioan.
21. gregem suum seu oues suas comendauit, sed Petro
Galileo & illi administrationem gregis sui dedit Di-
cens sequere me sicut ibi subiicitur, & ita ibi intelligit
& declarat Ni. de lyra. quia Petrus erat senio conf-
ectus & consequenter prudens prudentia enim non at-
tribuitur iuueni sed senibus propter longam & diu-
turnam rerum experientiam teste Cicerone de senectu-
te. Mens enim (inquit) ratio & consilium in senibus
est, qui si nulli fuissent: nullæ ciuitates omnino essent
unde & sapientiæ. 4. c. dicitur senectus enim uenera-
bilis est & plus ualet umbra senis quàm ensis iuue-
nis (inquit) Seneca. Si enim papa omnes animas de
purgatorio liberaret non prudens & fidelis diceretur
sed imprudens & infidelis, et prodigus quia priui-
legio suo abuteretur priuilegium autem meretur per-
dere qui sua abutitur potestate. c. contigit el. 2. de sen.
exco. c. priuilegium. 11. q. 3. c. tuarum de priuile. &
clauis discretionis de qua supra dictum est circa prin-
huius questionis erraret. Insuper facilitas uenientia incen-
tium præbet delinquendi. c. ut clericorum de ui. &
ho. cle.

h o. cle. c. cū iniusta. 23. q. 4. c. si uir in fi. de adul. itē
 papa debet se conformare uoluntati Christi, cum sit
 eius uicarius qui diligit iustitiam & odit iniquitatē,
 psal. 44. & dixit descend: de coelo non ut faciam uo-
 luntatē meā sed uolūtātē eius qui misit me patris. 10.
 6. Nam si proconsul aut prator e carcere dimitte-
 ret omnes reos mortis sicut dimisit Pilatus Bara-
 bam Math. 27. Ioan. 19. Lucæ. 23. Mar. 15. procula
 dubio d. beret sindicari. l. obseruare. §. proficisci cum
 ibi not. ff. de offi. procon. & l. ga. Item indulgentiæ
 debent esse discretæ alias non ualent ut supra dictum
 est uersi Nunc autem, & optime nouit Papa se red-
 diturum rationem uillicationis suæ Lucæ. 16. c. quæ-
 liter & quando. 2. in prin. de accusa. Ex præmissis
 liquido patet solutum tuum quæsitum quare papa nō
 euacuat purgatorium.

Et licet ex præmissis iuribus auctoritatibus, &
 exemplis pateat solutio tuorum argumentorum, ita
 ut alia responsione & solutione opus non sit maxi-
 me cum iuribus munita non sint, quæ talia appel-
 lare argumenta soleo facta in barocho uel bara-
 licton, tanquā nomina, seu uerba iuris incogni-
 ta & ridicula, quia erubescimus, sine lege lo-
 qui. l. illam. C. de collationib. cum alijs concor-
 dantijs iuribus sæpius allegatis, & frustra occu-
 pant chartam. c. si Romanorum decimanona distin-
 ctione. Tamen, ut clarius, & lucidius ueritas
 elucescat, & detegatur perfidia tua, & errores

DE PONTIFITIA

tuos cognoscas , ut reuertaris ad uiam salutis a qua declinasti illis respondere decreui.

Ad primum igitur argumentum in quo dicis quòd lex dicitur in homine quandiu uiuit & morte , alteri coniungi , qui superest solutum est matrimonium nihil allegas. Ego pro te allego ad Romanos. c. 7. in prin. respondetur, quod propter transgressores facta est ad Gal. 1. 3. & 5. & qui Dei spiritu aguntur non sunt sub lege, & lex iustis imposita non est , ut inquit tex. in. c. licet quibusdam in prin. de regula. c. nisi cum pridem. 5. sed dices de renun. c. duæ sunt. 19. q. 2. Et quia homo dum uiuit peccat trāscediendo legem diuinam uel humanam, & nemo sine crimine uiuit, & si dixerimus quòd peccatum non habemus ipsi nos seducimus & ueritas in nobis non est 10. 1. epistola. & licet lex non dominetur in homine post eius uitam tamen dominatur eius effectus , qui est macula peccati commissi, sicut lepra sequitur leprosum infamia infamem excommunicatio excommunicatum ut est glo. in l. ex ea. ff. de postu. c. si quis a proprio. 11. q. 1. c. ad reprimēdā de offi. or. & c. 1. de treu. & pa. c. 1. de rap. sic peccatum peccatorem sequitur etiā post eius mortem nisi penitentia præcesserit, unde uerum est q. lex post mortem non dominatur homini, quia homo mortuus non potest peccare nec trāscedi legem, ideo lex post mortem non dominatur , quia lex est facta pro mortuis, sed pro uiuis iuribus præallegatis , & licet matrimonium soluitur morte alterius coniugū quia

desinunt substantialia matrimonij, quæ sunt fides proles et sacramentum. c. omne. 27. q. 2. glo. in. c. puberis de despon. impu. & glo. in. c. per uenerabilem in uerbo de tribus qui si. sint legit. tamen morte nō tollitur peccatum matrimonio constante commissum, & Ni. de lyra ad Roma. 7. super uerbo lex dominatur exponit seu intelligit uirtutem legis coercendi cessare cessante lege sicut lex Mosaica cessauit adueniente lege noua, sed quomodocunq; intelligatur dicta auctoritas nō concludit tuum intentum, nec facit ad rem iuribus præallegatis.

Ad secundum argumentum, in quo dicis leges canonicas esse allegatas circumstantijs temporis loci personarum sicut omnes aliæ leges positivæ de solo enim uerbo Christi dictum est, in æternum domine permanet uerbum tuum in seculum seculi ueritas tua, & iustitia eius manet in seculū seculi debuisti allegare psal. iii. uerbum & iustitia manet ad tempus dūtaxat, quare illis mutatis cessant leges, respondetur quod licet leges positivæ possint mutari, & pro arbitrio superioris mutantur, tamen satis est quod possint esse perpetuæ, ut in simili dicit glo. in cle. 2. in uerbo electionem de rescriptis, quæ dicit quod licet officialis episcopi possit ad nutum episcopi amoueri tamen sufficit quod possit esse perpetuus, id est quam diu uiuat ff. pro so. l. 1. facit de his quæ fi. a præla. c. cum apostolica. insti. de auto. tu. §. neq; ff. de condi. inde. l. sufficit. Et maxime quia mutatio & uariatio est pro-

DE PONTIFITIA

bibita & damnata cle. 1. de renun. & not. in. c. nō de-
 bet in prin. de consan. & affini. & legum correctio
 est odiosa. c. cum expediat. c. constitutio de elec. in. 6.
 Et quod non mutatur quare stare prohibetur. l. sancia-
 mus. C. de testa. Hosti. in. c. inter corporalia in fi. de
 transla. praela. c. statutum in prin. de rescriptis in. 6.
 l. precipimus in fi. & ibi glo ult. C. de ap. Item licet
 mutari possint leges humanæ tamen eius effectus de
 præterito non mutatur ut dictum est in præcedenti
 argumento uel dici potest quod per dictum argumen-
 tum non inferri quod leges canonice non sint & dici
 possint perpetuæ & perpetuo ligent donec mutantur,
 uel dici potest q̄ cessant leges positivæ quo ad futura,
 quia defunctus peccare non potest et sic non subiaceret
 legi, sed p̄ hoc non tollitur macula contracta per trās-
 gressionem legis ipso uiuente, quæ macula defunctum
 comitatur ut sæpius dictum est.

Ad tertium argumentum in quo dicitur, quod si
 ius cogit etiam cum uiuentibus dispensare & legem
 mutare quādo legis cōdictio cessat uel in peius uergit
 cum (ut papa leo dicit) non debent contra charitatem
 militare quod pro charitate statutum est, ita certe q̄
 contra ueritatem pacem & c. Caput militare quā ma-
 gis morituris leges sunt tollendæ, cum non solum ces-
 sit ibi cōdictio legum, sed cui & cuius cōditionibus
 positæ fuerunt. Respondetur hoc tuum argumentum
 nō concludit nec mereri responsionem, quia nihil alle-
 gas. Turpe est autē sine lege loqui. d. l. illa. C. de colla.

Et l. ult. C. unde. ui §. cōsyderauimus in auten. de tri.
 Et se. per me. supra pluries allegatas. Et ego pro te
 allego not. gl. in. c. exigunt. i. q. 7. Et glo. in. c. domino
 sancto in uerbo necesse Et gl. in. c. ut constitueretur in
 uerbo detrahendum. l. di. quæ notabiliter dicunt q. pa
 pa Et episcopus nō dispēsando in casibus licitis pec
 cant mortaliter quas glo. pro not. allegat dñs meus in
 canonibus Alex. ne. in. c. pastoralis. 3. col. de ap. hoc
 uerum est q. papa Et episcopus tenentur dispēsare cū
 uiuentibus ubi æquitas suadet uel necessitas requirit
 dispensationē. Non tamē sequitur ergo Et cū mortuis
 uel morituris, quia illa ratio quæ militat in uiuis nō
 militat in morituris sed est diuersa ratio. quia dispē
 satio in uiuis importat necessitatē iuribus præallega
 tis Et derogatio seu remotio iuris fit subsistēte causa
 d. c. nō debet in prin. de consan. et affi. liberatio uero
 a pena purgatorij quæ fit p indulgētijs plenarias seu
 apostolicas, non importat necessitatē cum æquum sit
 Et iustum ut crimina non remaneant impunita. c. ut
 famæ in princi. de senten. excommu. l. ita uulnera
 tus ad. l. aquil. l. sticum paragr. primo ff. de solutio. l.
 si longius. §. 1. ff. de iudicijs cum similibus, Et si
 conceditur indulgentia, huiusmodi concessio fit ex
 mera liberalitate concedentis. Ita ut libere dice
 re possit illud euangelicum. An non licet mihi quod
 uolo facere Mat. 20.

Ad quartū arg. ubi dicis ex uerbis legis, i quibus cla
 re exprimūtur dies anni. nitū uigiliæ labores pere

DE PONTIFITIA

grinationes & c. quæ manifesta sunt esse huius uitæ et per mortem cessare ubi homo longe in aliam uitam migrat ubi non ieiunat, nec plorat, nec comedit, ut qui non habet corpus, unde miraculum ubi videtur q̄ per inquisitores hæretice prauitatis Ioan. Gerson qui damnabat indulgentias titulo multorum annorum donatus in stationibus urbis & Sixti. 3. pon. post mortē non fuerit concrematus seu combustus. Responderetur quòd nudum est argumentum & non concludens & q̄ licet dicta opera cessent morte operantium, non per hoc cessat facultas papæ in eis in quibus delinquant uiuendo & transgrediendo mandata sua & leges diuinas & humanas, quia ut etiam supradictum est nemo sine crimine uiuit. Septies enim in die cadit iustus ut est glo. not. in fi. de iust. & iure in prin. Et infans unius diei non est sine peccato. Nec astra sunt sincera apud Deum inquit Augustinus ad hæremitas sermone 29. 6. colum. & sermone. 49. 4. colum. & . §. charitas autem in fi. de pe. di. 2. & iuxta illud non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiuens psal. 42. et Paul. nihil mihi conscius sum sed in hoc iustificatus non sum 1. ad Corin. 4. & nemo potest gloriari castum & mūdum habere cor. inquit Augustinus ad Hæremitas sermone. 46. circa medium, quia in peccatis meis concepit me mater mea psal. 50. Et nemo bonus nisi solus Deus. Lucæ. 18. & Math. 19. & licet tuus Gerson non fuerit combustus uti hæreticus non per hoc sequitur, ergo non fuit hæreticus, quia negligētia inquit

sitorum non purgat peccatum hereticorum sicut omis-
sio appellationis non purgat uitium sententie inquit
glo.ulti.in.c.quem contra in fi. de probat, & glo.
ult.circa fi.in cle.si appellationum deniq; & .d.Ab.
in.c.pastoralis. s. quia uero.4.colum. uers. 2. not.
de offi.dele. & multa per patientiam tollerantur que
si in iudicium exigente iustitia deducerentur non tol-
lerarentur. l. a patre furioso. ff. de his qui sint sui uel
alie. iuris. c. cum iandudum in fi. de præben. & Chri-
stus iussit dimitti crescere zizania usq; ad messem ne
forte colligentes zizania eradicarent cum eis & tri-
ticum Mat. 13. c. audi in fi. 11. q. 3. c. quantus. 23. q. 3. et
q. 1. post prin. uers. Item cum pater familias & .q. 4.
c. infideles & .c. quidam, & aliquando dissimulat pec-
cata hominum propter penitentiam sapientiæ. 11. in fi.
& facit solem suum oriri super bonos & malos &
pluit super iustos & iniustos. Mat. 5. c. ulti. 28. s. ex
his. 23. q. 4. & si quotiens peccat hoies sua fulmina mit-
tat Iuppiter exiguo tēpore solus erit inqt Ouidius.

Ad quartum argumentum, in quo dicitur q; respiciē-
do ad intentionem latoris canonū quos certum est, nec
cogitasse eius intētionem fuisse ut huiusmodi canones
imponerentur morituris. Respondetur quod intentio
conditoris canonum uerisimiliter fuit ut canones li-
gent transgressores ut patet in. c. si quis suadente. 17.
q. 4. & in. c. cum olim de cle. coniu. & in clemē. 1. de
consan. & affinita. cum alijs similibus alias canones
essent inutiles & ludibrio hominibus.

DE PONTIFITIA

Nam ideo penæ per canones impositæ sunt ut humana coarceatur audacia & tuta sit inter improbos innocentia. c. factæ sunt leges. 4. di. & in prohemio Grego. uers. ideoq; lex. Nam p leges nemo bene facere cogitur sed male agere prohibetur. c. ad fidē. 23. q. 5. & propter transgressores facta est lex ad Gala. 2. & penæ inuentæ sunt ut homines inducantur ad bonū uirtutis inquit Ni. de lyra super. 1. epistola ad Roma. in uerbo sed etiam, & extant uersus Horatij in sermonibus quos glo. allegat in. c. eū qui de præben. in. 6.

Oderunt peccare boni uirtutis amore

Oderunt peccare mali formidine penæ.

Ad sextum argumentum, in quo dicis crudelissime facere sacerdotem si non relaxat fratri. Sicut & sibi uellet fieri. Respondetur ut supra dictum est in uers. Ad solutionē uero huiusmodi tuæ conclusionis.

Ad septimum argumentum, in quo dicitur si canones penitentiales manent mortuis. Eadem ratione & cæteri canones. Celebrant ergo agant festa ieiunia uigilias nō dicant horas canonicas comedant oua, & reliqua. Respondetur q. in cæteris canonibus non est eadem ratio quæ est in penitentialibus, ideo non idem ius. c. translato de consti. cum concor. ibi allegatis nisi uelimus imitari illum medicum imperitum, qui uno colirio omnes oculorū egritudines curabat. c. ult. 29. di. sed est facienda distinctio inter canones. Sicut inter sanguinem & sanguinem, lepram et lepram Leui. c. 13. c. per uenerabilem ult. col. qui si. sint legit. Itē non

per hoc debet homo cessare ab bonis operibus, sed unum facere & aliud non omittere Mat. 23. & Lucæ 11. Exemplo Pauli qui licet sciret se esse de numero electorum tamen non debebat aliquid omittere de contingentibus ad salutem consequendam ut dicit Ni. de lyra. 1. ad Cor. 9. in fi.

Ad octauum argumentum, in quo dicitur de facto infirmus corpore, & si non sint morituri tollantur canones tam penitenciales, quàm morales. Sacerdos enim infirmus, non tenetur orare deinde alij quoq; nec ieiunare, nec uigilare, nec a carnibus lacte ouis abstinere. Ad hoc nihil allegas. Ego pro te allego. Inno. in c. 1. circa medium de celebratio. missa. qui dicit quòd infirmi excusantur a dicendo offitium, & in ecclesia forte ab audiendo, talis tamen debet esse infirmitas in qua directo uel occasionaliter sibi obesset, uel obesse timeretur si celebrationi offitorum uel diuinorum interesset. Infirmis enim non est lex imposita, hæc sunt uerba Innocentij in dicto .c. primo, quem sequuntur ibi dominus Abbas in fine, & Cardina. in clementina prima tertia columna uersiculo, quero in to. & sequenti columna eodem titulo facit glosa in .c. placuit & .c. peruenit. 18. distinctione & glo. in .c. 1. uerbo infirmitas de cle. non resi. in. 6. quæ dicit q. infirmitas excusat a celebratione diuinorum. c. significatū de præben. & facit quod not. in c. querelam de procur. ubi. d. Ab. in. 1. not. dicit q. leuis febricula & uetus quartana non excusat citatum

DE PONTIFITIA

a comparando in iudicio .l. quesitum .ff. de re iudic.
Respondetur quod ideo necessitas excusat infirmum
in casu premissso, non sic in alijs sanis corpore, quia
necessitas facit licitum, quod alias esset illicitum. c.
quod non est de re iur. quia necessitas non subiaceret le-
gi. c. 2. in fi. de obser. ieiun. c. quanto de consuetu. c. si-
cut de conse. di. 1. c. peruenit de conse. di. 3. unde tem-
pore necessitatis omnia sunt communia. c. dilectissimis
12. q. 1. l. 2. §. cum in eadem naui. ff. ad. l. Rod. de lac.
excusat enim necessitas. d. c. quod non est. et. c. disci-
pulos de conse. di. 5. ar. in. c. quisquis et. c. delitiae. 412
di. c. cum in omnibus. 91. di. c. si quis propter neces-
sitatem de fur. et propter necessitatem famis David
comedit panem propositionis. 1. Regu. c. 21. Mat. 12.
in prin. Luc. 6. in prin. §. His ita. 25. q. 1. et propter
hoc pater potest uendere filium. l. 2. C. de pater qui fi.
dis. et glo. insti. de patr. po. in uerbo ius autem, et
hec addi possunt ad ea que dixi supra uers. ad tertium.

Ad nonum argumentum in quo dicitur quod qui-
cunque maiorem poenam subiit quam sibi imposita est
huic merito et naturali iure remittuntur minores,
sed moriturus subiit ultimam summam et maximam
poenarum. s. mortis quare presente morte omnis alia
debet tolli cum uix ullus sufficiat huic poenae et item
finge coram legislatore mortuum sese ad mortem offe-
rentem an non ille statim suas sententias reuocabit
nihil ad hoc allegas et sic non esset respondendum, sed
ego pro te allego quod in maiori inest minus. l. sem-

pronus proculo. ff. de le. 2. l. diē proferre. §. si plures
 ff. de arbi. & c. 1. eo. tit. in. 6. & optime facit, quod
 not. & ponit præceptor meus in legibus Bar. Cepola
 Veronen. cautela. 4. incipiente pro condemnato, ut
 executio differatur, q̄ dicit ad hoc ut differatur exe=
 cutio sententiæ criminalis cautela est ut reus accusetur
 de grauiori crimine ex quo maior pena est illi im=
 ponenda de hoc dicit esse casum singularem in .l. pe=
 nult. §. ult. nihil no. ap. pen. Et hoc dicit tenere Bar.
 per illū tex. in .l. 2. §. ulti. de custo. re. & Ludo. Ro.
 singulari. 461. incipiente, suscipe unam cautelam. Re=
 spondetur quòd pena corporalis non tollit penam spi=
 ritualem hoc est impositā animæ per sacros canones
 propter eorum transgressionem. c. admonere. 33. q. 2.
 glo. not. in. c. de his in fi. de accusa. & quod not. d.
 Ab. in. c. cum quidem. 2. colum. uersi. oppo. cōtra tex.
 de iure iur. c. ut mensure de emp. & uen.

Ad decimum argumentum in quo dicitur illustres
 quidam in ecclesia doctores dicunt quòd Christianus
 quilibet sit ditissimus quia per mortem uoluntariam
 potest omnia soluere, & statim euolare cum nihil sit
 maius uoluntaria morte, propter Deum suscepta.
 Ergo frustra canones illic reseruantur huius sententiæ
 dicis esse Guiehmum, Pari, Gerson, & sequitur eos nō
 irrationabilis multitudo. Respondetur quis tibi aut
 dictis illustribus doc. reuelauit quod asseris esse uerum
 cum nec tibi, nec dictis doctōribus etiam si illustrissi=
 mi esset credatur, nec sum ergo credulus illis, ut utar

DE PONTIFITIA

carmine Virgiliano, quia nihil allegas. Erubescimus enim cum sine lege loquimur. Iuribus sæpius supra relatis, & arbitror dictos tuos illustres doc. conuentio ri nomine tenebrosos & hæreticos mereri appellari tanquàm male de fide sentientes (ut accepi) reprobatos & damnatos sicut Ioachin de quo in. c. dānamus de sum. trini. & si. ca. & alios multos nominatos in c. sane el. 2. 24. q. 2. quos retuli supra in uers. ad discussionem. Quoniam sola mors uoluntaria propter Deum suscepta nō sufficeret ad hoc ut immediate euolare ad uitam æternam nisi precesisset confessio et satisfactio, & posset esse aliquis non omnino mūdus. Sicut dixit Christus apostolis in lotionē pedū ipsorū apostolorum uos mundi estis sed non omnes Io. 13. & quid dicit spiritus per os prophete, Domine quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescet in mōte. sancto tuo, qui ingreditur sine macula & operatur iustitiam, qui loquitur ueritatem in corde suo qui non egit dolum in lingua sua, nec fecit proximo suo malū & opprobrium non accepit aduersus proximos suos qui iurat proximo suo & nō decipit, qui pecuniā suā non dedit ad usuram & munera super innocentē non accepit qui facit hæc non commouebitur in æternum psal. 14. Ecce requisita ut quis possit dici saluus: & omisso purgatorio statim euolet ad uitam æternam, Ergo sola mors propter Deum non facit animam morientis ad uitam euolare æternam & esto q. aliquis omnino mūdus & sanctus ut Ioannes Baptista &

apostoli Petrus & Paulus & alij innumeri martires
statim euolauerint ad gloriā eternā nō p hoc sequitur
ergo nō est purgatoriū. Ergo papa nō potest cōcedere
indulgētias pro existētibus in purgatorio et pro alijs
qui in uita sua pfectā penitētiā de peccatis suis nō fe-
cerunt. Et nō possum nō ualde admirari te appellare
dictos tuos doc. illustres quorū scripta sunt reprobata
ut supra dixi Beatū uero Thomā Aquinatē qui pro-
pter uitę suę sanctimoniā & diuinā doctrinā ab om-
nibus sacrę theologię doctoribus & canonis ap-
probatū meruit solus angelicus doctor & magister
appellari spernis & contemnis. Qua in re mihi uide-
ris imitari iudeos, qui Barabā homicidā uirū scele-
stissimū tanquā probū et innocentē obtinuerūt dimit-
ti & a morte liberari. Christū uero qui peccato non
fecit, nec inuentus est dolus in ore eius Esa. 53. 10. 1. et
8. c. Petri. c. 2. c. sic. n. de pe. di. 2. §. ex ostēsū. 2. q. 7.
appellabāt seductorē uoracē anticū publicanorum &
peccatorum demoniū habētē 10. 8. Mat. 11. et. 26. Lu.
7. Aug. ad here. ser. 54. 6. col. et demū iter latrones
crucifixerunt Mat. 26. et Lu. 23. Mar. 15. et 10. 19.

Ad undecimū arg. in quo dicis si mors satis penarū
nō est nisi morituris & canones ferat ergo canonum
pœna maior erit mortis pœna. Quippe q ultra mor-
tem durat et fiat iniuria morti christianorum de qua
dictum est pręciosa in conspectu domini mors san-
ctorum eius. Respondetur, quod nulla sit iniuria
mortis Christianorum in huiusmodi casu pręmissō

DE PONTIFITIA

quia mors occidit tantum corpus & non animā quæ immortalis est & infecta per peccatum commissum corpore uiuente ex dispositione sacrorum canonū subiacet dictis canonibus etiam post mortem corporis, ut supra dictum est in uersi. ad primum igitur argumentum & sic nulla sit iniuria morti circa suum officium, uidelicet circa corpus.

Ad duodecimum argumentum in quo dicitur sine peccatorem rapi in ipsa confessione Christi statim subire martirium ante quam canonibus satisfaciat, ut de sancto Bonifatio martire legitur hunc ergo remorabitur purgatorium ne sit cum Christo, & fiet ut oretur pro martire in ecclesia at omnis uoluntarie moriens, de hoc enim loquitur. i. de Christo qui etiam pro uoluntate Dei moritur. Respondetur quod in martirio si quis passus est quantum debet uel plusquam debet Deo illum non morabitur purgatorium sed statim euolabit ad uitam æternam sed si aliquis restat ultra martirium illum purgatorium morabitur quo ad usq; reddat uniuersum debitum Mat. 18.

Ad decimum tertium argumentum in quo dicitur cur non ciuiles quoq; leges post mortem manent soluendæ cum & ipse ligent coram Deo in cælis nō sua uirtute, sed Christi & apostolorum Petri & Pauli tradunt ex animo propter conscientiam illis subijci oportere quia sic est uoluntas Dei. Respondetur quod etiam leges a canonibus approbatæ uel non reprobatae tenent animam defuncti ligatam propter illarum

transgressionem factam ante mortem, & sic eo uiuente iuribus allegatis & in uerſi. ex præmiſſis patet & notant doctores in. c. ecclesia ſanctę Marię de conſti. faciunt quę dixi in uerſi. p̄mitto etiã quod potestas.

Ad decimumquartum argumentum in quo dicitur canones ceſſant quando laicus penitens mutat ſtatũ. ſ. in ſacerdotium aut ſacerdos in epiſcopum, aut in monachum & ceſſatio fit in hac uita, & non ceſſat in mutatione mortis quid abſurdus. Reſpondetur quod hoc tuum argumentum nõ meretur reſponſionẽ quia nihil allegas ſicut nec alia argumenta tua & inſuper negatur quod ceſſant canones in dicta mutatione, quia ita ſubiectus eſt ſacerdos epiſcopus & monachus & clericus ſacris canonibus ſicut laicus, immo grauius peccat epiſcopus & ſacerdos monachus & clericus, quã laicus tranſgrediẽdo canões iuxta illud iuuenalis.

Omne animi uitium tanto conſpectius in ſe crimẽ habet quanto qui peccat maior habetur quos uerſus allegat glo. in. c. 1. in uerbo tanto maior de translatio. prælatorum eſt optimus textus in. c. quidam de iure iuran. cum multis concor. ibi allegatis in glo. item eſt quod canones ceſſent (ut tu aſſeris) quando laicus mutat ſtatum non per hoc macula contracta eſt tranſgreſſione canonis ante mutationem, niſi condignam de peccato egerit penitẽtiam deleatur aut aboleatur.

Ad decimum quintũ argumentũ in quo dicitur q̄ talis ſententia & canonibus poſt mortem ſoluendis, prorſus nullam habet auctoritatẽ ſcripturę canonum

DE PONTIFITIA

aut rationis probabilis sed uidetur sola inertia & negligentia sacerdotum introducta sicut alia multa superstitiosa. Respondetur hoc esse somnium quia nihil allegas. Scriptum autem est, somnia ne cures &c. Item dictam sententiam non tantum fulcitam esse auctoritate celeberrimorum iurecon. sed etiam summo. pon. sacrorum theologorum & canonistarum & auctoritatibus noui & ueteri testamenti, ut supra diffuse retuli in uersis. aggrediamur itaq; ita ut nephas et illaudabile sit amplius in cōsultatione deducere, quod diuino & humano iudicio diffinitum est ar. in. c. quoniam in si. pr. esbi. & in. c. ult. de co hab. cle. et mul.

Ad decimum sextum argumentum, in quo dicitur ad hoc habemus exempla patrum antiquorum et certe uetus Cyprianus uir rigidissimus ecclesiasticarum censurarum & disciplinarum obseruator. Is tamen episcopus. 17. lib. 3. pr. cepit pacem dandā his qui periculo mortis sunt obnoxij ut ad dominum cum pace ueniant facta confessione sua uel præsbitero uel diacono ut ibidem dicit & datio pacis illa nihil est, quā d quod nunc remissio plenaria uocatur, ut patet intuitu. Respondetur quod exempla patrum antiquorū patent contra te, ut supra retuli maxime in uersis. Ego autem aliter sentio. Nec contrarium patet ex hoc qd asseris Cyprianum praecepisse pacem dandam &c. quia hoc exemplum non concludit illam pacem esse plenariam remissionem. Et maxime quia Cypriano datae nō fuerunt clauēs sed Petro iuribus supra allegatis

gatis in uerſi. primo & ſequen. Item non exemplis ſed legibus iudicādū eſt. l. nemo. C. de ſen. & inter. o. iudi. glo. in. c. monomachiam. 2. q. 5. not. in. c. de Conſtantiopolitane in uerbo humilitatis. 22. diſtinctio. qui enim facit peccatum ſeruus eſt peccati. Ioan. 8. & ad Romanos. 6. ubi dicitur ſtipendia enim peccati mors eſt & propter trangreſſores factæ ſunt leges ad Gala. 3. c. niſi cum pridem. paragr. & dices de renun. & paragr. item cum ſalutatis. 23. q. 6. & ratione delicti delinquens ſortitur forum illius ſub cuius iuriſdictione deliquit. c. poſtulaſti & .c. ult. de ſo. compe. c. ult. de rap. c. ſi peccauerit 2. q. 1. c. placuit. 6. q. 3. c. 1. 3. q. 6. autē. qua in pro uintia. C. ubi de crimi. agi oportet. l. prima. C. ubi ſena. uel cla. l. ultima, & .l. ſi cui paragr. idem ſi imperator. ff. de accuſa. & corpus mariti per homicidium ſit principis. ff. de capi. mi. per totum gloſa in. c. quos Deus. 29. queſtione. 2. certum eſt autem quod iuriſdictio papæ extenditur ad uniuerſum orbem & omnes nationes mundi ſubiſcent eius iuriſdictioni in ſpiritualibus. c. aliorum. c. cuncta per mundum. 9. q. 3. quia dñi eſt terra & plenitudo eius orbis terrarū & uniuerſi qui habitant in eo. psalm. 23. & . 89. Gene. 14. Heſter. 13. Exo. 13. in principio. c. tua nobis in prin. de deci. & exijt edictum a Cæſare Auguſto ut deſcriberetur uniuerſus orbis Lucæ. 2. per quæ uerba Bar. in. l. hoſtes. 2. colum. in prin. ff. de capti. dicit q. ſi quis diceret Imperatorem non eſſe

DE PONTIFITIA

dominum totius orbis esset censendus hereticus. Nam per hæc uerba apparet quòd Romanum Imperium dominabatur toti orbi. Aliter edictum huiusmodi à Cæsare Augusto decretum ut describeretur uniuersus orbis Lucæ. 2. fuisse delusorium hoc etiam attestatur Iacobus de uoragine in festo omnium sanctorum. 2. col. & Ni. de lyra super epistola Pau. 1. ad Roma. in uerbo reuelatur qui refert Vegetium de re. mili. Dicentem Romanos quæsiuisse sibi dominium totius orbis non multitudine gentium. aut uiribus corporis sed sapientia consulum & prudentia militari & idē dicit. 3. Regum. c. 4. in uerbo diuitias qui dicit Romanos Imperatores dominatos fuisse toto orbi, & Esaie. c. 40. in uerbo fortitudo. Et Augustinus ad hæremitas sermone. 37. post mediū. Romani (inquit) principes quantum necesse eis fuerat de diuitijs suis tantum recipiebant. Aliud quoq; pauperibus erogabant iustitiam mirabilem conseruabant in cunctis propter quæ & alia multa bona opera quæ faciebant et obseruari uolebant meruerunt Magnifico Imperio sublimari & timeri a cunctis in orbe & Bar. in extrau. ad reprimendum. 2. colum. in uerbo totius orbis & Bal. in. l. cunctos populos. 2. colum. C. de sum. tri. & si. ca. Idem tenent, & sicut imperator dominatur toto orbi in tēporalibus sic in spiritalibus summus pon. c. cū ad uerum. c. duo sunt quippe. c. si Imperator. 96. di. & d. c. cuncta per modum. 9. q. 3. cū concor. præallegatis. Immo eo maior & præstantior

est papa quo sol prestantior est luna & aurum plumbo. d. c. duo sunt quippe. Nec est qui se abscondat a calore eius. psalm. 28. quia papa potest facere constitutiones & leges quas transgredi non licet adeo q. etiā illius constitutio seu lex & excommunicatio ligabit etiam occulta ut est glo. not. in cle. 1. in uerbo dantes de im. eccle. & in cle. 1. in uerbo eo ipso incurrat de hereti.

In eo uero quod subiicis dicendo concludimus ergo q. canones non nisi uiuentibus, nec ijs nisi sanis & ualentibus imponendi sunt. Immo non nisi pigris & qui sponte sua melius agere nolunt, ego sane libera fronte confiteor atq; protestor me non magnopere curare indulgentias quo ad remissionem penarum in qua illi sola gloriantur, sed maxime uereor amplector & gratulor in eis quo ad remissionem culpæ & c.

Non aduertis Martine quod contradicis Hosti. per te allegato uel Host. contradicit tibi quæ pro tuo fundamento adducis in tua conclusione. 26. cuius dicta supra retuli in uers. Aggrediamur itaq; ubi iter alia dicit, quid ergo si papa facit generalem promissionē pro præsidio terræ sanctæ & aliquis uere penitens & contritus assummit crucem, credens firmiter sibi omnem satisfactionem temporalem remitti, & sicut meretur credendū est quod nec purgatorium sentiat.

Ecce quod indulgentiæ sunt optimæ ad remissionē penarum. Et tu infelix in hoc & cæcus dicis et protestaris aperta fronte non curare indulgentias quo

DE PONTIFITIA

ad remissionem pœnarum & contradicis tu Hosti.
Expediit ergo ut alium quæras quam Hosti. protecto-
rem qui tua inania argumenta tueatur & cōprobet.

Ad argumentum, in quo dicis ipse stilus papæ idē
probat de iniunctis penitentijs, manifestum autem est
quod tantum donet quantum sonat & sic episcopus
40. dies. Card. c. dies de iniunctis penitentijs. Ita pa-
pa prorsus plenarie omnes dies de eisdem iniunctis
relaxat sed purgatorij penas nulla clauis iniūxit etc.

Plusquàm satis responsum est in uersi. nunc autē
& addi potest, quod de iniunctis intelligi potest non
tantum per sacerdotem, sed etiam per sacros canones
quia indefinita equipollet uniuersali ut est glo. not. in
c. ut circa in uerbo aliorum ecclesiasticorum de elec.
in. 6. cum concor.

Ad mordacia et irrisoria uerba tua quæ ibi subij-
cis non expedit respondere, exemplo Christi qui He-
rodi non respondit nec Pilato Mat. 26. Marci. 14.
Ioan. 18. Lucæ. 22. Vnum peculiare non omitto in eo
quod refers uerba psal. 18. uidelicet delicta quis intel-
ligit & c. quæ tu allegas ad terrorem aduertendum
quod hæc uerba intelligenda sunt, secundum legem
Moyfi quæ erant sexcenta, & undecim præcepta se-
cundum Hebræos, ut attestatur Ni. de lyra ibidem
super uerbo in custodiēdis illis retributio multa quæ
lex Mosayca mutata est in testamento nouo. c. trās-
la to de cōst. & sic rigide (ut tu refers) nō sunt accipiē-
da dicta uerba delicta & c. In testamento nouo in quo

Iesus dicit, Si uis ad uitam ingredi serua mandata hæc sunt. Non homicidium facies: Non adulterabis: Non facies furtum: Non falsum testimonium dices: Honora patrem tuum & matrem: Diliges proximum sicut te ipsum. Mat. 19. & Lucæ. 18. Et hæc patent in d.c. translato & iuribus & exemplis allegatis supra in uersiculo. Aggrediamur & sequen. unde pauca sunt præcepta comparatione legis Moysi in qua dicitur delicta quis intelligit.

Ad tertium argumentum, in quo dicis. Stilis papæ dicentis per modum suffragij. Oportet enim diuersum esse modum suffragij a modo potestatis & cæt. Respondetur, quod papæ potestas ad utrumque prædictorum se extendit, ut patet ex his quæ dixi in dicto uersiculo. aggrediamur, & uersiculo nunc autem & uersiculo. Ad probationem.

Ad quartum argumentum, in quo dicis & omnium fortissime Christus non ambiguus sed clavis apertis ac rotundis uerbis dicit. Quodcumq; ligaueris super terram & cæt. in quo occupas multum chartæ sine iuribus tamen, liquido patet responsio in dictis uers. proxime allegatis.

Ad aliud arg. in quo dicis si clavis extenditur ad purgatoriū quid frustra laborant cur nō tollunt uerba suffragij, cur non persuadent pontifici, ut dicit per modum potestatis & auctoritate potius quam suffragio soluere & ligare. Quippe quodcumque

DE PONTIFITIA

soluerit (tantum caueat nec sit mortuus) solutū erit. quid nos obtundit uocabulo suffragij, quod nemo intelligit potestatem, si omnes intercessionem, quid amplius facimus rogemus papam ut purgatorium omnino tollat de rerū natura. Si enim clauēs ecclesiæ etiā quo ad soluendū duntaxat illuc sese extendunt erit in manu eius totum purgatorium. quod probas sic de omnibus in eo existentibus remissionem plenariam secundo omnibus morituris Christianis eandem similiter det remissionem, tunc certum erit ut nullus in eo maneat nullus in ipsum ueniat. Omnes autem euolent & cesset purgatorium, debet autem id facere & subest iustissima causa s. charitatis quæ per omnia & super omnia est ab omnibus quærenda. Nec cautū est q. iustitia diuina offendatur a charitate ad quam potius ipsa nos urget, quod cum factum fuerit deponamus totum officium defunctorum satis hodie molestum & neglectum tamen mutemusq. in officia festiua.

Ad prædicta respondetur quod in arbitrio papæ in suis indulgentijs est ponere & omittere illud uerbum suffragij, ut tenent Goff. Hosti. Io. An. & omnes doc. in. d. c. quod autem de pe. & re. quod approbat ibidem. d. Ab. in. 2. colum. uers. ultra glo. dicens illam esse communem opinionē omnium doc. quod iste indulgentiæ profint pro ut uerba sonant & quo ad Deum & quo ad penitentiam hic iniunctam & pro hoc allegat etiam tex. in. d. c. cū ex eo. eo. tit. subdens secundum esse q. ex effusione sanguinis Christi & ex multa

tis meritis martirum & aliorum sanctorum constituitur thesaurus ecclesie, cuius potestatem habet uicarius Christi & aperit & claudit cui uult & quando uult. Nam minima gutta sanguinis Christi sufficiens fuisset ad redimendum totum mundum. Item martires fuerunt hic puniti sine causa, unde eorum merita remanserunt in ecclesia uniuersali, quia nullum malum impunitum & nullum bonum irremuneratum. Ille ergo qui concedit indulgentias intendit communicare illa bona irremunerata compensatione quadam incomparabili, ut copiose dictum est in .d. uers. Aggrediamur & sequen. & dicemus Deo propitio in libello de Thesauro ecclesie.

Nec positio uel omisio uerbi seu uocabuli suffragij facit quod papa non habeat potestatem indulgentias concedendi quod arbitrio suo, quia eius potestas est immensa ut supra dictum est in uers. Primum q. papa & sequen. Item non probat hoc esse quod ab hoc contingit abesse. l. neq. natales & .l. ad probationem. 1. & .2. C. de probatio. l. non hoc. C. unde cogn. c. cum contingit de offi. dele. & quare papa non tollit omnino purgatorium. Plusquam satis & abunde dictum est supra maxime in uers. ad solutionem huius conclusionis, & ualde miror, cur totiens idem repetas & queras unde tibi responderi potest illud cæci nati ad Hebræos sepius interrogantes quis esset, ille qui ei aperuit oculos: Dixi uobis iam & audistis quid iterum uultis audire 10. 9. iterare idem pluries

DE PONTIFITIA

fastidium parit audienti & legenti. Ad.d.c. cum ex eo de pe. & re. ubi dicitur quod clauē ecclesię contēnuntur, & penitentialis satisfactio enervatur, & pluries repetis & fundas tua scripta. Respondetur q. ille tex. loquitur in inferioribus praelatis qui indiscretas & superfluas indulgentias effundunt & ita d. Ab. ibi supra. not. colligit dicens quod indulgentia concedenda per praelatum debet esse discreta non superflua aut immoderata, & appellat indiscretā quādo non ponderata qualitate & quantitate causę indiscrete conceditur. Debent enim moderate concedi indulgentię iuxta illud Oratij est modus in rebus etc. Et illud Terentianum. Ne quid nimis, & medium tenuere beati, & media semper gaudebā ludere forma ut est glo. in. c. querenti in uerbo æquitatis de offi. de le. & in. c. 1. in uerbo modum de offi. custo. & dixi in uers. ad solutionem. Nos autem loquimur de indulgentijs pontificijs non indiscretis aut superfluis, sed moderatis & rationalibus cōcessis per summos pon. Et si bene aduertis. d. c. cum ex eo. facit contra tuas conclusiones quibus asseris indulgentias pontificias non se extendere ad purgatorium, & tex. in dicto c. cum ex eo. infert contrarium ut ibi colligit. d. Ab. 6. not. ponderans ibi uerba uidelicet penitentialis satisfactio enervatur quod indulgentię prosint ne dum in purgatorio, sed etiam quo ad penitentiam iniunctam in hoc seculo ut latissime de hoc scripsi in. d. uers. aggrediamur.

Ex præmissis liquido patet soluta esse tuâ argumenta & irretitas ac sublatas tuas cōclusiones prædictas, iuribus & rationibus inanes & uacuas & sapientes manifestam hæresim insuper non possum nō ualde admirari, quod præceptoris seu magistri officio functus fueris decies repetendo, docendi sunt Christiani &c. Et pace tua dixerim te magis deceret doceri quam docere iuxta dictum apostoli ad Roma. 2. c. qui alium doces teipsum non & illud Hieronymi, ne sis prius miles quàm tiro. Nec prius magister quam discipulus. c. si clericatus in prin. 16. q. 1. L. quido enim patet ex præmissis tuâ doctrinā esse falsam hæreticā et a sacris canonibus diuinoq; ac humano iure reprobata tendentē ad interitū animarū et corporum, & ideo Christiani tibi respondent.

Discat Martinus Luter bene sēire de fide catholica

Discat Martinus luter ī tritico nō seminare zizania.

Discat Martinus Luter summa pietate uenerari summos pon.

Discat Martinus Luter tenere & credere illam potestatem summos ponti. habere quam habuit Petrus cui a Christo traditæ sunt clauēs regni cœlorum, sub quibus est infinitus thesaurus ecclesiæ ad libitum suum dispensabilis.

Discat Martinus Luter non inniti prudentiæ suæ.

Prudentiæ enim suæ innititur qui suas opiniones præfert decretis sacrorū canonū. c. ne innitaris de cōstitit.

Discat Martinus luter omnimodā facultatē cōdēdi

DE PONTIFITIA

leges à Deo attributam duntaxat Petro & eius
successoribus.

Discant Martinus Luter non tantum sibi arrogare
ut quòd contemnat & comburet libros plenos diuinis
& humanis auctoritatibus editis à summis pon.

Discant Martinus Luter non ponere scandalum in ec-
clesia Dei & scindere tunicam inconsutilem de qua
Io. 19. c. alias scindetur & comburetur.

Discant Martinus Luter non male dicere de sum-
mis pontificibus.

Discant Martinus Luter retractare dicta sua scripta
tanquàm heresim manifestam continentia & flere
amare nefanda delicta sua ut fecit Petrus post trinā
abnegationem, quia sine comparatione grauius pecca-
uit quàm Petrus. Neq; enim credendum est summum
pon. & eius executores eē propriæ salutis imemores
maxime cū Christus illis dixerit uos estis sal terræ et
lux mundi. Mat. 5. & omnia eorum gesta in benignio-
rem partē accipienda sunt. c. 2. de reg. iur. cū cōcor.
ibi allegatis & est glo. faceta in. c. absit. 11. q. 3. que
dicit quòd si clericus osculatur mulierem interpræ-
tandum est quòd causa benedicendī eam hoc fecerit &
multo magis in principe sacerdotum præsumendum
est quòd omnia pie et laudabiliter gesserat et gerat.
Cum etiam in dubio sit facienda interpretatio ut pec-
catum euitetur ut tenet Alex. imo. consilio. 74. inci-
piēte redemptoris nostri inuocato suffragio uiso pro-
cessu uers. nam in dubio. 2. colum. & Io. de Ana. in

c.intelleximus de adulter & d.Ab.in.c. cum tu in fi:
de testa. & glo.in.c. non estimemus. 13. q. 2. & cū di-
scipuli dixissent Christo phariseos audito sermone
Christi scandalizatos esse. Christus respondit finite
eos, ceci sunt & Duces ceteri. Cæcus autem si cæco
ducatum præstet ambo in foueam cadunt Math. 15.
Mar. 7. c. nisi cum pridem. §. sed inter de renun. c.
cum sit ars artium de æta. & quali. c. quem penitet
de pe. di. 1. Et quàm sit graue peccatum scandalizari
uel murmurare de summo pon. colligi potest ex his
quæ dixi supra in prin. uers. primo quia in dictis &
Augu. ad hæremitas sermone. 27. papa enim est suc-
cessor Moyse ut est glo. not. sepius præallegata in. c.
causam. 2. in uerbo ad regem in fi. qui fi. sint legit. &
dominus iratus propter murmurationem populi de
eo misit ignem de cælo qui consumpsit seu deuorauit
extremam partē castrorum. Numeri. c. 11. Et Petrus
epistola. 4. hospites inquit sine murmuratione & mul-
to grauior est detractio de uicario Christi qui est papa
ut patet ex his quæ dixi in prin. uers. si dicis.

Nam de necessitate salutis uenerandi & timēdi sint
summi pon. quia ipsis datæ sunt clauēs Regni cælo-
rum ut suprascriptum est uers. aggrediamur itaq; &
sequen. & ita etiam instruit Hieronymus ad Rusti-
cum monachum. Nam enim inquit humilitatis meæ
atq; mensura est de ministris ecclesiarum sinistrum
quippiam dicere habeant illi ordinem suum & gra-
dum. 16. quest. 1. si clericatus & Tullius in inuectiua

DE PONTIFITIA

contra Salustium sepius (inquit) uides grauitèr offèn-
 dère animos auditorum eos qui aliena uitia aperte
 dixerūt cōtra eos q̄ cōmiserūt ut refert gl. not. in cle.
 1. in uerbo detrahunt in fi. de priu. & Exo. c. 22. Di-
 citur principi populi non maledices. uenerandi itaq;
 sunt summi pon. siue boni sint siue mali ut supra di-
 ctum est & maxime in præludijs siue euidentialibus.
 Nā & ipsi reddituri sunt rōnem uillicatiōis suæ Lu.
 16. c. qualiter et qñ el. 2. circa prin. de accu ut prædi-
 ctum est et unusquisq; onus suū portabit ad Gal. 6.
 c. forte. 23. q. 3. & anima quæ peccauerit ipsa mories-
 tur. Ezech. 18. 4. Regum. 14. c. 1. colum. ubi dicitur
 non moriantur patres pro filijs, neq; filij pro paren-
 tibus, sed unusquisq; in peccato suo moriatur. 2. Para-
 lip. c. 25. 1. colum. Nam dominus reddet unicuiq; secū-
 dum opera sua Mat. 16. & grauius punitur papa
 quàm ceteri. ut est glo. not. in. c. præsul. 2. q. 4. &
 si sit hæreticus in eo, quod hæreticus est, minor est
 quolibet catholico ut est glo. not. et singularis in. c.
 acatius cle. 1. 2. glo. 24. q. 1. unde summi pon. licet bea-
 tissimi & sanctissimi appellantur felices dici nō pos-
 sunt in hac fragili uita, iuxta illud Ouidij Metha.
 lib. 12. sed scilicet ultima semper expectāda dies est ho-
 minis. Diciq; beatus ante obitum nemo suprema que
 Gregorius. funera debet, nam teste Gregorio omne quod eminet
 plus meroribus afficitur quam honoribus gaudeat
 c. nerui testiculorum tertiadecima distinctione, &
 Virgilio qui AEnæ qui continuum comitem achæ

tem facit, qui ab acos, quod est cura, seu molestia,
eo quod molestia & cura semper reges comitetur.

Inquit enim Virgilius. 6. Ene.

Virgilius.

Aeneas mœsto defixus lumina uultu.

Ingreditur linquens antrum cæcosq; uoluttat

Euentus animo secum cui fidus Achates

It comes & paribus curis uestigia fixit.

Et. 1. Eneid. Spem uultu simulat præmit altū

Valerius.

corde dolorem. Valerius quoque sub sapienter di-

ctis aut factis refert quendam regem, cum ei tra-

ditum esset diadema priusquam capiti illud sibi

imponeretur diu consyderasse, ac dixisse, o nobi-

lem magis quam felicem pannum, quem si quis pe-

nitus cognoscat, quam multis sollicitudinibus, &

periculis & miserijs refertus sit ne humi quidem

iacentem tollere uelit, apud etiam Plutarchum de Plutarchus.

educandis liberis legimus Socratem Gorgiæ inter-

roganti an Persarum Regem felicem arbitraretur.

Nescio (inquit) quantum habeat uirtutis & disci-

plinæ proinde est hisce non in fortune bonis persi-

stat beatitudo, ideo Martine grauitè, & in-

time doleas, & lugeas te enormiter deliquisse

in scribendo dictas tuas hæreticas, & iniquissi-

mas conclusiones, & memineris Augustinum, qui

scripsit libellum retractationum suorum scriptorum.

Magnæ enim sapientiæ est hominem reuocare, quod

male locutus est. c. magnæ. 22. q. 4. & c. qualiter &

quâdo cl. 2. de accu. & noli esse incredulus sed fidelis

DE PONTIFITIA

Ioan. 20. Nam si in tua improba & execrabili & heretica sententia permanseris quod absit imputabitur tibi quod Christus prophetauit dicens, Surgent pseudo Christi & pseudo prophetae, unde nolite eis credere Mat. 24. & Pau. 2. ad Thimotheum. 4. Erit enim tempus cum sanam doctrinam non sustinebunt sed ad sua desideria coaceruabunt sibi magistros prurientes auribus & a ueritate quidem auditum aduertent & imbues adolescentes & alios tuos discipulos hoc falso pernicioso iniquo & detestabili dogmate tuo quod perpetuo durabit in eorum mentibus iuxta illud Horatii. quo semel imbuta recens seruabit odorẽ testis diu & Vir. in Geor. adeo in teneris assuescere multum est, & de facili orietur scisma cuius auctor utinam non sis uel heretice sectae. Ad quod istud tuum clina inclinare facit ibidem incolas ut patet re ipsa tempore enim Clementis. 5. papae in concilio Vienensi quaedam abhominabilis secta hominum malignorum qui Beguardi & quarundam infidelium mulierũ quae beguinae appellantur tanquam heretica damnata & reprobata fuit Cle ad nostrum de hereti.

Quae secta a te auctore luthera appellatur, sicut Macometana a Macometo dicta fuit & est quae innumeras animas traxit & in dies trahit ad Tartara & stigas paludes ubi fletus ineffabilis & stridor dentium Mat. 8. 13. & 22. & si concilium non congregabitur tua tempestate te uita functo forte concilium fiet in quo proculdubio tu cum tuis scriptis de

heresi damnaberis & cremaberis sicut Ioachini opera post eius mortem reprobata fuerunt. c. damnamus de sum. tri. & si. cath. & huiusmodi tuorum operum reprobatio addetur ad alia opera reprobata. c. quidam sunt. 24. q. 3. & factum fuisse constat pluries ex supra per me allegatis in uersi. nunc autem, nam & de iure ciuili legimus damnari posse memoriam defuncti ueluti crimine perduellionis. §. per contrarium instituta de heredi. quæ ab intesta. defe. & ibi glo. in uerbo perduellionis & in uerbo damnata quæ declarant quod dicatur hoc crimen.

Nec mirum uidebitur, nam (ut inquit Hieronymus) uectores scrutans historias inuenire non possum aliquos alios scidisse ecclesiam Dei & de domo domini populo seduxisse præter eos, qui sacerdotes à Deo positi fuerunt & propheta, idest speculatores isti uertuntur in laqueum tortuosum in omnibus locis ponentes scandalum. c. transferunt. 24. q. 3. Ve autem mundo a scandalis (inquit Christus). Necesse est ut ueniant scandala, sed ue homini illi per quem scandalum uenit expedit ei ut suspendatur mola asinaria in collo eius & demergatur in profundum maris Math. 18. Luca. 17. c. nisi cum pridem. §. pro graui de renun. c. cum ex iniuncto de no. ope. nuc. c. qui scandalizauerit de re. iu. Nec proderit penitentia quia accensum per te ignem non poteris extinguere, Arius in Alexandria una scintilla fuit sed quoniam statim non oppressus est per totum orbem eius flamma populata est. c.

DE PONTIFITIA

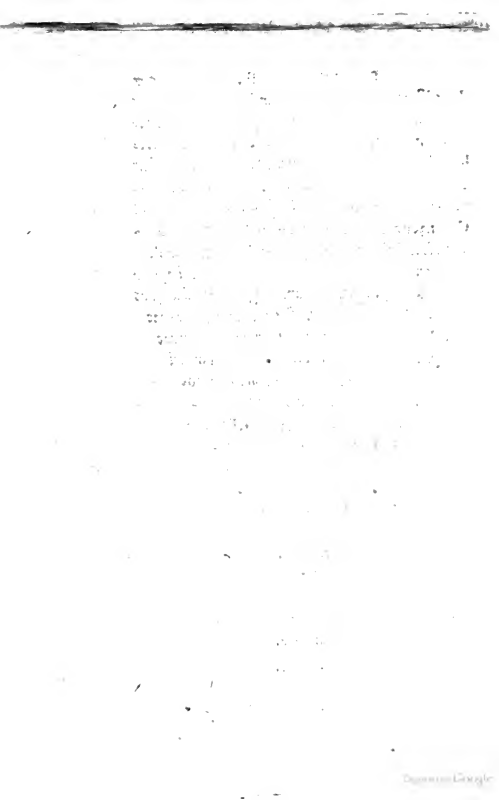
refecandæ. 24. q. 2. principijs obsta sero medicina paratur, Cum mala per longas inualuere moras. Anquit Ouidius glo. ult. in c. ad hæc de rescriptis. Et qui in uno peccat factus est omnium reus. c. defleat de regu. iur. c. fratres de pe. di. 5. noli igitur esse nimis sapiens, nec nimis iustus quia iustus aliquando perit in sua iustitia ecclesia. 7. de pe. di. 1. serpens in fi. paragr. de his. 2. q. 7. c. nisi cum pridem paragr. propter autem de renun. Et noli imiti prudentiæ tuæ ne sis sapiens apud te ipsum inquit Salomon in prouerbijs suis, quæ uerba exponens Hieronymus dicit, prudentiæ suæ innititur qui ea quæ sibi agenda uel dicenda uidentur, patrie decretis præponit. c. ne innitaris de consti. & uix credere possum ut sentias quæ scribis, quia a sacris canonibus instinctu spiritus sancti cõditis reprobata fuit & omnino damnata tanquàm heretica ut colligi liquido potest ex præmissis sed arbitrator te hæc scripsisse ut plus alijs sapere uidearis, et spe dulcedine gloriæ. Nam pulchrum est digito monstrari & dicier hic est inquit Persius et uocari Rabbi magister & salutari in foro ut faciebant scribæ & pharisei Mat. 23. ad hæc professioni tuæ non cõueniunt sed decet te Christum imitari qui humilitatē dilexit & simplicitatem & dixit non ueni ministrari sed ministrare Mat. 20. & deposuit superbos & exaltauit humiles Lucæ. 12. unde non elegit philosophos nec iureconsultos in discipulos sed indoctos sciēs quòd scientia inflat. 1. ad Corin. 8. ecclesia. c. 1. in fi. d. c. nisi

d.c. nisi cum pridem. §. Tu enim inquit de renun. & scriptum est perdam sapientiam sapientum & prudentiam prudentum reprobabo ubi sapiens ubi scriba ubi inquisitor huius sæculi. Nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi. 1. ad Corin. 1. & sapientia huius sæculi stultitia est apud Deum. 1. ad Corin. 3. & Christus dixit discipulis suis nisi abundauerit iustitia uestra plusquā scribarū & phariseorum non intrabitis & memineris uerbi Petri apostoli qui uult (inquit) uitam diligere, & dies suos uidere bonos, linguam suam a malo coerceat & labia eius ne dolum loquuntur inquirat pacem & sequatur eam. quia oculi domini super iustos & aures eius in preces eorum. Vultus autem eius super facientes mala psal. 33. & 1. Petri c. 3. Multa alia ad rem facientia (Deo propitio) retulero in libello de Thesauro ecclesiæ quem scribere decreui.

Finis de Pontificia potestate.

Laus Deo.

AD SANCTISSIMUM
DOMINUM NOSTRUM
CLEMENTEM VII.

PON. MAX.

PETRI ALBINIANI TRE-

tij iuris utriusq; doc. de Thesauro

ecclesiæ præfatio foræ

liciter incipit.

INCERA ET ineffabilis
fides ac summa pietas in te mea
sanctissime pater me tuo celsissi-
mo Pontificatui iampridem adeo
deunxere, ut cū tui nominis de-
cus & gloriam quicquā attin-
gere perspexerim mihi non tabescere modo sed desi-
cere quoq; uiderer. Ni & certe meis exiguis uiribus
pari torace, clypeoq; si non fatalibus armis in pan-
cratium ad decertandum uiriliter cum eius hoste de-
scenderem, ea de causa cum lectitauerim quædam frā-
tris Martini Luteri Germani copiosa quidem et in-
geniosa sed impiissima & mordacissima scripta,
Quibus potestatem tuæ sanctitati sanctæq; sedi apo-
stolice diuinā à Deo optimo Maximo traditam sum-
mis conatur adimere uiribus, Abstnere non potui
accedentibus insuper dilectissimi filij mei ac tuæ san-
ctitatis deuotissimi Ioānis Baptiste exhortationibus,

N ii

DE THESAURO

Quid mirā quādā pietate, incredibili fide, eximia obserua-
 tia beatitudinē tuam colit et ueneratur, quin maxime
 decus, summāq; t. s. p̄cellētīā sanctęq; sedis gloriā et
 honorē meis scriptis, tenuissimī ingenij mei doctria-
 neq; et si nō grauibus saltem prōptissimo animo de-
 fenderim. Scripsi paulō ante de amplissima tua pōti-
 fitia potestate à Deo opt. max. tu. s. et successorib; tuis ad cōmune Christianę Reip. emolumētū salu-
 berrimūq; p̄sidiū demādata. Errores lutneri p̄nciosis-
 simos diuinis literis detexi et dispsi. uerū q̄a inualidis
 armis ipsum ferocissimū fieri uideo, et solū pugnātē
 fortissimos et strenuissimos ecclesię Dei duces inuti-
 libus armis superare, ecclesię Dei thesaurū p̄ciosissi-
 mū depopulari et anihillari conātē, ipsi iniquissime p̄-
 liāti assumēs arma et scutū fidei catholicę diuinis ar-
 mis occurrere forti aīo decreui. ipsūq; in duello acu-
 tissimis telis decertātē superare, diuino p̄sidio, enixus
 sum, et ni fallor thesaurū ipsū, mea sententia, illesum
 et intactū inuiolatūq; seruauī ac legitimo titulo iustoq;
 ab ecclesia uetustissimis tēporibus possesū fuisse osten-
 di: ad illāq; eiusdē dispēsationē ac distributionē diui-
 no iure spectare aptissime demonstrauī. Verū q̄a opti-
 mo militi cōuenit spolia hostis ac trophēū īperatori
 suo primū deferre, pari mō meū eē uisum est, has ce-
 lucubratiōes laboresq; meos quātuloscūq; ī hoc certa-
 tamē libētissime susceptos diuinitati tuę dicare eiusq;
 grauissime cēsura subijcere, quos ueluti munusculū hi-
 lari ac serena frōte oblatos. t. s. exapere dignetur ue-

luti antiquorū dī ceremonias, qbus (ut Plato attestatur) gratissimē erāt q̄ hilari et iucūdo aīo exhibebantur. Nā dñs noster (teste Hiero.) nō sacrificiorū magnitudinē, sed offēretūū merita et uolūtātē respicit, unde illud Oui. Iupiter ut cētū thaurorū sāguine fuso, sic capitur minimi thuris amore deus: et magis tenuia (teste Plat.) lacedemoniorū sacrificia Iupiter quam reliquorū Græcorū sūptuosissima suscipiebat. Respexitq; Deus ad Abel et ad eius munera ut pote pia mēte oblata, Post hac si qd cōtigerit q̄ meis īgenioli uiribus possē efficere, q̄ usui, honoriq; ac gloriæ t. beatitu. ac san. se. xp̄ianæq; Reip. eē posset soluere et tueri cura = bo. Mō hos meos labores et uigilias. t. s. Gratas. eē p̄ spexero, id prius tuo noīe illustratū à me cōpositū ī lucē exeat quā Deus op. ma. diu felicissimē seruet ī colu mē cui me p̄no ore cōmēdo. Venetijs ex Gymnasiolo meo literario idibus. Nouē. MDXXVI.

Cōclusiones fratris Martini Luteri hæc sūt uidelicet:

56 Thesauri ecclesiæ unde papa dat īdulgētias neq; satis noti sūt neq; cogniti apud populum Christi.

57 Temporales certe non esse patet quòd nō facile eos profundunt sed tantummodo colligunt multi concinatorum satis patet experientia.

18 Nec sunt merita Xpi & sanctorū, q̄a hæc semper sine papa operantur gratiam hominis interioris, & crucem mortem infernumq; exterioris.

Quas frater Martinus ita ueras esse affirmat ut

DE THESAURO

contrarium tenentes hereticos esse iudicet, dicens se audatorem fieri uelle, protestando non dubitare quòd nulla sint merita sanctorum, quæ otiosis succurrant, & consequenter thesaurum in ecclesia Dei non esse & paratum dicit se ignem & mortem suscepturum, cum dixerit contrariam sententiam tenentes tam theologos quàm canonistas nuda narraſſe, nec illam rationibus, nec patrum auctoritatibus comprobasse.

Cuius contrarium ego teneo & dico Martinum grauitè errare & pessime de Christiana fide sentire & manifestum hæreticum esse tenendum si in hanc sententiam pertinaciter perseuerauerit, & ad probandum dictas conclusiones suas esse iniquas impias & falsas & hæreticas has ego propono pro ueris.

1 Quòd in ecclesia Dei sunt merita Christi & sanctorum.

2 Quòd ex dictis meritis quæ superabundant constituitur thesaurus in ecclesia Dei, unde papa dat indulgentias, qui satis notus, immo notissimus est & cognitus apud populum Christianum, & maxime apud eos qui rectè de fide catholica sentiunt, tam ueteri quàm nouo testamento.

3 Quòd ad papam spectat huiusmodi thesauri dispensatio, ac distributio.

I V I N I N V M I N I S

ac beatissime uirginis Mariæ,
ac beati Petri Apostoli de cuius
thesauro agitur inuocato p̄sidio.

Quo ad primum dico, & pro
explorato teneo merita Christi

& sanctorum abundatissima & copiosissima & con-
sequenter thesaurum esse in ecclesia Dei, quod diuinis
rationibus, ecclesiasticis auctoritatibus, & euangeli-
cis exemplis demonstrabitur. In his autem explican-
dis ut sequar ordinem fratris Martini, dico primo
probari rationibus merita sanctorum in ecclesia Dei
esse & adduco illud euangelicum Luca. 16. ubi uilli-
cus ille laudatur quod prudenter egisset remittendo
eis partem debiti ut quando amotus fuisset à uillica-
tione reciperetur in domos suas & in æterna taber-
nacula. Nam illa uerba in domos suas exponuntur a
Ny. de lyra per eorum merita recipiar in uita beata
& infra ibi recipiant uos in æterna tabernacula. i.
per sua merita & suffragia impetrent apud Deum
uos finaliter recipi in uita beata & idem dicit Lo-
dulphus Cartusien. in meditationibus Christi qui ex-
ponit recipiant me in domos suas. i. per eorum meri-
ta & suffragia recipiar in uita beata, ne cogar fode-
re aut mendicare frustra in domos pluralitatē demon-
strat propter diuersitatē præmiorū, quia ibi mansiones
multæ sunt Io. 14. & subdit. Nota quod mansiones
coelestes sunt pauperū quia illis date sunt pauperū. n.

Rationes
thesaurum
esse in eccle-
sia Dei.

Regnum eo-
lorum pau-
perum est.

DE THESAURO

spiritu regnū est cœlorum . Ego ad hoc allego Mat.
 6.c. ibi beati pauperes spiritu quoniā ipsorum est re-
 gnum cœlorum & Luc. 6.c. beati pauperes quoniā
 uestrum est regnum Dei, & ibi subditur gaudete &
 exultate quoniā merces uestra copiosa est in cœlis,
 unde si diuites illud habere uolunt oportet ut illud
 emant à pauperibus, diuites. n. habent domos in terra
 pauperes in cœlo, libenter ergo diuites recipiāt pau-
 peres in domos suas. i. in terra, ut à pauperibus re-
 cipiantur in cœlo, unde Augustinus præbe terram
 & accipe cœlum & infra. 5. colum. in si. uersi. dein-
 de quasi à minore infert concludendo ad propositum
 & ego dico uobis. i. ad uestram utilitatem. Amicos
 facite de mamona iniquitatis. s. tēporalibus diuitijs
 sed non eo modo, quo fecit uillicus iniquitatis defrau-
 dando aliena sed largiendo uestra, ut cum defeceritis
 meritis proprijs in p̄senti uita, recipiant uos in æter-
 na tabernacula ppter sua merita et suffragia ipetrēt
 apud Deū uos finaliter recipi in uita beata ad hoc ta-
 bernacula propheta ait quam dilecta tabernacula
 omisit allegare psalm. 83. quasi diceret dominus si
 prouedens laudamur etiā ex dolo se per eum gesto mul-
 to magis laudandi eritis si sine dolo, & legitime
 uobis prouideritis ubi Grego. Si nos eo. s. pauperum
 amicitijs æterna tabernacula acquirimus pensare de-
 bemus quòd patronis offerimus munera, quòd cum
 egenis bona largimur ad cōprobationem prēmisorū
 adduci potest q̄ X̄ps adeo paupertatē dilexit, ut nō

esset ei locus in diuersorio ideo natus est in præsepio
Lucæ. 2. & dixit uulpes foveas habent et uolucres
cæli nidos filius autem hominis non habet ubi caput
suum reclinet Lucæ. 9. & Mat. 8. dixit, Regnum
meum non est de hoc mundo Io. 20. Ecce quod regnū
cælorum est pauperum, quorum præsidio egent di-
uites apud Deum, adeo quod facilius est camellum
per foramen acus transire quàm diuitem intrare re-
gnum cælorum Mat. 19. & in glo in. c. si quis ui-
rorum. 30. di. & ideo diues sepultus est in inferno
& rogabat Abraam ut mitteret Lazarum pauper-
rimum & Egenum ad eum ut extremum digiti sui
aqua tinctam refrigeraret linguam eius, cui re-
spondit Abraam fili recordare quia recipisti bona
in uita tua Lazarus autem similiter mala Lucæ
decimosexto c. cauendum & .c. sequenti de peni-
tentis distinctione tertia. Et patientia paupe-
ris non peribit in finem psalmo nono, ex præmis-
sis constat esse merita pauperum, multo magis
merita sanctorum, & præcipue martyrum, qui
ineffabiles cruciatus & tormenta pro Deo passi
sunt teste Apostolo ad Hebræos undecimo .c. sancti
(inquit) per fidem uicerunt regna operati sunt
iustitiam, & infra alij ludibria, & uerbera ex-
perti sunt. Insuper uincula & carcere lapidati sunt,
secti sunt tentati sunt in occisione gladij mortui
sunt circuiuerunt in melotis, & in pellibus capri-
nis egentes angustati afflicti, quibus dignus non

DE THESAURO

erat mundus in solitudinibus errantes in motibus in speluncis et in cauernis terræ & reliqua, sunt. n. merita innocētū quos enumerat Io. Apo. 7. & subdit post hæc uidi turbam magnam quā dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus & tribubus & populis et linguis &c. Et merita confessorum & uirginum, & præcipue beatissimæ uirginis Mariæ quæ innumera bilia dici possunt, quorum sanctorum & beatorum merita ipsis superabundant & Christus in parabolis & figuratiue demonstrauit in euangelio de seruo qui quinq; talenta acceperat et alia quinq; superlucratus fuerat, & de alio seruo qui duo talenta acceperat alia duo superlucratus fuerat, & utriq; ipsorum dictum est, euge serue bone & fidelis quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituam intra in gaudium domini tui Mat. 25. & ibi in fi. dicitur tol lite itaq; ab eo talentum & date illi qui habet. 10. talenta, omni. n. habenti dabitur & abundabit quæ uerba Ny. de lyra super uerbo habenti exponit dicēs quia illi qui reperitur in gratia dabitur gloria & abundabit, & de alio seruo qui de una mna decem mnas superlucratus est meruit audire euge bone serue quia in modico fuisti fidelis eris potestatem habens super. 10. ciuitates, & alius qui de una mna quinque mnas superlucratus est meruit audire esto & tu super quinque ciuitates Lucæ. 19. Et Christus discipulis uos qui reliquistis omnia & sequuti estis me in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis

statis suæ sedebitis et uos iudicantes duodecim tribus
 Israel et omnis qui reliquerit domum uel fratres aut
 sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut fi-
 lios, aut agros propter nomen meum centuplum acci-
 piet et uitam æternam possidebit Mat. 19. ex quibus
 liquido patet & colligitur quod sancti non tantum
 ex meritis suis consequuntur uitam æternam, sed ex
 benignitate diuina superabundant, quod etiam patet
 re ipsa. Nam si ex sola contritione homo quantum-
 cunq; peccator gratiam consequitur & saluatur ut
 patet exemplo publicani qui in templo flexis genibus
 nec oculos leuabat, & pectus suum percutiebat dicens
 Deus propitius esto mihi peccatori & propter hoc
 iustificatus est Lucæ. 18. c. importuna de pe. di. 1. &
 latronis qui in extremo uitæ suæ meruit audire hodie
 mecum eris in paradiso Lucæ. 23. ut supra enim re-
 latum est, patet ex uerbis prophetis dixi (inquit)
 confitebor aduersum me iniustitiam meam domino et
 tu remisisti impietatem peccati mei psal. 31. c. dixi de
 pe. di. 1. & in quacunque hora ingemuerit peccator
 omnium iniquitatum eius non recordabor Ezechielis
 18. c. pōderet. 50. di. c. si præsbyter. 26. q. 6. de pe. di.
 7. ante si. c. si aliquis. 25. q. 6. Et alibi si conuersus
 ingemueris tunc saluus eris. 26. q. 6. c. is qui & ibi
 datur ei misericordia. 50. di. quia in si. & nulli clau-
 denda est misericordia. 23. q. 4. c. duo ista nomina ad
 idem. 42. di. c. quiescamus incipit. n. esse quod non fuit
 50. di. ferrum ad idem de pe. di. 1. c. quantumlibet et. c.

quamobrem. Nec ecclesia claudit gremiū redeunti. C. de sum. tri. & si. ca. epistola iter claras. C. de here. l. manicheos. c. super eo de hereti. li. 6. & scriptum est cor cōtritū et humiliatū Deus nō despiciet psal. 50. c. sacrificiū de pe. di. 1. et. 10. leprosi dū irēt ad ostendēdum se sacerdotibus ex p̄cepto Dominico antequā peruenerint ad ipsum sacerdotes mandati sunt Luca. 6. & d. c. ponderet si ergo sola contritio soluit homines ergo illorum merita superabundant.

Insuper si obseruatio mādatorū dat uitā eternā dī cēte dño si uis ad uitā īgredi serua mādata Mat. 19. & 22. et Lu. 10. & c. debet. 23. q. 4. sic etiam habet Deut. 26. cē. si. ibi dicitur hodie dñs Deus tuus p̄cepit tibi ut facias mādata hęc atq; iuditia ut custodias et īpleas ex toto corde tuo et ex tota anima tua dñm elegisti hodie, ut sit tibi Deus et ambules in uijs eius et custodias cerimonias illius & mādata, atq; iuditia et obedias eius imperio en dñs elegit te hodie ut sis eius populus peculiaris, sic loquutus est tibi, ut custodias omnia p̄cepta illius & faciat te excellentiorem cunctis gentibus quas creauit in laudem, & nomen & gloriam suam ut sis populus sanctus dñi Dei tui sic loquutus est ecce quāta pollicitus est Deus custodiētibus mādata sua, et ī custodiēdis illis retributio multa p̄ s. 18. & ibi Ni. de ly. dicit. s. beatitudo futura, et be atos appellat Christus qui audiūt uerbum Dei & custodiunt illud Luca. 11. si ergo ex sola obseruatione mādatorum quod facillime dictū est ac-

quiritur uita æterna, nonne superabundant merita
ipsorum hominis & maxime sanctorum, qui pie &
religiose semper uixerunt, & maxime illorum qui
passi sunt crudelissima tormenta ut supra relatum
est. Præcipue autem beatissime uirginis Mariæ dei
genitricis & Io. Baptistæ, de quo Christus dixit
Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam,
qui præparabit uiam tuam ante te Mat. 21. & Lu-
cæ. 7. qui in utero matris sanctificatus est sicut etiã
dicitur de Esaia propheta & innumeris alijs quos
recensui in tractatu de pontifitia potestate in uersi.
ad probationem, & qui parce seminat parce &
metet. 2. ad Corin. 9. cum ex eo de pæ. & re. Ergo
qui multum seminat multum & metet a contrario
sensu quod ualidum est. c. cum apostolica de his quæ
fi. a præla. cum concor. Accedit ad præmissa quod si
merita sanctorum non essent in thesauro ecclesiæ fru-
stra dictum esset beate uirgini Mariæ in annuncia-
tione aue gratia plena Lucæ. 1. Plenitudo ergo illa
gratiæ esset inanis, & superflua si supplicantibus
prodesse non possit. Quod asserere fatuum est, quia
Deus & natura nihil agunt frustra iux. not. in. c. 2.
de proba. & cælum & terra transibunt uerba autẽ
mea nõ præteribunt Lu. 21. Mat. 24. et q̃ de labijs meis
procedunt nõ faciã irrita psal. 88. & iota aut unus
apex non præteribit a lege donec omnia fiant Mat. 5.

Ex præmissis patet ratione merita sanctorum in
ecclesia Dei esse qui succurrunt ociosis, ex quibus

DE THESAURO

constituitur thesaurus in ecclesia Dei quod etiam auctoritatibus ecclesiasticis facillime ostendi potest.

Et primo adducitur de meritis beatæ uirginis, quod in oratione quotidiana habetur, precibus & meritis beatæ Mariæ semper uirginis & omnium sanctorum perducatur nos ad regna cælorum.

Item oratione missæ generalis pro defunctis, sumpta quæsumus domine sacramenta cœlestia omnia crimina nostra detergant, omnemque prauitatem & infirmitatem seu hosticam rabiem atque subitanæ mortem meritis beatæ semper uirginis & omnium sanctorum &c.

Item ex oratione apostolorum, omnes sancti tui quæsumus dñe &c. ut dum eorum merita recolimus patrocinia sentiamus.

Item ex oratione sanctorum Iac. & Philip. apostolorum Deus qui annua apostolorum tuorum Phi. & Iaco. solemnitate letificas præsta quæsumus ut quorum gaudemus meritis &c.

Item muneribus nostris domine apostolorum tuorum. N. & Phi. festa præcedimus te suppliciter deprecantes ut qui conscientie nostræ præpediuntur illorum meritis grata reddantur.

Item in oratione secreta beati Andreæ apostoli, sacrificium nostrum tibi quæsumus domine beati Andreæ apostoli &c. eius meritis efficiatur acceptum.

Item Deus qui nos beati Barnabæ apostoli tui meritis & intercessionem letificas.

Item ex orationibus beatorum martirum sancti Gordiani & Epimi. hostias tibi domine beatorum martirum. G. & Epi. dicatas meritis benignus assume, & ad perpetuum nobis tribue uenire subsidium.

Item in festo sanctorum martirum Marcellini Petri & Erasmi. Deus qui nos annua beatorum martirum tuorum Marcel. & Pe. & Eras. solemnitate letificas presta quæsumus ut quorum gaudemus meritis.

Item in oratione secreta beati Laurentij, accipe domine quæsumus munera dignanter oblata & beati Laurentij suffragantibus meritis ad nostræ salutis auxilium peruenire concedas.

Item in festo confessorum beati Nicolai, Deus qui beatum Nicolaum Pon. tuum innumeris decorasti miraculis tribue quæsumus ut eius meritis & precibus a gehenæ incendijs liberemur.

In oratione beati Antonij confessoris diuinis muneribus faciat quæsumus ut beati Anto. confessoris tui meritis gloriosis salutaris uictimæ desideratū sentiamus effectum.

Item in natali unius confessoris, Sancti tui nos domine quæsumus ubiq; letificent qui ut eorum merita recolimus patrocinia sentiamus.

Exaudi quæsumus domine preces nostras quas in in beati Nicolai confessoris tui atq; Pon. solemnitate deferimus ut qui tibi digne meruit famulari eius intercedentibus meritis ab omnibus nos absolue peccatis.

D E T H E S A V R O

In feſto beatarū uirginum. Indulgentiā nobis quæſumus domine beata. N. uirgo & martir impletet ut quæ tibi grata ſemper extitit et merito caſtitatis.

Accepta ſit domine tibi ſecreta plebis oratio pro tuarum honore ſanctarum quarum ſi meritis perceſſiſſe &c. de tribulatione cognoscat auctoritatē. Deus qui dediſti legem Moyſi in ſumitate montis Sinai & in eodem loco per ſanctos angelos tuos corpus beatæ Catherine uirginis & martiris mirabiliter colocaſti tribue quæſumus ut eius meritis & interceſſione ad montem qui Chriſtus eſt perue. con.

Ad hic addi poſſunt quod notabiliter tradunt Archi. & præpoſi. in. c. ſacroſancta. 22. di. qui dicunt quòd quinq; modis conſequimur auxilia a ſanctis. Primo modo per orationum ſuffragia ut in lib. Macha. dicitur de Hieremia, hic eſt qui multum orat pro populo, & ſancta ciuitate Hieruſalem. Secundo modo per ſua merita, unde cantat eccleſia in feſto omnium ſanctorum adiuuent nos merita quos propria impediunt ſcelera. Tertio per exempla, unde Iacobi. 2. c. exemplum accipite fratres mei obedientiæ: Quarto per doctrinā unde in illo pſalmo leuaui oculos meos in montes exponit glo. 1. ad ſanctos unde ueniet auxilium mihi dicit glo. de ſcripturis illorum in hac uita auxilium habemus. Quinto per fructum quem fecerunt in eccleſia qui adhuc apparet per quem firmatur fides in nobis & aliæ uirtutes.

Ex præmiſſis & alijs multis ſimilibus auctoritatibus

tatibus quæ breuitatis causa omittuntur cōstat me-
rita beatae uirginis, apostolorum, martirum, confesso-
rum, ac uirginum & omnium sanctorum qui innume-
rabiles sunt in ecclesia Dei esse ex quibus thesaurus
in ecclesia Dei constituitur, quod ex uerbis et parabo-
lis Christi apertissime ostenditur.

Et primo adducitur illud euangelicum: Nolite
thesaurizare uobis thesauros in terra ubi erugo
& tinea demolitur ubi fures effodiunt & furantur.
Thesaurizate uobis thesauros in cœlo &c. Mat. 2.
Lucæ. 12. & alibi si uis esse perfectus uade & uende
omnia quæ habes & da pauperibus & habebis the-
saurum in cœlo & ueni & sequere me Mat. 19. &
alibi uendite quæ possidetis & date elimosinam fa-
cite uobis saculos qui non uetescunt thesaurum nō
deficientē in cœlis, cui fur non appropriat Lucæ. 12.
Et alibi simile est regnum cœlorum thesauro abscon-
dito in agro quem qui inuenit homo abscondit, & pre
gaudio illius uadit & uendit omnia quæ habet &
emit agrum illum & similis patri familias qui pro-
feret de thesauro suo noua & uetera Math. 13. quia
infinite est thesaurus hominibus, quo qui usi sunt
participes facti sunt amicitie Dei propter discipli-
næ dona comēlati sapientiæ. 7. & multe filie Sion
congregauerunt diuitias & tu supergressa es uni-
uersas Sapientiæ. 8. Ecce quod merita hominum re-
conduntur in thesauro seu faciunt thesaurum, quo Ro.
ponti. dat indulgentias, et sic comprobata est sentētia

DE THESAURO

sacrorum theologorum ac canonistarum omnium, ita tenentium quos cumulatissime retuli supra in precedenti tractatu de pontificia potestate:

Restat modo respondere argumentis fratris Martini, licet ex præmissis satis clara pateat responsio, quo ad primum igitur in quo dicitur, non sunt indulgentiæ, quia non sunt gratuitæ remissiones, sed alienæ satisfactiones applicationes. s. g. nihil efficit virtute. Clauium nisi translatio quedam operum, nihil autem soluitur quod est contra uerbum Christi, Quodcumque solueris super terram &c. Nihil ad hoc allegat, ego pro eo allego quod gratis accepistis gratis date Mat. 23. &c. in tantum de summo. & quod indulgentiæ debent esse gratuitæ tenet Bal. in. c. nisi. spiritualis. 1. not. de offi. legat. & pro hoc ar. c. 1. de donat. Respondetur quod indulgentiæ possunt dici gratuitæ ratione magnitudinis sui ipsius quia nullo pretio numario comparari possunt ar. l. 1. §. est quedam. ff. de uar. & extra. cogni. & glo. in. c. de multa in uerbo sublimis in fi. de præben. & omne aurum in comparatione illius arena est exigua, & tanquam lutum extimabitur ab omnibus illius comparatione Sapientie. 7. & beatius est dare quam accipere Actuum 20. &c. c. predicator. 16. questione. 1. &c. c. cum Marte prima colum. de celeb. missa. unde licet detur aliquid temporale pro ipsis indulgentiis consequendis per hoc dici non possant indulgentiæ non gratuitæ quia spiritualia sine temporalibus diu esse non possant

sunt. 1. q. 3. c. si quis obiecerit, & non est incōueniens
ut qui seminat sp̄ritualia metat temporalia. c. sc̄elicis
de cens. lib. 6. c. cum ex offitij de prescrip. Nam
& Christus oblationes & duo minuta oblata a pau
pere uidua non spreuit Mat. 12. & Luc. 22. c. ligāt
37. distin. de pe. di. 5. c. 1. & Deus dixit Moysi. Non
apparebis in conspectu meo uacuis manibus Exod.
23. Deutero. 16. Ecclesi. 25. & c. omnis Christia
nus de consecratio. distin. 1. & Hosti. in summa de pa
ro. §. in quibus sub. §. hic tamen. 2. colum. uers. tu di
cas. Nec hæc oblatio hominis facit ut p̄ hoc indulgē
tiæ non dicantur gratuite remissionis. nec refert
utrum per merita propria an per merita aliorū re
mittantur penæ penitenciales ex huiusmodi indulgē
tijs iuxta illud Iuuenalis unde habeas querit nemo
sed oportet habere et ut dicit Hosti. in sum. de remis.
§. ad qui ualcant uers. tu teneas, q̄ licet sint applica
tiones aliene satisfactionis tamē cū ecclesia habeat fa
cultatē dispēsandi ipsas possūt dici gratuite cuiusq̄
applicetur, cū donatio ē de re aliena dicatur donatio
et ualeat. §. nō solū insti. de l. g. l. ab oībus. §. et. ff. de
le. i. et tamē donatio dicitur gratuita. & cōgruē dici
mus papā soluere cū liberat penitētē à pena iux. illud
soluite eū et finite abire. Io. 11. et. c. a nobis. 2. de sen.
exco. et sic potestate clauis sibi a Deo traditæ, alias
potestas ipsa inanis esset & nimis restringeretur q̄
esset cōtra naturā priuilegij quod latissimē est inter
pretandū. l. si. C. de consuprin. c. cū dilecti de donat.

DE THESAURO

1. hac saluberrima. C. de agen. in rebus. c. ex parte de
 deci. c. uifis. 16. q. 2. c. q. 1. frater noster. c. olim de
 uer. signi. c. quia. circa de priuil. §. notandum. in fi. 2.
 q. 3. c. quāuis de præben. in. 6. q. 1. et pbatur ex uerbis
 euangelij, cum amotus fuero recipiant me in domos
 suas, et recipiant uos in æterna tabernacula Luca
 16. exposita et supra uers. Diuini numinis, nec Cana
 nea exaudiebatur a Christo nisi postquam eius di-
 scipuli rogauerunt eum dicētes dimitte eam quia cla-
 mat post nos Math. 15. Nam et Moyses liberauit
 hebræum ab Aegypto oppressum Exo. 2. c. non
 inferenda. 23. q. 1. et hæc omnia contingebant in fi-
 gura. 1. ad Corint. 10. Papa. n. est successor Moysi ut
 dicit gl. no. et singularis in. c. causam qui fi. sunt legi.
 et not. in. c. translato de consti. cum concor. pluries
 allegatis in tractatu de pōtistia potestate maxime in
 uers. præmitto etiam quod potestas et super cathe-
 dram Moysi et c. quæ cathedra est Petri Math. 24.
 unde ecclesia celebrat festum cathedræ .s. Petri. Papa
 ergo liberat hebræū peccatorem conuersum per indul-
 gentias ab Aegypto. i. diabolo, nam Aegyptios Deus
 odio habuit et interfecit eorum exercitum, et ipsis
 fugientibus occurrerunt aquæ et inuoluit eos domi-
 nus in medijs fluctibus Exo. 14. Stāt ergo simul quod
 indulgentiæ dicantur gratuite et quod sint ex meri-
 tis alienis quæ supplicantibus conceduntur.

Ad id quod dicit frater Martinus quod tunc idem
 per clauēs agitur quod de facto fit, quia si sunt opera

sanctorum in ecclesia isto modo certe per spiritum sanctum non permittitur otiosa iacere. sed de facto succurrunt quibus possunt ad hoc nihil allegat ideo responsionem non mereretur tamen responderetur quod spiritus sanctus non patitur opera iacere si rogatus fuerit aliter otiosis & desideribus non impertit gratias ut ipse attestatur, usque modo non petiistis quicquam petite & dabitur uobis, querite & inuenietis pulsate & aperietur uobis & c. Lucæ. 11. Operatur ergo spiritus sanctus in perfectis tantum quia continue orant memores illius psalmistæ à solis ortu usque ad occasum laudabile nomen domini psal. 112. & à custodia matutina usque ad noctem speret Israel in domino psal. 129. Et benedicam dominum in omni tempore semper laus eius erit in ore meo psal. 33. et iuxta illud uigilate itaque omni tempore orantes ut digni habeamini fugere ista omnia quæ futura erunt & stare ante filium hominis Lucæ. 21. in fi. & sic faciebat Anna prophetissa filia Phamuel de tribu Asser quæ uidua erat quæ non discedebat de templo ieiunijs & observationibus seruiens Deo nocte ac die & hoc ipsa hora superueniens confitebatur domino omnibus qui expectabant redemptionem Hierusalém Lucæ. 12. & beatus qui in lege domini meditabitur die ac nocte psal. 1. & hoc etiam probatur ex euangelio de filio prodigo ubi pater dixit filio obediēti omnia mea tua sunt Lucæ. 15. & ponderanda sunt uerba quæ dicta sunt filio obedienti perfecto & iusto, non autem filio

DE THESAURO

prodigo & sic otiosi & desidi cui succurritur uir-
tute clauium ex meritis sanctorum cum ipsi proprijs
operibus satisfacere non possint & de hoc infra in
uersi. ad quintam.

Ad tertium argumentum, in quo dicitur nulla sūt
opera sanctorum relictā irremunerata quia secundū
omnes Deus præmiat ultra condignum unde Paulus.
Non sunt condignæ passionēs huius sæculi ad futurā
gloriam & omisit allegare ad Rom. 8. c. saluator. 1.
q. 3. & illud. 1. ad Corint. 1. quod oculus nō uidit, nec
auris audiuit, nec in cor hominis ascendit quæ præpa-
rauit Deus diligentibus se. Et illud Grego. Omelia
35. Temporalis namq; substantia æternæ fœlicitati
cōparata potius dicēda est mors quā uita. Respōde-
tur q. fatendum est nulla opera sanctorum fuisse aut
esse irremunerata à Deo, immo plusquā remunerata
ultra condignum, cum Deus det gratiam & merita
beatorum prosint & sibi & alijs penitentibus ut pā-
tet ex prædictis in uers. ex præmissis & ex uerbis
angelicis, Ave gratia plena, quia beatissima uirgo
gratias suas impertit nunc dei inuocantibus eius præ-
sidium, alias frustra diceretur gratia plena, & ad
hoc etiam facit quod dicitur in euangelio ut recipiāt
me in domos suas & in æterna tabernacula Lucæ
16. quia debitores quibus remissa fuit portio debiti
habent facultatem recipiendi uillicum in domos suas
& in æterna tabernacula & sic participare meri-
ta sua alijs ut præmissum est, multo fortius sancti &

beati qui actualiter nō peccauerunt & max. beatissi-
ma uirgo, Esaias, & Io. Baptista in utero matris
sanctificati dicuntur Hieremie. c. 1. ibi priusquā te
formarē, in utero noui te & antequā exires de uulua
sanctificaui te & pene innumeri innocētes, martires,
cōfessores, & uirgines ut diffusius supra retuli uers:
ex prēmisis, quibus Deus non tantum dedit uitā bea-
tam sed etiam illis indulget pro eorum meritis ut in
sua tabernacula spiritualia seu æterna alios reci-
pere possent.

Ad quartum argumentum, in quo dicitur quod ^{Viſe Fell.}
nullus sanctorum sufficienter adimpleuit mandata ^{in tractatu}
Dei. ergo nihil prorsus fecerunt superabundans, quā ^{de indulgen-}
re nec ad indulgentias aliquid describendum relique- ^{tij. 2. colū.}
runt, quod probare conatur ex dicto Christi cum se- ^{uers. iudica-}
ceritis omnia quæ scripta sunt dicite serui inutiles ^{tum.}
sumus. Respōdetur iam q̄ Deus non ex operibus iusti-
tiæ quæ fecimus nos sed secundū suā misericordiam
saluos nos fecit, inquit apostolus ad Titum. 3. c. item
hoc dictū non esse simpliciter uerū si loquitur de pec-
cato actuali quia multi sancti fuerunt sine hoc pecca-
to & qui p̄fecti adimpleuerūt mādata Dei & ultra
ut patet de beata uirgine: Io. Bap. Esaias. Itē de inocē-
tibus qui pene innumeri fuerūt ut paulo ante dictū est,
teste Ioann. euangelista in Apoca. 7. & 13. c. enu-
merat. 144. millium de tribubus & inquit post hoc
uidi turbam magnam quā dinumerare nemo poterat
hi, n. uirgines sunt & sequuntur agnum quocūq̄ ierit

D E T H E S A V R O

ut ipse inquit in. d. c. 14. & Apoca. 5. Erat numerus eorum millia millium, & multi alij, ut Paulus primus heremita qui annos. 60. uel circa austerrimam uitā in heremo peregit ut attestatur Hieronymus in uita ipsius Pauli & Benedictus & Maria Magdalene ut refert Iacobus de Voragine post Hieronymum qui possunt dici plusquam sufficienter adimpleisse mandata Dei. Nam benemeritus dici potest qui non demeruit. ff. de manu. testa. l. seruos, sic quilibet dicitur dignus qui non est indignus. c. ult. de præsump. & glo. not. in. c. si quis. 12. q. 2. & eo ipso quo res non est facta deterior uel pauperior intelligitur facta locupletior. l. in pupillo. ff. de solu. glo. in. c. sine exceptione in uerbo profuturum. 12. q. 2. et canit ecclesia de confessoribus qui potuit transgredi & non est transgressus facere mala & non fecit, ideo stabilita sunt bona illius in domino & elemosinas illius enarrabit omnis ecclesia sanctorum eccle. 31. Multo fortius si uitam austerrimam traduxerunt ipsi sancti meruerunt præterea si ucrum esset quod allegas frater Marti. nullus esset saluus, nec aliqui sancti quia qui in uno peccat factus est omnium reus. c. desleat de re. iur. Et nemo sine crimine uiuit inquit Cato, Nec est qui faciat bonum, nec est usque ad unum psal. 13. quod fatuum est dicere: Fateor tamen quod nec infans unius dici est sine peccato comparatiue ad sinceram iustitiam Dei, ut inquit Augustinus ad heremitas sermone. 29. & 46. iuxta illud non iustificabitur in conspectu omnis

uiuens psal. 142. iob. 15. c. charitas de pe. distin. 2. & Hiero. ad Iouinianum omnis inquit creatura sub uitio est, non quòd omnis peccauerit sed quia nulla est quæ peccare non possit, & astra in conspectu Dei munda non sunt comparatiue. d. 6. charitas & tamē Deus beatos et sanctos appellat quibus remissæ sunt iniquitates & quorum tecta sunt peccata. psal. 31. et beatus qui intelligit super egenum & pauperem psal. 40. & beatus qui non abiit in consilio impiorum. Psal. 1. Beati omnes qui timent dominum psal. 127. & beatus es et bene tibi erit eo. psal. Et beati pauperes spiritu, Beati pacifici, Beati mundo corde, Beati eritis cum maledixerint uobis homines & reliqua Mat. 5. & Lucæ, 6. cum innumeris pene alijs similibus qui beati appellant qui beati non dicerētur nisi mandata adimplessent, ad auctoritatem illam cum feceritis omnia quæ scripta sunt, dicite uos seruos inuitiles, Mar. debuit allegare Lucæ. 17. Respondetur quod dicta auctoritas intelligitur, ut exponit ibi Ni. de lyra, quia secundum ueritatem nulla utilitas prouenit Deo de humanis operibus, sed solum ipsis operantibus, & ego ad probationem huius expositionis illud prophetæ bonorū nostrorum nō eges psal. 15. insuper dicitur quòd hoc dixit Christus in signum humilitatis & ratione maximi præmij quod consecuturi erant in præmium meritorum suorum & obseruantia mandatorum diuinorū. unde dicitur Ioan. 17. Manifestaui nomen tuum hominibus quos dedisti

D E T H E S A V R O

mihi de mundo tui erant & eos mihi dedisti, & sermonem tuum seruauerunt & Io. 16. dicitur illo die in nomine meo petetis & nunc dico uobis, quia ego rogaui patrem de uobis. Ipse enim pater amat uos quia uos me amastis & credidistis quia à Deo exiui. Et alibi dicitur scitis quia princeps gentium: dominatur eorum & qui maiores sunt potestatem exercent in eos. Non ita erit inter uos. sed quicumque uoluerit inter uos maior fieri sit uester minister, & qui uoluerit inter uos primus esse erit uester seruus. Sicut filius hominis non uenit ministrari. sed ministrare Mat. 20. & Lucæ. 22. Ecce quod Christus facit se seruum cum dicat ueni ministrare non ministrari humiliter nasci uoluit uidelicet in præsepio Lucæ. 2. & humiliter cum hominibus conuersatus est, nam surgens Iesus de synagoga abiit in domum Simonis Lucæ. 4. & Mat. 7. Simon autem erat piscator uenite (inquit Christus) Petro & Andree fratribus post me & faciam uos fieri pisces hominum. erant enim pisces. Math. 4. & ait ad Simonem Iesus noli timere, ex hoc iam eris homines capiens Lucæ quinto, & lauit pedes discipulorum suorum Ioan. decimotertio, & elegit ima ut fortiora quæcunque confunderet primo ad Corinth. 1. in fine. Et in oratione beate Agnetis & Christi & Apostolorum exemplo maxime Petri.

Papa appellat se seruum seruorum Dei, ut in prohemio Gregoriano libri Decretalium ibidem &

prohœmio sexti. Cum glosa ibi in uerbo seruus seruorum. Nam omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur Luca decimoquarto & 18. & Math. uigesimo & 24. & beatissima uirgo in cantico dicit, quia respexit humilitatem ancillæ sue & deposuit potentes de sede & exaltauit humiles Luca primo, & ecce ancilla domini. ibidem, Tamen Christus non appellat discipulos suos seruos, sed amicos Ioannis decimoquinto uos amici mei estis si feceritis quæ ego præcipio uobis iam non dicam uos seruos, quia seruus nescit quid faciat dominus, sicut uos autem dixi amicos, quia quæcunque audiui a patre meo nota feci uobis. Nec per hoc sequitur, ergo non sunt merita ex bonis operibus.

Ad obiectum, in quo dicitur sapientes uirgines prorsus nil uoluisse communicare de suo oleo, timentes ne ipsis quoque deficeret. omisit allegare Matthei uigesimoquinto. Respondetur quod per hoc non sequitur ergo non abundant oleo & sic meritis. Immo potius insertur oppositum, uidelicet quod habebant oleum superabundans sed illud noluerunt communicare cum fatuis, Quia fatuæ non erunt dignæ, nec capaces, tanquam à Deo reprobatae propter eorum fatuitatem propterea oleum non meruerant, idest misericordiam ut ibi declarat dominus Nicolaus de lyra super uerbo. sed quinque fatuæ, quia non est dandum

DE THESAURO

sanctum canibus. Nec margaritæ seminandæ sunt inter porcos. Ma. 7. c. i. mādatis. 43. di. c. nolite. 11. q. 3.

Ad dictum apostoli. 1. ad Corin. 3. Vnusquisq; accipiet secundum suum laborem. Respondetur quòd per hoc apostolus non negat quòd non possit accipere & participare de bonis & mercede aliorum: Immo tantum acceperunt operarij qui uenerunt .11. hora quantum illi qui primo mane & hora tertia conducti fuerant & missi in uineam domini Math. 20. & not. glo. insti. de iustitia & iur. in prin. & plus accepit latro uia hora quàm innumeri penè prophete & sanctissimi uiri qui annis quinq; millibus uel circa præmium expectauerunt suorum meritorum Luc. 24. & paterfamilias murmuranti quòd tantum accepissent ultimi quantum primi. Respondit amice nō facio tibi iniuriā. Nonne ex diurno denario cōuenisti mecum. Tolle quod tuum est an nō licet mihi q. uolo facere Mat. 20. Ad quintū, quo dicitur oīs sanctus est debitor Dei diligendi quantum potest, immo ultra quàm potest. Ego pro Mar. allego illud Mat. 22. Diliges dominum Deum tuum ex toto corde tuo & ex tota anima tua & ex omni mente tua, sed nullus id fecit nec facere potuit. & ad sextam quo dicitur sancti per opus eorum omnium perfectissimum. s. mortem martirium passionem non faciunt ultra quàm debent &c. Respondetur satendum esse quæ dicuntur, in his duobus argumentis, sed per hoc non infertur quòd sancti ex suis operibus non consequenter ex di-

uina bonitate tantam gratiam quin possint etiā alijs prodesse, ut supra ostensum est & teste apostolo. Nō enim inquit ex operibus iustitiæ quæ fecimus nos sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit ad Titum. c. 3. Nam Deus affatim remunerat diligētes se iuribus præallegatis, & attestatur Apostolus, nec oculus uidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit quæ præparauit Deus diligentibus se.

Ad septimum argumentum, in quo dicitur quòd cum tot argumenta produxit illi autem pro sua parte nec unum adduxerunt, sed simplicem narrationem sine scripturis doctoribus rationibus loquentes. possumus immo debemus ab eorum sententia omnino recedere & hæc sunt sua. Respondetur quòd dicta argumenta de iure non militant, nec cōcludunt & dant sine mente sonum nugæq; canoræ, ut liquido patet ex respōsionibus meis ad ipsa factis ex quibus luce meridiana clarius dicta tua argumenta & scripta sapere & continere manifestam hæresim, et digna flagro cum eius actore adulari nescio nec didici sed ueritatem fateri & tueri. Nec uere dicere potest me sine scripturis auctoritatibus & rationibus loquutū fuisse. Cum re ipsa pateat me nec ullum uerbum dixisse quod iurediuiuo & humano non sit munitum et comprobatum. Nota enim mihi est Imperatoris sententia supra sæpius a me allegata, turpe est sine lege loqui. l. illam. C. de colla. §. considerauimus in autē. de tri. & semis. unde Mar. peccat in hoc quòd alijs

DE THESAURO

obijcit ut patet re ipsa. Ad auctoritates sanctorum patrum a Mar. allegatas ex præmissis patet. Responsio & maxime ad illud beati Augustini omnes sancti necesse habent orare. Dimitte nobis debita nostra etiam cum bene fecerunt & quod Christus multum excipit quando orare nos docuit, sed qui confitentur debita certe non superabundant. Respondetur quod sancti orare debent pro se & pro alijs. Pro se quia iustus septies cadit in die & resurgit Prouerbio. c. uigesimoquarto & glosa notabilis instituta de iusticia & iure in principio, & in epistola inter claras in uerbo religio. C. de summa trinitate & fide catholica, & nunquam in eodem statu permanet Iob decimotertio. c. Et in autentica de non alienari. columna secunda paragr. ut autem, ubi inquit Imperator quid enim tam stabile est ut mutationem non patiatur cum omnis noster status sub continuo motu consistat pro alijs exercendo officium pietatis et charitatis quia quilibet tenetur proximo suo dicente domino diliges proximum tuum sicut te ipsum Math. 5. & uigesimosecundo. Luc. 10. Et plenitudo legis est dilectio ad Roma. 13. Multum enim ualet assidua oratio iusti, Helias erat homo passibilis similis nobis & orauit ut non plueret super terram & non pluit annos tres & menses sex, & rursum orauit & coelum dedit pluuiam & terra dedit fructum suum Iacob. c. ultimo. & donec Moyses orauit populus suus uicit seu uincebat, uincebatur autem.

dum dimittebat manus & orare cessabat Exod. 17.
& 36. c. ultimo glosa notab. & magistralis in cle-
mentina si dominum in uerbo rationis. c. si. de re.
& uenera. sanctorum & Hostien. in summa de rea-
miss. §. ad quid ualent uersic. fateor ubi ponit exem-
pla de Daniele Moyse & David orantibus & Chri-
stus ter orauit & dixit Simon ego pro te rogaui ut
non deficiat fides tua Lucæ. 22. & docuit Apostolos
orare dicens orantes nolite multum loqui sicut eth-
nici faciunt. Putant. n. quod in multiloquio suo exau-
diantur, nolite ergo assimilari eis sit enim pater ue-
ster quod opus sit nobis ante quam petatis, cum sic
ergo orabitis pater uester qui est in cœlis & cæt.
Matthæi quinto & Lucæ undecimo quam oratio-
nem etiam angeli quottidie dicunt in conspectu
Dei ibi agentes gratias & illum laudantes usque
ad illud & ne nos inducas in tentationem & libe-
ra nos a malo, quia confirmati sunt, nec cadere
possunt. auctorem huius dicti nunc non memini,
unde licet quilibet sanctus teneatur orare. Non
sequitur ergo est peccator nec superabundat quia
sancti ex humilitate fatentur se peccatores donec
in hoc sæcno uitam traducunt licet sint sine pec-
cato, attestante domino, uos mundi estis sed non
omnes loquendo de Apostolis Ioannis decimoter-
tio & tamen cum feceritis omnia quæ ego præ-
cipio uobis dicite uos seruos inuiles ut præmissum
est & dicetur in sequen. responsione.

DE THESAURO

Ad secundam auctoritatem allegatam uidelicet Beatus uir cui non imputabitur peccatum & pro hoc orabit ad te orabit ad te omnis sanctus omisit Mar. allegare psal. 31. quare beatus Hieronymus contra Pelagium tractans dicit quomodo sanctus si pro impietate sua orat. Rursus si est impius non est sanctus. Respondetur quod Mar. male allegat & non sane intelligit dictum psalmistæ quia ibi omnis sanctus non orat pro sua impietate quia est a culpa per ipsum perpetrata emendatus sed in tempore opportuno hoc est remissionis culpæ quo tempore possunt exaudibiles apud Deum quia in gratia factæ. Orat enim ne reincidat in peccatum ut ibi exponit Ni. de lyra super uerbo pro hoc orabit. Item quia sancti ex humilitate dicunt se peccatores comparative apud Deum cum nec astra sincera non sint in conspectu Dei, ut supra dictum est. Insuper dici potest quod sanctus dicitur quo ad Deum sed sanctus reputat se impium & peccatorem donec uiuit in hoc sæculo, ut patet maxime in beata uirgine Maria quæ licet esset iam à Deo patre mater filij sui electa, tamen dixit se ancillam Ecce inquit ancilla domini fiat mihi secundum uerbum tuum Lucæ. 1. & Io. Baptista licet in utero matris esset sanctificatus & de eo Christus dixerit. Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam qui preparauit uiam tuam ante te Mat. 3. & Lucæ. 7. & fuit homo cuius nomen erat Ioannes, Hic uenit in testimonium ut testimonium perhiberet de lumine Io.

1. et hic

1. & hic erit lucerna ardens & lucens Io. 5. & inter natos mulierum non surrexit maior Ioanne Baptista Mat. 11. Tamen ipse Ioan. dixit loquens de Christo non sum ego dignus ut soluam eius corrigiam calciamenti Ioan. 1.

Ad tertiam auctoritatem Augustinus lib. 1. retractionum. Omnia inquit mandata implentur quando quicquid non impletur ignoscitur. Tractat enim ibi questionem an sancti perfecte impleuerint mandata Dei & negat dicens quod magis Deo ignoscente quam implente homine & ad questionem Augustini. 1. confessionalis. 9. ut hominum uita quantuncumque laudabili si remota misericordia iudicetur & ad sanctum Augu. lib. 2. uersus Iulianum inducens. 10. ante quos patres ecclesiasticos uidelicet Hilarium, Cyprianum, Georgium Nazanzenum, Ioannem Chrysostomum, Ambrosium Iminerium, & Olimpium Herennium, Innocentium in eandem sententiam & illorum auctoritate nititur probare nullum sanctum in hac uita sine peccato esse iux. illud Io. epist. 1. si dixerimus quod peccatum non habemus seducimus & ueritas in nobis non est &c. Respondetur siue ignoscente Deo seu implente homine mandata & siue misericordia Dei interueniente ex quo homo consequitur gratiam Dei & salutem anime consequatur et per consequens amplitudinem gratiae, ita ut cum alijs communicare possit ut supra dictum est. Item praedictae auctoritates debent intelligi secundum seueram iustitiam Dei

DE THESAURO

secundū quantitātē cōparatiue nec sydera mūda sūt
d. §. charitas de pe. distin. 2. Nec auctoritates p̄dictæ
prævalent, euangelio diuinis iuribus & auctorita-
tibus supra relatis, unde satis clare patet Mar: gra-
uissime ac perniciosissime peccasse male sentire de fi-
de cum dicit se audatiorem fieri uelle protestando nō
dubitare quòd nulla sint merita sanctorum quæ otio-
sis succurrant & se paratum dicit ignem & mortē
suscepturum quoniam constat ex supra allegatis sen-
tentiam Mar. esse hæreticam & diuinis auctoritati-
bus omnino contrariam ideo respuendam & con-
culcandam.

Ad id q. infertur Mar. dato pro possibili q. meri-
ta sanctorū superfluerent nō deberēt tā uiliter expēdi
cum solutio pœnæ sit uillissimum donum ecclesiæ &
uillissimis donabile cum martirium & sanctorum
pœnæ debeant potius esse exemplum ferendarum pœ-
narum sic enim oramus &c. Respondetur hæc uer-
ba Mar. responsum non mereri, quia nihil allegat
erubescimus enim sine lege loqui iuribus sæpius su-
pra allegatis tamen ex urbanitate possumus dice-
re quòd Christus in hunc mundum uenit ut saluum
faceret quod perierat Lucæ decimonono & Mar-
ci decimoquinto, secunda quæstione septima. Et
uenit uocare non iustos sed peccatores Matthei no-
no. Lucæ quinto Marci. 2. .c. multi secunda quæ-
stione prima. Et missus est ad oues quæ perierant.
Matthei. 15. & non perdere sed saluare. Lucæ. 9.

Io. 4. c. quod Christus & .§. ex his. 23. q. 4. quia sani non egent medico sed qui male habent Luc. 5. de pe. di. i. c. ecclesia, qui reliquit nonagintanouem oues in deserto ut unam errantem & uagantem inueniret quam inuentam super humeros impositam portauit & uocatis amicis & uicinis dixit, Congratulamini mihi, quia inueni ouem quam perdideram Luc. e. 15. Math. 18. c. importuna de pe. dist. i. c. quia sanctitas 50. di. unde expendendo merita sanctorum in redimēdo & saluando animas deperditas otiosorum uilliter non expenduntur quia animæ cunctis rebus præferuntur & digniores sunt. l. ult. C. de sa. san. eccle. l. ult. C. ad. l. Iuliam repetū. & propter hominem factus est mundus ut & ipsum propter se tanquā diuini templi antistitem, spectatorem operum rerumq; coelestium solus enim qui sentiens capaxque rationis intelligere possit Deum, qui opera eius admirari uirtutemque potestatemque perspicere. Iccirco enim consilio mente prudentia instructus est ideo solus, præter ceteras animantes rectus corpore ac statu factus est, ut ad contemplationem parentis sui excitatus esset uideatur. Ideo sermonem solus accepit, ac linguam cogitationis interpretem, ut enarrare maiestatem domini sui possit. Postremo iccirco ei cuncta subiecta sunt ut factori utique artifici Deo esset ipse subiectus hæc Lactantius in libro de ira Dei. c. decimoquarto. Occurrit etiam diuina illa auctoritas. Fecit enim

DE THESAURO

Deus hominem ut summum bonum intelligeret intellegendum amaret, amando possideret, possidendo frueretur. hoc etiam attestatur Ouidius. 1. lib. metha.

Prona q; cum spectent animalia cœtera terram

Os homini sublime dedit cœlumq; uidere iussit.

Et erectos ad sydera tollere uultus quos uersus allegat glo. in fi. de iure na. gen. & ciui. in fi. uerbo personæ & de re. diui. §. partus in uerbo natura. et Archi. in. c. imago. 33. q. 5. & Per sius o curuæ in terris animæ cœlestium inanes. Et quanti fecerit hominem Deus omnium opifex etiam colligi potest diuina auctoritate. Nam creauit hominem ad imaginem & similitudinem suam dicens in plurali, faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram inferens trinitatem interuenisse in creatione hominis Gene. 1. & 5. et Sapientie. 2. sic & Christus dixit si quis diligit me sermonem meum seruabit & pater meus diliget eum & ad eum ueniet & mansionem apud eum faciemus in plurali loquendo Io. 13. Quando autem Deus creauit cœlum & terram in singulari hoc fecit in principio inquit creauit cœlum & terram Io. c. 1. Declaras pluris facere hominem quā totum mundum. Quæ etiam supposuit homini, teste propheta, Omnia inquit subiecisti sub pedibus eius oues & bo. un. & sin. & pe. campi Psal. 13. & Gene. 1. & ter dixit Christus Petro amas me pasce oues meas Io. 10. c. significasti de electio. Nec solutio penæ sit uillissimum donū ecclesiæ, immo nobilissimū

donum ecclesie nec eo nobilius aut pretiosius donū
 eo esse aut excogitari potest quā ut animæ defuncto-
 rum a penis purgatorij aut æternis liberarent quod
 patet quia ecclesia quotidie effundit preces, & di-
 cit inter alia orando ineffabilem nobis domine mi-
 sericordiam tuam clementer ostende ut simul nos a
 peccatis omnibus exuas & a penis quas pro his
 meremur eripias & omnes penè orationes ecclesie
 tendunt & dicunt ad liberandas animas a penis &
 ad consequendam uitam æternam. quod etiam patet
 in oratione dominica ibi sed libera nos a malo pro-
 pter quod imponitur pena. Nam iustus non subiacer
 legi nec penæ legali. c. licet in prin. de regula. cū cō-
 cor. ibi allegatis q. propter transgressores facta est
 lex. Ad Galla. 3. & glo. in prohæmio Grego. in uer-
 bo proditur. Et si omnes homines essent boni omnes
 essent equales sed peccatū fecit unum superiorē alte-
 ri, & genus humanum consistere non possit nisi esset
 maiores & minores & in glo. not. in. c. de constan-
 tinopolitane. 22. dist. Nec uillissimis donabile (ut in-
 quit Mar.) cum totus mundus propter hominem
 factus sit iuribus & auctoritatibus præallegatis
 & Deus de cælo descendens factus sit homo uerbum
 caro factum est Io. 1. & pro saluando homine crude-
 lissimam & ignominiosam mortem pati uoluit.
 Mat. 26. Lucæ. 23. Mar. 15. Io. 19. Esaie. 53. Actū
 3. 10. & 13. Et dixit quid prodest homini si uniuersum
 mundum lucretur animæ uero suæ detrimentum

DE THESAURO

patiatur Mat. 16. Lucæ. 8. & 12. Marci. 9: in fi.
c. Mattheus in fi. de simo. & summa dementia est di-
cere q. martirium & pœnæ sanctorum debuerāt esse
potius exemplum ferendarum pœnarum cum sancti
passi sunt martiria & penas potius pro consequēda
eterna salute ergo ut esset exēplo ferēdarum pœna-
rum ut patet ex uerbis Christi qui dixit discipulis
suis, Ecce ego mitto uos sicut oues in medio lupo-
rum, & infra & morte uos afficient qui autē per-
seuerauerit hic saluus erit Mat. 10. c. & Lucæ. 10:
& qui perdiderit animam suam propter me inue-
niet eam Math. 10. & 16. Beati estis cum maledixe-
rint uobis homines & persecuti uos fuerint gaude-
te & exultate quoniam merces uestra copiosa est in
cœlis Mat. 5. Lucæ. 6. Et beati qui persecutionē pa-
tiuntur propter iustitiam, quoniam cum probatus
fuerit accipiet coronā uitæ quam repromisit Deus
diligentibus se. c. nisi cum pridem. §. uerum de renū-
cia. Et dominus ad Ananiam dixit loquens de Pau-
lo, quoniam uas electionis mihi est iste ut portet no-
men meum coram gentibus & regibus & filiis Is-
rael. Ego enim ostendam quanta oporteat cum pro
nomine meo pati Actuum. 9. hoc igitur martirium
non fuit potius ad exemplum ferendarum pœnarum
sed pro salute animæ Pauli ut falso asserit Mar.

Nunc transeamus ad merita Christi in quibus
Mar. impudenter thesaurum ecclesiæ constare negat.
Et primo dicit quod nullis scripturis nec rationibus

ostendi potest asserens se negare donec doceatur, quæ
in re Mar. pernitiosissime errat. Ad quod pbandū
dico si ex meritis sanctorum rationibus & auctori-
tatibus diuinis & humanis supra per me relatis li-
quido constat thesaurum in ecclesia Dei esse multo
fortius ex meritis Christi qui peccatum non fecit
neque inuentus est dolus in ore eius Esaiæ. 53. c.
& Ioann. primo. & Petri epistola secunda. c. si
enim. 2. colum. de peni. distinctione. 2. §. ecce. 1. que-
stione. 7. & dixit Christus quis ex uobis arguit me
de peccato. Ioan. 8. Et uenit enim princeps mundi
huius & in me non habet quidquam Ioan. 23. Nam
Christus de cælo descendit & incarnatus est in uira-
ginali thalamo cle. 1. 1. respon. de sum. tri & si. ca. et
crudelissimam mortem passus est pro salute humani
generis ex cuius passione & sanguinis effusione cō-
stat humanum genus saluatum est ut dicit gl. in. c. 1.
in uerbo qualitas de collusi. et eius meritis thesaurus
in ecclesia Dei constitutus est & ipse dixit hic est
sanguis meus noui testamenti qui pro multis effun-
detur in remissionem peccatorum Matth. 26. Lu-
cæ. 22. Marci. 14. & Apostolus primo ad Cor-
inth. 11. Et ipse uere langores nostros tulit & do-
lores nostros ipse portauit & nos reputauimus ip-
sum quasi leprosum & percussū à Deo & humilia-
tū ipse autē uulneratus est pp iniquitates nostras &
attritus est propter scelera nostra disciplina pacis
nostræ super eum & liuore eius sanati sumus omnes

D E T H E S A V R O

nos quasi errauimus unusquisq; q; in uiam suam de-
clinauit & dominus posuit in eo iniquitatem omniũ
nostrum. oblatus est quia uoluit, & pro eo quod tra-
didit in mortem animam suam & cum sceleratis de-
putatus est ipse peccata multorum tulit et pro trãs-
gressoribus orauit ut non perirent Esa .53. Petri
epistola. 2. c. cum marte de cele. missa. Actuum. 8. de
pe. di. 2. c. si enim. 2. colum. uers. sciẽti bonum. Lucæ
22. & glo. in. c. pro humani de homi. in. 6. Ipse enim
saluum fecit populum suum a peccatis eorum Mat.
2. aliter passio Christi inanis fuisset quod fateri sum-
ma dementia est. Et hæc addi possunt ad multas diui-
nas & humanas allegationes quas ad demonstrandũ
thesaurum in ecclesia Dei esse retuli in libello de põ-
tistitia pote. uers. aggrediamur itaq; & maxime re-
ferendo uerba Hosti. quẽ allegat Mar. qui inter alia
dicit minima gutta sanguinis Christi sufficeret ad ex-
piationem omnium peccatorum & redemptionem
omnium hominum qui unquam fuerunt aut esse pos-
sint cum respectu Dei totus mundus nihil est, gutta
uero sanguinis Christi pretiosa sit, & paulo infra
dicitur. & hæc sanguinis effusio est thesaurus in scri-
nio ecclesiæ Dei repositus cuius clauis habet eccle-
sia unde quando uult potest scriniũ aperire & the-
saurum suum cui uoluerit communicare remissiones
& indulgentias fidelibus faciendo ut diffusius ibi
retuli alios auctores idem tenentes & dicentes, quo-
modo ergo Mar. dicere potest, q; nullis scriptis nec

rationibus ostendi potest, cum innumeras auctoritates pene adduxerim supra hoc libello & in. d. §. uerſi. aggrediamur itaq;

Ad quatuor argumenta per Mar. hic repetita et ſuperius in meritis ſanctorum adducta patet ſolutio ex reſponſionibus per me factis.

Ad quintum argumentum, in quo dicitur quòd ſit inſignis irreuerentia meritis Chriſti ſi ſolummodo expenduntur in relaxãdo penas otioſis quãdo pon. concedit indulgentias &c. Reſpondetur hoc nõ mereri reſponſum quia nihil ad hoc allegat Mar. tamẽ ad demonſtrandum errorem ſuum, Reſponderi po- teſt quòd nulla ſit irreuerentia meritis Chriſti cũ ipſe paſſus ſit pro omnibus tam malis quàm bonis & otioſis Petri epiſtola. 1. c. 3. Chriſtus pro peccatis noſtris mortuus eſt iuſtus pro iniuſtis & ipſe facit oriri ſolem ſuper bonos & malos & plueret ſuper iuſtos & iniuſtos Mat. 5. c. ult. 27. di. §. ex his. 23. et nõ ueni uocare iuſtos ſed peccatores. Sani enim nõ egent medico ſed qui male habent Luc. 5. & Mat. 9. Mar. 2. de pe. di. 1. c. eccleſia in ſi. c. multam. 2. q. 1. & dixit otioſis ite & uos in uineam meam Mat. 20. & ad nuptias quas fecit rex filio ſuo uenerũt boni & mali inuitati & implete ſunt nuptiæ diſcũbẽ- tium Mat. 22. c. ſponſus. 36. di. nec apud Deum eſt acceptio perſonarum Deute. 17. c. in ſi. 2. Paralip. c. 19. Mat. 2. Actuum. 10. 4. col. Luc. 20. ad Ro. 2. ad Ephe. 6. Venit enim ſaluũ facere, quod perierat

DE THESAURO

Luc. 18. & supra dictum est.

Ad quesitum fratris Mar. dicentis ad istam cō-
tradictionem respondeant beatus Thomas & Bona-
uen. & sequa. qui dicunt quòd opera bona sunt me-
liora quàm indulgentiæ, & quòd per indulgen-
tias expenduntur merita Christi, & quòd merita
Christi incomparabiliter sunt meliora quàm bona
opera nostra &c. Respondetur non mereri respon-
sionē cū nō alleget locos dictorum uerborum qui al-
legandi erant ut sciretur an uerba sonent ut allega-
ta sunt. Insuper esto quòd uera sint allegata non
concludunt intentionem Marti. quia supra negat
thesaurum esse in ecclesia Dei & merita sanctorum
& Christi & contemnit indulgentias & sic Mar.
est sibi ipsi contrarius conuenit autem nulli qui se-
cum desidet ipse inquit Cato. Præterea dici potest
quòd opera nostra meliora sunt hoc est laudabilio-
ra quam indulgentiæ quoniam magis nostrum est
quod per nostram probitatem querimus quàm id
quod aliena uirtute & per antecessores nostros
l. si quid in bello & ibi glosa in uerbo erat. ff.
de captiuis. & post li. re. l. 3. ff. de inter. &
rele. Quod etiam attestatur Ouidius. 12. li-
bro Metha.

Nam genus & proauos & quæ non fecimus ipsi
Vix ea nostra uoco. Et Iuuenalis.

Miserum est aliorum incumbere famæ.

Sed indulgentiæ sunt utiliores & digniores cum

maius præmium asserant animabus, & facilius homines consequantur ueniam delictorum suorum ex ipsis indulgentijs, quàm ex operibus suis.

Quoniam pro omni peccato confesso septennius penitentia imponitur peccatori trigesimatertia questione secunda hoc ipsum & paragr. sequenti uigesima secunda, questione prima prædicandum, & hoc tenet Hostiensis in summa de penitentijs, & remissionibus paragr. quæ pæna prima columna uersiculo, dicas quòd quia dominus præcipit Mariam sororem Aaron lepra percussam, propter murmurationem suam, & Moyses accepisset in uxorem Ethiopissam poni extra castra per septem dies dicens diem intelligi unum annum. Ex indulgentijs autem apostolicis potest quis incontinenti ad gloriam æternam requisitis interuenientibus quibus supra dixi in libello de pontifitia potestate uersiculo aggrediamur itaque euolare, maxime quia merita Christi propter quæ indulgentiæ apostolicæ conceduntur sine comparatione sunt excellentiora & digniora operibus nostris & sic intelligendo nulla erit contrarietas inter doc. præallegatos. Et ita nos intelligere debemus ut iura iuribus concordentur. c. cum expediat de electio. in. 6. cum concor. præallegatis.

Ad dictū Mar. dicētis. Infelix ergo q nō dimittit opera sua bona, et solū querat opera Xpi et superabit miser qui non omisit omnibus præceptis etiam

diuinis solum indulgentias redimat. Respondetur & per hoc non debet homo cessare a bonis operibus seu omittere bona opera iuxta illud euangelicum unum facere aliud non omittere Mat. 23. Lucæ. 11. & qui aliter faceret peccaret maxime peccato accidia pro contemptu & negligētia. Debet enim homo semper dolere de peccato suo. c. perductio de pe. dist. 3. c. ult. de pur. ca. quia nullus sine crimine uiuit & nescit an peccata sint ei remissa ut dicit gl. in. c. quod autē in fi. de pe. & re. & Pau. 1. ad Corin. 4. Nihil mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus sum. & nemo sic utrum amore uel odio dignus sit Ecclesiæ. c. 9. in prin. Ideo debet homo semper orare & bene operari teste David propheta a solis ortu usq; ad occasum laudabile nomen domini psal. 112. Benedicite dominū in omni tempore semp laus eius erit in ore meo. psal. 33. Et ne diabolus inueniāt hominem otiosum sed occupatum ut inquit Hiero. ad Rusticū monachum. c. nunquā de conse. di. 5. quia nihil dānabilius otio iuxta illud Ouidij.

Queritur Egistus quare sit factus adulter

In promptu ratio est desidiosus erat.

& alibi Otia si tollas perire cupidinis artes. ut est gl. in. d. c. nunquā in uerbo omnis & c. nisi cum priorem. 6. uerum de renun. in uerbo otiositas. Et ideo Anna prophetissa filiā Phamuel de tribu Asser non discedebat de templo ieiunijs & obseruationibus seruicens Deo die ac nocte Lucæ. 2. & Moyses &

Aaron non discedebant de tabernaculis Domini semper orantes. c. ult. 36. di. Dei et Iacob habitabat in tabernaculis orando Gene. 25: & pro hac orabit ad te omnis sanctus psal. 31:

Ad illud quod dicitur ubi illud quod supra dictū fuit, arguendo sic opera erogationis sunt omnium nobilissima & perfectissima, & talia non remunerantur martires & sancti, sed conceduntur pigris & stertentibus & sic sancti remunerantur secundum opera sua & merita minora, quia perfectiora relinquunt, alijs ergo sancta Catherina pro martirio & uirginitate sua nihil accepit &c. Hoc non meretur responsionem quia ad hoc Mar. nihil allegat posset etiam responderi quod opera erogationis non remunerari martiribus & sanctis quod patet quia beata Catherina & aliarum uirginum sanctarum & sanctorum merita fuerunt sibi ascripta ad gloriam perpetuam unde dicitur in praefationibus seu introitibus missarum Apostolorum, nimis honorati sunt amici tui Deus nimis confortatus est principatus eorum. Et de ipsis superabundant propter amplissimam gratiam Dei qui assatim remunerat diligētes se, ut patet cum dixit apostolis suis centuplum accipietis & uitam eternam possidebitis Mat. 19. & supra dictum est, & quis spiritus reuelauit Mar. 9. opera erogationis non remunerantur martires nec sancti sed solū cōceduntur pigris & stertentibus, sed tantū sancti remunerantur secundum opera sua &

DE THESAURO

merita minora, quia perfectiora relinquunt alijs, sed esto quod hoc uerum esset quod tamen non conceditur, quia sine lege sine auctore dictum est & quorū sum hæc, nisi uelit inferre quod martires & sancti defuncti non egent indulgentijs nec suffragijs nec erogationibus uiuentium, quia iniuriam facit martiri qui orat pro martire & sancto. c. cum marte tercia columna in fine de celebratione missarum: sed hoc non considerat Martinus, quia subiicit sed sancti remunerantur secundum opera sua & merita minora. Ergo non intelligit de defunctis iuxta dictū c. cū marte si intelligit de uiuis martiribus & sanctis non uideo differentiam quare martires et sancti non ita remunerentur maioribus pijs operationibus sicut & minoribus. Sileat ergo Mar. cum ignoret quid dicat & concludit.

Ad id quod dicit Mar. 4. reassumo ar. glo. in c. quod autem de pe. & re. adducit sic si indulgentiæ sunt remissiones pænarum omnium non debet homo ultra ieiunare aut bona facere nec sollicitus esse per hoc quod sit incerta remissio sed blasphemantur potius clauæ ecclesiæ & super hanc glo. multa effundit uerba ad coadiuuandam suam illaudabilem, & a ueritate prorsus alienam opinionem, & conclusionem. Respondetur quod nec uerba nec mens glosæ ita sonant ut refert Marti. Verba enim glosæ sunt hæc imposita alicui septenis penitentia datis septem denarijs habet septem annos remissionis

malituros sibi præcepto imponentis penitentiam. Nunquid ultra ieiunare tenetur. Respondetur si in ueritate satisfecit ecclesiæ non tenetur ex necessitate ieiunare sed ex honestate & si contemnat peccat mortaliter pro contemptu. Debet enim semper dolere de peccato de penitentijs distinctione tertia. c. proditor quia nescit quando dimissa sint ei peccata argumentum de purgatione canonica. c. ultimo. ibi enim si simplex fuero, & si comode possit adequari pœna cum præcedenti culpa saltem debet argumen. de peniten. distinctione prima, uide benignum unde Apostolus sicut exhibuistis membra uestra & c. 47. distinctione, omnes huius sæculi. & c. Et punire in se quod deliquit de peniten. distinctione prima, si peccatum de penitentijs distinctione tertia. Penitentia est, ecce quod glosa non dicit simpliciter, quod homo non debet ultra ieiunare, nec bona facere de necessitate sed de honestate tenetur, & si contemnit peccat mortaliter, pro contemptu, immo uidetur innuere, ut teneatur ieiunare & bona opera facere saltem de honestate, aliter contemnendo peccat mortaliter pro contemptu. Ad obiectum quod respectu incertitudinis remissionis culpæ indulgentiæ sunt incertæ & c. ete. Respondetur quod indulgentiæ respectu concedentis semper sunt certæ modo recipiens sit capax indulgentiarum, aliter recipienti imputetur non concedenti.

DE THESAURO

Ad quintum in quo dicitur nulli datur gratia contritionis quin simul etiam dentur merita Christi. Allegatur illud euangelicum de filio prodigo, cui pater dixit omnia mea tua sunt & Esaie. 9. c. paruulus datus est nobis, & filius datus est nobis ad Roma. 3. Quomodo non etiam cum illo omnia nobis donauit & c. sed melius iudicio meo facerent ad dictum propositum Mar. uerba Christi ad Mariam Magdalenam remittuntur tibi peccata tua Luca. 7. Respondetur quod auctoritates predictae non concludunt nec inferunt, nec concludere, nec inferri possunt propositionem Mar. ueram esse, nec aliquem doctorem allegat qui hoc dicat quod proponit quod auctoritates predictae non concludunt patet quia dictae auctoritates extabant ante Christum & sic non erant merita Christi & sic dabatur gratia contritionis sine meritis Christi, nec obstat quod in euangelio dicatur quod pater dixit omnia mea tua sunt, omisit allegare Luca. 15. ergo extabant merita Christi quia respondetur quod in euangelio predicto narratur factum praecedens, & sic illa uerba omnia mea tua sunt dicta erant ante aduentum Christi & sic non extabant merita Christi (ut praemissum est) Ideo negatur dicta propositio sic indistincte & simpliciter proposita quod uera sit nisi quo ad gratiam Dei consequendam. Nam si Mar. intelligit quod etiam merita Christi dentur in satisfactionem poenae tantummodo contritis hoc est falsissimum quia ad salutem animarum consequendam

necessaria est sacramentalis penitentia, quæ habet tres comites uidelicet, confessionem, contritionem, & satisfactionem. c. penitentia de peniten. distinctione secunda. Et adeo hæc tria sunt necessaria ut unum sine reliquis duobus non sufficeret, si cut & iuramentum habet tres comites ueritatem iudicium & iustitiam. c. animauertendum. 22. questione. 2. nisi esset. tanta contritio & dolor de peccato quæ satisfacerent integraliter & plene pro commissis ut fuit in Maria Magdalene & sic debet intelligi quod ego supra allegaui Luca. 7. & Pau. ad Romanos 8. & Petro, qui fleuit amare abnegasse Christum Matth. 26. in fi. Luca. 22. Marci. 14. c. ponderet. c. consideramus. c. fidelior. 50. distin. c. Petrus de penitentis distinctione prima. Hoc etiam comprobatur in latrone, qui non tantum habuit contritionem de commissis sed etiam confessus fuit delicta sua dicens coreo, neque tu times Deum, & nos quidem iuste & digna factis recipimus. Luca uigesimotertio, sed hæc rarissima sunt & periculosissima exempla. Alioquin si diceremus merita Christi dari contritis in satisfactionem penarum, Confessio & satisfactio superflue essent & sic destrueretur sacramentalis penitentia, nec ullum esset purgatorium quod asserere absurdum & impium esset & hereticum. q. prædicta tria necessaria sint ad salutem animarum tenet Archidiaconus in. c. porro circa principium de peni. distinctio. 1. questione sic inquit & not.

Q

DE THESAURO

quod confessio est legitima coram sacerdote. s. habente usum clauium quo ad illum qui ei confitetur peccatorum declarato, & dicitur confessio quasi simul uel ex toto & undiq; factio. Nam ille confitetur qui totum fatetur penitens peccata sua necessario confiteri, & breuiter hæc tria contritio confessio & satisfactio sunt in præcepto, Contritio præcipitur ut Iohel. 2. scindite corda uestra et infra eo. 5. proximo. Confessio in trenis. 2. effunde sicut aquam cor tuum. i. peccata quæ latent in corde, item psal. Effundite coram illo corda uestra Iaco. c. ulti. Confitemini alterutrum peccata uestra, satisfactio in Mat. c. 3. & Luca c. 3. facite dignos fructus penitentiae. Item tria hæc præcipiuntur a domino cum dicitur Mat. 4. Penitentiam agite &c. Nomen enim penitentiae complectitur hæc tria, ergo uidetur quod non est salus sine confessione, quod uerum est ubi quis potest habere cui confiteatur alias secus secundum Rai. Sed non mirum si Mar. dicit gratiam dici contritis simpliciter quia ipse tenet confessionem auricularem (ut utar uerbis suis) non esse necessariam & sic spernit et contemnit. c. omnis utriusq; sexus de pe. & remis. inferens sufficere confessionem mentalem ut seruant Iudei, cuius sententiam (Deo propitio) reprobare decreui tanquam hæreticam & nephandissimam contrariam diuinis & humanis auctoritatibus. Præterea esto q. merita Christi dentur cum gratia contritionis, ut Mar. proponit debet hoc intelligi ut merita Christi

dentur secundum qualitatem et quantitatem contritionis iuxta illud cui plus dimittitur plus diligit Lucæ 7. Nec omnes contritiones sunt equales, ideo expedit ut pena purgatorii suppleat in quo deficit plenaria contritio & merita Christi & sic non concludit dicta propositio Mar. nulli datur gratia contritionis quin simul etiam dentur merita Christi. Ergo non extat purgatorium. Insuper dicta uerba omnia mea tua sunt dicta fuerunt iusto qui semper seruiuit patri & mandatum nunquam præterijt. Ergo secus in alijs qui præterierunt mandata a contrario. Iusti enim pauci sunt & fuerunt (ut prædictum est) maxime in uersis. ad tertium & quartum argumentum. immo ferè nulli comparatione eorum qui peccauerunt & transgressi sunt madata diuina iuxta illud, Nemo sine crimine uiuit. Et sic purgatorium pro transgressoribus qui contriti deferunt necessarium fiat ne ad ignem æternum transmitterentur. Et indulgentias pius & misericors Deus inuenit quæ extrahi uoluit de thesauro ecclesiæ in arbitrio beati Petri apostoli distribuendo pro liberandis animabus a purgatorio ut patet ex his quæ dixi in libello de pon. potestate, uersis. aggrediamur itaq; & sequen. & supra in uers. diuini numinis ac beatis. uirginis & sequen.

Ad sextum dictum in quo dicitur alioquin foeliciores essent in ecclesia Dei qui sunt peiores. Dictum enim est quod indulgentiæ prosunt criminosis duntaxat & his dabitur thesaurus meritorum Christi.

Q ii

DE THESAURO

Pueris autem & uirginibus et innocentibus non dabitur, quibus maxime debetur. Respondetur quod thesaurus meritorum Christi omnibus prodest sed magis peccatoribus quàm iustis quia iusti non ita indigent præsidio meritorum Christi sicut peccatores, quia non est opus medico bene ualentibus sed male habentibus. Et Christus non uenit uocare iustos sed peccatores Mat. 9. Luca. 5. Mar. 2. 2. questio. 1. multi & Osee. 7. 23. q. 4. §. ex his & de peni. distinctio. 1. ecclesia in fi. uenit enim filius hominis querere & saluum facere quod perierat Luca. 19. Math. 18. Et maius gaudium erit in cœlo super uno peccatore penitentiam agente quàm super nonaginta nouem iustis qui non indigent penitentia Luca. 15. c. quia sanctitas circa me. 50. di. & ualde admiratus sum de Mar. qui prius dixit se negare extare thesaurum ecclesiæ ex meritis Christi ut supra diximus in uersic. nunc transeamus ad merita Christi, & in hoc argumento & præcedenti præsupponit esse merita Christi. Sed nec mirandum quoniam quandoq; bonus dormitat Homerus. Extat ergo thesaurus in ecclesia Dei tam ex meritis Christi quam sanctorum ex quo papa dat indulgentias ut patet ex præmissis. Et is thesaurus ortum habuit in ueteri testamento. nam Leuitic. 25. c. Deus in monte Sinai Moysi dixit. sanctificabis annum quinquagesimum & dabis remissionem cunctis habitantibus in terra tua. Tunc enim est iubilus, & reuertetur homo ad pos-

sessionem suam & unusquisq; redeat ad familiam
 pristinam quia iubilus est & quinquagesimus an-
 nus de hoc etiam fit mentio .7. distinctio. in princi.
 & ibi glo. secunda in fi. dicit quod ab hac constitu-
 tione capit Moyses iudicia sua ut originaliter diffu-
 sius legitur Exo. 21. & Archidia super dicta glo. &
 d. Do. allegant. c. 25. Leui. & dicunt quod erat an-
 nus iubilus in ueteri testamento quolibet quinquagesimo
 anno & tunc qui erat seruus efficiebatur li-
 ber & carcerati liberabantur ut diffusius scripsi in
 libello de ponti. potestate uersi. aggrediamur itaque
 & sequen. ubi retuli inter alios Ioann. de Ana. in
 tractatu de iubileo impresso post titulum de cri. fal.
 quibus scriptis addo Guiel. Duranti in libro diuino-
 rum offi. de quinquagesima, qui sic inquit in quinquagesimo
 uero annorum erit annus iubilus qui quinquagesimus
 erat. Tunc enim erat septenarij celebritas, quod septimana
 dies celebrabatur, scilicet sabbatum, & septima septimana,
 ut penthecostes. Septimus mensis, scilicet September
 & septimus annus, ut iubilus. In quo omnes serui liberabantur.
 Si uero aliquis esset, qui nollet liberari, sed remanere in
 seruitute domini sui, ducebatur ad postes tabernaculi, uel
 templi, & perforabatur eius auris cum fibula, quod erat
 signum seruitutis, nec deinceps manumittebatur etiam si
 uellet dicta tamen glosa secunda in fi. dicit quod erat seruus
 usque dum uiueret

DE THESAURO

uelusque ad annum iubilei. Item omnia quæ tellus ex
granis eo anno procreabat omnibus erant commu-
nia, non enim colebatur illo anno. Omnia etiam de-
bita illo anno remittebantur & possessiones aliena-
te restituebantur, unde iubileus remittens uel initiâs
interpretatur per quem recta penitentia figuratur
per quam uera libertas tribuitur & a seruitute dia-
boli liberamur per eam etiam peccatorum debita re-
mittuntur & hæreditas æterna atq; cœlestis man-
siones restituantur. quinquagesima ergo penitentia
temporis & remissionis significat inde est quòd hoc
tempore psal. Miserere mei Deus qui est quinquage-
simus & est psal. penitentiæ & remissionis frequen-
ter legitur & cantatur de diluio. Nam sicut per di-
luuium mundus purgatus est malis hominibus ita p
penitentiâ purgatur microcosmus. i. minor mûdus. s.
homo a uitijis & criminibus rursus quinquaginta
dies in penitentijs dicimur ut in quinquaginta die-
bus a pascha usq; ad penthecostem quos in letitia su-
mus acturi non excedamur quin in die penthecostes
spiritus sancti gratiam suscipere mereamur. fruitur
enim quinquagesima in die paschæ quia penitentia
ad nouitatem uitæ restringere facit de die sancto pē-
the. 4. colum. circa prin. sic inquit rursus in quin-
quagesimo anno erit iubileus annus qui interpreta-
tur annus remissionis qui septenis annorum ebdoma-
dibus. 50. 40. & 60. annis textitur in quo clāgebā-
tur tubæ & omnia debita remittebantur & liber-

tas cōcessa confirmabatur antiquæ possessiones alienatæ omnibus restituiebantur ut dictū est sub dñica quinquagesimæ similiter in diebus penthe. hunc numerum post domini resurrectionem obseruamus suscipientes aduenientem in nos spiritus sancti gratia per quem efficiamur filij Dei & uirtutum possessio nobis restituitur & remissa culpa & totius debiti chyrographo euacuato ab omni seruitutis nexu liberi efficiamur. 75. di. hunc numerum. Præterea istæ numeros quinquagesimus resultat ex septenario numero ducto in se ipso superadita unitate, septem enim sunt ebdomadæ a pasca usq; ad penthecosten. Et ita cōputantur quinquagesimo die a pasca est pen. in quo datur spiritus sanctus cuius dona sunt septem quæ dantur ab uno. Iudei enim septenarium numerum nō sine figura in omnibus obseruant pro ut dictū est sub quinquagesima. Ascensio autē fuit quadragesimo die qui est numerus penitentiæ, & hoc competens fuit, quia per penitentiam homo fit similis Deo & hoc est ascendere. & est sciendum q. Bonifatius octauus papa compiler, immo uerius auctor libri. 6. in quadam sua extrauaganti quæ incipit antiquorum habet fida relatio de qua facit mentionem glo. in cle. 2. in uerbo a pæna & culpa in fi. de pe. & remis. statuit & concessit omnibus reuerenter accedentibus ad basilicas beatorum Petri & Pauli in anno & quolibet centesimo anno subsecuturo non solum plenam & largiorem sed plenissimam omnium suorum pecc

DE THESAURO

catorum ueniam. Statumq; q; qui talem indulgentiā consequi uoluerunt si fuerunt Romani. 30. dies cum continuis uel interpollatis si peregrini. 15. ad dictas basilicas reuerenter accedāt subdens quod unusquisq; tanto plus merebitur & indulgentiam efficaciter consequitur qui ipsas basilicas frequētabit deuotius & iste fuit primus annus iubilei. Deinde superuenit Clemens sextus electus Auinione, & præmisso solēni exordio attendens quod in lege Mosaiica quam non uenit Christus soluere, sed adimplere, ut ipse inquit Mat. 5. licet ipse locum non alleget iubeus remissionis & gaudij erat quinquagesimus annus ad clamorem populi Romani humiliter supplicatis et per suos proprios nuntios dicentis aperi nobis domine thesaurum fontem aquæ uiuæ cōsiderans etiam quod pauci propter uitæ hominis breuitatem ualeant ad annum centesimum peruenire prædictam indulgentiæ concessionem Bonifatij prædecessoris sui ad annum quinquagesimum reduxit. Statuens omnes Christi fideles qui in anno CCCL. & deinceps perpetuis futuris temporibus de quinquagesimo in quinquagesimum annum apostolorum Petri & Pauli basilicas & lateranā ecclesiam deuote uisitauerint plenissimam omnium peccatorum suorū ueniam consequantur, & approbat numerum dierum & subdit q; illi iter arripiunt & legitime impediti illo anno ad urbem peruenire nō possunt uel inuia uel Romæ numerum dierum non compleuerint deceßerint eādē

indulgentiam consequantur. Et is fuit secundus iubilæus datus Avinione. 6. Klendas february an. primo Superuenit postea Gregorius. 11. qui existēs Avinione addendo statuit q. illi qui prædictam indulgentiam dictis tēporibus cōsequi uoluerint teneātur et debeāt uisitare ecclesiam beatæ Mariæ maioris sicut ecclesiā beatorum apostolorum Petri & Pauli & ecclesiā lateranen. Et post mortē illius fuit tertius iubilæus. MCCCC. Et tunc erat scisma in ecclesia Dei & Romæ tenebat sedem apostolicam Petrus de Camanellis uocatus in sua obedientia papa nonus Bonifatius, anno uero isto millesimo CCCCL. extat dominus noster Nicolaus Papa quintus qui præmisso solēni exordio in quo inter alia dicit q. Deus omnipotens lapsu hominis uetustatem nunc diluuiō nūc circuncisione, nunc legi, nunc alijs atq; alijs remedijs nouissime per incarnationem uerbi misterium in melius innouauit. in cuius aduentum illuminatum nonnulli successores Petri iubilæi anni misterij ordinarunt, ordinant et approbant omnia prædicta & de uenerabiliū fratrum suorum Cardinaliū cōsilio et apostolicæ ptatis plenitudine statuūt q. uisitantes oēs prædictas quatuor ecclesias quibuscūq; et prauissimis delictis obnoxios oīum peccatorū suorum ueniā cōsequatur, et subdit in fi. q. oēs pparēt dño corda sua & mores in melius reformare conentur a malefactis abstineāt dño p penitentiæ dolorē p humilitatē debitū gemitū p cōtritiōē cordis sacrificium cooperātibus.

DE THESAURO

elemosinis & peregrinationibus reconciliantibus
 ut sanctorum templa uisitantes quorum millia uere
 innumerabilia una cum gloriosissimis apostolis Pe-
 tro & Paulo in aliena urbe requiescunt per mortem
 Christi amore pro posse eius conspectui semper assi-
 stant intercessores habere mercantur. Datum Romæ
 apud sanctum Petrum anno. MCCCCL. Et sciendū
 quod præfatus Nicolaus propter maximam multi-
 tudinem hominum Romam concurrentium multo-
 tiens abbreviauit numerum dierum .15. distinguendo
 etiam ultramontanos a citramontanis. Aliquando
 reducendo tempus ad quinque aliquando ad tres, ali-
 quando ad duos dies & utebatur his uerbis concedi-
 mus plenariam remissionem omnium peccatorum et
 indulgentiam iubilei, & fuit dubitatum an illud uer-
 bum indulgentiæ iubilei aliquid operaretur, quidam
 dicebant quod sic & operabatur quo ad meritum &
 est sciendū quod licet quælibet oratio sit bona & cō-
 ueniat in anno iubilei dummodo habeat circūstantias
 de quibus per notabilem glo. in cle. 1. in uerbo cōfes-
 sis de reli. & uene. san. porissime tamen conuenit ora-
 tio dominica de qua habetur in. c. id semper placuit de
 conse. di. 5. Io. de Ana. omisit allegare Math. 6. &
 Lucæ. 11. & in lib. diu. offi. de ratione seu collecta
 penult. colum. & Augusti. ad heremi. sermones. 23.
 Conuenit etiam magis uidetur cōformis dictus psal-
 Quinquagesimus qui incipit miserere mei Deus qui
 uocatur psal. iubilei & remissionis ut dicit Cassio

dorus de quo psal. habetur de pe. di. 3. David quoq;
 Et ibi dicit beatus Hieronymus q. ostendit totam pe-
 nitentiam, et sciendū est q. in omnibus prae dictis apo-
 stolicis concessionibus dicitur quod prae dictae indul-
 gentiae dantur solum uere penitentibus et confessis.
 Circa quod est dicta not. glo. in uerbo confessis, quae
 dicit quis est hic et laudabimus eum inferēs paucos
 esse qui huiusmodi indulgentias consequantur, et
 ibidem. d. Car. post Zenze. dicit quod qui uult cōse-
 qui huiusmodi indulgentias expedit ut peniteat. Quia
 nec Deus impenitenti parcere posset, licet ad penitē-
 tiam possit peccatorem illustrare facit. c. peccati ue-
 niam de re. iur. in. 6. ubi glo. dicit quomodo gaude-
 bis te fore contritum nisi primo doleas te fore per-
 uersum et dicit ibi Car. q. credit illum fore contritū
 qui anno praecedēti fuit cōfessus et habet animū con-
 fitedi anno sequenti uel statuto tēpore a iure et sa-
 cris canonibus iux. d. c. oīs utriusq; sexus de pe. et re.
 haec sunt uerba Io. de Ana. in tractatu de iubileo. 3.
 et. 4. colum. cū aliquibus de meis interpositis: Et
 addo quod in iubileo dimittebatur seruitus in indul-
 gentijs apostolicis dimittitur peccatū qui enim facit
 peccatū seruus est peccati Io. 8. et ad Ro. 6. in iu-
 bileo oīa debita remittebātur in indulgentijs prae di-
 ctis omnia peccata dimittūtur iux. illud oē debitū di-
 misit tibi Luc. 16. et dimitte nobis debita nostra.
 Mat. 6. Luc. 11. in iubileo possessiones alienatae re-
 stituuntur in indulgentijs possessio animae occupata a

DE THESAURO

diabolo propter peccatū restituitur in iubileo unus quisque redibat ad familiam suam in indulgentijs reditur ad patriam coelestem a qua descendimus. Nō enim habemus hic permanentem sed futuram inquit mus ad Hæbreos. 13. & conuersatio nostra in cœlis est Ad Philip. 3. in iubileo omnia erant cōmunia quæ illo anno tellus producebat in indulgentijs, indulgentiæ prædictæ sunt communes omnibus illas uolentibus. In iubileo seruus qui nolebat liberari sed remanere seruus ducebatur ad postes tabernacali, uel templi & perforabatur eius auris cum fibula nec deinceps manumittebatur in indulgentijs qui illas cōsequi non uult nec confiteri peccata sua iuxta cap. omnis utriusq; sexus de peniten. & remissio. remanet in seruitute diaboli propter persecrantiam in peccato & caret sepultura ecclesia. d. c. omnis quæ omnia referre opere pretium existimaui ut Marti. Luther intelligat quid retroactis temporibus per Rom. pon. in concedendis indulgentijs obseruatum fuerit & quanti semper fuerint indulgentiæ maxime plenariæ apud populos Christianos & ecclesiæ thesaurus in quo consistat, & ad quem spectat illius dispensatio & quanto tempore apud Christi populum notus & cognitus fuerit tam in ueteri quam nouo testamento, quæ si illi nota fuissent proculdubio illa non spreuisset, sicut & gallus Esopi spreuit lapidem præciosum in luto iacētem, nec dixisset. ego sine libera fronte confiteor, atque protestor me

non magnopere curare indulgentias quo ad remissionem penarum in qua illi sola gloriantur &c. utq; de præmissis instructus amplius non sit incredulus sed fidelis & imitetur Thomam apostolum. Ioan. 20. c. Petrum principem apostolorum qui abnegationem domini Dei sui fleuit amare ut supra dictum est. Et Niniuitas Iona. 3. & Dauid regem qui condolens de adulterio per ipsum cum Bersabe commisso & homicidio Vria marito Bersabe perpetrato flens composuit psal. Misere mei Deus, præallegatum. 2. Regum. c. 11. & Archidia. in. c. totam de peniten. distinctione. 3. in princi. & glo. in. c. cum olim el. 2. in uerbo Vria de offi. de leg. Magdalenam Luca. 7. Paulum Actuum. 9. Augustinum, & plures alios quos non ignoras, & Deus qui omnipotens qui est misericors & miserator. c. 10. tui miserebitur. Et tibi occurret ut pater filio prodigo ad eum redcunti & te amplexabitur. Luca. 15. & ego in domino gloriabor q; lucratus fuero fratrem meum iuxta uerbum Christi Mat. 18. & c. nouit in prin. de iudi. quia summum gaudium erit in caelo de peccatore conuerso sicut de oue uagante & errante reperta & ad domum super humeros pastoris reportata Luca. 15. Mat. 18. c. importuna de pe. di. 1. c. qui sanctitas circa me. 50. di. alia multa de thesauro eccle. et de huiusmodi indulgentijs in libello de pot. pote. maxime in uers. aggrediamur itaq; q̄ hic addi possunt ad perfectam de præmissis indulgentijs.

DE THESAURO

Circa tertiam conclusionem quæ est quòd Papa habet facultatē dispensandi et ex arbitrio distribuēdi thesaurū ecclesiæ non expedit ulterius insistere cū hæc ueritas pateat liquido & affatim diuinis et humanis auctoritatibus ueteris & noui testamēti et sacrorum canonū ex his quæ abunde scripsi in libello de pon. potesta. maxime in uersiculo diuini numinis & beatissimæ semper uirginis, & in uersu. aggrediamur itaq; & supra in hoc libello per totum.

Vnum in calce huius libelli non omittam concernēs salutem Mar. Lutheri quod saltē septies singularis diebus mortaliter & grauiter peccauit et quotidie peccat & omnes alij eius peruersum dogma sequentes in sacris ordinibus constituti & beneficia ecclesiastica possidētes, quoniā si quotidie non dicūt diuinum officiū ab ecclesia institutū uidelicet septem horas canonicas matutinum, primam, tertiā, sextā, nonam, uesperas, & cōpletorium, peccat mortaliter ut tenet Inno. d. Abbas & omnes doc. in. c. 1. 2. col. uers. nota ibi septies de cele. mis. qui dicunt dictum officium esse de iure diuino, contra quod, nec papa possit dispensare nisi iusta & rationabili causā subsistente. ego pro hoc dicto allego psal. 118. ubi dicitur septies in die laudē dixi tibi & psal. 118. ibi media nocte surgebā ad confitendū tibi & psal. 62. in matutinis meditabor in te, si uero dicit dictum offitium totiens peccat, quotiens dicit horas canonicas maxime beatissimæ uirginis Mariæ tenendo opinionē suā

supra recitatam uidelicet quod in ecclesia Dei non sunt merita sanctorum quia blasphematur unum labijs dicendo & aliud corde tenendo, maxime dicendo precibus & meritis beatæ Mariæ uirginis &c. & omnes sancti tui quæsumus domine nos ubiq; adiuuent ut dum eorū merita recolimus &c. Et itē peccat celebrando missas maxime ubi dicit oratiōes quæ faciunt mentionem de meritis sanctorum quorū aliquas supra retuli in uersis. ex præmissis patet ratio cum constantissime se affirmet protestari & asserat se paratum esse pro hoc ignem subire iuxta illud ore suo benedicebant. corde autem suo maledicebant Ps. 61. & labijs populus hic me honorat, cor autē eorū longe est a me Esa. 29. & Mat. 15. & qui unius ore dicit quod corde dissidet peccat mortaliter, ut est glo. not. in. c. humilitatis. 22. q. 2. Cor enim Deus interrogat non uerba nec manū. c. si quid inuenisti. 24. q. 5. & scrutans corda & renes Deus Hier. 17. c. tua in si. de simo. & extant uersus.

Tolle caput cerui caput ouis uiscera serui,

Et offert ista Deo sicq; fueris eo. et alibi ad idē

Dimidium speræ speram cum principe Romæ.

Postulat a uobis totius conditor orbis:

Nec consyderat Deus quæ sunt sed quo animo fiant c. 1. 15. q. 6. unde glo. not. in. c. 1. in uerbo qualitas de collusi. dicit Deum nō esse remuneratorem nominum sed aduerbiorū. i. non remunerat quod fit sed quo animo fiat, non enim remunerauit Iudeos qui illum crue

DE THESAURO

cifixerunt licet illius mors bona fuerit quia propter hoc redemit nos a p̄nis inferni sed quia malo animo & per inuidiam fecerunt, unde Ni. de lyra lo. 19. super uerbo non haberes potestatem aduersum me ullam dicit iudam fuisse motum cupiditate & auaritia, iudeos inuidia & rancore. Pilatum humano timore. Nec Deus iudicat quenquā ex operibus suis sed ex corde & animo ut tenet Hosti. in summa de iure iuran. §. quot comites uers. 1. & glo. in. c. grauibus. 3. q. 7. ego ad hoc allego illud euangelicum. Non quod intrat per os coinquinat hominē sed quæ procedunt de corde Mat. 15. & Mar. 7. Itaq; benefaciet Martinus si cognoscens se ipsum, & errorem suum reuertatur ad dominum, qui miserebitur ei quia pius est & misericors est ad ignoscendum, ut supra dictum est.

Deo propitio scripsi quæ sentio de pontificia potestate & thesauro ecclesiæ in detestationem errorum Martini Lutheri heresiarchæ & scismatici.

Rogo autem qui hæc legerit pro peccatore Petro apud Deum intercedat ut eum protegat seruet incolumem a lapsu custodiat et ad uitam tandem perducatur æternam ubi cum beatiss. æuo et suauissimo illo thesauro fruatur sempiterno:

AD SAN.

AD SANCTISSIMUM

DOMINUM NOSTRUM

CLEMENTEM VII.

P. O. N. M. A. X.

PETRI ALBINIANI TRE-

tij iuris utriusq; doc. de Confes-
sione epistola feliciter incipit.

VONIAM uideo beatissi-
me pater nostrorum temporum
fœlicitas & gloria, ex breui
apostolico mihi reddito sibi per
gratum fuisse intelligere me tua
beatitudine ita mandante libel-

los de pontificia potestate ac thesauro ecclesiæ com-
posuisse contra lutheranos errores pro defensione
S. Sedis ac totius Christianæ religionis hocq; effe-
ctum est ut multa uti equo currēti quoddam calcar
additum sit ad detestandum alium nefandum errorē
lutheranū asserentem confessionem auricularem (ut
utar uerbis suis) non esse de iure diuino, sed de iure
humano seu positiuo & satisfieri Deo & conscien-
tiæ cuiusq; si quis soli Deo cōtrito corde Hebreo-
rum more & instar confiteatur. Ex quo iniquo per-
nitioso & nefando dogmate innumere penē animæ
deceptæ maxime Germanorum, cuius est Martinus

R

Accepte maxime Germanorum cuius est Martinus
Luther ad tartara tractæ sūt cōtinue trahūtur quā
re pro mei exigui ingenij uiribus & doctrinæ tenui-
tate occurrere cupiens scripsi libellum de confessione
quam non tantum & summorū pontificū & summo-
rum sacrorū theolorū sententijs quibus dixit Lu-
ther nō credere sed diuinis & euangelicis auctori-
tatibus & dictis quibus uelit nolit credere tenetur
comprobaui esse de iure diuino et à Deo institutam.
Et omnes utriusq; sexus ad legitimā etatē discretio-
nis peruenit de necessitate salutis se teneri ad confitē-
dum iuxta cōstitutionē innocentianā incipientē om-
nis utriusq; sexus de pe. & re. quē libellū tuæ. S. di-
caui exploratū habēs illā noctes traducere isōnes ut
cū ouibus suis & grege a Christo sibi credito ad ui-
tam perueniat perpetuā & ut cū beatis auo fruatur
sēpiterno. Sperās insuper si hæc mea scripta ad illas
nationes seu gētes puenerint & eis innotuerint (Deo
ppitio) facillime itelligēt falso et prauo Luthero ser-
mone seu dogmate se magnopere deceptas & sic ad
pristinā uerā & catholicā semitā a qua declinauerūt
reuersuras. Accipe igitur pater sancte hunc libellum
meū lucubratū aīo læto ac hylari uultu pro munuscu-
lo. t. s. oblatū in ppetuū pignus & monumētū fidei et
pietatis ac seruitutis meæ in tuæ. s. quem redemptor
noster Iesus Christus pro bono publico diu sospi-
tem et incolumem seruet cui me quantum maxime
ualeo, prono ore commendo.

AD SANCTISSIMUM

DOMINUM NOSTRUM

CLEMENTEM VII.

P O N . M A X .

PETRI ALBINIANI TRE.

*tij iuris utriusq; doc. de Confes-
sione tractatus foelici-
ter incipit.*

IVINO INVOCATO

præsidio quâmuīs apud summos
et sacros theologos, et canoni-
stas beatissime pater iandudū fue-
rit uētilata questio utrū cōfessio
sit de iure diuino an de iure po-
situo: et adhuc sub iudice lis est ualde ardua sit p-
pter auctoritatē tatorū dōc. q de ea scripserūt, tamē
(Deo ppitio) i hoc dicturus sū noua p quæ ligdo ue-
ritas elucescet scaturiet et ut sol fulgebit oībus pie et
religiose uiuētibus. Aliquādo. n. Deus abscondit a sa-
piētibus et prudētibus quæ reuelat paruulis Mat.
11. et Lucæ. 10. c. esto subiectus. 95. di. c. quia fru-
stra. 8. di. c. si habes et ibi glo. in uerbo senex in fi.
24. q. 3. l. potioris. C. de offi. rec. et in prohemio in-
sti. §. cumq; et spiritus ubi uult spirat Ioan. 3. 2. ad
Corin. 3. c. nisi cum pridem. §. uerum de renun. Pri-
mum igitur dicendum uidetur q confessio sit de iure

*Initium 2u.
Auctoritatum
principalis
questionis.*

R ii

CONFESSIO EST

positiuo, & hoc tenet glo. magistra & summa auctoritatis de peni. di. 5. in summa quam refert & sequitur. d. Ab. in. c. omnis utriusq; sexus. 5. col. uersi: extra glo. de pe. & re. querens in primis ubi confessio fuit instituta & an sit de iure diuino an humano de quo dicit multas esse opiniones relatas per. d. glo. in summa & doc. super ea. quidam enim dicunt illam institutam in paradiso figuratiue cum Deus dixit & indirecte compulit Adam ad confitendū peccatum suum, alij sub lege alij quòd in nouo testamento figuratiue dum Christus dixit. 10. leprosis ite & ostendite uos sacerdotibus, alij quòd auctoritate Iacobi apostoli. Confitemini (inquit) alterutrum peccata uestra & c. omisit allegare Iaco. c. ult. sed dicta glo. tenet quòd potius fuerit instituta ex quadam generali traditione ecclesiæ. unde Græci non peccant non utendo confessione confitentur enim soli Deo in secreto, quia apud eos non emanauit institutio. d. c. ois utriusq; sexus sicut in simili dicimus in cōtinētia. Nam non peccant eorum sacerdotes utendo matrimonio, quia continentia est de iure positiuo & ipsi non admiserūt dictam institutionem. c. nicena. 31. di. & c. cum olim de cle. non coniu. Idem tenet Ni. de Lira. 4. sen. di. 17. in prin. dicens quòd nō possumus inuenire præceptum quo quis teneatur ad confessionem nisi iuris naturalis & positui & multum placet. d. Ab. ista opinio, quia secundum eum, non est aliqua auctoritas aperta quæ innuat Deū seu Christū

instituisse confessionem faciendam sacerdoti hodie tamen cum sit generalis apud nos illa traditio peccaret latinus mortaliter non utendo confessione. u. dist. in his & d. c. ois unde dici potest q. hæc sit cōis opinio. Dicitur. n. cōis quādo unus doc. magnæ auctoritatis approbat opinionem alicuius glo. ut tenet singulariter 1a. But. in. l. 1. C. qui pro sua iuris & Io. de Imo. in. c. Abbas quod me. cau. constat autem. d. Ab. esse summæ auctoritatis ita ut illius scripta hac tempestate nostra habeantur pro responsionibus Apollinis.

Communis opinio.

Alia opinio est quod confessio sit de iure diuino, Alia opinio hanc opinionem tenet Archi. in. c. porro de pe. di. 1. cuius uerba retuli in libello meo de thesauro ecclesiæ. uers. ad quintum & idem Archi. de pe. di. 5. super glo. summæ & Bar. bellin. in addi. ad. d. Abb. in c. omnis. 4. colum. uers. quo iure instituta fuerit confessio dicens hoc tenere Angelicū doctorem sanctum Thomam. 4. sen. di. 17. ar. 1. circa medium & in fi. & ar. 2. circa me. & di. 21. q. 3. ar. 1. ultra me. Idem reperio tenere acutissimi ingenij Io. Scotum ea. di. 17. 1. q. & subdit. S. Tho. similiter dicendum de penitentia quod sit instituta de iure diuino, ita determinat. s. Tho. 4. sen. di. 22. q. 2. ar. 3. circa fi. Idem reperio tenuisse 1a. Zocchum Patauinum in præclara elegantia & copiosa sua repetitione. c. omnis utriusq; sexus in prin. qui dicit tria tempora esse in hoc consideranda. s. naturæ, figuræ, & gratiæ. hoc est ante legem tempore legis & post legem. i. tēpore gratiæ.

Bar. Belli.

S. Thomas.

Io. Scotus.

Jacobus Zocchus.

Pulchra tēporum distinctio.

CONFESSIO EST

propter quæ tempora tres missæ in die natalis domini celebrantur. c. nocte sancta de conse. di. 1. c. consuluisti de cele. mis. Nam saluator noster secundum dicta tua tempore nobis penitentiae parauit medicinam & postea per effusionem sui sacratissimi sanguinis per crucis passionem & mortem uoluit nos saluare. Antiquissima est illa medicina penitentiae quæ appellari potest naturæ seu mentalis quæ a primo parente incipiens in Moysen terminauit. unde Ambrosius in libro de penitentia, transumptiue in. c. Adam de pe. di. 1. Adam (inquit) post culpam suam statim Deus eiecit de paradiso ut ageret penitentiam. unde post Adam usque ad Moysen homines rudes erant. Nec ullis sub legibus uiuebant, sed naturæ quodam claro lumine ducti uidebant se peccasse & tacita mente secum coram Deo confitebantur, hoc quidem donum huius medicinæ a benigno creatore attributum quod rationis frueretur homine & se peccasse cum turpitudine uitij cum nobilitate fuerit natura hominis quæ partem angelica est, uiderent cognoscerunt & intelligerent. Ratione quidem naturæ sentit homo quid deceat, quid turpe sit quid ue honestum ut dicunt Theologi, & quidam Lauvedanus Syco Polentanus ciuis Patauinus notabilis literatissimus in dicendi arte peritus in quodam suo notabili tractatu de confessione cui applaudent iura nostra dicentia quod in quacunque agibili naturæ huiusmodi datum est quid liceat secundum equitatem, quid deceat secundum

Nota quæ
faciunt ho-
minein uotū
sui cōpotē,

honestatem, quid expediat secundum utilitatem .c. magne in principio de uoto. Ego addo argu. in.c. aliud. 11. questione prima, & .c. denique. 4. distinctio-
ne unde Chayn qui secundum naturæ tempus fuit de
fratricidio condemnatus Gene. 4. non doluit corde
indurauit spe cum dixit. Nunquid sum custos fra-
tris mei. Gene. 4. & .c. serpens de peniten. distinctio-
ne prima & in.c. peccato uersic. Chayn, nec ratio-
ne naturæ cognouit quid expediens sibi esset unde no-
luit peccatum suum confiteri, sed potius mentiri &
in profundum desperationis submersus ait maior est
iniquitas mea quam ut ueniam merear. d. c. pecca-
to. exijt Chayn a facie Dei & habitauit in terra
Nayn. sic etiam a facie Dei fugit Adam qui do-
luit de peccato, & uidit se indignum facie con-
spectu Dei Genesis tertio de penitentijs distinctio-
ne prima cap. ecce uenit interrogatus a Deo qua-
re fugit. Dixit audiui uocem tuam timui &
abscondi me quia nudus eram. Exijt ergo a fa-
cie Dei, quia propter peccatum erat indignus
conspectu Dei. Sancti enim manducant & bi-
bunt in conspectu Dei dicto cap. Ecce uidit ta-
men Adam ratione naturæ, quid deceret quid
ne turpe fecit. Cogitauit etiam maiorem esse
misericordiam Dei creatoris, quam inobedi-
tiam reati existimauit. Cuius contrarium men-
titus est Chayn. Dicunt quidam quod Adam
& Eua sunt confessi ore dicto capitu. serpens

CONFESSIO EST

Tempus
naturæ.

Tempus fi-
guræ.

¶ Gene. 3. ibi sed nunc confessæ est peccatum. Dicit tamen ibi glo. in uerbo mulier quod tunc non peccauit, sed peccatum retorquet c. 1. ¶ serpētem, ¶ serpens in actorem. ¶ Deum ¶ Adam dixit. Sotia quā dedisti mihi fecit me peccare sed dic quod Adam ¶ Eua ingemuerunt post culpam de paradiso eiekti ut agerent penitentiam. Separatus a delicijs tunica pelicia indutus est Gene. 3. transumptiue de pe di. 2. c. Adam. Tempore igitur naturæ intrinsecus animi ¶ cordis dolor q. Deum offendisset culpam remittebat ¶ damnationem perpetuam euitabat non tamen tunc perueniebatur ad regnum cœlorum quod usq; ad mortem Christi fuit omnibus obseratum c. maiores de bap. uers. cum uero circumcisio ¶ sic illo tempore criminis ueniam sine confessione ¶ sacerdotali offitio poterit promereri. Tempore autem figuræ modus fuit secundus confitēdi, qui usq; ad aduentum Christi durauit, hunc figuratiuum appellant quia quæ illis temporibus eueniebant, erant figura de Christo qui multos ad annos fuit postea præfiguratum, hoc ego comprobo per dictum Apostoli. 1. ad Corin. 10. Hæc autem (inquit) omnia in figura cōtingebant illis, hunc modum secundum reperio quēdam ritum prioris naturæ secutum, quēdā posterioris gratiæ tempore cōformatum. Nā propheta Dauid psal. 50. incipiente, Miserere mei Deus tempore legis figuræ, dixit. Sacrificium Deo spiritus contritus ¶ cor contritum ¶ humiliatum Deus nō

despicias. Item dixit, Confitebor aduersum me in iustitiam meam domino & tu remisisti impietatem peccati mei, omisit allegare psal. 31. quod exponit Augustinus. Magna inquit pietas est domini ut ad solam professionem. i. uoluntatem confitendi & si per solam cordis contritionem peccatum dimiserit nundum pronuntiatum ore. Tamen Deus audit in corde hæc sunt uerba ad literam de peni. di. 1. in prin. §. sacrificium, Surgat Ezechie auctoritas. 33. c. in quacunque hora (inquit) conuersus ingemuerit peccator uita uiuet & non morietur, & idem. 19. in quacunque hora conuersus fuerit & ingemuerit peccator omnium iniquitatum eius non recordabor amplius. c. ponderet. 1. colum. 50. distn. & de pe. di. 7. circa fi. Scindite corda uestra & non uestimenta uestra in. c. hoc idem transumptiue in. c. scindite de peni. di. 1. & Iohel. 1. Zachar. 1. Conuertimini ad me in toto corde uestro & ego conuertar ad uos transumptiue in. c. conuertimini ad me de pe. di. 1. & 16. q. 1. reuertimini. Hæ diuina auctoritates conueniunt prioris nature institutioni posteriori uero tempore. s. gratie conuenit Leui. 13. & 14. c. ubi Moysi præcepit Deus q. lepra i. peccatum uel macula siue in cute siue in domo siue in ueste, siue in crine apparent. in cute. i. in operatione in domo. i. in conscientia. in ueste. i. in uirtutibus, quæ sunt uestes animæ. in crine. i. in Christo qui est caput nostrum sacerdoti ostenderet & iuxta eius arbitrium separata illius iuditio uel contaminaretur

Augustinus

Ezechias.

Optima figura mystica

CONFESSIO EST

Dauid.

211

Mistica figura.

Dauid.

Achab.

uel monderetur Saul autem regum. i. 16. c. cū a spiritu maligno uexaretur quia aderat Dauid non poterat ad sanæ mentis officium redire nisi prius Dauid psalterium. i. illud instrumentum arriperet, & coram eo psaleret & ita ab eius uexatione diabolus recederet, in quo mystice notandum quod quicumque a Diabolo per peccatum mancipatur, ab eius dominio non eripitur nisi prius Dauid. i. ecclesia psalterium accipiat & coram Deo psalat. i. spiritualis gratiæ participem faciat. i. charitatis ecclesiasticæ quam quis participat digne penitendo. Dauid quoq; 2. Regum. 11. & c. 12. cum adulterium comisset cum Bersabe & homicidium, in Vriam, non ante audiuit a propheta Nathan transfudit dominus peccatum tuum antequam confiteretur ore. Prius enim propheta arguenti peccatum confessus est. postea audiuit prophetam dicentem transfudit dominus peccatum tuum a te hæc omnia leguntur transumptiue de peniten. distin. 1. §. ex his sub. §. deniq; in uers. Saul. Hoc ergo tempore figuræ siue legis tempore aliquando solam cordis contritionem sufficisse, quandoq; cordis contritionem & oris confessionem sacerdotibus adhibuisse ut supra legimus quoniā reperio satisfactionem fuisse pro delictis in actione penitentiæ iuxta illud Achab. 7. Achab quoq; cum de innocētijs sanguinis effusione sententiam comminantis Dei audiret. 3. Regum. 21. c. induit se ipsum cilicio satisfaciens Deo per penitentiam interiorem & externam. Vnde

dominus ait ad Heliam quoniam Achab reueritus
 est faciem meam. Non inducam malum in diebus
 eius. Niniuite cū audirēt adhuc quadragesima dies ^{Niniuite}
 & Niniue subuertetur ex edicto regis & principum
 penitentiam egerunt. Dicentes quis scit si conuer-
 tatur & uiuat & ignoscat Deus, & relinquat
 post se benedictionem Iona. 8. hac humilitatis sa-
 tisfactione imminentem subuersionem euadere me-
 ruerunt. hæc habentur sub paragr. denique uersu-
 culo Achab, quorum exemplis ostenditur ut nullus
 à Deo consequitur ueniam nisi primum satisfecerit
 sibi per penitentiam Nabuchodosor quoq; propter
 superbiam suam a rationabili mente in bestialem ani-
 mum commutatus est atq; a regno suo profugus re-
 cedens non ante regnum recepit quàm conuersus do-
 minum prædicauit Daniel. 3. & 4. c. Deniq; plebs
 Israelitica ob culpam suæ transgressionis captiui-
 tati tradita non ante liberari meruit, quàm sua
 peccata confitens Danielis & aliorum sanctorum
 precibus ueniam accepit Danielis quarto, Hie-
 remie secundo. c. iudicum. 11. & transumptiue in
 dicto. 5. Denique uersiculo Nabuchodonosor. Ter-
 tium tempus est tempus gratiæ in aduentu domini ^{Tempus gra-}
 qui noster est Deus & dominus Iesus Christus, q̄p-
 re auctore ipso hæc ista est qua in p̄sentiariū utimur
 instituta cōfessio ut homines omnia quæ egerint pec-
 cata rite sacerdotibus cōfiteantur sua et peccati mon-
 daretur labe atque duce Dei misericordia ostendant

CONFESSIO EST

ad cœlos & quam desiderat uitam consequantur
eternam. Secundus hic est modus ab ipso domino
apostolis traditus dicente ex ore Iacobi apostoli. c.
uult transumptiue in. c. confitemini alterutrum pec-
cata uestra. Monet quoq; Christus peccatorē ut sua
reata confiteatur sacerdoti, inquit enim ad leprosum
qui peccati tenebatur lepra 10. 5. transumptiue in. c.
cum infirmitas de pe. & re. uade & ostende te sacer-
dotibus & offeras munus quod præcepit Moyses in
testimonium illis Lucæ. 17. c. & Mat. 8. in. c. reuer-
timini uers. unde datur intelligi de pe. di. 1. & habe-
tur Mat. 3. & Mar. 1. Quod uenientes ad Ioan. ut
ab eo baptizarentur primum prædicabat baptismū
penitentiae & confitebantur peccata sua, ostendens
quod quisq; debet peccata sua damnādo confiteri qui
in nouationem melioris uitæ suæ regenerationis gra-
tiam desiderat accipere transumptiue de pe. distin. 1.
c. peccato alias est uers. in euangelio. Commonere er-
go nos facit Christus ut de peccatis nostris ore pro-
prio & uoce confiteamur absolutionem petamus &
penitentiam pro peccatis agamus. Christus nanq; le-
gitur alias suscitasse mortuos Lucæ. 7. Matth. 9.
Mar. 5. & 10. 11. & alios a lepra mondasse Lucæ
5. & 17. Mat. 8. & Mar. 1. alios illuminasse 10.
9. aliorum membra paralisi dissoluta consolidasse
Omnium tamen petentium sanitatem propria uoce
uel amicorum legitur præcessisse rogantem & præ-
ces. Luca enim referrente in. 4. & 7. c. didicimus

quod pro socru Petri prius dominus rogatus est quā
eam sanam redderet. Multa de his leguntur exempla
de pe. di. 1. §. peccato alias est in euangelio. Post igitur
aduentum Christi facile demonstratur sine confessione
oris & operis satisfactione nullum posse ueniam
promereri hinc est quod dicit sanctus Leo papa
sufficit penitenti confessio quæ primum domino
Deo offertur. Deinde sacerdoti qui pro delicti penitentis
præcator accedat de peni. di. 1. c. sufficit. Et Augustinus
in sermone de penitentia non sufficit mores in melius
commutare, & a præteritis malis recedere, nisi etiam
de his quæ facta sunt satisfaciatur domino per penitentia
dolorem & humilitatis gemitum per contritionem cordis
sacrificium operibus elemosinis & ieiunijs transumptiue
in. c. non sufficit de pe. di. 1. Potestatem hanc absoluendi
tradidit dominus sacerdotibus ut supra in multis patuit
auctoritatibus. unde Hieronymus in Malachia. quis
sanctus sacerdos est & comedat in pasca domini Baltheo
accingatur .i. linteo castitatis & audiat cum Apostolis.
Sint lumbi uestri præcincti & lucernæ ardentes in
manibus uestris transumptiue in. c. quis sanctis de pe. di. 1.
& ego allego originaliter Lucæ 12. Et dixit dominus
apostolo Petro prius quam in cruce pateretur tibi dabo
claves regni coelorum & quodcunque ligaueris ut in
euangelio debuit allegare Mat. 16. transumptiue in. c.
quodcunque. 24. q. 1. & alijs apostolis talis potestas
tradita est a domino

CONFESSIO EST. 7

Mat. 18. & 10. ult. transumptiue in. c. noua de pe-
 & re. & dicitur in Mattheo & 10. in plurali di-
 co uobis quæcunq; ligaueritis super terram erunt li-
 gata & in cœlis & c. & 10. ultimo accipite (in-
 quit) spiritum sanctum quorum remiseritis peccata
 & c. Idem postquàm surrexit dominus iteratum est
 cum insufflauit spiritum sanctum in discipulos, &
 maxime in Petrum. hæc uerba sunt Iaco. Zocchi in
 repetitione dicti. c. omnis utriusq; sexus in prin.

Ex quibus inferre & cōcludere uidetur cōfessio-
 nem fuisse de iure diuino institutam, & sic contra
 opinionem. d. glo. in summa de peniten. distin. 5. & d.
 Ab in. d. c. omnis. nec est uerisimile 10. glosatorem
 decretorum ignorasse auctoritates allegatas per
 Iaco. Zochum cum ipsas glosauerit & sic familia-
 res habuerit & tamen aliter senserit quàm Iacobus
 Zochus. Quare hanc uarietatem opinionum, tacia-
 tus ego considerans sicut Israel somnia Ioseph filij
 sui Gene. 36. dixi mihi ipsi audiam quid loquatur in
 me dominus Deus quoniam loquatur pacem in ple-
 bem suam psal. 84. unde mihi succurrunt aliæ diui-
 næ auctoritates comprobantes opinionem Ia. Zoc-
 chi quam ueritatem teneo & in primis comprobo
 auctoritate Esaie. 43. c. in fi. Narra (inquit) si quid
 habes ut iustificeris transumptiue de peniten. distin.
 1. & ecce nunc tempus acceptabile & Iosue. 7. c.
 Iosue dixit ad Achor. qui furatus fuerat de Ana-
 thema. Ierico regulam auream fili da gloriam do-

Opinio au-
 thoritas.

1. auctori-
 tas.

2. auctori-
 tas.

mino Deo Israel, & confitere atque indica mihi
 quid feceris ne abscondas, & in ipsa auctoritate
 etiam tangitur de confessione cordis & contritio-
 ne ibi da gloriam domino Deo Israel & confite-
 re transumptive in. c. non potest de pœnitent. distin-
 ctione prima, & ibi Archidia. subdit, item est con-
 fessio cordis in oratione gratiarum actione de qua
 in psalmo prœoccupemus faciem eius in confessione,
 & alibi confitebor tibi in toto corde meo omisit
 allegare psalm. 110. Succurrit etiam mihi dictum
 Matthei. 3. & Marci primo, ibi & baptizaban-
 tur ab eo in Iordane confitentes peccata sua. Suc-
 currit quoque quod claves regni cœlorum ligandi
 & soluendi traditæ Petro per illa uerba, Pasce
 oves meas Ioannis. 21. & ut diffusius in libello
 meo a me edito de pontificia potestate uersiculo
 primo quod papa frustra essent traditæ & ludi-
 brio datæ Petro, ut dicit glosa notabilis in. c. agi-
 te pœnitentiam de pœnitent. distinctione prima. cum ni-
 hil operarentur quod fateri summæ dementiæ est,
 cum uerba debeant semper aliquid operari. C. de
 thesau. l. prima libro: 11. ff. ad muni. l. prima. ff.
 de lega. 1. l. si quando. ff. de usu & habi. l. diuus. c.
 in his de priuile. c. si papa eo. titulo in. 6. & Bal. in
 rubrica de contrahen. emptio. dicit omne minimum
 uerbū positiū in cōtractu cēsetur positiū cū ministerio
 quod dictum refert & sequitur pœceptor meus in ca-
 nonibus Alex. Ne. in. c. pastoralis prima columna de

NO T.
 PER P. B.
 TVO.

3. auctoritas
 4. auctori-
 tas.

Verba sem-
 per debent
 aliquid ope-
 rari.

CONFESSIO EST

ap. & præceptor meus in legibus Alex. Imo. consilio. 118. incipiente in casu quo queritur. 3. colum. in princi. uersi. 3. probatur. 5. uol. & semper curandū est ut res potius ualeat quam pereat. c. Abbate. sane de uerb. signi. c. inter dilectos in fi. de si. instrumētorum & si hæc in profanis multo magis in diuinis, unde dicitur cælum & terra transibunt & uerba mea non præteribunt Lucæ. 21. & Mat. 24. & quæ de labijs meis procedunt nō faciam irrita psal. 88. & facilius cælum & terram præterire quam de lege unum apicē cadere Luc. 16. & iota aut unus apex non præteribit a lege donec omnia fiant Mat. 5. ex his auctoritatibus ortum est illud tritum dictum Deus & natura nihil agunt frustra ar. c. 2. de probat. Clauēs autē prædictæ necessariæ sunt quia nullus sine crimine uiuit inquit Cato & si dixerimus quia peccatum non habemus ipsi nos seducimus & ueritas in nobis non est 1o. epistola prima. §. quod autem de pe. di. 3. & de pe. di. 2. c. si enim. 2. columna. Immo nec infans unus diei est sine peccato ut dicit Augustinus ad hæremitas sermone. 29. & . 46. c. Si enim de pe. di. 2. colum. & Hieronymus contra Iovinianum dicit omnis creatura sub uitio est nō quod omnis peccauerit sed quia uulla est quæ peccare nō possit. Possē autem peccare ut Augu. ait non est aliquid posse, immo aliquid nō posse. unde ille solus uocatur omnipotens qui hoc non potest qui omnia potest, quia posse est aliquid posse peccare est aliquid non posse

non posse: unde dicitur & sine ipso qui creauit cœ-
 lum & terram factum est nihil. i. peccatum 1o. c. 1.
 sicut ergo quæ mutabilitatem nescit omnis creatu-
 ra uitiosa dicitur, quia mutabilitatis est capax iux-
 ta illud non iustificabitur in conspectu omnis uiuens
 omisit allegare psal. 142. Et astra non sunt munda in
 conspectu eius sic comparatione eius creaturæ quæ
 incitationē non recipit omnis creatura quā percun-
 ctatur non uera sed uana esse probatur unde p̄mis
 homo mendax esse dicitur & uanitati similis factus
 hinc etiam ecclesiastes cuncta quæ sub sole sunt quæ
 tempus uicissitudinem recipiunt non tantum modo
 uanitas sed omni creaturæ ratione mutabilitatis in
 est sed etiam uanitas uanitatum uarietate permu-
 tationis quantum recipiant esse dicuntur. hæc habentur
 de pe. di. 2. in fi. §. charitas uas quoq; electionis
 Pau. 1. ad Corin. 4. dicit nihil mihi conscius sum sed
 in hoc iustificatus non sum, & Augustinus ad here-
 mitas sermone. 46. 3. & 6. colum. dicit. Nemo po-
 test gloriari castum uel mundū habere cor de pe. di.
 2. c. si enim. 2. colum. Clauis ergo sunt diuinitus da-
 tæ quia omnino necessariae sunt ad saluandas animas
 Mat. 19. & 10. 10. & non operantur nisi requirā-
 tur ab illas habentibus petite (inquit Christus) &
 accipietis querite & inuenietis pulsate & aperie-
 tur uobis & c. Lucæ. 11. usq; modo nō petistis quic-
 quā 10. 16. Non ergo clauis operabitur nisi præ-
 missa requisitione per confessionem. Insuper ad quid

Bede li. 1. c. 1.

Nemo p̄s
 gloriari ha-
 bere castum
 habere cor
 & mundū.

CONFESSIO EST

a Christo esset data potestas ligandi & soluendi sacerdotibus si necessaria non fuisset ad salutem animarum. Nam fatuum esset intelligere dictam potestatem ligandi & soluendi datam fuisse pro ligandis lignis aut alijs rebus inanimatis aut pro animalibus & brutis quia non conueniret sacerdotibus huiusmodi exercitia, nec in cœlo huiusmodi ligamina ad solutiones admitterentur nec ibi conueniunt, & sic nō esset satisfactū uerbis euāgelij, Erūt ligata & soluta & ī cœlo. Expediit ergo ut dicta uerba ligata et soluta erunt & in cœlo intelligātur de aīabus hominū ppter quas Deus factus est homo & mortē passus ut in Simbolo ecclesiastico & Io. 1. & missus est ad oues quæ perierant domus israel Mat. 15. & ipse saluum faciet. Immo fecit populum suum a peccatis eorum Mat. 1. c. ligamina autē & solutionis huiusmodi præsupponunt peccata hominum quæ non possunt operari nisi per sacerdotibus qbus data est administratio per dicta uerba quæcunq; alligaueritis super terrā & c. Mat. 18. & c. quodcūq; in prin. 24. questio. 1. Administratio autem prædicta non fit nisi detecto reatu seu peccato habenti dictam facultatem administrandi, siue ligandi & soluendi iuxta illud Boetij de consolatione si medicamen (inquit) expectas necesse est ut uulnus detegas. quod dictum refert gl. in. 9. cū ergo in prin. de pe. di. 1. & sanctus Tho. in. 4. sentētiarū di. 17. ar. 1. in prin. & Grego. in.

5. Auctori-
129.

Probator etiā alia auctoritate euangelica. Nam

Christus respondens Petro interroganti. Si peccauerit in me frater meus dimittā ei usq; ad septies. Respondit nō dico tibi usq; ad septies sed usq; ad septuagies septies Mat. 18. Luc. 17. c. quēadmodū in fi. de iure iur. c. septies de pe. di. 3. Ecce q; dicit Petrus si peccauerit, et sic loquitur de peccato. Et Christus respondit q; Petrus dimittat peccatū usq; ad septuagies septies. Dimitti autem non potest quod non est, quia dimissio præsупponit actum sicut priuatio præsупponit habitū. l. 10. ff. uer. ob. c. ad dissoluendum de despon. imp. Necessē est ergo q; aliquid sit quod dimittatur uidelicet debitum. i. peccatū ut in oratione dñica. Dimitte nobis debita nostra. Et illud euāgelicū Mat. 6. & Luc. 11. serue nequā oē debitū dimisi tibi Mat. 18. c. 2. de pe. di. 4. Dimitti autē nō pōt nisi cōfiteat et roget sacerdos debitū. i. peccatū dimittat ut in. d. euāgelio, q; rogasti me ut dimittere nisi cōfessū fuerit et sciat qd petitū fuerit ut dimittat, quia ^{Papa licet teneat locū Dei i terris tamen non tenetur diuinare.} (iqt) papa licet locū Dei teneamus i terris nō tñ de occultis potuimus diuinare. c. 1. circa me. ut ecclebēs. Sicut et Petrus q; licet eēt spīritus dei plenus tñ nō potuit secreta diuini cōsiliij agnoscere. 22. q. 2. c. Beatus et gl. i. c. ulti. i. fi. de homi. Nec tenet q; diuinare ff. mā. l. fideiussor. §. si cū debitor. ff. ad. l. aq. l. si putator et gl. i. d. c. 1. in uerbū diuinare. Probatū quoq; ē alia auctoritate euāgelica. Nā cū Xps curass. 1. 10. Leprosis illis dixit. Ite & ostēdite uos sacerdotibus. u. 17. §. hīc ēt in pri. et. c. quē penitet. 2. col. circa me.

CONFESSIO EST

de peni. di. 1. & c. 1. de pe. di. 6. Nam Christus noluit eos mundare nisi sub quadam conditione uidelicet q. irent ad sacerdotes unde dixit imperando. *Ite & ostendite uos sacerdotibus tanquam competentibus medicis ad lepram. i. peccatum sanandam per lepram enim figuratur peccato uel peccatum figuratur assimilatur leprae. c. per uenerabilem circa si. qui si. sint legit. cum concor. ibi allegatis quod etiam attestatur Ni. de lyra Mat. 8. in prin. in uerbo uade ostende te sacerdoti, qui dicit quod per hac figuratur peccator, qui licet sit mondatus a lepra peccati per contritionem tamen adhuc tenetur se ostendere sacerdoti per confessionem. De hoc leproso habet Luc. 5. transumptiue in. c. dominus noster. 93. di. & Augustinus ad heremitas sermone. 31. 1. colum. dicit nec soli Deo sufficit confiteri sed alterutrum peccata nostra confiteri debemus. Nam si confessio non fuisset necessaria quo ad intentum diuinae dispositionis hoc est ad salutem hominis. Christus non dixisset leproso & leprosis. *Ite & ostendite uos sacerdotibus sed ipse curasset absq. alia remissione ad sacerdotes.**

7. Auctoritas.

Alia etiam euangelica auctoritate. Nam Christus cum suscitasset Lazarum quadriduanum a mortuis dixit discipulis suis. Soluite eum uos & finite abire Io. 11. c. a nobis. 2. de sen. exco. & d. c. quem penitet. Dubium enim non est quod si uoluisset Christus solvere Lazarum potuisset quia si illum suscitauit a mortuis quod est maius potuisset etiam soluere quod

est minus ar. ele. si dñm in prin. de re. et ue. san. Ille si
 nō potuisset soluere nō fuisset omnipotens & sic nō
 fuisset Deus, quia Deus omnia potest. d. 8. charitas
 de pe. di. 2. cum uulgaribus præallegatis, & si ange-
 lus domini soluit Petrum uinctum duabus cathenis
 ferreis custoditum quatuor quaternionibus militum
 & dormientem inter duos milites & illesum abire Vrgent ar-
gumentum.
 fecit Actuum. 12. multo magis ipse Christus potuisset
 soluere Lazarum non uinctum cathenis ferreis nec
 custoditum a tot militibus sed consutum linteis cū filo
 paruo acu, si uoluisset, sed noluit ut deferret sacerdo-
 tibus (ut præmissum est) at quod magis est subdit
 Christus finite abire infrens peccatorem esse subie-
 ctum sacerdoti antequam absoluitur a suis peccatis,
 quia qui facit peccatum seruus est peccati Jo. c. 8.
 ad Roma. c. 6. ideo subiectus sacerdoti quia ad eum
 spectat absolutio a peccato. c. absit. 11. q. 3. c. omnis
 & c. noua de pe. & re.

Alia etiam euangelica auctoritate probatur. Nā
 Christus inquit penitentia agite Mat. 3. in prin. et 8. Auctori-
 Mar. c. 1. penitentiam autem præsupponit præce-
 dentem confessionem, unde Augustinus de penitentia
 loquens sic inquit. Agite penitentiam qualis agitur Aurea uer-
ba Augu-
sti.
 in ecclesia ut oret pro uobis ecclesia nemo sibi dicit,
 oculte ago apud Deū ago nouit Deus qui mihi igno-
 scit quæ in corde ago, ergo sine causa dictum est quæ
 solueris in terra soluta erunt & in cælo. Ergo sine
 causa clauis datæ sunt ecclesiæ Dei, frustramus euā-

CONFESSIO EST

gelium Dei frustramus uerbum Christi promittendi uobis, quod ille negat. Nonne uos decipimus. c. agite de pe. di. 1. & 10. os aurum perfecta penitentia cogit peccatorem omnia libenter sufficere. In corde. n. contritio in ore confessio in tempore tota humilitas hæc est fructifera penitentia. c. perfecta de pe. di. 1. Idem 10. non potest quis gratiam Dei celestis accipere nisi purgatus fuerit ab omni sorde peccati per penitentiam confessionem per donum baptismi saluatoris. c. non potest ea. di. 1. Et Inno. neminem putes ab errore ad ueritatem a quocunq; seu magno seu paruo peccato ad correctionem sine penitentia posse transire ea. di. 1. c. neminem. Comprobatur hoc de quo agimus per glo. not. in. d. c. Agite in uerbo clau-
 ues quæ notabiliter dicit si sine arbitrio sacerdotis penitentia ageretur frustra clau-
 es sacerdotibus esset data & alia glo. in. d. c. Agite in uerbo euangelium dicit est ergo præceptum euangelij penitentiam agite
 Mat. 3. Ponderanda etiam uerba Christi dicta lepro-
 fis. 10. curatis uidelicet. Ite & ostendite uos sacer-
 dotibus, & uerba dicta apostolis, Soluite enim uos
 & finite abire Ioan. 11. & leproso, uade & ostende te sacerdoti Matth. 8. & Luca. 5. & c. domi-
 nus noster. 93. distinctione, & agite penitentiam
 Matthei. 3. de quibus supra. Nam sunt uerba im-
 peratiui modi importantia necessitatem in confitente
 & in confitente clemen. exiui de paradiso quarta
 columna uersiculo. Item quia præter ea de uer-

Nota uerbū

Impatiens
 modus im-
 portat neces-
 sitatem.

borum significatio. capitu. in his uersiculo. Item
 secundum Gregorium eodem titulo, & dominus
 Abbasin. c. magnæ. 4. not. de uoto & Alexan-
 der Neus in. c. nam concupiscentiam. 7. columna
 in si. de consitu. Per quæ patet de necessitate salutis
 confessionem inductam tamē in audiente quanquā
 in confitente iuribus præallegatis, & Salomon di-
 cit, qui abscondit scelera uel peccata non uidebit
 lumen in æternum, & Archidiaconus in dicto ca-
 pit. agite. Attende inquit peccatrix anima quod
 non solum Deus sed tota cœlestis curia cum ipso do-
 mino tam pie tam dulciter te hortantur ad pœniten-
 tiam dicentes reuertere, reuertere & cæte. Nota
 quare quater dicunt reuertere propter quatuor ge-
 nera peccatorum. Dicunt ergo. c. sunamitis primo, Quatuor ge-
nera pecca-
torum.
 ò anima captiua quam, scilicet diabolus propter
 delitias huius mundi captiuam trahit ad inferos
 reuertere a peccato prauæ cogitationis reuertere a
 peccato locutionis, reuertere a peccato operatio-
 nis, reuertere a peccato prauæ consuetudinis. Item
 reuertere per cordis contritionem reuertere per
 oris confessionem, reuertere per operis satisfac-
 tionem reuertere per bonæ uitæ continuationem.
 Quoniam qui perseuerauerit usque in finem,
 hic saluus erit Matthæi decimo, ut intueatur te
 primo, ut sic possimus uidere in te imaginem & si-
 militudinem Dei quam seruenti desiderio optamus
 secundum Ray.

CONFESSIO EST

Hæc præmissa cōprobantur ratione seu lege natu-
 rali. Nam ante aduentum Christi sola diuinitas quæ
 Ratio natu-
 ralis quare
 confessio sit
 faciendā sit
 sacerdoti.
 est spiritus 10. 4. ex trāsgressione legis Mosaicæ uel
 ueteris offendebatur ideo sola mentalis seu cordis
 confessio sufficiebat auctoritatibus supra in prin. al-
 legatis. Immo etiam uerbalis et oris erat necessaria
 ut constat multis diuinis auctoritatibus supra alle-
 gatis in uers. alia opinio est sed post incarnationem
 domini nostri Iesu Christi offenditur diuinitas & hu-
 manitas Christi ex transgressione euangelica seu le-
 gis nouæ. Ideo requiritur contritio cordis & oris
 confessio ut satisfiat diuinitati & humanitati Chri-
 sti. Nam translato sacerdotio etiam cum eo trāslata
 est lex. Ad Hebreos. 7. c. translato de consti. recesserunt
 ergo uetera & facta sunt noua omnia ut diffu-
 sus dixi in libello de potestate pontificia uers. præ-
 mitto etiam quòd potestas offenditur ergo ex tran-
 sgressione diuinitas & humanitas saluatoris ut præ-
 dixit non immerito uoluit saluator ut confessio fiat
 sacerdoti qui participat de utroq; diuinitate ppter
 sacros ordines sibi collatos, unde dicitur sacerdos di-
 uinus, ut est glo. not. in. c. si iudex in uerbo spirituali
 de sen. exco. in. 6. & estis lux mundi Mat. 5. & di-
 estis. c. sacerdotibus. 11. q. 1. et dijs non detrahes Exo:
 22. in fi. & Malachie. c. 2. & 10. 10. De humanita-
 te quia homo est cui sacerdoti Christus dedit faculta-
 tem ligandi & soluendi ut præmissū est, ut per con-
 fessionē ei factam eius diuinitati & humanitati sa-

tisficeret. Et hoc tenet Archi. in. c. perfecta circa me.
 de pe. di. 3. qui dixit quod hodie peccamus contra Deū
 hominem. Ideo confiteri debemus non tantū Deo sed
 etiam homini loco ipsius Dei unde dicit Pe. Crede-
 re quod si facultas adest illud Iacobi est in præcepto
 necessitatis. s. confitemini alterutrum peccata sed cū
 facultas & occasio non datur tunc sufficit sola cor-
 dis contritio ar. in. c. duæ. 45. di. & c. cum sicut de
 eo qui mit. in poss. Addo prædictis Rodulphū Car-
 tusien. in meditationibus uitæ Christi. c. 20. 1. colu.
 qui dicit quedam est confessio uocalis quæ sit ho-
 mini, & hoc non est de iure naturali. Igitur ante
 incarnationem Christi sufficiebatur mentalis confes-
 sio facta soli Deo quia Deus nundum erat homo, sed
 postquā Deus homo factus est requiritur ab homi-
 ne quod confessio sibi tanquā homini fiat. Et
 quia ipse in forma humana nobiscū ubiq; præses esse
 non potest uicarios suos constituit homines quorum
 primus Petrus & ceteri apostoli ac consequenter
 sacerdotes quibus ipse dixit quoscūq; & in. d. uerfi.
 in euangelio de pe. di. i. dicitur quibus nimirum exē-
 plis euidentissime dicitur intelligi q. ille quem grauior
 ris culpæ macula inficit nisi cōfessione proprii oris
 uel ecclesiæ intercessionem suffragante sanari non po-
 terat. Hinc penitens qui prius tacendo peccata fla-
 gellari meruit postea correptus dicebat, quoniā tacui
 inueterauerunt ossa mea dum clamarem tota die.
 Hinc Christus ex persona membrorum ait nō absor-

CONFESSIO EST

beat me profundum neq; urgeat super me puteus os suum, quod Augustinus exponit dicens, Puteus est humana iniquitatis profunditas in quam si cecideris non claudet super te os suum, si tu non clauferis os tuum confitere ergo & dic. De profundis clamaui ad te domine psal. 129. Et euades claudet super illum dominus qui in profundo contemnit à quo mortuo uelut ab eo qui non est perit confessio. hinc etiā propheta ait. Introite portas eius in confessione ostendēs ad portas misericordiæ nō nisi per confessionem peccati aliquando posse attingere. Hinc etiam beatus

Ioannes Baptista & saluator noster exordium prædicationis suæ a penitentia sumpserūt, dicentes. Penitentiam agite appropinquat enim regnum cœlorum ostendentes ad regna cœlorum neminem posse attingere nisi primum per penitentiam Deo curauerit satisfacere. Hinc etiam in actibus Apostolorum legitur quòd credentes ueniebant ad Apostolos annūtiantes actus suos ex his omnibus facile monstratur sine confessione nullum posse ueniam promereri, & hinc Leo papa ait. Sufficit penitenti confessio quæ primum domino offertur. Deinde sacerdoti qui pro delictis penitentiam præcator accedit. c. sufficit de pe. distin. 1. & ibi Archi. dicit Deo offertur per contritionem sacerdoti quo ad ostendendum peccatū esse dimissum nec hoc excludit operis satisfactionem si adsit facultas, ex præmissis igitur diuinis auctoritatibus. liquido patet confessionem esse de iure diuino

101. Auctori.
825

11. Auctori.
825.
Actus 4. c.
& c. dilectis
simis. 12. q.

Et esse necessarium quod fiat per os peccatoris sacerdoti qui licet habeat sacrum, ut prædictum est, tamen est homo, quem latent secreta cordis Et solus Deus est scrutator cordium, scrutans corda et renes Deus Hierem. 7. c. tua in fi. de Simo. Et Deus cor in Hieremias
 interrogat Et non manū. c. si quid inuenisti. 14. q. 5. per me allegatis in libello quē edidi de thesauro ecclesiæ circa fi. Hoc approbat Augusti. in lib. de penitentia transumptiue de pe. di. 1. c. quē penitet quē (inquit) penitet omnino peniteat Et dolorem lachrimis ostendit representet uitam suam Deo per sacerdotes proueniat iudiciū Dei per cōfessionem. Præcepit. n. dñs mundandis ut ostenderent ora sacerdotibus docens corporali præsentiā confitenda esse peccata, non per nuntium nec per scriptum manifestanda. Dixit enim ora mōstrare Et oēs nō unū p oībus, nō aliū statuat nuntium qui per uobis offerat munus a Moysē statutū sed qui per uos peccastis, per uos erubescatis. Erubescētia enim ipsa. partes habet remissionis ex misericordia enim hæc præcepit dominus ut neminē peniteret i occulto. in hoc enim quōd per se ipsum dicit sacerdoti Et erubescētia uincit timorē offēnsi uenia sit criminis uenia sit criminis. Fit enim ueniale per cōfessionē q. criminale erat operatione Et si non statim purgatur fit tñ uitale qd' cōmiserat mortali. Multū n. satisfactionis obtulit q. erubescētiæ dominās nihil eorū quæ cōmiserit nuntio Dei denegauit. Deus .n. qui misericors est Et iustus sicut conseruat

Ecclesiastice effectus.

CONFESSIO EST

miserecordiam in iustitia, ita iustitia est misericordia. Opus enim est misericordie peccanti peccata dimitteri sed oportet ut iustus misereatur iuste. Oportet enim ut non solum quid sed in quo doleat consideret. Si dignus est non dico iustitia sed misericordia. Iustitia enim sola damnat sed dignus est misericordia qui spiritualia labore petit gratiam. Laborat enim mens patiendō erubescētiā, & quoniam uerecundia magna est pena qui erubescit pro Christo filius dignus misericordia, unde apparet quia quantum pluribus confitebitur in spe uenie turpitudinem criminis tanto facilius consequitur gratiam remissionis. ipsi enim sacerdotes plus possunt proficere plus confitentibus parcere. Quibus enim remittunt, remittit dominus Lazarum enim de monumento iam suscitatum obtulit dominus discipulis soluendum, & per hoc ostendens potestatem soluendi concessam sacerdoti. Dixit enim quodcumque ligaueris super terram soluetur & in cœlis. hoc est ergo Deus & omnes cœlestis militie ordinis & omnes sancti in gloria mea laudant uobiscum & confirmant quos ligatis & solutis non dixit quos putatis ligare aut soluere sed in quos exercueritis opus iustitie aut misericordie. Alia autem opera uestra in peccatores non cognosco, quare qui confiteri uult peccata ut inueniat gratiam quærat sacerdotem scientem ligare & soluere, ne cum negligens circa se extiterit negligatur ab illo qui illum misericorditer monet & petit ne ambo in foueam cadāt

quam stultus evitare noluit. Mat. 15. & Mar. 7.

Archi. memorandum dictum non omitto in. c. die tu de pe. di. 1. is refert Chrysosto. dicentem quod confessio est salus animarum restauratrix uirtutum discipatrix uitiorum expugnatrix demonum. Quid plura obstruit os inferni portas aperit paradisi & Augustinus ad hæremitas sermone. 31. Nolite (inquit) timere confiteri peccata o fratres. Nam illud quod per confessionem scio minus, scio. Illud autem quod scio cur times confiteri peccata, peccator est qui audit peccata sicut & tu & forsitan maior, homo est nihil differt a me Nihil alienum habet a me cur ergo times o homo peccatum peccatori confiteri? elige quod uis si non confessus lates inconfessus damnaberis. Ad hoc Deus exigit confessionem ut liberet humilem. Ad hoc damnat non confitentem ut superbum puniat in æternum. O sancta & admirabilis confessio sine te iustus reputatur ingratus tu sola necessaria es peccatori o illibata confessio. Hæc enim tantum profuit latroni ac si fuisset per Christum crucifixus.

Utrum autem Papa subiaceat. d. constitutioni. ^{Vtrum papa}
 Omnis utriusq; sexus? Hosti. in summa de pe. & re. ^{subiaciat. d.}
 §. cui confitendum sub. §. cui papa. primo arguit ^{c. omnis u-}
 non. quoniam superiorem non habet. Immo tenet lo- ^{triusq; se-}
 cum Dei uiuentis. c. unico. §. i. uersi. porro ut eccle- ^{xus.}
 sia bene. & de transla. præla. c. quanto & c. præce-
 denti. Nec uidetur quod penitentia egeat. Quis enim
 sanctum dubitet esse quem apex tantæ dignitatis

CONFESSIO EST

attulit in quo si desint bona per meritum acquisita
 sufficiunt quæ a prædecessore testantur aut enim cla-
 ros ad hæc fastigia erigit aut qui eriguntur illustrat
 secundū Simachū. 40. di. nō nos sed certe peccare pōt
 papa & grauius ceteris quia secundū Grego. quanto
 Gregorius. gratior tāto casus grauior est de peni. di. 2. principiū
 secundum Grifostō. 40. di. homo christianus & secū-
 dum Ala. 25. q. 1. c. nulli fas ubi dicitur quod grauior
 ra delicta facit sublimitas peccantium et secundū Io.
 non sanctorum filij sunt qui tenent loca sanctorum sed
 qui exercent opera eorum secundum Grego. 40. di.
 c. non est facile & c. nos qui, & secundum sanctum
 Bonifatium. Si papa malus fuerit licet multos popu-
 los se contrahat tamen ipse cum diabolo apud infe-
 ros perpetuo cruciabitur. 40. di. Si papa & secun-
 dum Simacum. Non habebit apud Deum de allega-
 tionis nitore subsidium quando ipsorum sanctorum
 utetur teste quo & iudice. Nam & ab eo cui plus
 committitur plus exigitur. 9. q. 3. c. aliorum. unde et
 Anastasius quia Achacium hæreticum occulte reuo-
 care uoluit diuino iuditio percussus fuit, nam dum
 assellare intestina emisit. c. Anastasius cum gl. ult. 19.
 distin. Dicunt autem aliqui quod sufficit si confitea-
 tur Deo, sicut tenent Græci de pe. di. 1. c. ult. Alij di-
 cunt quod episcopo Hostien. qui ipsum consecrat. un-
 de superior est ar. 93. di. c. dominus noster, & ex-
 præsius de elec. uenerabilem. §. 1. Est enim regulari-
 ter alij dicunt quod Cardinalibus qui proculdubio

Bonifatius
 Papa.

uice metropolitani funguntur. 23. di. in nomine dñi di-
 cas quod potest sibi eligere confessorum quem uolue-
 rit. Nam in contentiosa iurisdictione hoc receptum
 est. 2. q. 5. c. mandastis & c. auditum est. 2. q. 7. Nos
 si incompetenter & s. cum Balaam multo fortius
 in uoluntaria potest se submittere cuilibet sacerdoti
 quia quantum ad hoc unusquisque sacerdos catholicus
 tenet locum Dei uiuentis, & loco Dei potest absolue-
 re penitentem. c. absit. 11. q. 3. de pæ. di. 3. inter hoc hæ-
 reticum. 1. & 2. 50. dist. de his & sic in foro peniten-
 tiali factus est papa minor & confessor maior iuri-
 bus præallegatis pro hoc facit quod papa hereticus
 est minor quolibet catholico ut est gl. not in. c. Acha-
 tius. prima. 24. questione. 1. Et hoc etiã innuit Gri-
 sosto. 40. distinctione multisacerdotes & ad hoc. c.
 ne pro dilatione de peniten. & remissio. hæc sunt
 uerba Hostien. in. d. sub. §. Cui papa ex quibus colligi-
 tur papam teneri confiteri sacerdoti peccata sua secundum
 dispositionem. d. c. ois 10. An. i. d. c. ois. et. c. significa-
 sti de fo. cõpe. dicit q. mēs. d. c. ois ligat papam cum ipse
 peccet & debeat confiteri peccatum & sit subiectus
 iuri diuino, sed dominus Abbas in. d. c. omnis. 6. co-
 lum. uersi. ex his soluitur dicit melius dicen. ut præ-
 dixit quod ex distinctione præcedentis questionis elici-
 tur decisio quæ est utrum confessio sit de iure diuino &
 tunc in dubio tenetur confiteri ar. in. c. sunt quidam. 25.
 q. 1. sed non ligatur uerbis. d. c. ois ut teneatur confiteri
 tempore statuto in. d. c. ois uel petere ab alio licentiã cum

CONFESSIO EST

ipse non sit alicui subiectus & par in parem nō habet imperium. c. innotuit de elec. & ego addo. c. inferior. 21. di. ff. de arbi. l. nam magistratus. ff. ad trebel. l. ille a quo. §. tempestuum & hoc forte uoluit Io. An. cum dixit quod mens. d. c. omnis ligat quasi dicat non uerba. d. c. aut confessio est de iure positiua etiam si ex dicto Iacobi. Confitemini alterutrum peccata & c. Et tunc papa non arctatur, quia maiorem potestatem habet papa quam Iacobus apostolus cum ille non fuerit papa. Et esto quod fuisset papa, Tamen par in parem non habet imperium & c. Sed ex alia ratione putat papam teneri in dubio confiteri, quia hæc confessio saltem est inducta ex generali traditione ecclesie & concernit uniuersalem statum ecclesie contra quem papa non potest uenire. Cum ab omnibus summis pontificibus sicut ab alijs christianis latinis hæc institutio fuerit communiter accepta ad hoc. c. si illa prima questione. 7. quod nota. in. c. literas de resti. spol. & 25. questio. 1. c. que ad perpetuam. & ideo dicit glo. in. c. sane cl. 2. de offi. de lega. quod papa potest ligari a sacerdote cui confitetur seu se subiicit in confessione, & hæc ideo quia ille in hoc actu est maior papa, cum ille sit specialis uicarius Dei in illo actu. Papa uero sit generalis. Item in illo actu non tenet locum papæ, sed censetur persona priuata & licet sit papa non tamen habet licentiam seu potestatem peccandi. 40. di. c. 1. ego addo. c. legitur. 24. q. 1. facit. l. 3. ff. de offi. præsi. unde in c. dilectus

Papa i actu
sue confes-
sionis non
est censu-
sus papa
sed persona
priuata.

& dilectus de excess. prela. bene dicunt doc. papam nō
 posse compellere sacerdotem ad reuelandum quæ sunt
 sibi dicta in confessione seu penitentia, quia in illo
 actu est maior papa. Idem tenet But. 10. de Imo. &
 preceptor meus in canonibus Alex. ne. in. c. 1. 13. col.
 uers. Idem dicit But. de constitutio. Et ibi etiam Feli;
 10. colum. uers. septima & ultima. & 10. de Imo.
 ibi dicit inter alia quod licet papa male faciat non
 seruando in sua persona. d. c. omnis tamen non liga-
 tur pena ibi imposita, quia ipsi non uidetur subie-
 ctus quia est pena iuris positiui. Sed Alexander. ne.
 Ibidem dicit, Aduertendum an papa quia non consti-
 tetur nec sumit eucharistiam hoc est corpus Christi
 singulo anno peccat mortaliter, & putat q. sic &
 hoc est quod uult dicere Hosti 10. An. & But. equitas
 enim naturalis ipsum astringit ad obseruandū illa
 quæ uult ab alijs obseruari. poterat ad hoc allegare
 illud Catonis patere legem quam ipse tulcris. c. cum
 omnes de constit. & Christus prius cepit facere &
 postea docere actū. 1. c. et dixit exēplū dedi uobis ut
 quemadmodū ego feci. Ita & uos faciatis 10. 13. Nec
 debet quis alijs legem imponere quā ipse negligit ob-
 seruare. c. pro illorum de præben. & c. 1. 16. q. 1. gra-
 uius. n. peccat papa nō cōfiteōdo & recipiēdo corpus
 Christi singulo anno quā alij ut præmissum est. Idem
 tenet Alex. ne. consilio eleganti edito cōtra Iudeos
 incipiente opere nunc prætium. 6. col. in fi. Ad hoc
 ego allego quod dignitas aggrauat peccatum capit.

CONFESSIO EST

c. cum quidam cum multis concor. ibi allegatis in gl.
de iure iurā. sed si queritur an ipse incurrat penam
d. c. omnis. s. ut priuetur ingressu ecclesie uel careat
ecclesiastica sepultura & dicendum est q. nō quia est
pena iuris positiui. Et q. papa non possit uenire uel
disponere in his quæ concernunt statum ecclesie ego
allego & addo ad predicta. d. Ab. in. c. quæ in eccle-
siarum. 5. colum. uers. Item limito quòd ubi ex mani-
dato de consti. & in. c. ad hæc ulti. colum. uers. &
generaliter de rescriptis & in sua disputatione Epi-
scopus. 13. & 19. colum. & in. c. significasti. 2. colu-
de elec. & Ludo. Ro. cōsilio. 499. Incipiēte omni-
potentis Dei postulato suffragio in præmissa con-
sultatione. 1. colum. Et hoc modo dicit concordare
opiniones doc. Et addo etiam. d. Do. in. c. iustum in
fi. 8. dist. qui dicit q. licet papa non ligetur. d. c. om-
nis obligatur tamen ex eius naturali equitate & ob
hoc si non seruat dispositionem: d. c. omnis peccat
mortaliter. Addo etiam Bal. & Alexan. Ne. in. c.
dilectus. 4. colum. uersic. 7. not. de ap. qui dicunt q.
etiam Papa submittit se confessori et si confessor sen-

Si confessor
sentit papā
dubitare se
iniuste ele-
ctum potest
mandare ei-
dem ut re-
nuntiet pa-
patui addo
nota in. c. a.
de renun-
6.

tit papā dubitare de papatu quòd potest eidem man-
dare ut cedat papatui si non potest consciētiam suam
saluare. Et hoc facit sacerdos ex uirtute & potesta-
te clauū quæ est maior quā potestas papæ quādo est
in aduerso subiecto quia papa faciēdo peccatū seruus
est peccati. C. de sen. pas. l. ulti. & ego allego lo. 8.
& ad Roma. 7. Dicens Alexan. Ne. bene not. hoc

dictum Bal. ex quo habetur quod confessor papæ in actu confessionis est maior ipso papa quia potest ei iniungere penitentiam & mandare quod renuntiet papatui, si aliter conscientiam suam saluare non potest. Idem dicit de quocumq; alio cōfessore quia quilibet confessor in actu confessionis est maior papa: adeo quod non debet reuelare peccatum auditum in confessione etiam hoc sibi papa mandante ut dicunt Hostien. & doc. in. c. dilectus de excess. præla. Idem tenet Bal. in l. est receptū ff. de iuris. om. iudi. ad prædicta faciunt quæ habentur in. c. si sacerdos de offi. ordi. Bar. tamen Bellen. in addi. ad. d. Ab. in d. c. omnis. 5. colum. in prin. dicit se credere papam teneri recipere corpus Christi in festo pasceatis per ea quæ scribit. s. Tho. 4. sen. di. 9. q. 1. ar. 1. circa fi. ubi dicit quod susceptio corporis Christi de se nō est de necessitate salutis sed de ordinatione ecclesiæ, homines obligantur secundum statutum ecclesiæ corpus Christi summere semel in anno. De quo dicto dubitare me facit auctoritas 1o. 6. c. sic inquentis. Ego sum panis qui de coelo descēdi si quis manducauerit ex hoc pane uiuet in æternum. Et panis quem ego dabo caro mea pro mundi uita. & infra amen amen dico uobis nisi manducaueritis carnem filij hominis et biberitis eius sanguinem non habebitis uitam in uobis. Qui manducat meam carnem & bibit meū sanguinem habet uitam æternam, et ego resuscitabo eum in nouissimo die, transumptiue in. c. cum marte. 1. col.

CONFESSIO EST

uersi. sic ergo. de cele. mis. Pondero ego uerba si quis manducauerit ex hoc pane uiuet in æternum. A contrario ergo sensu qui non manducauerit non uiuet in æternum argumentū a cōtrario sensu ualidißimum est de iure. c. cum apostolica de his quæ fi. à pr. la. c. à nobis el. 2. de sen. exco. Et clarius infra nisi mādūcaueritis carnem filij hominis & biberitis eius sanguinem non habebitis uitā in uobis qui man. m. car. & bi. m. san. habet uitam æternam & ego re. cū in no. die. Magna tamen est auctoritas. S. Tho. sed maior 1o. euangelistæ referentis uerba Christi saluatoris, unde cogitandum est super hoc dicto. Addo etiam q. not. Alex. ne. in. d. c. 1. 13. col. uersi. tertius casus de consti. referens But. & 1o. de lmo. Ibidem tenētes q. Papa & Imperator astringuntur uoto & iuramēto suo & sua promissione. Nec ab illis stante uinculo potest papa se ipsum absoluerē ut not. 15. q. 6. c. auctoritate & de uoto non est ubi dicit glo. in uerbo adimplere q. papa non potest in uoto dispensare sine causa & q. si dispensat peccat, & ille cū quo est dispensatum non est tutus quo ad Deum & in foro cōscientiæ licet quo ad ecclesiam militantem presumi debeat ex iusta causa dispensatū fuisse. Quā glo. dixit singularem. d. Ab. in. c. significasti. 5. col. circa prin. de elec. et idem tenet Inno. in. c. cū inter. p. de renun. Et idem dicitur in iuramento ut papa nō possit absoluerē a iuramēto sine rationabili & iusta causa ut est glo. singula. in. c. quanto in uerbo absolui de iura

Papa & Imperator astringuntur uoto suo & iuramēto ac promissione sua.

iuran. Et Io. de Imo. in. d. c. 1. dicit q. etiam si causa
 subesset non posset papa se ipsum absolvere, sed debet
 alteri cōmittere ut eum absoluat ar. in. c. ulti. de in-
 sti. & quod not gl. in. d. c. sane el. 2. de offi. de le. Ex
 quo infertur cōclusio q. in casibus i quibus nō potest
 papa inferiorē absolvere a uoto de iuramento nō po-
 terit etiā absolvere semetipsum, nec alij cōmittere ab-
 solutionē ubi aut posset aliū absolvere, poterit cōmit-
 tere alteri ut ipsum absoluat. Idē tenet. d. Ab. i. d. c.
 quanto. 4. col. uers. ex quo infero de iure iurā. ex p-
 missis Alex. ne. in. d. c. 1. 13. col. uers. & ex his post
 But. de cōsti. infert ad quæstionē papæ Grego. 12. qui
 ante papatū pmissit iuravit & uouit renūciare pa-
 patui ppter sedandū scisma qd durauit annos. 30. q.
 tali uoto & iuramēto & pmissioni fuerat astrictus
 cū etiā subesset causa rationalis seu naturalis que
 obligabat ipsum ex charitate quā tūc habere debebat
 ad gregē Christi & ut scisma tolleretur, qd faciliter
 tolli nō poterat, & per hoc dicit q. si stabat p eū tā-
 to plus peccabat quāto diutius scādalizabat populū
 Xpi malis exēplis allegat gl. not. i. c. ad apostolicæ
 i uerbo deierauit de re. iudi. i. 6. quæ dicit piuriū eē
 grauissimū crimē i quolibet maxime i p̄cipe et p-
 lato cū eorum facta ab alijs trahūtur i exēplū. c. ma-
 gno de uoto, ideo grauius puniūt. c. p̄cipue. ii q. 3. ubi
 de extāt uersus Iuuenalis quos allegat gl. i. c. 2. i uer-
 bo tāquā de trāsl. Pla. oē aī uitiū tāto cōspectius i se.
 Crimē hēt, quāto qui peccat maior habetur, et idē

An Papa
 possit se ip-
 sum absolue-
 re subistēte
 causa uel po-
 tētus alij ab-
 solutionem
 committere

Historia de
 Grego. 12o

CONFESSIO EST

tenet Alex. Ne. in. c. sicut. 2. 3. not. de iure iuran. d. Abbas in. c. inquisitioni de sen. exco. & Feli. in. c. si quando glo. sua super fideri de rescriptis & d. Do. in. c. placuit. 18. de referentes, idem factum de Gregorio papa ut præmissum est. Idē tenet. d. Do. in. c. inferior. 2. colum. uersi. Itē cum fallit regula in simplici sacerdote. 21. di. dicens quod quilibet sacerdos simplex in foro penitentiali est maior papa, & ita dicit procedere glo. in. d. c. aliorum. 9. q. 3. & glo. in. d. c. sane, & rationē assignat glo. in. c. dilectus de excess. prælato. Quia iudex in foro penitentiali fingitur delegatus Dei. d. c. si sacerdos de offi. or. Ergo ea ratione Papa est inferior sacerdote. Ego addo aliam rationem, quia cum papa sit uicarius Christi. d. c. 2. & c. quanto de transla. præla. c. uni-
 co ut ecclesia bene. cum concor. supra allegatis. Debet imitari Christum, qui capit facere & postea docere Actuum. 1. Nec uenit soluere legem sed adimplere Mat. 5. & exemplum dedi uobis ut quemadmodū ego feci ita & uos faciatis Io. 13. Et descendi de cœlo non ut faciam uoluntatem meam, sed uoluntatem eius qui misit me patris Io. 6. Voluntas autē Christi uerisimiliter est ut papa eius uicarius imitetur ipsum Christū qui in omnibus ab incunabulis usque ad mortē legē semper seruauit incipiendo a circumcissione, nā die octauo ab eius natiuitate iuxta dispositionem legis Gene. 17. fuit circumcisus Luc. 2. & postquam impleti sunt dies purificationis Mariæ secun-

Papa debet
 imitari Chri-
 stum cū sit
 eius vica-
 rius.

dum legem Moysi tulerunt Iesum in Hierusalem ut
 sisterent eum domino. sicut scriptum est in lege do-
 mini et ut darent hostiā secundū quod dictū est in le-
 ge dñi Leuiti. 12. & .15. c. in si. par turturum aut
 duos pullos columbarum Lucæ. 2. licet beata uirgo
 non teneretur aliquid offerre quia erat adeo pauper
 ut ei non esset locus in diuersorio & pepererit in
 præsepio ouium Lucæ. 2. Et Christus dicat uulpes
 foueas habent & uolucres cœli nidos, filius autem
 hominis nō habet ubi caput suum reclinet Lucæ. 9.
 & quia domini est terra & plenitudo eius Exo. 13.
 & .19. in prin. psal. 23. & . 98. c. tua nobis de deci-
 . ad Corin. 10. Pauperes autem non tenebantur ali-
 quid offerre secundum legem Moysi ut dixit Nic. de
 lyra. Luc. 2. in uerbo & ut daret tamen legē Moysi
 seruare uoluit ut præmissum est. Et sepeliri in lin-
 theis cum aromatibus, sicut mos est iudeis sepelire
 Io. 19. Quinimmo uoluit parere edicto Cæsaris ut
 describeretur uniuersus orbis. Nam ostendit Ioseph
 cum Maria prægnante a Galilea ut profiteretur cū
 alijs Luc. 2. & solueret tributū licet non tenerentur
 Mat. 17. c. in si. & ibi Ni. de lyra allegat rationes,
 ut retuli in libello de pontifitia potestate. Postea sciēs
 Iesus quia iam omnia consummata sunt ut consummare-
 tur scriptura dixit sitio & consummatum est, & incli-
 nato capite in signum obedientiæ emisit spiritum.
 Ioan. 19. c. Et dixit non enim ueni soluere legem sed
 adimplere Mat. 5. Papa ergo imitādo uestigia Christi

CONFESSIO EST

Ex præmissis liquido patet confessionem esse de iure
diuino & per consequens etiam Papam teneri ad il-
lius obseruantiam sicut quilibet alius christianus.

Quoniam grauius peccat non obseruando. d. c. ois
quã alijs, quia scandalizat alios ex non obseruatione
dãdo malum exemplum, sint lucernæ ardentes (in-
quit Christus) in manibus uestris Luc. 12. c. quis san-
ctus de pe. di. 1. & si unctus qui est papa peccauerit
faciet populum delinquere. & quod à prælatis agi-
tur facile ab alijs trahitur in exemplum. d. c. magnæ
1. colum. de uoto. Saluare autem potest opi. gl. de pe.
di. 5. in summa & d. Ab. in. d. c. omnis qui illam se-
quitur ut quo ad corticem uerborum & formam traditam
ab Inno. 3. in concilio sit de iure positiuo, sed quo ad
medulam mentem & materiam subiectam & conten-
ta in eo auctoritatibus præallegatis est de iure diui-
no. Nec obstat q. 10. glosator cuius est. d. glo. sum-
ma non ignorauerit diuinas auctoritates contra suam
glo. allegatas, quod constat quia illas glosauit unde
uerisimiliter non ignorauit, & quod. d. Ab. d. glo.
secutus fuerit: Quia respondetur q. licet quasdam au-
ctoritates de præmissis glosauerit, non tamen omnes
& insuper quandoq. bonus dormitat Homerus in-
quit Horatius in arte poetica & glo. in. c. quamuis
32. q. 7. & 10. An. in. c. ulti. de procu. Et quot ca-
pita tot sententiæ. c. sicut in sacramentis de conf.
di. 4. & uariæ sunt hominum uoluntates. ff. ad tre-
bel. l. quia poterat & homines ad dissentiendum faci-

les sunt. ff. de arbi. l. si unus. §. principaliter et diuer-
 sitas corporū sequē diuersitatē aīorū, et q̄a diuersita-
 tē i pri. de cō. p̄bē. et gl. i. i. c. sup̄ literis de rescrip.
 Nec esset rep̄hēibile sed cōstitutionē. d. c. oīs diuinam
 appellaremus tū pp̄ eius subiectā materiā q̄ tota diui-
 na ē cōcernēs salutē aīarū iuribus et auctoritatibus
 supra copiose allegatis. Tū q̄a facta i cōcilio rite cō-
 gregato dicunt facta a deo ut tenet lo. an. i. c. rursus
 i prin. q̄ glo. ul. no. itē sa. sino. aprellat. c. sac. san. 22.
 di. et iuribus alijs p̄ me alle. i libel. de pō. po. et maxi-
 me Fel. i. c. sup̄ literis d' rescri. et q̄ religiosi adhērēt
 religiosa sūt. l. q̄ religiosi. ff. de rei uen. Sed pul-
 cherrū ē sciscitari an Græci teneātur ad obseruatiā. d. An Græci
teneātur ad
dictum. c.
 c. oīs seu ligēt. d. c. Et priō uidet̄ dicēdū q̄ nō q̄a ipsi
 nō admiserūt. d. cōstit. c. oīs sicut nec illā de cōtinen-
 tia ut refert, et uidet̄ tenere. d. gl. i. sum. de pe. di. 5. et
 d. Ab. i. d. c. oīs. 5. col. uer. extra gl. dicēs q̄ græci nō
 peccāt nō utē¹ cōfessiōe cōfitētur. n. soli deo secrete
 ut etiam habet de pe. di. 1. c. ul. sicut nō peccāt uten-
 do matrimonio, quia continentia est de iure positio
 & ipsi non admiserunt illam constitutionem. c. ni-
 cena. 31. distinctio. & c. cum olim de cle. coniu. Præ-
 terea Græci seu ecclesia orientalis non admittit seu
 non recipit canones ut est glo. not. in. c. de libellis in
 uerbo communicatur. 20. distinctio. unde non subia-
 cent. d. constitutioni omnis.

In oppositum autem uidelicet q̄ Græci subiaceāt
 d. cōstitutioni et ligētur. d. cōstitutiōe oīs facit primo.

CONFESSIO EST

quia papa qui est solutus legibus et apud eum est pro
ratione uoluntas insti. de iure natu. gen. & ciui. 5.
sed quod principi placuit, & est Deus in terris, ut
est glosa not. in. c. inter corporalia in uerbo uicē Dei
de transla. pr. el. & copiose dixi in libello de pon-
tiffia potestate circa prin. §. diuini numinis & bea-
tissime uirginis et est supra ius. c. significasti de elec.
c. proposuit de con. pr. ben. i. subiaceret. d. constitutio-
ni multis diuinis auctoritatibus superius proxime
allegatis uersi, Vtrum autem papa multo fortius
Græci sunt subiecti. d. constitutioni, & ligantur. d.
constitutione sicut omnes alij utriusq; sexus qui ad
discretionis annos peruenerit, q̃a sūt de ouili de quo
dicitur fiet unum ouile & unus pastor lo. 10. & q̃
græci dicuntur & sint de dicto ouili est op. tex. in. c.
ultimo de bap. & quod ecclesia græcorum sit subie-
cta Romane ecclesie est op. tex. in. c. rogamus. 24.
q. 1. & de summa trinitate & fide catholica. c. 2. de
homi. in. 6. c. pro humani. in autē. de ecclesia. ritu in
prin. ubi confunduntur græci nolentes subesse papæ
& c. de summa trinitate & fide catholica. l. ultima
qui tex. est Græci imperatoris, his addi potest glo.
11. quest. 1. magnum, & secunda questione sexta ad
Romanam. 22. distinctione. c. de Constantinopolitane
& c. sequen. & c. renouantes, & sunt subiecti legi
diuine à qua nemo est exemptus, nec est qui se absco-
dat a calore eius psal. 18. quia domini est terra, &
plenitudo eius or. terra. & uni, qui ha. in eo psal. 232.

cum cōcordantijs p̄allegatis : Et ipse Deus vult oēs saluos fieri. 1. ad Cor. 2. & inscriptio passionis Dominicæ erat scripta Habraicæ Græce & Latine 10. 19. significans mortem Christi omnibus nationibus esse communem maxime dictis tribus quarum medita erat græca: Et est pars turpis quæ suo non conuenit uniuerso. c. ultimo de spon. duo. c. quæ contra. 8. distinctione. c. nolite. 11. distinctione. c. 1. 12. di. c. cum non liceat in principio de præscrip. Nec obstat q̄ Græci non administrant continentiam de qua in dicta constitutione nicena trigesimaprima distinctione & .c. cū olim de clericis coniuga. quia dicta iura. repugnant & aduersantur instinctui naturali teste Vir. 3. Geor. Omne adeo genus in terris hominumq; ferarūq; Et genus equoreum pecudes, p̄ictæq; uolucres In furias ignemq; ruunt amor omnibus idem Et. 4. Aene. in prin.

At Regina graui iandudum saucia cura

Vulnus alit venis & cæco carpitur igni.

Cum hoc concordat insti. de succes. subla. & si quid pauper. fecis. di. & pauci inuenti sine hoc uitio, inquit textus in. c. quia sanctitas tua. l. di. & Paulus uas electionis, datus inquit est mihi stimulus carnis qui me collaphizet. 2. Cori. c. 12. c. si Paulus. 32. q. 5. & Hieronymus dicit crebra in hoc pugna rara uictoria, ideo apostolus dicit melius est nubere quam uri. 1. ad Corin. 7. & Abraham, Isaac, Iacob et quasi omnes patriarchæ. Et Petrus principes Apostolorū

CONFESSIO EST

¶ Lucas euangelista habuerunt uxores ut recensis in libello de pon. potesta. §. Diuini numinis ac beatissimæ semper uirginis. 3. folio unde res de facili reuertitur ad naturam suā. c. ab exordio. 35. di. illa autem ratio seu instinctus naturalis qui est in coitu nō est in confessione, immo potius oppositum uidelicet repugnantia naturalis seu sensualis appetitus maxime est exponendo & confitendo delictum & turpitudinem suam, quod non fit sine erubescencia non parua adeo q. si non esset infernus qui factus & constitutus est propter peccata puniendā, nullus confiteretur sed timore pænarum infernalium fiunt confessiones. Diuersitas ergo rationum coitus & confessionis tollit instantiam ut non sit, idē ius in uno quod in alio iuxta not. in. c. translato de consti. 5. dist. ad eius uero. 4. di. deniq. 16. q. ulti. & quod diximus cum alijs cōcor. allegatis in ult. glo. in. d. c. translato.

Non obstat quod ecclesia orientalis non admisit canones. d. c. de libellis. 20. di. quia illa admissio debet intelligi de canonibus positiuis siue humanis conditis ab hominibus uidelicet summis pon. & concilijs ut est glo. not. in prohemio cle. in uerbo iuris humani & in. c. 2. in uerbo uidelicet de priuil. in. 6. qui tamen ligant omnes. c. 1. & c. ulti. de consti. cum cōcor. ibi allegatis secus & multo fortius in diuinis qualis est. d. c. omnis de quo loquitur, quo ligantur omnes utriusq. sexus iuribus præallegatis & qui eū spernit spernitur ab eo qui illos condidit Luc. 10.

¶ c. in nouo. 21. distin. ¶ iam iudicatus est, sicut princeps huius sæculi 10. 14. ¶ 16.

Non obstat non esse mutāda quæ longā interpretatationem ¶ obseruantia habuerunt. l. minime. ff. de legi. quia illud debet intelligi de interpretatatione non cōtraria iuri diuino uel naturali quæ iura equiparantur insti. de iure na. gen. ¶ ciui. §. sed naturalia ¶ de legi. agna. tu. in fi. quia diuturnitas tēporis nō minuit peccatū sed auget, ¶ tanto grauiora sunt peccata quanto diutius infelicem animā detinent alligatā c. ulti. in prin. de consue. ¶ c. c. cum haberet de eo qui dux. in ma. quam pol. p. adul. c. cū in ecclesia de syno. et nulla cōsuetudo q̄ potius dicēda est corruptela, cōtra ius diuinū uel naturale præualet, etiam si omnes homines de mundo facerent ut est glo. multū not. in d. c. ulti. de consuetu. allegat. c. flagitia. 32. q. 7. cuius ignorātia neminē excusat. 1. q. 4. §. not. ¶ nihil interest in uitio decipere uel decipi. 16. q. 1. Si cupis ¶ qui ignorabitur. 1. ad Corin. 14. in fi. 27. di. §. ut ita quæ ¶ 1. q. 4. §. not. ¶ quod confessio sit de iure diuino ¶ liget etiam Græcos ad obseruantiam d. c. omnis reperio Petrū de mōte Episcopū Brixie. in suo repertorio in uerbo græcus circa fi. uerfi. an græci obligētur ubi dicit se tenuisse Græcos teneri ad obseruatia. d. c. oīs cōtra gl. sūmæ de pe. di. 5. ¶ se alias fecisse multas allegatiōes qbus patet cōfessionē esse de iure diuino tēpore quo ad p̄sentā dñi Eugenij papæ. 4. natione Veneti uenerant Imperator

CONFESSIO EST

Et Patriarcha Constantinopolitanus subiicientes se
 obedientie sue et sancte Romane ecclesie et fide
 catholicam una nobiscum cognoscentes in qua Deus
 omnipotens illis det perseverare in perpetuum, De
 qua re plurimum mihi gratulor et gaudeo quod al-
 terum Petrum et summam dignitatem et ill. iur. con-
 repperim conuenisse cum opinione mea antequam
 ipsum legissem uidelicet confessionem esse de iure di-
 uino et ligare etiam grecos quod etiam tenet Host.
 in summa de p. et re. §. quis debet confiteri uersicu-
 et breuiter ubi dicit hæc tria esse in præcepto scilicet
 contritio confessio et satisfactio allegat multa
 iura inter alia de confessione tre. c. 2. Effundere sicut
 aquam cor tuum psal. effundite coram illo corda uestra
 Iaco. 5. Confitemini alterutrum pec. 5. De satisfactio-
 ne uero legitur Mat. 3. facite dignos fructus peniten-
 tiæ. Item hæc omnia præcipi intelliguntur a domino
 cum dicit, Agite penitentiam et c. Prima scilicet con-
 triti dona est confessio melior satisfactio optima de
 p. di. 3. c. perfecta et d. 5. consideret, unde non ex-
 cusantur Greci quod non admiserint. d. c. omnis, nec
 continentiam iuxta. c. nicena. 31. distinctione et c.
 cum olim de cleri. coniu. quia sacri canones ligant
 omnes. d. c. 1. et c. ultimo cum concordantijs, ibi al-
 legatis de constit. multo fortius si sunt fundati super
 diuinis auctoritatibus ut sæpius dictum est, et a Chri-
 sto sit dictum si uis ad uitam ingredi serua mandata
 Mat. 19. et beati qui audiunt uerbum Dei et cu-

studium illud Luca. 11. Et in lege ueteri postquam
Deus dedit legem filiis Israel dixit eis: Audi Israel
mandata mea & ea serua in corde tuo & dabo tibi
terram fluentē lac & mel. Leui. 19. c. 1. §. hoc unguē-
to de sac. un. a contrario sensu non seruantes mādata
seu trāsgrediētes in peccatis suis moriētur et mittē-
tur in tenebras exteriores ubi fletus et stridor dentiū
Mat. 8. et. 22. maxime Græci q̄ de cætero nō potue-
runt pro se tueri nec excusare quōd pro se habeant
glo. summæ & d. Ab. in locis præallegatis, quia ex
pluribus auctoritatibus diuinis supra relatis cōstat
dictam opinionem esse notorie iniquam & repro-
batam cui si ianiti noluerunt grauius punientur &
patebit uas electionis apostolum Paulum bene & ue-
rum scripsisse ad Titum. 3. uidelicet Græcos semper
mendaces malas bestias uentris pigros & Virg. 2.
Aene. & crimine ab uno disce omnes. Cessabunt au-
tē hæc male de eis dicta si. d. c. omnis seruauerint ut
seruant catholici Christiani & bene de fide sentiētes:

Sed an Papa possit cum alijs dispensare ut non
teneatur confiteri homini Archi. de pe. di. 5. circa fi. An Papa
possit dispen-
sare cum alijs
quo ut non
teneatur cō-
fiteri singulo
Anno.
refert sanctum Thomam tenentem quōd non sed locū
dicti sancti Thomæ non allegat Bar. autem Bellen. in
addi. ad. d. Ab. in. d. c. omnis. 2. colum. in prin. alle-
gat locum uidelicet Tho. 4. sen. di. 16. q. 3. ar. 1. circa
fi. quia papa sacramentorum necessitatem nec impo-
nere nec tollere potest noua sacramenta instituendo,
quia sacramenta sunt ex diuina institutione dispēfare

CONFESSIO EST

tamen potest ex tēpore scilicet ut differat ultra annū
 pro hac opinione quod papa non potest aliquid di-
 sponere uel uenire contra concernentia uniuersum
 statum ecclesiæ iuribus supra allegatis in uersi. utrū
 autem papa, & addo quod idem tenet Ludo. Rom.
 consilio. 380. incipiente omnipotentis Dei postulato
 suffragio quæstio est nunquid & Feli. in. c. si quando
 glo. sua dicta per ipsum tex de rescrip. & 14. Zoc. in
 d. repeti. d. c. omnis. 5. folio. 1. facit uers. nec papa &
 potest per concilium resisti papæ in. d. casu, Sicut
 Paulus resistit Petro in faciem ad Gal. 2. c. qui con-
 tempta. 8. di. & tenent doc. in locis præallegatis est
 enim papa subiectus peccato sicut quilibet alius &
 nulla dignitas a peccato excusat ut dicit But. in. d. c.
 omnis & bene. Nam Christus non dedit Petro pote-
 statem peccandi. 40. di. c. 1. 24. q. 1. ligatur peccaret
 autem papa dispensando cum aliquo ut non teneatur
 confiteri, quia faceret contra diuinas auctoritates
 præallegatas & contra. d. c. omnis. Item si papa te-
 netur ad obseruationem. d. c. omnis, nec potest se exi-
 mere ab huiusmodi subiectione iuribus præallegatis,
 multo minus potest dispensare cum aliquo, alio ut nō
 confiteatur. idem tenet Alex. ne. in consilio suo cōtra
 Iudeos edito incipiente opere nunc pretium. 6. co-
 lumna in fi. Quid autem. d. constitutio omnis concer-
 nat uniuersalem statum ecclesiæ & dicatur lex diui-
 na patet ex illis uerbis quæ sunt hæc uidelicet.

Omnis utriusq; sexus fidelis postquam ad annos
 discretionis

discretionis peruenierit omnia sua solus peccata salutem semel in anno fideliter confiteatur proprio sacerdoti & iniunctam sibi penitentiam proprijs uiribus studeat adimplere, suscipiens reuerenter ad minus in pascha eucharistiæ sacramentum, nisi forte de proprio sacerdotis consilio ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab huiusmodi perceptione duxerit abstinerē. Alioquin & uiuens ab ingressu ecclesiæ arceatur et moriens christiana careat sepultura, unde hoc salutare statutum frequenter in ecclesijs publicetur ne quisquā ex ignorantie cecitate uelamen excusationis assumat. Si quis autem alieno sacerdoti uoluerit iusta de causa sua confiteri peccata, licentiam prius postulet & obtineat a proprio sacerdote cum aliter ipse illum non possit absolvere uel ligare sacerdos autem sit discretus & cautus ut more periti medici superinfundat uinum & oleum uulneribus sauciati diligenter inquirens & peccatoris circumstantias & peccata quibus prudenter intelligat quale debeat ei præbere consilium & cuiusmodi remediū adhibere diuersis experimentis utendo ad saluandum egrotum. Caueat autem omnino ne uerbo uel signo aut alio quouis modo aliquatenus prodat peccatorem, sed si prudentiori consilio indiguerit illud absque ulla expressione personæ caute requirat. Quoniam qui peccatum in penitentiali iudicio sibi detectum præsumpserit reuelare, non solum a sacerdotali officio deponendum decernimus, uerum etiam

CONFESSIO EST

ad agendam perpetuam penitentiam in archum monasterium detrudatur. Ecce quod hæc constitutio concernit uniuersalem statum ecclesiæ maxime per illam dictionem omnis positam in principio constitutionis. Qui enim totum dicit nihil excludit. capit. si Romanorum. 19. distinctione capit. solitæ de ma. & obediens. & ibi glo in uerbo tanquam. Si enim electio de qua in toto titu. de electione extra & in 6. & cle. dicitur concernere uniuersalem statum ecclesiæ ut tenet Ludouicus Roma. consilio. 499. incipiente omnipotentis Dei implorato suffragio in præmissa consultatione prima columna in fine multo fortius confessio quia de maiori præiudicio & numero agitur quam electione cum agatur de salute animarum omnium hominum quo nihil maius nihil grauius. Dicitur etiam debet diuina constitutio quia facta super duobus sacramentis uidelicet confessionis penitentialis & sacratissimi corporis Christi. De sacramentorum autem interpretatione dispositione administratione Decreto spectat solummodo ad Papam, non autem ad alium, nec ad alios apostolos, nec sanctus quia Christus non dedit potestatem prædictis apostolis aut sanctis sed tantum Petro, ut est bonus textus in cap. per venerabilem qui filij sint legit. Et tenet dominus Abb. in cap. tua nos. 3. notand. de deci. & Petrus de Anca. in disputatione sua incipiente antiquis & modernis temporibus. 10. colum. & dixi in libello

de pontificia potestate. §. Diuini numinis & beatissimæ semper uirginis. i. charta. 2. facie. & sequen. ubi inter alia retuli quòd licet matrimonium sit de iure diuino. ca. de uoto in. 6. cum alijs similibus ibi allegatis. Tamen summi pontifi. multa impedimenta adiecerunt dirimentia contracta & impediencia contrahenda matrimonia. Ex præmissis igitur liquido constat papam non posse dispensare ut quis non teneatur confiteri iuxta capit. omnis utriusque sexus.

Sed opere pretium est sciscitari quare confessio fuerit instituta breuiter glo. in. d. c. perfecta in uerbo fructifera de peni. distin. 1. quam refert & sequitur. d. Ab. in. d. c. omnis penulti. col. uersic. qualiter dicit illam institutam fuisse quia in ea tria reperiuntur contraria et opposita peccato. Nam in peccato est impudètia, operis perpetratio, et delectatio. Confessio opponitur impudentiæ contritio, delectationi, penitètia seu satisfactio operis perpetrationi, sicut in arte medicinæ cōtraria contrarijs curatur de pe. di. 2. c. 1. Et Serutus egloga. 2. in uerbo alia serpillū refert ple. dicentem egrotationes curari simili uel contrario. Idem tenet Archi. in. d. c. perfecta licet. d. Ab. illū nō alleget. d. Ab. addit aliā rationē forte præmissis nō inferiorē. Immo secūdū eū tenere primariū locū quæ elici pōt ex tex. d. c. per uenerabilem in fi. Nā peccator maxime simplex nescit discernere qualitātē peccati nec distiguere inter leprā et leprā. unde:

Quare confessio sit instituta.

CONFESSIO EST

uidemus multos peccare per ignorantiam, & minus existimare peccatum quàm sit ideo fuit utile & quodammodo necessarium adire iudicem animarum qui facit discernere peccata & condignam penitentiam peccatis confessis iniungere sed melius dixisset do. Abb. Iudicio meo dicere adire medicum animarum qui est sacerdos, quia Christus dixit. Non est opus medico bene ualentibus sed male habentibus Matth. 9. & Lucæ. 5. & Marci. 2. secundum quæstione. i. multi de penitent. distinctio. i. c. ecclesiæ in fi. & discernere lepram a lepra ut præmittitur non conuenit Iudici, sed medico. Quod medicorum est promittunt medici tractant fabrilia fabri, inquit Horatius. Aliam & quintam rationem ego addidero forte non prædictis inferiorem quæ est erubescencia. Nam uerisimiliter multi abstant a peccatis memores se teneri confiteri peccatum cum maximo rubore quo sublato liberius & facilius peccarent teste Horatio lib. i. ep. sto.

Oderunt peccare boni uirtutis amore

Oderunt peccare mali formidine pœnæ.

Notabile dictum.

Quos uersus allegat glo. in. c. cum qui uerbo formidine de præben. in. 6. & alia iura. Vnum notabile dictum nō omitto quòd proprius meus sacerdos existens in alieno territorio potest me subditum absolueri de peccatis etiam in alieno territorio commissis ut tenet Bar. Bellen. in addi. ad dominum Ab. in dicto. c. omnis circa prin. quod dicit esse singulare

dictum 10. de Imo. in cleme. dubium. 12. colum. super glo. in uerbo auditur de sepul. quod perpetuo dicit esse menti tenendum. Et idem ad literam dicit Archidia. tenere in. c. placuit circa princi. de pœnitent. distinctio. 6. ad prædicta faciunt not. in. c. nouit de offi. lega. Aliud notabile dictum refert Bar. Bellen. ibidem. 2. colum. referens beatum Thomam in. 4. sentent. distinctio. 3. ar. 5. circa me. ubi dicit quod institutio ecclesiæ quod saltem semel in anno sumatur corpus Christi fuit necessaria. Quia cum in quotidiana pugna simus uita spiritualis in nobis euanesceret nisi aliquando uitæ cibum sumeremus.

Tertium notabile dictum est quod licet sacerdos cui confiteor sciat peccatum meum, tamen teneor illud confiteri, quia quamuis sciat peccatum ut homo, nescit tamen ut uicarius Christi, ita determinat san. Thom. in. 4. sententia. distinctione. 17. questio. 3. ar. 2. ante me ut refert Bellen. in addi. ad dominum Ab. in. d. c. omnis. 3. colum. in fi.

Quartum notandum est quod in casu necessitatis licet confiteri peccata sua laico uel ab ecclesia præciso, glo est in. c. pastoralis. §. 1. de offi. or. & ibi late per But. & glo. in. c. a nobis el. 2. in uerbo non potuit de sentent. excommu. & est bonus textus in. c. quem pœnitet de pœnitent. distinctione prima. c. sanctum est de conse. dist. 4. Et hoc casu tenetur non reuelare peccatū sicut sacerdos ut tenet dominus Ab. in. d. c. omnis ulti. colam. uersic. ex his infertur, Nec

CONFESSIO EST

agi per superiorem ut supra dictum est.

Quintum notandum est nemo potest confiteri sine licentia proprii sacerdotis alteri sacerdoti ut tenet dominus Ab. in. d. c. Quod autem circa prin. de p. niten. & remis. & ibi etiam Bar. Bellen in addi. 2. colu. quod intelligit nisi immineat articulus necessitatis. Quia tunc absolui potest a quocumque non solum a peccatis sed etiam ab excommunicatione a quocumque sit lata ita determinat sanctus Thom. in 4. senten. distinctione. 20. q. 1. ar. 1. post me & Bar. Bellen. in loco supra scripto. 4. colum. Idem inuenio tenere Archidia. in. c. si presbyter. 26. q. 9. immo isto casu dicit talem sacerdotem non incidere in sententiam ex communicationis si episcopus illam promulgasset in absoluentem alienum Parochianum uel ministrantem ei ecclesiastica sacramenta.

Sextum not. per generale confessionem remittuntur peccata mortalia sed si quis postea de illis recordatur debet iterum confiteri hoc dicit Bel. Ibidem de mente. s. Tho. Septimum notandum homo aliqua dispensatione uel uisione humana non potest absolui a precepto confessionis hec sunt uerba Bar. Bellen. Ibidem qui allegat. s. Tho. 4. sen. di. 21. q. 3. ar. 1. ultra me. & hoc addendum ad ea que dixi in uers. sed an Papa.

Nonum notandum ille qui est confessus eo anno in festo resurrectionis dominice si moriatur contritus sine confessione erit in statu salutis seu saluationis licet tempore mortis habuerit copiam sacerdotis pro

confessione. Dūmodo hoc non omiserit ex contemptu hoc tenet Bar. bel. ibidē. 5. col. uers. col. 6. Nā frater Bonauentura. & dicit ita determinare. s. Thom. 4. sen. di. 17. q. 3. ar. 1. ulti. col. quod dicit esse menti tenendum quia est aurea decisio.

Decimū not. ille q cōfessus est ī festo resurrectionis dñice et intēdit tēpore debito cōfiteri ī futuro gaudet privilegio uel bñficio idulgētiarū cōcessarū uere penitētibus et cōfessis. Dūmō habeat cōtritionē etiā absq; cōfessiōe hoc tenet. d. Ab. i. d. c. penul. col. uer. et ex his et i. c. de hoīe. 2. col. et i. fi. gl. de cele. mis. & Bar. bel. ibidē. 5. col. uer. i. uers. ex his allegat. s. Tho. 4. sē. di. 20. q. 1. ar. 5. circa me. ubi dicit q idulgentia cōcessa in forma cōi uidelicet uere cōfessis et cōtritis nō pdest existētibus ī peccato mortali si at fieret cōi catio p hūc modū facio te participē ministeriorū totius ecclē uel unius cōgregatiōis uel unius spiritua lis psonæ tūc dicit q posset ualere aliquibus ad merendū illi q ē ī peccato mortali. Vndecimū not. sacerdos q ī cōfessiōe sibi facta scit futurū homicidiū uel aliud maleficiū si alias sciat peccatū puta q uidit illud cō mitti tenet reuelare nec peccat reuelādo ut occurrat maleficio hoc tenet Inno. i. d. c. oīs cir. fi. et Ni. de li. Mat. 18. i. uerbo dico uobis quicūq; alli. ubi dicit q si peccatū oculū fuerit ī pūditiū cōmunitatis ut si q s tractat pdere patriā hostibus uel si q s hzreti. corrū dat fidelē correctio secreta nō ē expectāda sed p latio denū. ut possit tali piculo obuiare et pcauere, et iudi.

CONFESSIO EST

de similibus est habendum, & dicit dominus Abbas in dicto capit. omnis ultima columna quod peccatum non dicitur detectum in penitentia. Tum quia peccatum non est commissum, sed committendum, tum quia confitens non habet contritionem. unde sacerdos quantum licet caute debet reuelare ut peccatum impediatur, quod dicitur intelligendum quando omnino decreuisset perpetrare delictum huiusmodi secus si eum peniteat, pro hoc ego allego illud Catonis.

Quod nosti factum non recte noli filere
Ne uideare malos imitari uelle tacendo.

Et sacri canones interpretantur delinquentis & facinorosis qui cum possint manifesto facinori desinunt obuiare. §. in uersic. non est grandis & .c. sequen. 83. distinctione cap. pasce. 86. l. necare. ff. de li. agno. c. quante de senten. excom. Et ita uidetur peccare omnis qui non defendit alium si potest. 23. q. 3. non inferenda & .c. ultimo. c. sicut dignum uersiculo, ille autem de homi. & si non potest aliter defendere saltem clamore defendat. ff. ad syllam l. 2. §. hoc autem.

Duodecimum notandum, quod dictum amico in penitentia non ligat amicum quin si astrictus sit in testem possit ut testis dicere ueritatem. Tum quia amicus non est sacerdos. Tum quia non dixit sibi tanquam ministro Dei cum petitur absoluo a peccato. Ita tenet Inno. & dominus Ab. in dicto capit.

omnis in fi. & ibi Bar. Bellen. Idem dicendum de illo qui iuravit non reuelare secretum ut possit testificari, quod dictum Innocen. dicit esse singulare dictum domini Abb. in. c. qualiter & quando el. i. in fi. de accusa. idem tenet. d. Ab. in. c. ult. de testi. cogen. & in. c. dilectus de exces. præla.

Tertiumdecimum notandum est quod si sacerdos qui audiuit confessionem producit in testem potest cum bona conscientia iurare se nihil scire quia adducitur ut homo in testem & ipse scit ut Deus, hoc tenet Bar. Bellen. in addi. ad dom. Ab. in. d. capit. dilectus de exces. præla. Referens san. Tho. in 4. senten. di. 2. quæstio. 3. ar. 1. ultra medium, & ego addo quod hoc tenet Io. de Ana. c. significasti. 3. not. de adulter. & Bal. in. c. si sacerdos de fi. de offi. ord. & si excommunicarentur scientes & non reuelantes non ligaretur sacerdos hoc casu, ut dicit Ioan. de Anania in dicto capit. significasti.

Ad scripta Martini Lutheri de confessione quæ auricularem appellat non expedit respondere, quia nihil allegat erubescimus sine lege loqui, inquit Imperator in. l. illam. C. de colla. l. ultima. C. unde ui. §. considerauimus in autem de tri. & se.

Scripsi (Deo propitio) quid sentiam de confessione pœnitentiali uidelicet illam diuinitus institutam cupidus salutis animarum innumerabilium pœnè fidelium qui peruerso & diabolico Martini Lutheri dogmate decepti in præcipitium ruunt et astia

CONFES. EST DE IV: DIVI.

stigas paludes & tartara a sp̄ritibus immitendis
trahuntur. qua in re si in aliquo defeci rogo lecto-
rem & auditorem fraterna charitate suppleat.

Paratus enim sum ab anniculo edoceri

24. questione. 3. c. si habes colum. 2.

Et pro peccatore Petro dominicam

orationem & angelicam salu-

tationem ad Deum effundat

ut a lapsu eum custodiat

& ad uitam perdu-

cat eternam ubi

cum beatis suo

fruaturs em

piterno.

L A V S D E O.

INDEX RERVM NOTABILIVM IN HOC OPERE CON- TENTARVM.

A.

B.

- A** Rea fœderis. ca. 6
An præceptū Pa-
pæ iniustū sit seruandū. 22
A sole & terra cuncta ori-
untur. car. 18
Annus iubilæus significat ple-
nariā remissionem. 61
An papa possit limbum spo-
liare. 66
An papa possit cōcedere in-
dulgētias pro existentibus
in purgatorio. 70
Aristotelis auctoritas. 79
Aurea uerba Augustini. 139
An papa possit seipsum ab-
soluere subsistente causa,
uel potius alij absolutionē
committere. 147
An Græci teneantur ad ob-
seruationē. c. omnis de pæ-
niten. & remis. 149
An Papa possit dispēsare cū
aliquo ut nō teneatur cōfi-
teri singulo anno. 152
- Bellum Esau et Iacob fra-
trum gestum in utero ma-
tris. 40
Boetij auctoritas. 79
Barabas homicida uir sce-
lestissimus tāquam pro-
bus & innocens obtinuit
dimitti et a morte libe-
rari. 87
Beatus uir cui non impu-
tabitur peccatum. 112

C.

- Christus sæpius repræhen-
dit discipulos suos. 6
Christus cōstituit sibi Pe-
trum uicarium & suc-
cessores suos. 9
Christus fuit filius Dauid
secundum carnem. 9
Cōstantinus Impator. 17
Ciceronis auctoritas. 20
Christi præceptum. 20
Christus appellat aposto-
los fratres suos. 33

I N D E X.

- Christus** uoluit unum tantum esse pastorem **¶** non plures. 39
Claues potius Petro quam alijs apl's tradite sūt. 44
Christus in cruce fixus, **¶** pendens cātavit. 10. psal- mos. 48
Confessio mentalis an ante aduentum Christi sufficie- bat. 59
Cur Papa non euacuat pur- gatorium. 78
Confessiones fratris Marti- ni Lutheri. 99.
Confessor si sentit Papā du- bitare se iniuste electū po- test mandare eidem ut re- nuntiet papatui. 145
D.
Deus rexit populum Israel tripliciter. 9
Deus remunerat aduerbia, non nomina. 12
Deus abhorret scandala. 19
Dei, ¶ Papæ idem est con- cistorium. 23
Dubitans de potestate Papæ est censendus sacrilegus, **¶** hereticus. 26
Duo sacramenta luxerunt ex latere dextero Chri- sti perforato. 23
David ueneratus est, Saulē regem licet iniquum. 48
Deus uult omnes saluos fieri. 70
Dispensatio thesauri eccle- siæ discrete est facien- da. 72
Deus nō pōt peccare. 79
E.
Ecclesia militans est diuin- itus exemplata a trium- phanti. 27
Ecclesia dicitur columna una **¶** c. 28
Episcopus **¶** presbiter in primitiua ecclesia idē censebantur. 29
Exordium sinagoge, **¶** ecclesiæ figuratum est in duobus fratribus Esau, **¶** Iacob. 40
F.
Facta Papæ excusan- tur. 19
Felini auctoritas in tract. de indulgentijs. 2. col. uer. iudicatum. 108

- G.** Ioannes excellabat alios
 Grauius peccauit Marti- apostolos uirginitate. 44
 nus Luther comburendo iurisdic- tio est tā ī malis pri-
 Decretales, quam iudas, cipibus, quā in bonis. 48
 Pilatus, & iudei crucifi- aduſgentie profunt prout
 gendo Christum. 11 sonant. 58
 Galilea quid significet alle- lubileus & plenaria re-
 goryce. 39 misio sunt extracti a iu-
 Gutta sanguinis Christi re diuino. 61
 sufficiens est ad saluandū Innocentius Papa tertius
 totum humanū genus. 54 appellat pater canonū. 70
 Grauior est in purgatorio iuramentum habet tres re-
 penitentia unius diei, quā mites. 79
 hic dierum centum. 56 Initium auctoritatis q̄ cōfese-
 Gregorij auctoritas. 95 fio sit de iure diu-
 no. 130
- H.**
 Hieronymi auctoritas in Imperatiuus modus impor-
 libro de uiris illustri- tat necessitatem. 139
 bus. 42 Imperator & Papa astrin-
 Hostiensis reprobatur. 57 guntur uoto suo, & iura-
 Horatii auctoritas in arte mento, ac promissione
 Poetica. 77 sua. 146
- Historia Gregorij xij.** 147
- L.**
 1. Laudes libri Decretalium. 7
 Iudei uenerantur testamen- Legis condende potestas
 tum uetus. 11 est penes Papam tan-
 Imperator, & totus cle- tum. 9
 rus, & totus populus cō- Legis obseruatio est apud
 uenientes in unum nō pos Petrum, & eius succes-
 sunt iudicare Papam. 16 sores. 2

I N D E X.

M.	Omne animi uiuū tanto cō
Moyſes dedit legē Iudeis. 10	ſpectius in ſe crimē debet
Maria ſoror Moysi. 18	quanto qui peccat maior
Mirabile dictum in fauo=	habetur. 88
re Papæ.	19 <u>Optima figura miſtica. 133</u>
Mali poſſunt habere dona	P.
ſpiritus ſancti & non ſpi	Papa niſi de hereſi accuſa=
ritum ſanctum. 47	ri poteſt. 15
Minima gutta ſanguinis	Papa non ſubiacet denun=
Chriſti ſufficiēbat ad lui=	riationi euangelicæ. 15
tionem omnium pecc=	Petrus, ſecreto increpauit
rum noſtrorum. 63	Chriſtum. 17
miſta figura. 133	Papa ſolus poteſt reuoca=
N.	re conſtitutionem factam
Notandū uerbum ppetuū de	in concilio. 21
gleſa lucris aureis ſcri=	Petro et ſucceſſoribus da=
benda. 27	ta fuit omnimoda pote=
Nomen Caſaris præbuit	ſtas a Chriſto. 22
cauſā mortis Chriſto. 51	Papa habet poteſtatem ſua
Non credens Papam poſſe	per infideles. 22
condere leges hereticus	Papa poteſt idē quod Deus
eſt cenſendus. 52	poteſt. 23
Nemo poteſt gloriari habe	Papa diſſoluit matrimo=
re caſtum cor habere cor	nium. 24
& mundum. 137	Papa poteſt deponere Im=
O.	peratorem ſine conſenſu
Oderunt peccare boni uir=	Cardinalium. 25
tutis amore, Oderūt pec=	Papa eſt iudex in cauſa p=
care mali ſormidine pœ=	pria. 25
n.e.	84 Papa nō habet ſupiorē. 25

- potest interpretari aliorum apostolorum. 18
 diuinum. 25 Petrus magis amabat
 Patriarchæ, Prophetæ, Pe- Christum, quam alij apo-
 trus apostolus, & Lucas stoli. 43
 Euangelista fuerunt con- Principes portant gladium
 iugati. 26 propter malos. 49
 Papa potest statuere, quod Potestas legis condenda est
 per secundum matrimoniū tantum apud Papam. 49
 tollatur primum. 26 Pro quolibet peccato mor-
 Potestas fuit data omnibus tali septennis penitentie
 discipulis, & Petro tan- regulariter debetur.
 quam capiti. 31 Papa potest plenarie in
 Potestas data in personam indulgentias concedere. 37
 Petri, & aliorum aposto- Peccator offendit Deum, ec-
 lorū fuit data ecclesie. 31 clesiam, proximum, & seipsum. 30
 Præceptū sonat in iurisdi- Pœna purgator
 ctione contentiosa. 32 Potestas enim fuit per os
 Petrus post ascensionē Chri- Christi data Petro, &
 sti fuit electus ab alijs apo- eius successoribus. 6
 stolis i eorum principē. 34 Plenaria remissio spectat
 Petrus fuit maior alijs coa- tantum ad Papam. 64
 postolis i administratione. 34 Papa dispensat in iuramen-
 Petrus fuit dignior, et subli- to, & uoto. 78
 mior alijs coapostolis. 35 Pulchra tēporū distinctio. 11
 Potestatis maiestas in qui Papa licet teneat locū De-
 bus consistit. 36 in terris, tamē non tene-
 Potestas est penes uniuersa- tur diuinare. 12
 lem ecclesiam, sed expli- Peccatū appellat lepra. 13
 cari debet per Papam. 37 Papa in actu sue cōfessi-
 Petrus fuit capitaneus nis nō est cēsendus P

I N D E X

sed persona priuata. 144	ecclesia Dei. 100
Papa debet imitari Christum cum sit eius uicarius. 147	Regnum celorum paup- rum est. 100
Quare clauces potius Te- tro, quam alijs apostolis tradite sunt. 43	Ratio naturalis quare con- fessio sit facienda sacer- doti. 140
Qui plenariam indulgen- tia consecutus est euolat ad uitam eternam. 54	Sacerdotum non est penes Iudeos, sed apud Chri- stianos. 12
Que remittit sacerdos re- tit. Deus. 10	Soli Petro locutus est Chri- stus. 38
Quot die totius anni concurrunt quinq; millium martirum festa. 67	Solus Papa potest tollere penitentia purgatorij. 59
Que faciunt hominera uoti- tem. 132	Tempus nature. 132
Quattuor genera peccato- rum. 140	Tempus figure. 132
Quare confessio sit institu- ta. 154	Tempus gratie. 134
R. 154	V. 136
Rome remittuntur pecca- cata. 64	Verba semper debent ali- quid operari. 136
Rationes thesaurum esse it- peni. & re. 143	Vtrum Papa sumat. c. omnis utriusq; sexus de

F I N I S.

7

24